

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ,

ΑΙΣΧΙΝΟΥ,

ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ & ΔΗΜΑΔΟΥ

Τὰ Σωζόμενα.

GRAECE ET LATINE.

TOMVS TERTIVS.

EDIDIT

IOANNES TAYLOR,

INCEPTOR IN IVRE CIVILI,

COL. D. IOAN. CANT. SOCIVS,

ET

ACADEMIAE REGISTRARIVS.

CANTABRIGIAE:

TYPIS ACADEMICIS,

MDCCXLI.

W. Hawley Lo
Coll. Trin.
Cant.
Jany 18. 1800

ALPHABETICALLY

ALPHABETICALLY

ALPHABETICALLY

GRACE ET LATINE

TOMVS TERTIVS

LIBRIS

LIBRIS

LIBRIS

LIBRIS

ET

ACADEMIAE REGISTRARIIS

LIBRIS

LIBRIS

LIBRIS

T O T H E
R E A D E R.

AS it is very probable that the Public will expect that something should be said, both in regard to what has been attempted in the Oration of Demosthenes now laid before them, and also to this, somewhat unusual, method of publication; I thought it necessary to speak a little to both those particulars.

The following Sheets therefore are intended, not only for a Specimen of the Editor's Zeal and Earnestness in prosecuting a work of so public and useful a Consideration, and of that Accuracy and Exactness which he hopes will go along with the Execution of it; but withal to furnish out a proof of what is not perhaps generally believed or attended to, viz. That the Copies which We have hitherto had of Demosthenes are very far from a State of Correctness.

The old Editions of our Author were severally published from very valuable and substantial MSS: and, in consequence, a due Collation of them, one upon another, would have contributed much to that perfection which those single Editions, did not, or could not, arrive at. This, one would think, might have fairly been expected from the Frankfort Undertakers, whose Edition of 1604 professed to include all that went before it, and had now moreover the additional advantage of several very considerable MSS, which Wolfius and Morelius had consulted for their respective Editions. But, whether it was owing to too precipitate an Execution, or to any other cause which I do not think it at present my business to inquire into, the preceding Editions, instead of those mutual assistances they might have derived from each other, have very frequently been grossly misrepresented: often doubtless through Inadvertency, which had a great share in the blemishes of that performance; yet I think I can sometimes trace the hand of Industry in discarding an established and indisputable Reading, without the least shadow of judgement or seeming necessity. And for the truth of this, I appeal to the Notes upon the following Oration, and am willing to rest the fate of my Assertion upon that Issue only.

To contribute therefore, as far as lay in my power, to so valuable a purpose, as an accurate Edition of Demosthenes, I have put myself in the place of the Frankfort Editors, whose Edition, its errors excepted, I thought good on several accounts to make the Basis of my own: and with great deference to the public iudgement, do submit this Specimen as one recommended by a degree of Correctness which the Copies of Demosthenes have hitherto been strangers to. The Reader, after the labours of the first Aldus and his Son Paulus Manutius, of Bern. Felicianus, Dion. Lambinus and the indefatigable Wolfius, will look only for such Improvements and Restorations of the Text, as my Circumstances and Situation will admit of, not surrounded with that *Eclat* which attends Editions set out from very corrupt and faulty Copies, from single or neglected MSS: but Improvements of a less specious perhaps, though not a less valuable Consideration. He will consider that some degree of Accuracy has been already attained to, and will naturally acknowledge, that in those circumstances every the least refinement of my Author's text contributes in some measure to the Credit of the Editor as well as the Emolument of his Reader.

To this let me subjoyn the Typographical Correctness of what is here offered, the Beauty of the Character, and the Uniformity of the Pages. Great care has been taken to maintain a consonance of Printing and Pointing (as far as the Nature of the two Languages would admit of it) in Text and Translation. The Verba legitima, the terms of the public Proceedings, Inscriptions and Records are expressed in Capitals: a method which not only supports the strength of the Argument, and throws a great light upon the History and Nature of the Subject, but will contribute, as far as our Author is concerned, towards a Repertorium Iuris Attici. Lastly, as the use of Sections or Paragraphs has been found very beneficial to some Readers, and been strongly recommended to me, I have in some measure comply'd with that recommendation by distinguishing each Turn of the Argument, or Head of Discourse with a Capital Letter both in Text and Version, as the Reader may observe pagg. 8. 9. 10. 12. 14. 17. 20. 23. 26. 29. 31. 36. 39. 41. 44. 46. 48. 50. 51. 53. 54. 55. 57. 60. 61.

This particular Oration, which begins the third division of Demosthenes' works, was with great reason pitched upon by the noble and ever honoured Patron of this Undertaking; not to give the world a Taste of Demosthenes' Spirit, a recommendation which that Author wants not; nor to display the sagacity of his Editor, which, be it of what size soever, had here perhaps the least opportunity of shewing it self; but to apprise those who in large works seldom go farther than the most distinguished and favourite pieces, what valuable Treasures of Eloquence are to be met with in the most neglected part of our Author's Writings. What regard has been paid

paid to this Performance by iudicious Antiquity, may in some measure be collected from that little History of it which I haue prefixed to these Annotations. The Reader, besides many other agreeable entertainments which the perusal of this Oration will afford him, will, I doubt not, be pleased in obseruing: What graces the tenue et subtile dicendi genus is capable of receiuing when it is conducted by a masterly hand: That this great Genius, which by a steady consent of all Ages has been allowed to reign in the more exalted parts of Oratory, continues equally vnriual'd, in whatever Circumstances it is pleased to exert itself; always supporting an uniformity of Character, howeuer the Scenes are varied. The foundation of this particular Process was nothing more than a Defense of some Immunities, that had been legally granted to three or four public Benefactors, from the common Assessments. Yet what a lustre does this consummate Speaker throw vpon this single Debate, when We find him, with the sentiments of an honest Heart superior to all sordid considerations, warmly solliciting the Cause of public Faith and popular Gratitude? When he comes to a more particular recital of those Benefactions, he sets them in that clear and steady Light which was intended not to dazzle, but to conuince. When he presses vpon his Audience the necessity of retaining a grateful Sense of the Seruices which They or their Ancestors had experienced, it is conducted with the finest address to human Nature, by awaking the consideration of what They or their Posterity may one day stand in need of. And lastly, when he comes to close in with his Aduersary, who was for restraining the popular Honours of his Country, it is with that resistless Torrent, so peculiar to his own Character, of, what is as peculiar to this species of Writing, a natural and vnaffected Eloquence. I haue been insensibly betrayed into these Considerations, and into a Practice almost as foreign to my present purpose as it has always been to my own iudgement: For indeed, I haue been euer but indifferently taken with Recommendations of this kind, euen those of the happiest and most delicate Execution; from an absolute assurance, that, if there be any Heads proof against the Power and Eloquence of former Ages, the Rhetoric of the later will not be able to make any very considerable Impression.

In order to heal the defects of Wolfius' Version, as well as to find how other Interpreters, or indeed other MSS, which they might possibly haue consulted, read our Author, I haue carefully examined two Translations of this Oration, which with Wolfius' are all that are come to my knowledge. The one is in Latin by Peter Nannius of Alcmár, the Author of several valuable and iudicious performances, perhaps best known by his accurate Obseruations vpon Horace's Epistola ad Pisones, which make no inconsiderable part of Torrentius' celebrated Edition: The other is in choice Italian by a person who desired to conceal his name, but is known to be Hier.

Ferro

Ferro a Senator of Venice who flourished in the 16th Century, and died in an Embassy at the Port. This has been twice neatly printed by the Aldi at Venice 1555 and 1557. in 8vo. It is not improbable but this Oration may be capable of receiuing farther improuements, from MSS not yet compared, and from Authors both ancient and modern, through want of time or opportunity, not yet consiſted. At the Conclusion therefore of this Volume (which will be finiſhed with all poſſible expedition and deliuered to Subſcribers,) theſe Notes, as it ſhall then be iudged neceſſary, will be either reprinted, or the additional obſeruations which may ariſe from this time be referred to a proper place.

For I am now to inform the Public, that it has been thought aduiſeable in the four Volumes of Demosthenes etc. to admit at the end of each Oration, Epistle etc. ſuch Notes only as regarded the purity of the Text, and the propriety of the Tranſlation, and to reſerue what was once deſigned to haue had a place there, for a fiſth Volume. Of this kind will be the Liues of our Authors, and whateuer ſhall concern either them, or any one that bears any relation to them: ſome yet vnpublished Obſeruations vpon ſeueral parts of their works: the Scholia in their Order, with notes and improuements: a new Series of philological Annotations: Variantes Lectiones of all MSS, that can be procured, and a large Theſaurus Atticae Locutionis ex Demosthene etc. This additional Volume will eaſe the ſize of the preceding ones, about which I began to entertain ſome vnwelcome apprehenſions, and may with pleaſure and conueniency attend the Reader through euery part of his Author.

I cannot better conclude what I had to ſay vpon this Oration, than agreeably to that generous principle ſo warmly recommended in it, to pay my public thanks to thoſe whoſe ſeruices vpon this occaſion have been great and valuable. The general Satisfaction that appeared, and the Content which Many were pleaſed to expreſs that this Work ſhould be conducted by my hands, is an Honour infinitely ſuperior to my Merit, and conſequently to my Acknowledgements. Yet I may, and muſt be, thankful to thoſe great Names, who haue honoured it with their Countenance, and befriended it with their Sollicitations: to Thoſe, who haue aſſiſted in ſupporting the Credit of it, by their literary aſſiſtances, and the Expence, by their voluntary Contributions. Let me repeat the aſſurances formerly made vpon this Occaſion, of that Care and Application which I haue preſcribed to my ſelf in the Execution; as I know of no literary character, no better light in which I would chuſe to be repreſented to Poſterity, than that of a faithful and modest Editor of DEMOSTHENES.

List of EDITIONS, MSS. etc.

With their Abbreviations.

- Ald.* { THE Edition of *Demosthenes* in Greek, printed at Venice by *Aldus Pius Manutius*, 1504. in Folio. Vpon which was formed another Edition set out at Basil by *Heruagius* in 1532. Fol.
- Felician.* { A very valuable Edition in Greek, conducted by *Iob. Bern. Felicianus*, and printed at Venice by *Franciscus Brucioli* in 1543. 8. This Edition was pirated by the Germans, and reprinted word for word by *Heruagius*, Bas. 1547. 8.
- Manut.* { A good Edition printed in Greek by *Paulus Manutius* at Venice, 1554. 8.
- Morel.* { A beautiful Edition in Greek, formed upon the *Aldine* Edition, and collated with feueral valuable MSS in the Royal Library at Paris. This was begun by *Gul. Morelius* the King's Printer, and after an interruption of near ten years occasioned by the troubles in that Kingdom and the death of the Vndertaker, resumed by his Successor *Iob. Benenatus*, and conducted and corrected at his request by *Dion. Lambinus*, who added his obseruations at the end of the Edition. Paris. 1570. Fol.
- Benenat.*
- Parif.*
- Lutet.*
- MSS *Ald.* { The various Readings of some vknown MSS collated by *Aldus* in his Edition.
- MSS *Felician.* { The various Readings of eight or more considerable MSS consulted vpon the like occasion by *Felician*.
- MSS *Manut.* Various Readings collected by *P. Manutius*.
- Codd. Regg. { Eight MSS in the Royal Library at Paris which *Morelius* vsed for his
vel *Parif.* { Edition. Of which we have been enabled to giue the following account.
- a.* { Or the first of *Morelius'* MSS (distinguiſhed in this order in his margin) is marked in the Royal Library 2190. It contains feueral Orations of *Demosthenes* and some vnpublished Scholia, supposed to be wrote about the sixteenth Century.
- β.* { N°. 2189. a valuable MS of the eleuenth Century. Of somewhat larger contents than the former, with two liues of the Author, one of them by *Zosimus Ascalonita*.
- γ.* { N°. 2770. contains twelue Orations and was wrote in the year 1480.
- δ.* { This Book contains but two Orations, as far as we are able to iudge. sc. *de falsa legatione et contra Midiam*. What situation it is in at present, and of what age and value we can form no iudgement.
- ε.* { N°. 2181. A large and valuable MS of all the Author wrote in the 13th Century.

- ζ. { N°. 3276. contains in *Leptinem*, *De Corona* et *de falsa legatione*. of the 16th Century.
- η. { Seems to be that marked 2772^a. a valuable book of the twelfth Century.
- θ. { At present 2181. of very large contents. *Codex*, as my information sets forth, *cum optimis numerandus*, *duodecimo saeculo exaratus*.
- Obsop. { Is in the words of my Author, *Exemplar admirandae vetustatis*, which Vincent. Obsopaeus collated with the Edition of Aldus in the year 1533. Which collation with the iudicious remarks of the Collator was made vfe of by Wolfius.
- Aug. { A MS Copy belonging to the City of Ausbergh in Germany, of exceeding great value and antiquity : which was collated for Wolfius' vfe vpon the second of the *Heruagian* Editions, by Simo Fabricius Marcopibertanus. See Wolfius' Dedication of *Demosthenes* to the Senate of Ausberg. Fabricius' Letter to Wolfius prefixed to the collation pag. 1420. Edit. Demosth. Francof. Reiserus, Dau. Hoefschelius and Ebingerus who haue wrote vpon the Library of that City.
- Ital. { An Italian MS (probably belonging to the State of Venice) collated with the Edition of Aldus. Of which Wolfius has given vs no farther notice.
- Lindenbrog. { A very valuable MS vnknown, which Fed. Lindenbrogius collated with a Copy of the *Heruagian* Edition of 1547. now in the Library of the City of Hamburgh. For the vfe of this Collation and other marks of that Gentleman's fauour and ciuilities, I am greatly indebted to the learned I. Christian Wolfius Profeffor there.
- Ven. { The Collation of a MS, which, as I gather from some hints in the Collation, belongs to the Library of St. Marks in Venice. This was owing to the great industry and accuracy of the indefatigable Peter Pitheous : whose eminent Seruices to the learned World in this and many like particulars may be gathered from Thuanus. From the margin of one of Aldus' Copies in the Bodleian Library at Oxford.
- Bodl. { Various Lections, Notes and Obseruations from the margin of a Copy of the Folio *Heruagian* Edition, in the same Library.
- Cant. { Some brief Readings, probably in the hand of Claudius Grouart (of whom see the Preface to the London Edition of *Lyfias* p. 15.) from an Aldine Copy in the Royal Library at Cambridge.

Errata paucula sic corrige :

In Textu. P. 27. l. 12. ἰς - ἰσ
30. l. 10. τῶ Δα - τῶ Δακ-
In Versione. P. 19. col. 2. l. 7. effecit efficit
27. col. 2. l. 13. accipienda beneficia essent
55. col. 2. pen. legas leges

ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΒΟΛΦΙΟΥ

Εἰς τὸν Τρίτον ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ Τόμον

Π Ρ Ο Ο Ι Μ Ι Ο Ν.

ΤΟΥΤΟΥΣ τὰς δέκα λόγοις τῷ πέντε τῶν παρηγη-
σαμένων ἐχωρίσαμην, δι' ἄλλο μὲν εἶδεν ἢ διὰ τὸ συνη-
φθαί πως ἐκείνῳ τῷ πραγματείᾳ· καὶ γὰρ ἔτοι δημόσιοι ἀγώ-
νες ὅντις τυγχάνουσιν· τὴν δὲ τάξιν τῷ μέλει τὰδε παρὰδεδομέ-
νῳ ἐν τοῖς ἐκτελυπωμένοις τῶν ἀντιγράφων διεφυλάξαμεν·
ἀδήλων γὰρ ὄντων ἡμῖν γε τῷ καιρῶν καθ' ἕς ἕκαστον, ἢ αὐτὸς Δη-
μοσθένης εἴρηκεν, ἢ ἐτέροις συνηλλάξατο, εἶδεν εἰκὴ ἐναλλάξαι δεῖν
ῥήθηδιν, ἀλλῶς τε εἰ μάλα πολὺ διαφέρειν. ὅτε γὰρ ἐνταῦθεν ὁλό-
κληρον ἂν εἴη τῷ Αθιναίων πολιτείας ἰσορίῳ συντάξαμεν· καὶ
ἰκανὸν ἂν εἴη, ἐμμεν ἀναγκαῖον εἶδεν τὰς, ὅπως δὴ ποιεῖ, καὶ τὰ εἶδη
τῷ ὑποθέσεων ἀπ' ἀλλήλων, καὶ τὰς ἰδιωτικὰς τῷ δημοσίων ἀγώ-
νων ἀφορίσατο. εἰ δὲ ἕκαστοις τῷ λόγων, καθάπερ ἢ καὶ τῷ τῶν
ὑποκειμένων πραγμάτων ἀξίαν, ἢ καὶ τὴν τῶν τε διανοημάτων καὶ
τῶν φράσεων κόσμον παρέχειν δοκῶσι, τὴν πρῶτῳ ἀπονείμαι χώ-
ραν παρὰθυμηθείημεν, δὺλαβητέον ἂν εἴη, μὴ πολλοὶ μήτ' ἡμῖν
μήθ' ἐτέροις οἴσιν ἐν ὁμογνωμονήσωσιν. ἡμῶς τοίνυν ὅτι ἐνδημι-
κῶν ὁ πρῶτος τάδε εἶ τόμος λόγος· ἔστω ὁ παρὰς Λεπίνῳ,

λεπτότατος, μάλλον δ' ἀκρίβειάται· ὦν κ' Κικέρωνα τῶν λόγων.
 ἔχει δ' ὅτι τὸ πρῶτον δύο τῶν σεμνοτάτων, ἓνα μὲν, ὅτι τὸ καλὸν εἰς συμ-
 φέρειν δοκῶνται· ὡς ἡμετέριον· ἕτερον δ', ὅτι καὶ χάριν ἀποδιδό-
 ναι τοῖς ἀνθρώποις· ὅτι τῶν δὲ, ὡς εἰς ἀντιθέσιν τὰς πονηρὰς τῶν
 νόμων. ἐν δ' τῷ κατὰ Μειδίαν Δημοσθένους εἰς ἄνδρα πλεόντων, ὑ-
 βριστῶν ὅλην, οἷον κ' τὴν Ρώμην Πόπλιν Κλωδίον, ὁ Κικέ-
 ρων ἐχθρὸς, ἐγένετο, ἀπολείπειν· καὶ εἰς ὅσους κινδυνῶς οἱ τοιοῦτοι
 τὴν δημοκρατίαν καθιστῶσιν, ἀποδείκνυσιν. ὁ δ' κατ' Ἀνδρόλιον
 τὰς αἰχρῶς βεβιωκότας εἰρεῖν εἰς βήματ' ἐπὶ πολίτεας πα-
 ραιεῖ. ④ δ' κατ' Αἰσοκράτην καὶ Τιμοκράτην τοῖς ἑπικινδυνῶς
 τῶν ψευδισμάτων ἐν νόμων ἀντίστασις. ὁ δ' κ' Νεαίρας διασυρ-
 μὸν ἔχει γυναικὸς ἀκολάσεως, ὃν τρόπον καὶ Κικέρων τὴν πάλαι
 φίλῃ Κλωδίᾳ, ζηλοτυπία τῇ γυναικὶ παιδείας, με-
 τεχειρεῖ ἐν τῷ ἑαυτῆς Καλίας. τὴν δ' ἐχάτῃ χώρῃ ἐπέχει ἢ
 ὡς Εὐβελίδῃ ἐφείσιν· ἐν ἣ ἀνθρώπων πένητι βοηθεῖ ἑαυ-
 τὸς σαρπῶδες συκοφαντιῶν. ὅτι ταῦθ' ἕνεκα εἰς ἐπαγαγέας τὸν
 ἀεροατὴν ἐπὶ τοσούτον εἰρήσῃ. τὰς γὰρ ἐκάστων τῶν λόγων ἑαυτῆς
 Λεβάντιον ὁ σοφιστὴς ἐπ' ἄλλοις τινες διεξοδικώτερον ἐξέθηκται.

ΔΙΒΑΝΙΟΥ ΤΠΟΘΕΣΙΣ

Τῆ περὶ ΑΤΕΛΕΙΑΣ πρὸς

ΛΕΠΤΙΝΗΝ ΔΟΓΟΥ.

Η Τῶν Αθηναίων πόλις ἄλλοις τε ἐτίμα τὰς εὐεργέτας καὶ ἀτελεῖα λειψουργῶν πολλῶν ἔν λαμβανόντων αὐτήν, σπάνις ἐδόκει τῶν λειψουργούντων εἶναι. διὰ τῆτο Λεπτίνης νόμον εἰσήνεγκεν, ΕἶΝΑΙ ΜΗΔΕΝΑ ΑΤΕΛΗ ΜΗΤΕ ΤΟΛΟΙΠΟΝ ΕΞΟΝ ΕἶΝΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΔΟΥΝΑΙ ΤΟΝ ΔΕ ΑΤΕΛΕΙΑΝ ΑΙΤΗΣΑΝΤΑ ΠΑΣΧΕΙΝ ΤΑ ΕΣΧΑΤΑ. τῆτον ἐγράψαντο τὸν νόμον, πρότερον μὲ ἄλλοι· μεθ' ὧν καὶ Βάθιππος, καὶ ἔκ ἐπεξήλθεν, ἡ χρήματα λαβὼν, ἡ νόσῳ περιπεσών· νῦν δὲ Φορμίων καὶ Κτήσιππος ὁ Χαβρίας παῖς, καὶ τινες μετ' αὐτῶν, οἷς συνήγορος Δημοσθένης γίνεσθαι. ὁ μὲν ἔν Λεπτίνης πλεον ἐσχύει τῷ συμφερονί· τὴν γὰρ χρεῖαν προίσχεται· ὁ δὲ Δημοσθένης τῷ τε ἐνδόξῳ καὶ τῷ δικαίῳ. καὶ τῷ δικαίῳ μὲ, ὅτι δικαίον ἐστὶ τὰς εὖ ποιήσαντας ἀντευπεπονθέναι, καὶ τὰς ὀρθῶς ἂν τι λαβόντας τῶν δοθέντων μὴ ἀφαιρεῖσθαι· τῷ δὲ ἐνδόξῳ, διότι τάχα μὲ ἄλλοις αἰσχίον ἢ δεδώκασιν ἀφαιρεῖσθαι· Αθηναίοις δὲ ἔχ' ἥκιστα, οἷς ἀντ' ἄλλου γνωρίσματος, τὸ μεγαλόψυχον προσεῖναι δοκεῖ. ἐπιδεικνύει δὲ, ὅτι καὶ παρὰ νόμῳ εἰσ- ἤνεγκε τὸν νόμον. λέγει γὰρ νόμον, τὸν κελεύοντα ἀναιρεῖν πρῶτον τὸν ἐναντίον νόμον, καὶ τότε αὐτὸν ἄλλον τιθέναι νόμον, ἵνα μὴ ἀλλήλοις ἐναντίοι νόμοι εὕρισκωνται.

A THENIENSES bene de republica meritis cum aliis rebus honorabant tum publicorum munerum immunitate. qua cum multi donarentur, et qui munera obirent, defuturi viderentur: Leptines rogationem tulit; NE QVIS ESSET IMMUNIS NEVE POPULO IN POSTERUM LICERET CIVI QUAM IMMUNITATEM DARE ET QVISQVIS EAM PETIISSET UT EXTREMO SUPPLICIO AFFICERETUR. huic legi intercesserunt cum alii prius (inter quos etiam Bathippus, qui tamen ab actione destitit, siue largitionibus corruptus, siue morbo impeditus) tum nunc Phormio et Ctesippus, Chabriae filius, et alii quidam cum iis, quibus Demosthenes patrocinatur. ac Leptines utilita-

tis loco praevallet: praetendit enim necessitatem! Demosthenes vero nititur honesto et iusto. ac iusto quidem, quod aequum sit benemeritis referri gratiam, et eos qui recte aliquid consecuti sint non spoliari datis: honesto autem, quod cum alios dedecet ea quae dederint eripere, tum vel maxime Athenienses, qui magnitudine animi excellere videantur, tanquam peculiari quadam nota. praeterea ostendit, Leptinem etiam contra leges eam tulisse legem. recitat enim legem, quae iubet in primis abrogare legem contrariam, et tum demum ferre ac substituere aliam, ut ne leges inter sese contrariae reperiantur.

ΑΛΛΩΣ.

Ο ΠΡΟΣ Λεπτίνην λόγος ΕΠΙΓΡΑΦΗΝ ἔχει τοιαύτην, ἐπειδὴ περ παρελθόντος τῷ χρόνῳ, ἐν ᾧ ὑπεύθυνος ἦν κρίσει καὶ τιμωρίᾳ, γράψαι τὸν νόμον ἐφαίνετο Λεπτίνης ἀκινδύνως. ὅθεν ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ, ἀλλ' ἔ ΚΑΤ ΑΥΤΟΥ ὁ λόγος. ἡ δὲ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ἕτως ἔχει. Σύνθηες ἦν τῇ πόλει τῶν Αθηναίων τιμᾶν τὰς εὐεργέτας μάλιστα πολλαῖς καὶ διαφόροις τιμαῖς, καὶ δὴ καὶ ἀτελείᾳ. πολλῶν δὲ εἰληφόντων, καὶ ἁσῶν καὶ ξένων, ἐπέλειψαν οἱ λειτεργήσαντες. καὶ διὰ τὸτο σχεδὸν τῶν λειτεργῶν περιῖσταμένων εἰς τὰς ἀπόρους, Λεπτίνης τῶν πολιτευομένων, ἀνὴρ ἐκ ἀδόκιμος, ἔγραψε νόμον αὐτοῖς ῥήμασιν ἕτως ἔχοντα, ΟΠΩΣ ΑΝ ΟΙ ΠΛΟΥΣΙΟΤΑΤΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΣΙ ΜΗΔΕΝΑ ΑΤΕΛΗ ΕΙΝΑΙ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΑΦ ΑΡΜΟΔΙΟΥ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΝΝΕΑ ΑΡΧΟΝΤΩΝ ΜΗΔΕ ΤΟΔΟΙΠΟΝ ΕΞΕΙΝΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΑΙΤΗΘΕΝΤΙ ΔΙΔΟΝΑΙ ΕΙΔΕ ΤΙΣ ΑΛΩΙ ΑΙΤΩΝ ΑΤΙΜΟΝ ΑΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΓΕΝΟΣ ΚΑΙ ΟΙΚΙΑΝ ΚΑΙ ΥΠΟΚΕΙΣΘΑΙ ΓΡΑΦΑΙΣ ΚΑΙ ΕΝΔΕΙΞΕΙΝ ΕΙ ΔΕ ΚΑΙ ΕΝ ΤΟΤΤΟΙΣ ΑΛΩΙ ΕΝΟΧΟΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟΙΣ ΑΥΤΟΙΣ ΟΙΣΠΕΡ ΟΙ ΔΙΚΑΖΟΝΤΕΣ ΟΤΑΝ ΟΦΕΙΛΟΝΤΕΣ ΤΩΙ ΔΗΜΟΣΙΩ ΔΙΚΑΖΩΣΙ. τῷ νόμῳ ἔν ἕτως ἔχοντος, ἔγραψατο μὲν τὸ πρότερον Βαθίππος Λεπτίνην, ὃς ἀπέθανε πρὶν εἰσελθεῖν τὴν γραφὴν κατὰ διέτριβη χρόνος, καὶ γέγονε Λεπτίνης ἀνεύθυνος. νόμος γὰρ ἦν ΤΟΝ ΓΡΑΨΑΝΤΑ ΝΟΜΟΝ Η ΨΗΦΙΣΜΑ ΜΕΤΑ ΕΝΙΑΥΤΟΝ ΜΗ ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΝ. ὅμως ἐπειδὴ καὶ οὕτω κατὰ τοῦ νόμου ἔξῃ ποιεῖσθαι τὰς κατηγορίας, καὶ οἱ γράψαντες ἔξω κινδύνων ὦσι, μετὰ τὸν ἐνιαυτὸν ἐπέστη κατήγορος Αφεισίω, υἱὸς Βαθίππου, ὃ συνηγόρει Φορμίων ὁ ῥήτωρ, καὶ Κτήσιππος, ὁ υἱὸς Χαερίε, ὃ συνηγόρει Δημοσθένης. τῶν ἐν κατηγορίᾳ ἐπιστάντων, κατὰ τὸ νόμον πεποιήνται τὴν γραφὴν. ἡ δὲ ἑστῆς, πραγματικῇ ἐγγραφῇ. κεφάλαια δὲ τῷ λόγῳ, τὸ νόμιμον, τὸ συμφέρον, τὸ δίκαιον. ἀναγκαῖον δὲ εἰπεῖν τὰς δικαιολογίας ἐκατέρων. καὶ ὁ μὲν Λεπτίνης ἰσχυρίζεται τῷ συμφέροντι, διὰ τὸ περιποιεῖν λειτεργάς· ἀλλὰ καὶ τῷ δίκαιῳ, ὅτι ἐκ ἐστὶ δίκαιον, τὰς μὲν ἀδεῶς πλετεῖν, τὰς δὲ λειτεργάντας αἰεὶ πένεσθαι. ὁ δὲ κατήγορος ἰσχυρίζεται τῷ νομίμῳ, τῷ δι-

Ο RATIO AD Leptinem ita inscribitur, quod elapso eo tempore, quo legis auctor iudicio et poenae obnoxius erat, Leptines extra periculum esse videbatur. unde AD EVM, NON CONTRA EVM, orationi titulus est. ARGVMENTVM autem est huiusmodi. Atheniensium ciuitati cum primis familiarie fuit afficere benemeritos multis et variis honoribus, atque etiam immunitate. quam multis et hospitibus et ciuibus consecutis, deerant qui munera obirent. eaque de causa oneribus in pauperes fere inclinatis, Leptines vnus ex magistratibus, vir non contemnendus, legem rogauit in hanc sententiam: VT DITISSIMI QVIQVE MVNERA OBEANT NEMO SIT IMMVNIS PRAETER HARMODII ET ARISTOGITONIS POSTEROS ET NOVEM VIROS NEQVE IN POSTERVM IVS ESTO POPVLO SI PETATVR DANDAE IMMVNITATIS SI QVIS AVTEM PETIISSE CONVICTVS FVERIT IGNOMINIOSVS IPSE ESTO ET GENVS EIVS ET FAMILIA ISQVE TVM VIOLATAE REIPVBlicAE ACCVSATOR TVM VT INFAMIS DEFECTOR QVOD

SI REVS PERAGETVR EASDEM LVITO POENAS QVAS II QVI MVLTATA REIPVBlicAE NON SOLVTA IVS DICVNT. cum igitur lex ita se haberet, primum Bathippus Leptinem accusavit; isque, antequam causa in foro ageretur, obiit: posteaque mora interiecta, Leptines factus est indemnis. lex enim erat, quae iuberet, AVCTOREM LEGIS AVT DECRETI POST ANNUM ESSE INDEMNEM. tamen, quoniam et sic ex lege licebat accusare, tametsi auctores legis indemnes essent; post annum accusavit Aphepsio, Bathippi filius, Phormione oratore, et Ctesippus Chabriae F. Demosthene aduocato. hi igitur accusatores actionem contra legem instituerunt. status negocialis est, scripto constans. capita orationis sunt, legitimum, vtile, iustum. sed necesse est vtriusque partis argumenta vt explicemus. Leptines igitur vtili nititur, quod eos qui munera obeant, reipublicae comparet: atque etiam iusto; non aequum esse, vt alii diuitias secure teneant, alii munera obeuntes perpetua miseria conflictentur. accusatoris firmamenta sunt, legi-

timum,

καίῳ, καὶ τῷ συμφέροντι. καὶ ἔστι τὸ νόμιμον διπλῆν, περὶ τε τὸ πρόσωπον, καὶ τὸ πρᾶγμα. καὶ περὶ μὲν τὸ πρόσωπον, ἀφ' ὧν αὐτὸν ἐχρῆν ποιῆσαι ἐκ ἐποίησε. παρέβη γὰρ τὸν θεσμόν. θεσμός δὲ ἔστι νόμος παρακελευόμενος πῶς δεῖ νομοθετεῖν. ἔδει γὰρ αὐτὸν γραψάντα τιθεῖναι ἐμπροσθεν τῶν ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἐν νομοθέταις κυρῶσαι. τῆτο δ' ἐκ ἐποίησε. περὶ δὲ τὸ πρᾶγμα, ὅτι παρέβη ὁ νόμος ἔτος παλαιὸν νόμον, τὸν λείοντα, τὰς τῆ δῆμῳ δωρεὰς εἶναι βεβαίαις. ὑπεναντίος ἔν τῶν νόμων ἔτος ἔστιν, ὅτι κελεύοντων ἐκείνων ὅσας ὁ δῆμος δέδωκε δωρεὰς κυρίας εἶναι, ἔτος ἀφαιρεῖσθαι τὰς δεδομένας βιάζεται. τῷ δὲ δικαίῳ ἰσχυρίζεται, ὅτι καὶ δεῖ τὰς εὐεργέτας ἀποσερεῖν δωρεῶν. τῷ δὲ συμφέροντι τριχῶς ἰσχυρίζεται. πρῶτον μὲν, ὅτι ἀσύμφορον ὑμῖν γενήσεται, ἔαν τὰς εὐεργέτας ἀφαιρεῖσθαι τὴν δωρεάν· ἐκ ἑτι γὰρ ὁ Λευκὼν πέμψει τὸν σῖτον ὑμῖν ἐκ τῆ Βοσπόρου· δεύτερον δὲ, ὅτι ἀσύμφορον ὑμῖν ἔσται· ἐκ ἑτι γὰρ εὐερεθήσεται τις τὴν πόλιν, σφερεμένους τῆς δωρεᾶς ὁρῶν τὰς ἄλλας· τρίτον δὲ, ὅτι ἀδοξήσετε· δοξετε γὰρ ἀγνώμονες εἶναι. Ἔστι δὲ ὁ λόγος ἔτος δευτερολογία. ὁ Αῤῥεπίων γὰρ ὡς πρεσβύτερος ἔλαβε τὴν πρωτολογίαν. ἐκὼν ὁ Λεπτίνης προσηγεμένως τῷ συμφέροντι χρῆται, φάσκων ἐν σπάνει καθεστάναι τὴν πόλιν τῶν λειτουργούντων· δευτέρῳ δὲ τῷ δικαίῳ ὅπερ ἀπὸ τῆς ἰσότητος θεωρεῖται· πάνυ γὰρ, φησι, δεινὸν ἔστι, τινὰς μὲν πλετεῖν ἀτελείας ἐπιλημμένους, τὴν πόλιν δὲ μηδὲ τῶν λειτουργούντων εὐπορεῖν. προβάλλεται δὲ ὁ ῥήτωρ, τῷ μὲν δοκεῖν, τὴν κατηγορίαν τῶ νόμῳ, συναποδύεται δὲ καὶ κατασκευάζει καὶ τὴν σύσασιν τῶ οἰκείῳ νόμῳ. ἐν γὰρ τῷ νόμῳ κεφαλαιῶν καθίστησιν αὐτὸν ἀνταναλινώσκων, καὶ ἀντιλήθεις, καὶ ἀντεξετάζων ἀμφοτέρους τὰς νόμους, καὶ τὸ διάφορον ὅσον δεικνύς. ἵνα δὲ μὴ ἐξαίφνης, μηδὲ ἀναρμόσως παρέχῃ τῶν νόμων τὴν σύσασιν, ἐκ πολλῶν παρεσκευάσας. καὶ ἡ πρώτη γε ἀντίθεσις τῶ λόγῳ τῷ μὲν δοκεῖν, ἔστι παρὰ Λεπτίνην· τῇ δ' ἀληθείᾳ, πρὸς σύσασιν τῶ οἰκείῳ συμφέροντος ἐξεύρηται· ἵνα φαίνεται ὁ ἀντίδικος τὸν Δημοσθένους εἰσάγων νόμον. τί γὰρ ὁ Δημοσθένης βέλεται νόμος; τὰς δωρεὰς ὅσας ὁ δῆμος ἔδωκε, κυρίας εἶναι· τὰς δὲ ἔχοντας κρίνεσθαι, ἵν', εἰ μὲν ἄξιοι, ἔχωσιν, εἰ δὲ ἀναξίως ἔχειν δοκοῖεν, ἐλεγχθέντες

timum, iustum et vtile. ac legitimum duplex est, partim in persona positum, partim in re. in persona, ex eo, quod quae facienda fuissent, non fecerit, thesmo violato. thesmos autem lex est ferendarum legum rationem praescribens. scriptam enim legem eum autem statuas Heroum, a quibus cognomina tribus acceperunt, proponere, et apud legumlatores confirmare oportebat. id quod non fecit. in re, quod ea lex veterem legem violarit, qua populi donationes ratae esse iubeantur. haec igitur lex illi contraria est, cum illa iubeat quae dona populus dederit rata esse, haec ea quae data sunt vi eripere studeat. iusto sic vitur; non eripienda esse dona bene meritis. vtili porro trifariam nititur. primum inutile, inquit, vobis futurum est, si patiemini bene meritis dona eripi; neque enim posthac Leuco e Bosporo frumentum vobis mittet: deinde inutile erit, quia nemo bene de republica mereri volet, cum alios dono spoliatos viderit: postremo ignominiam subibitis; videbimini enim ingrati esse. Est autem haec se-

cundo loco habita oratio. nam Aphepsio, ut natu maior, primas causae partis egit. Leptines itaque praecipue vtili nititur, asserens deesse reipublicae, qui munera obeant: secundo iusto, idque ex aequalitate spectatur; nequaquam enim, inquit, ferendum est, ut aliqui arrepta immunitate opibus abundant: reipublicae autem, qui munera obeant, desint. et si autem oratori legis accusatio proposita esse videtur, illud tamen etiam interim agit, ut suam quoque legem tractet et confirmet. nam eius in legitimo capite fundamenta iacit, ex adverso legendo, et opponendo vtrunque legem, et quantum intersit ostendendo. ne vero subito et inconuenienter leges ingereret, eam rem multo ante instruxit. ac prima quidem orationis obiectio videtur a Leptine oriri: sed reuera inuenta est ad Demosthenis vtilitatem, ut videatur aduersarius eius sancire legem. quid enim vult Demosthenis lex? ut dona quae populus dedit, rata sint: ea vero qui consecuti sunt, in ius vocentur; ut, si digni sint, teneant: sin immerito tenere videantur

ἀφαιρεθῶσιν. ἔκ᾽ ἐν αὐτὸς ὁ Λεπτίνης τὸν Δημοσθένες νόμον κεκῶρωκεν. ἔτι γὰρ αἰ-
τιᾶται κατὰρχὰς εὐθύς, ὅτι πολλοὶ τῶν εἰληφότων εἰσὶν ἀνάξιοι, ἔκ᾽ οὖν ἔχει τὸν Δη-
μοσθένες νόμον τὰς ἀναξίους ἐκκρίνοντα. καὶ τὴν διὰ πάντων κατέσπαρται. ὁ γὰρ
πολύς περὶ αὐτῆς λόγος ἐθίζει τὰς δικαστὰς πρὸς τὴν τῆς νόμου μετὰ μικρὸν ἀνάγνω-
σιν. ἰδὼν δὲ ὅτι Λεπτίνης ἐκεῖνον ἔχει τὸν ἰσχυρότατον λόγον, ὥς ἂν οἱ πλεσιώτατοι
λειτεργῶσι, μηδὲνα ἀτελῆ εἶναι, καὶ ταύτην ἐθήκε προηγεμένην ἀντίθεσιν, ἀλλὰ τὴν
λυσιτελεῖσαν αὐτῷ, καὶ τὴν μέλλεσαν εἰσφέρειν τὸν παρ' αὐτῆς νόμον. ὅταν γὰρ λέγη,
καὶ τὴν πλείω χρησεται τῷ λόγῳ, σοφίζεται τὰς ἀκρόντας. καὶ γὰρ τῷ περὶ τῶν
ἀναξίων πολλῶν χρησεται τῷ λόγῳ, ἀλλὰ τῷ δηλονότι σπανίζει τὴν πόλιν τῶν λει-
τεργάντων, καὶ τῷ συμφέρειν μελετιθῆναι τὰς λειτουργίας ἀπὸ τῶν ἀπόρων εἰς τὰς εὐ-
πορας. Ἐστὶ δὲ τὸ μὲν εἶδος τῆς λογιᾶς δικανικόν· εἰ γὰρ κρίσις ἐστὶν ἐπὶ τὸν νόμον· ἡ δὲ
γὰρ ὕλη πᾶσα, ἔστι διπλῆ, καὶ ταύτης ἡ μὲν ἐστὶ δικανικὴ, ἡ δὲ συμβεβηκυῖα. εὐροὶς δ'
ἂν καὶ πωνηγυρικῆς ἰδέας ἀμοιρεῖν τὸν λόγον, ἐν οἷς πειράται σεμνύνειν ἕκαστον τῶν
εὐεργετῶν. καὶ γὰρ ἐνταῦθα εὐρήσεις ἄξια τῶν ἀνδρῶν ἐκώμια, καὶ λόγους εὐφρόνως
αἰρμότοντας ταῖς ἐκείνων πράξεσιν· οἷον, ὥς ὅταν ἐμπομπεύῃ τοῖς Κόνωνος καὶ Χαβρίας
κατορθώμασι, καὶ τοῖς Ἐπικερδῶς, καὶ τῶν ἐκ Θάσσε, καὶ Κορίνθε, καὶ Λεύκωνος.

deantur, conuictis adimantur. ipse igitur Lepti-
nes Demosthenis legem confirmat. nam quod
statim initio queritur, multos immerito esse do-
natos, habet Demosthenis legem indignos fecer-
nentem. idque per omnia sparsum est. multa e-
nim ea de re verba facit, idque eo, ut assuefaciat
iudices recitationi legis paulo post secuturæ. cum
autem vidisset eam orationem Leptini esse vali-
dissimam; ut ditissimi munera obeant, neminem
esse oportere immunem: non hanc posuit princi-
palem obiectionem, sed eam quæ sibi conducibi-
lis, et ferendæ a se legi patrocinatura esset. cum
enim dicit; et ea ratione plurimum utetur, decipit
auditores. neque enim de indignis multa verba

faciet, sed de eo nimirum, deesse reipublicæ qui
munera obeant: et esse e reipublica ut a pauperi-
bus onera in diuites transferantur. Genus oratio-
nis iudiciale quidem est, cum de lege iudicium
fiat: sed vniuersa materia est duplex, partim iu-
dicialis, partim suaforia. inuenias etiam demon-
stratiui generis non expertem, ubi singulos qui
bene meriti sunt ornare studet. etenim hic repe-
ries laudes dignas illis viris, et verba illorum re-
bus gestis congruenter attemperata: veluti, cum
se in Cononis et Chabriae rebus gestis iactitat, et
Epicerdis, et Thasiorum, et Corinthiorum, et Leu-
conis.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

Ο ΠΡΟΣ

ΛΕΠΤΙΝΗΝ
ΛΟΓΟΣ.

ΑΝΔΡΕΣ δικασταί, μάλις μὲν εἵνεκα ἔ' νομίζειν συμ-
 φέρειν τῇ πόλει λελῦσθαι τὸν νόμον, εἴτα καὶ τῷ παιδὸς
 εἵνεκα ἔ' Χαβρίας, ὡμολόγησα τέτοις, ὡς δὴ οἷός τε ὦ, στωερεῖν.
 ἔστι δ' ὅσα ἀδηλον, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῷ, ὅτι Λεπτίνης, καὶ τις
 ἄλλος ὑπὲρ τῷ νόμῳ λέγει, δίκαιον μὲν εἶναι ἐρεῖ περὶ αὐτοῦ.
 φησὶ δ' ὅτι δυνάξιν τινας ἀνθρώπους, ἀρετῆς ἀτέλειαν, ἐκδεδυ-
 κέναι τὰς λείψας καὶ τῷ πλείῳ χεῖρ ἐκείνου τῷ λόγῳ. ἐγὼ
 δ', ὅτι μὲν πᾶν κατὰ τὸν νόμον πᾶντας ἀφαιρεῖσθαι τὴν δωρεάν, τῷ
 ἀδικοῦντων ἐστίν, ἐάσω καὶ γὰρ εἶρηται τρόπον τινα, καὶ ὑφ' ὑμῶν
 ἴσως γινώσκεται· ἀλλ' ἐκείνο δὴ ἐροίμην ἡδέως αὐτὸν, τίος εἵνεκα,
 εἰ τὰ μάλις μὴ πνεις, ἀλλὰ πᾶντες ἦσαν δυνάξιοι, τῷ αὐτῷ
 ἡξίωσεν ὑμᾶς τε καὶ τέττας; ἐν μὲν γὰρ τῷ γράψαι, ΜΗΔΕΝΑ.

EGO, iudices, tum quod e republica esse
 iudicaui, ut ista lex abrogaretur, tum
 propter Chabriae filium, recepi me hisce,
 pro virili parte, patrocinatorum. neque vero
 obscurum est, Athenienses, Leptinem, aut
 si quis alius legem tuebitur, iusti nihil de ea
 dicturum, illud quidem praetextet, indignos
 quosdam homines, immunitatem consecutos,
 excussisse onus publicorum munerum; ac in

ea oratione potissimum se iactabit. enimvero
 ne dicam quantopere cum omni aequitate
 pugnet, ut, dum unum accusas, omnis suis
 donis spoliatus velis (nam hoc prius etiam par-
 tim dictum est, et fortassis vobis probatum).
 illud libenter admodum ex eo quaerem; si
 maxime non pauci aliqui, sed profus omnes
 indigni honoribus essent, cur etiam vos velut
 in ordinem cogendos iudicasset? cum enim
 scripsit

ΕΙΝΑΙ ΑΤΕΛΗ, τοὺς ἔχοντας ἀφείλετο τὴν ἀτέλειαν· ἐν δὲ
τῷ περὶ τῆς ἀφείλετο, ΜΗΔΕ ΤΟΛΟΙΠΟΝ ΕΞΕΙΝΑΙ ΔΟΥΝΑΙ,
ὑμᾶς τὸ δεῖναι. ἔ γὰρ ἐκεῖνο γ' ἐνεστὶν εἰπεῖν, ὡς τὸν αὐτὸν τρόπον,
ὅνπερ τὰς ἔχοντας ἀφείλετο τὴν δωρεάν, δυνάξιν ἐνόμιζεν ἔγωγε
καὶ τὸν δῆμον δυνάξιον ἡγεῖτο κύριον εἶναι τὸ δεῖναι τὰ ἑαυτῶν, εἰάν
τις βέλῃται. ἀλλὰ, νῆ Δία, ἐκεῖνο ἂν ἴσως εἴποι περὶ ταῦτα, ὅτι
διὰ τὸ ραδίως ἐξαπαλᾷ τοὺς δῆμον, διὰ τῶν ἔγνων ἔθηκε τὸν νό-
μον. τί ἐν κωλύει πρῶτα ἀφαιρεθῆναι, ὅτε ὅλως τὴν πολιτείαν ὑμᾶς,
καὶ τῶν τῶν λόγον; ἔ γάρ ἐστιν ἐφ' ὅτῳ τῶν ἐπεπόνθατε τῇ
πρώτῳ· ἀλλὰ καὶ ψηφίσματα πολλάκις ἐξαπατηθέντες κεχει-
ροσυνήκατε, καὶ συμμαχίας ἥδη πινὰς ἤτοις ἀντὶ κρείωνων ἐπέ-
σθητε ἐλέσθαι καὶ ὅλως ἐν, οἶμαι, πολλοῖς οἷς πράττετε, καὶ τοιού-
τοι συμβαίνειν δυνάμει. ἄρ' οὐκ ἐπισόμεθα νόμον διὰ ταῦτα, μηδὲ
τολοῖπὸν ἐξεῖναι τῇ βελῇ, μηδὲ τῷ δήμῳ, μήτε περὶ βελῆν, μήτε
χειροσυνῆν μηδέν; ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι. οὐ γὰρ ἐστὶν ἀφαιρεθῆναι
δικαιοῖς περὶ ὧν δὲ ἐξαπατηθῶμεν, ἀλλὰ διδασθῆναι ὅπως
τῶν μὴ πεπισόμεθα καὶ θεᾶς νόμον, ἔχ ὅς ἀφαιρησείη τὸ κρεί-
ονος ὑμᾶς εἶναι τὴν δωρεάν, ἀλλὰ δι' οὗ τὸν ἐξαπατῶντα τιμωρη-
σόμεθα. Εἰ τίνων τις, εἰσας ταῦτα, αὐτὸ κατ' αὐτὸ ἐξετάσει,
πότερ' ἂν ποτε λυσιτελέσμεν ἐστὶ, κρείονος μὲν ὑμᾶς εἶναι τὴν δωρεάν,

scripsit, NEMINEM OPORTERE IMMVNEM
ESSE, immunitatem consecutos suo praemio
spoliavit: dum vero adiicit, IN POSTERVM
NON LICERE VOBIS ID HONORIS CVIQVAM
TRIBVERE, munificentiae ius vobis ademit.
nec enim est, vt dicat, se, quemadmodum il-
los dono spoliavit qui eo fruebantur, quod in-
dignos iudicavit: sic populum Atheniensem
indignum censuisse, penes quem esset libera-
litate vti erga quem ei videretur. at illud
ad haec fortasse respondebit; quia populus
facile decipitur, propterea legem se ita tu-
lisse. quid igitur obstat, quo minus omnia
vobis eripiantur, et ipsa denique administran-
dae reipublicae functio, ista quidem ratione?
nec enim quicquam est rerum omnium, in
quo vobis hoc vti non venerit: sed saepe de-

cepti multa senatusconsulta vestris suffragiis
comprobastis, atque aliquando adducti estis,
vt omiffis potentioribus societatem cum his,
quorum minores essent opes, coiretis: et
quidem in tanta mole negotiorum prope ne-
cessè est etiam tale aliquid vti venire. an
vero propterea legem feremus, vt deinceps
neque senatui, neque populo liceat, vel de-
cernere, vel iubere quicquam? equidem non
opinor. nec enim aequum est, vt quibus in
rebus decepti sumus, eae nobis eripiantur,
illud quidem decet, moneri nos, ne posthac
in eandem fraudem incidamus: legemque
ferri, non quae muneris ius vobis adimat:
sed talem, cuius auxilio puniamus impostor-
es. Quod si quis, his omiffis, illud saltem
accurate perpendat, vtrum praestet penes vos
esse

ἔξαπατηθέντας δέ ποτε ἐ φάυλῳ πνὶ δουῶαι· ἢ διὰ τὸ πανηλῶς ἀκέρως ἡμέας, μηδ', αὐτὸν ἀξιόν τινα εἶδῃτε, ἔξῃναι τιμῆσαι, ὅρις δὲ μᾶλλον ἐκείνο λυσιτελουῦ. διὰ τί; ὅτι ἐκ μὲν τοῦ πλείονος, ἢ παρῶν, πρᾶν, πολλὰς δὲ ποιεῖν προκαλεῖσθε ὑμᾶς· ἐκ δὲ ἔ μὴδενί, μηδ' αὐτὸν ἀξιῶν, διδόναι, πρῶτας ἀπείρξετε ἔ φιλοδιμείας. παρὸς δὲ τέτῳ, ἐ δὲ ἐκείνο, ὅτι ④ μὲν ἀνάξιόν τινα πρῆσαντες διηθείας πρᾶ δόξαν ἔχοιεν αὐτὸν ④ δὲ ἔδῃ ἀγαθὸν τι ποιοῦντας ἑαυτοὺς, μὴ τίς ὁμοίοις ἀμειβόμενοι, κακίας. ὅσω δὲ κρείττον δὴθῃ δοκεῖν, ἢ πονηρὸν εἶναι, τσᾶτω λῦσαι τὸν νόμον κάλλιον, ἢ θᾶδ. Οὐ τίνω ἔμοιγε ἐδὲ ἐκείνο δῦλοτον, ὡς ἄνδρες Α- 2 θλωαῖοι, σκοπευόμενοι φαίνεται, κατὰ μεμφομένην πρᾶς ἐπὶ ταῖς ὑπαρχέσαις δωρεαῖς, ἔδῃ χρησίμοις ὄντας, τῷ πρᾶ δῶποσερεῖν. εἰ γὰρ ὑπαρχέσαις τέτων, φαῦλοι καὶ ἀνάξιοί πρᾶς καὶ τὸν τέτῳ λόγον εἰσὶ, τί χρὴ παρδοκᾶν ἔσεας τότε, ὅταν πανηλῶς πλέον μέλλῃ μηδὲν εἶναι τίς χρῆσις ἔσιν; Εἰ τοίνυν ὑμᾶς κακεῖνο ἐν- 3 θυμείας δᾶ, ὅτι ἐκ τῷ νῦν ὑπαρχόντων νόμων, καὶ πάλαι κυρείων· οὐς ἐδὲ αὐτὸς ἔδῃ δῶτείποι δὲ μὴ ἐχὶ καλῶς ἔχειν ἐνι- αὐτὸν διαλιπὼν ἕκαστος λείβεργᾶ. ὥς τὸν ἡμισυ ἔς ἀτελής ἔ χρῶν. εἴτα ἡς πᾶσι μέτεσι τὸ ἡμισυ, ἐ τίς μηδοπᾶν ἀγαθὸν πεπονηκόσιν ὑμᾶς, ταύτης τές δὲ ποιήσῃας, ὃ παρθεθείκαμρ

esse ius largiendi, et aliquando fieri, vt de-
cepti, etiam indigno alicui honorem hunc
habeatis: an vero prorsus amissa auctoritate
vestra, ne eum quidem honore vobis afficere
licere qui dignus videatur; prius illud longe
praestare comperietis. quamobrem? quia
dum honoratis pluris quam decuerat, multi
ad beneficiendum vobis inuitantur: si vero
aduersus neminem, etiam si mereatur, libera-
litate utimini, omnis deterrebis a studio
bene de vobis merendi. praeterea qui indi-
gno alicui honorem habent, fortassis vt sim-
plices reprehenduntur: qui autem bene me-
ritis parem gratiam non referunt, ingrati a-
nimi crimen incurrunt. quanto igitur sim-
plicem quam ingratum videri praestat, tanto
etiam praestabilius est hanc legem abrogari

quam perferri. Mihi porro cogitanti, ne il-
lud quidem consentaneum videtur, Atheni-
enses, vt, dum certos quosdam criminatur
ob accepta munera, etiam eos honoribus spo-
liet, qui reipublicae profuerunt. nam si ma-
nentibus hisce praeiniis, improbi et indigni
quidam, id quod ipse iactat, exstiterunt: quid
quaeso tum exspectandum erit, quando hi, qui
praeclare sese gerunt, nullum omnino virtu-
tis suae praemium ferent? Praeterea illud
etiam vobis considerandum est, ex legum,
quibus etiam hodie utimur, quaeque per mul-
tos annos viguerunt, instituto (quas ne iste
quidem praeclaras esse negare auit) singulos
altero quoque anno munera obire. quare di-
midiam temporis partem immunes sunt. quo
igitur commodo dimidia ex parte fruuntur

αὐτοῖς, τῷτο ἀφελώμεθα; μηδαμῶς. ἔτε γὰρ ἄλλως καλόν, ἔτε
 πρέπον ὑμῖν. πῶς γὰρ οἷα αἰχρὸν, ὃ ἄνδρες Ἀθιναῖοι, καὶ μὴ
 τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν νόμον γεγράφθαι, ἐφ' οἷς οὐδὲν ἐστὶ δη-
 μοσία βλάβη, εἴ τις ψεύσεται· ἐν τῷ κοινῷ μὴ χρησθῆς τὰ νόμῳ
 τῷτο τὴν πόλιν, τὴν αὐτὴν ἐπὶ πλάξασαν τῆς ιδιότητος, ἀλλὰ
 τὰς ἀγαθὸν τι πεποιμνύσας ἐξαπατῆσαι; καὶ ταῦτα ἐμικρὸν ζη-
 μίαν ὀφλήσιν μέλλουσιν. καὶ γὰρ εἰ μὴ χρηματὰ ἀπόλλυι μόνον
 σκεπτόμενοι, ἀλλ' εἰ καὶ δόξαν χρηστῶν, καὶ ἥς μᾶλλον σφραδάζετε ἢ
 καὶ χρημάτων. καὶ ἐμόνον ὑμεῖς ἀλλὰ καὶ ὁ πῶς γόνου. τεκμή-
 ριον δὲ χρημάτων μὴ γὰρ πλείστα πόλις κλησάμενοι πάντα ὑπὲρ
 φιλοτιμίας ἀνήλωσαν· ὑπὲρ δὲ δόξης, ἐδένα πάπολις κίνδυνον
 ἐξέστησαν, ἀλλὰ καὶ τὰς ιδίας ἐσίας περὶ σφραδίσκουρας διείλεον.
 νῦν τίνων ὅτι ὁ νόμος ταύτῃ δυνάτι καλῆς, αἰχρὸν τῇ πόλει
 σφραδίς, καὶ οὔτε τῷ προγόνων, οὔτε ὑμῶν ἀξίαν. τρία γὰρ τὰ
 μέγιστα ὀνείδη κλῆται, φθονεῖς, ἀπίστες, ἀχαεῖς εἶναι δοκεῖν.
 4 Ὅτι τοίνυν καὶ ἐστὶν ὅλως, ὃ ἄνδρες Ἀθιναῖοι, καὶ ἡτοῖς καὶ ὑμεῖς
 εἰς, κύριον ποιῆσαι τοῦτον νόμον, καὶ τῷτο περὶ σφραδίσκουρας δῆξαι διὰ
 βραχέων· ἐν πῶς καὶ πῶς περὶ σφραδίσκουρας τῇ πόλει διεξελθόν. λέ-
 γονται χρηματὰ οἱ περὶ σφραδίσκουρας δανείσας καὶ Λακεδαιμονίων ἐπὶ
 τὰς ἐν Περσεί. ἐπειδὴ δὲ ἡ πόλις εἰς ἐν ἦλθε, καὶ τὰ περὶ σφραδίσκουρας

etiam hi qui nihil in nos contulerunt: id bene meritis, cum ipsi antea dederimus, iterum eripiemus? minime vero. nam cum per se turpe fuerit, tum nobis indecorum. nam honestum esse qui potest, Athenienses, in rerum vaenaliū foro, ubi, si qua fraus aut impostura intercesserit, respublica nihil detrimenti capit, legem de vitando mendacio esse latam: publice autem, ciuitatem eam quae priuatis ipsa id imperarit, eadem lege non vti, sed bene de se meritis circumscribere? idque cum magno damno suo. nec enim hoc solum considerandum est, an iacturam pecuniae nullam faciatis, sed habenda etiam ratio bonae existimationis quae vobis est multo quam opes antiquior. neque id vobis solum, sed maioribus quoque vestris, quod inde haud dubie perspicitur, quod cum

olim maximas opes coaceruassent, easdem vniuersas honoris studio insumperunt: tantique fecerunt gloriam, vt nullum vnquam periculum ob eam consequendam detrectarint, sed etiam priuatim de suo conferre non destiterint. iam ista lex bonam vrbis existimationem tollit, et in illius locum malam reponit, neque maioribus vestris neque vobis dignam. tribus enim probris, quae grauissima sunt, vos contaminat; vt inuidi, vt promissa et conuenta non seruantes, vt ingrati esse videamini. Omnino autem, Athenienses, a moribus vestris alienum esse, vt talem legem ratam habeatis, id quoque paucis demonstrare conabor: si vnum prius nostrae vrbis exemplum attulero. dicuntur triginta tyranni a Lacedaemoniis mutuo accepisse pecuniam contra eos qui in Piraeum facesse-

rant.

ἐκείνα καλῆς, πρέσβεις πέμψαντες ὁ Λακεδαιμόνιοι τὰ χρέματα ταῦτα ἀπήτουν. λόγων δὲ γινομένων, καὶ τῷ μὲν, τὰς δα-
νισαμύρας λαποδουῖαι κελδουόων, τὰς δὲ ἄλλας τῶν δὲ, τὸ το
πρῶτον ὑπάρξαι τῆς ὁμοιοῖας σημεῖον ἀξιουμένων, τὸ κοινῇ δια-
λύσαι τὰ χρήματα· φασὶ τὸν δῆμον ἐλέσθαι συωισενεκεῖν αὐτὸν,
καὶ μέλαρχεῖν τὴν δαπάνης, ὥστε μὴ λύσαι τῶν ὁμολογημένων μη-
δέν. πῶς οὐκ ἐ δεινόν, ὃ δούρειας Αθλωαῖοι, εἰ τότε μὲν τῆς ἡδι-
κηκόσιν ὑμᾶς, ὑπὲρ τῆ μὴ ψύσας, τὰ χρήματα ταῦτα εἰς-
φέρειν ἠθελήσατε· νῦν δὲ, ἐξὸν ὑμῖν ἀνδρὶ δαπάνης τὰ δίκαια ποι-
ῆσαι τοῖς δούρειαις, λύσαι τὸν νόμον, ψεύδεσθαι μᾶλλον αἰρή-
σεσθε; ἐγὼ μὲν οὐκ ἀξιώ. τὸ μὲν τοίνυν τὴν πόλεως ἦθ' ὃ, ὃ ἀν-
δρες Αθλωαῖοι, ἐπὶ ἄλλων πολλῶν, καὶ ἐφ' ὧν εἶπον, ἴδοι τις ἀν-
τοιῖτον, ἀψευδὲς ἐ χρηστὸν, ἐ τὸ λυσιτέλεσθαι πρὸς ἀργύριον
σκοπεῖν, ἀλλὰ τί ἐ καλὸν προῖξαι τὸ δὲ τῆ θένει τὸν νόμον· τὰ
μὲν ἄλλα ἐγὼ γε οὐκ οἶδα, ἐδὲ λέγω φλαῦρον ἐδέν· ἐδὲ σιω-
οῖδα· ἐκ δὲ τὸ νόμον σκοπεῖν, δούρειαν πολὺ τέττε κεχωρισμῶν.
Φημὶ τοίνυν ἐγὼ κάλλιον εἶναι, τέττον ὑμῖν ἀκολυθησθαι πρὸς τοῦ
λύσαι τὸν νόμον, ἢ ὑμᾶς τέττω πρὸς τὸ θένει ἐ λυσιτέλεσθαι εἶ-
ναι ἐ ὑμῖν καὶ τέττω, τῷ πόλιν πεπεκέναι Λεπτινῶν, ὁμοίον αὐ-
τῇ γυῖας δοκεῖν, ἢ αὐτῶν ὑπὸ τέττε πεπεκέναι, ὁμοίαν εἶναι τέττω.

rant. reconciliatis autem inter se ciuibus, eoque tumultu sopito, Lacedaemonii pecuniam illam per legatos repetierunt. orta porro ex ea re disputatione, cum hi eos qui in vrbe manserant, et aes alienum confarant, idem etiam dissoluere iuberent: illi communiter Lacedaemoniis satisfaciendum censerent, quo id primum concordiae pignus esset; aiunt populum non recusasse de suo contribuere, et sumptuum partem in se reclinare, ne quid ex iis quae conuenerant, violaretur. an non igitur absurdum fuerit, Athenienses; vos tum, ne mentiremini, conferre pecuniam in eorum usum, qui vos affecerant iniuria, voluisse: nunc vero, cum liceat, abrogata lege, sine sumptu ius suum tribuere his qui bene meriti sunt, malle fallere? hoc mihi quidem indignissimum videtur. ac mores

nostrae ciuitatis, Athenienses, cum ex multis aliis, tum ex his quae recensui, perspicui potest esse talis, vt ea a mendaciis abhorreat, et humana sit; vt non id solum spectet quibus rationibus aerarium locupletetur, sed illud etiam, quid factu sit honestum: legislator autem iste quonam aliis in rebus ingenio sit, equidem nescio, neque quicquam improbum, (nihil enim illi tale conscius sum) de eo dico: sed legem eius intuens, video mores eius a moribus ciuitatis multum diffidere. quod si me audietis, longe praestabilius videbitur, vt is in abroganda lege, vestram auctoritatem valere patiatur, quam vt eam vestris suffragiis perferat: etenim cum ipsi, tum reipublicae conducibilius erit, vt Leptines a republica exemplum petat, quam vt nostram ciuitatem ipse sui similem esse velit. nam

5 ἔδ' εἰ πάνυ χρησός ἐστιν ὡς ἐμὲ γε ἕνεκα ἔσω· βελτίων ἐστὶ
 τὸ πόλεως τὸ ἥθη. Νομίζω τοίνυν ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες δικασαί, ἀ-
 μεινον ἂν πρὸς τὴν παρρησίαν βελούσατο, εἰ καὶ κείνο μάθοιτε, ὅτι,
 ὧ μόνω μείζους εἰσὶν αἱ πρὸς τῶν δήμων δωρεαὶ τῶν πρὸς τῶν
 ἄλλων πολιτείων διδομένων, ἢ τὸτο ἀναιρεῖται νῦν πρὸ νόμου. τῇ
 μὲν γὰρ χρεία τῇ τῶν δημοκρατίων τὰς δωρεάς, οἱ τύραννοι καὶ οἱ
 τὰς ὀλιγαρχίας ἔχοντες, μάλιστα δύναται πρᾶν πλεονεξίαν γὰρ, ὃν
 ἂν βέλονται, πρὸς τὴν ἐποίησαν τῇ δὲ πρὸς τὴν βεβαιότητι,
 τὰς πρὸς τῶν δήμων δωρεάς διέσσειε ἕσας βελτίους. τό, τε γὰρ
 μὴ μείζον αἰσχυρῆς, ὡς κολακδύοντα, λαμβάνειν, ἀλλ' ἐν ἰσότητι,
 δοκῶντα ἀξιόπινος εἶναι, πρᾶν, τῶν καλῶν ἐστὶ τό, τε ὑπὸ τῶν
 ὁμοίων ἐκόντων θαυμάζεσθαι, τὴν πρὸς τοῦ δεσποῦ λαμβάνειν ὁ,
 πρᾶν, κρείττονος εἶναι δοκεῖ. πρὸς μὲν γὰρ ἐκείνοις μείζων ἐστὶν ὁ τοῦ
 μέλλοντος φόβος, τὸ παρῆς χάρις· πρὸς δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, ἂν
 6 ἂν λάβῃ τις, ἔχειν ὑπερβῇ, τὸν γὰρ ἄλλον χρόνον. ὁ τοίνυν τὴν
 πίσιν ἀφαιρῶν τῶν δωρεῶν νόμος ὅστις, ὧ μόνω, κρείττους εἰσὶν αἱ
 παρ' ὑμῶν δωρεαί, τὸτο ἀφαιρεῖται. καί τοι τῶν ἀπασῶν ἡσυχασθῆν
 6 πολιτείας τὸ κομίζεσθαι ὅθεν οὖν τοῖς καθεσῶσι χάριν ἂν ἀφέ-
 λης, ἢ μικρὰν φυλακὴν αὐτῶν ταύτῃ ἀφηνεχῶς ἔσθαι. Τάχα
 τοίνυν ἴσως ἐκείνο λέγειν ἂν ἐπιχειρήσειε Λεπτίνης, ἀπάγων ὑμᾶς

etiam si optime sit (qualis sane non obсто quo-
 minus perhibeatur) eius tamen mores publi-
 cis institutis non erunt anteferendi. Verum
 ego, iudices, rectius vos de hoc negocio de-
 liberaturos arbitror, si consideraveritis, quae
 causa sit, cur honores qui aliquibus a libera
 ciuitate habentur pluris fiant, quam qui a
 ceteris imperiis, eam hac lege tolli. nam
 si accipientis compendium et utilitates spe-
 ctentur, cum tyrannis et oligarchiis nemo li-
 beralitate certauerit: cum eis in promptu sit
 mox quemuis locupletare. liberarum vero
 ciuitatum honores, longe plus et dignitatis et
 constantiae habere censendi sunt: quia et il-
 lud praeclarum est, nullo cum dedecore, aut
 assentionis suspicione accipere: sed inter
 eos, cum quibus aequo et pari iure viuas, ob

virtutis praestantiam magni fieri, et aequali-
 bus vltro admirationi esse; id quod longe
 praeclarius est, quam a domino quiduis acce-
 pisse. nam vt apud illos impendentium pe-
 riculorum metus vincit praesentis beneficii
 magnitudinem: sic apud vos, quicquid aliquis
 accepisset, secure tenere, superiore certe qui-
 dem tempore, licuit. lex igitur ista, quae
 huiusmodi donationum fidem et securitatem
 tollit, id tollit, quo a vobis concessa dona
 ceteris antecellere videbantur. enimvero si
 ex vniuersis, quocunque regantur imperio,
 ciuitatibus morem illum et vetus institutum
 sustuleris, ne recepti status conseruandi stu-
 diosis gratia referatur, maximum earum prae-
 fidium vna sustuleris. At illud fortasse Le-
 ptines afferre conabitur, vt vos ab his alio se-
 ducat,

ἀπὸ τῶν, ὡς αἱ λειψυργίαι, νῦν μὲν εἰς πένητας ἀνθρώπους ἔρχονται, ἐκ δὲ τοῦ νόμου τὰς λειψυργήσασιν οἱ πλεσιώτατοι. ἐπεὶ δὲ τὸ τοῦ νόμου μὲν ἀκέραιον, λόγον πᾶν ἔχον· εἰ δὲ τις αὐτὸ ἀκέραιως εἰσάγει, ψεῦδος ἂν ὃν φανείη. εἰσὶ γὰρ δήπερ παρ' ὑμῖν αἱ τε τῶν μεθόικων λειψυργίαι, καὶ αἱ πολιτικαί. ὧν ἑκατέρων ἐστὶ τοῖς δόξαι μύθοις ἢ ἀτέλεια, ὧν δὲ ἀφαιρεῖται. τῶν γὰρ εἰς τὸν πόλεμον καὶ τὴν σωτηρίαν τῆς πόλεως εἰσφορῶν καὶ τριηραρχῶν, ὁρθῶς καὶ δικαίως, εἰς δὲ ἀτέλεια ἐκ τῶν παλαιῶν νόμων, εἰς δὲ εἰς τὸν νόμον ἔγραψε, ὅτι ἀφ' Ἀρμοδίου καὶ Αἰσχρογείτονος. σκεψώμεθα δὴ πᾶν ἡμῖν εἰσποιεῖ χορηγὸς εἰς ἐκείνας τὰς λειψυργίας, καὶ πόσας, εἰ μὴ τῶν περὶ τὴν πόλιν, ἀφίσει. οἱ μὲν τοίνυν πλεσιώτατοι, τριηραρχῶν αἱ, τῶν χορηγῶν ἀτελεῖς ὑπάρχουσιν· οἱ δὲ ἐλάττω τῶν ἱκανῶν κεκτημένοι, τὴν ἀναγκαίαν ἀτελείαν ἔχοντες, ἔξω τοῦ νόμου εἰσὶ τῶν. ὅσοι μὲν τῶν μετ' ἐκείνων εἰσὶ διὰ τὸν νόμον ἡμῖν περὶ τὴν πόλιν χορηγός. ἀλλὰ, καὶ Δία, εἰς τὰς τῶν μεθόικων λειψυργίας εἰσποιεῖ πολλούς. ἀλλ' εἰ δέη πέντε, ἐγὼ ληθεῖν ὁμολογῶ. θήσω τοίνυν ἐγὼ μὴ τοιοῦτον εἶναι τὸ τοῦ νόμου, ἀλλὰ καὶ τῶν μεθόικων πλείονας ἢ τοσούτους, εἰ μὴ ὁ νόμος τεθῇ, τὰς αἱ λειψυργίαι εἰσεσθῶν, καὶ τῶν πολιτῶν μηδένα ἐκ τριηραρχίας ὑπάρξαι ἀτέλην. σκεψώμεθα δὴ πᾶν εἰς τὴν πόλιν, εἰ μὴ ἀπαντες

ducat, onera publicorum munerum nunc in tenuis homines inclinata esse: quae, si sua lex rata habeatur, ad opulentissimos reditura sint. plausibiliter quidem hoc, et speciose dicitur: sed si penitus introspeciamus, inane videbitur, ac tralaticium. duo enim omnino munerum genera recepta sunt apud vos: vnum inquilinorum, alterum id quod a ciuibz oriri solet. quorum utriusque dari potest ea, quam iste eripit, bene meritis immunitas. nam quae tributa in belli necessitatibus exiguntur, salutemque reipublicae continent (ex quo genere triremium instructiones sunt) eorum tributorum, recto veterum legum et iusto instituto, nemini datur vlla immunitas; ne illis quidem quos Leptines excepit, ex Harmodii et Aristogitonis familia oriundis. vi-

deamus igitur quomodo expleat munera illa, quibusque praebitoribus, et quotnam (si ei non auscultauerimus) sit immunis dimissurus. ditissimi quique igitur semper occupati triremibus instruendis, nulla tenentur parandi ludos necessitate: tenuiores cum ab iis ob inopiam exigere nihil possit, extra hunc numerum sunt. quare neutri propter hanc legem vestras opes augebunt. at enim inquilini suppeditare multa cogentur. verum si quinque ex illis demonstraverit, ego non recuso, quo minus delirare dicar. verum ut concedam, aliter hoc se habere, et longe maiorem inquilinorum esse numerum, qui lege perlata, perpetuo munera obituri sint: neque triremium instructionem cuiquam fore praesidio, quo magis immunis sit: age consideremus quam

οὗτοι λειψργῶσι. φανήσεται γὰρ οὐδέ· πολλὰ δὲ τῆς γρηγορήσεως
 ἀξίον αἰσχυρῆς· ὁρᾶτε ὅτι οὕτως. εἰσὶ τῶν ξένων ἀτελεῖς, δέκα
 θήσω καὶ, μὰ τὰς θεάς, ὅπως εἶπον ὁρώμενος, ὅτι οἶμαι πέντε εἶναι.
 καὶ μὲν τῶν γε πολιτῶν ὅτι εἰσὶ πέντε ἢ ἕξ. ἔκοιτο ἀμφοτέρων
 ἑκατὶδεκα. ποιήσομεν αὐτὰς ἑκοσιν, εἰ ὅτι βέλεσθε, τριάκοντα. πό-
 τοι δὴ ποτ' εἰσὶν οἱ κατ' ἐνιαυτὸν τὰς ἐκκλησίας λειψργίας λει-
 ψργουῦντες ἡμῖν, χορηγοί, καὶ γυμνασιάρχαι, καὶ ἐπιάτορες; ἐξή-
 κοντα ἴσως, ἢ μικρῶν πλείους σύμπαντες οὗτοι. ἵνα οὐκ ἐπιάκοντα
 ἄνθρωποι, ἢ πλείους, ὥστε πάντα τὸν χρόνον λειψργήσωσιν ἡμῖν,
 τὰς ἀπαντίας ἀπίστους πρὸς ὑμᾶς αὐτὰς διαβῶμεν; ἀλλ' ἴσμεν
 ἑκείνο δὴ περὶ, ὅτι λειψργήσασιν μὲν, ἀνὰ πρὸς ἡ πόλιν ἢ, πολλοί, καὶ
 ἐκ ἐπιλείψουσιν· δὲ ὅτι ποιῶν ἡμᾶς ἐδεῖς ἐθελήσῃ, ὅθεν πρῶτον
 ποιήσαντας εἰάν ἡδικημένους ἴδῃ. εἶεν. εἰ ὅτι δὴ τὰ μάλιστα ἐπέλιπον
 οἱ χορηγεῖν οἱοί τε, πρὸς Διὸς, πότερον κρεῖττον ἢ εἰς σωτέλειαν
 ἀγαγεῖν τὰς χορηγίας, ὥστε τὰς τσηραρχίας, ἢ ὅθεν δὲ εργέτας
 ἀφελᾶς τὰ δοθέντα; ἐγὼ μὲν ἑκείνο οἶμαι. νυνὶ μὲν γε τὸν χρό-
 νον ὃν ἀνὰ τῶν ἑκαστῶ λειψργῇ, δίδωσι τὴν ἀνάπαυσιν αὐτοῖς
 μόνον, μὲν ταῦτα ὅτι ἐδὲν ἐλαττον ἑκαστῶ αὐτῷ ἀναλώσῃ τότε δὲ
 ἀνὰ, μικρὰς σωτέλειας ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων ἑκάστῳ γένομενης,
 7 ἐδὲν ἐπαρχε δεινὸν ἐδεῖς, ἐδὲ εἰ πάντῃ μικρὰ κεκτημένῳ ἢ. Οὐ-

quam hoc futurum sit e republica, si hi omnes munera obibunt. itane dignum id erit, quod tanto dedecore pensetur? enimvero nihil absurdius fieri potest. Idque hoc modo expendite. Immunes ex hospitibus sint, decem sane; quanquam equidem (id quod modo dicebam) quinque esse non opinor. civium certe non quinque aut sex reperientur. igitur utrique sedecim erunt. verum viginti numerentur, aut triginta etiam, si vultis. quotnam tandem sunt qui munera quotannis in orbem redeuntia curent, siue aediles, siue gymnasiarchi, siue conuiuatores? sexageni circiter, aut paulo plures vniuersi hi. ut igitur triginta homines, in omne deinceps æuum munera nobis obeant, id efficiamus, ut nemo posthac fidem nobis habere aufit?

Sed illud obscurum profecto nemini est, fore qui munera obeant, incolumi ciuitate, satis multos, neque illorum ullam fore penuriam: qui autem vobis benefactum velit, ubi perspexerit iniuriam eis factam qui bene de republica meriti fuerunt, nemo reperietur. sed missa haec faciamus, et illud videamus, si maxime qui obirent munera deessent; vtrum praestaret, aedilicia munera collationibus, quemadmodum instructiones triremium, fieri, an de republica benemeritis illa eripi quae dedissemus? equidem illud ego censuerim. siquidem nunc, quo tempore horum quisque aedilicia munera curaret, illis cessatio tantum quaedam concederetur, post sumptus pro se cuique nihilo minores facturis: tum vero parua duntaxat collatione a singulis

τω τοίνυν πινές, ὧ ἄνδρες Αθῆναιοι, σφόδρα ἔχουσιν ἀλογίως, ὥς ἐπιχειροῦσι λέγειν, πρὸς μὲν ταῦτα οὐδέν, ἀλλὰ ὃ τοιαυτὸς ὡς ἄρα δεινόν, εἰ ἐν κοινῷ μὲν μηδολύεν ὑπάρξει τῇ πόλει· ἰδίᾳ δὲ πινές πλετήσουσιν, ἀτελείας ἐπιλημμένοι. ἐπὶ ὃ ταῦτα ἅμα ἀμφοτέρω ἐχὶ δίκαιον λέγειν. εἰ μὲν γὰρ τις ἔχει πολλά, μηδὲν ὑμᾶς ἀδικῶν, οὐχὶ δὲ δῆπερ τούτῳ βασκαίνειν· εἰδὲ ὑψημῆνον φήσουσιν, ἢ τινα ἄλλον, οὐχ ὃν πρὸς σῆκον, τρέπον κεκτῆας, εἰσὶ νόμοι καθ' οὓς πρὸς σῆκον κολάζειν. ὅτε ὃ τῆτο μὴ ποιῶσιν, ἐδὲ τὸν λόγον αὐτοῖς τῆτον λεκτέον. καὶ μὴ περὶ τῆ γε μὴ εἶναι χεῖματα κοινὰ τῇ πόλει, ἐκείνο ὑμᾶς δεῖ σκοπεῖν, ὅτι οὐδὲν ἔσεσθε εὐπορώτεροι, τὰς ἀτελείας εἰς ἀφέλησθε. οὐ γὰρ κοινωνεῖ ταῖς δημοσίαις πρὸς πόλιν καὶ πρὸς πόλιν ταῦτα τὰναλώματα ἐδὲν. χωρὶς ὃ τῆτων, καὶ τῇ πόλει δυοῖν ἀγαθῶν ὄντων, πλεῖτε τε, καὶ πρὸς ἀπαντας πιστεύετε μᾶζόν ἐστι τὸ τ' πίσεως ὑπάρχον ἡμῖν. εἰ δὲ τις οἶσται δεῖν, ὅτι χεῖματα οὐκ ἔχομεν, μηδὲ δόξαν ἔχον ἡμᾶς χεῖσθαι, ἐ καλῶς φρονεῖ. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐχ οὐχομαι τοῖς θεοῖς, μάλιστα μὲν ἡμῖν ἐ χρήματα πολλά γνέσθαι· εἰ ὃ μὴ, τότε πιστοῖς εἶναι ἐ βεβαίοις δοκεῖν διαμῆναι. φέρε δὴ καὶ τὰς εὐπορίας, ἀς ἀναπαυομένους πινὰς εὐπορήσεν· ἐτοι φήσουσιν, εἰς μέσον ὑμῖν γινόμενός τις δέξω. ἴσε γὰρ δῆπερ, ὅτι τῶν τελευταρχῶν ἐδὲς ἐς ἀτε-

gulis de re sua familiari facta, nemo est qui onerari se merito quereretur, quantumvis re tenui esset. Enimvero Athenienses, tanta est quorundam incogitantia, ut haec quae diximus, surdis velut auribus praetereant, et alia nescio quae inculcent: perabsurdum (inquiunt) fuerit, magnas esse immunitatum maleparto beneficio, priuatorum opes et copias, aerario exhausto et vacuo. verum utrunque hoc nulla cum ratione aut iure dicitur. nam si quis re lauta est, sine iniuria reipublicae non profecto est illi invidendum, si peculatus arguunt, aut alioqui crimini dant, non recte et iure possidere quae habeat, leges sunt quibus in eum animaduerti conuenit, quam isti rationem si defugerint, ista oratione uti non debebunt. iam quod ad illud attinet de ex-

hausto aerario, cogitare debetis, vos nihilo copiosiores fore abrogatis immunitatibus. nec enim isti sumptus cum publicis vectigalibus commune quicquam habent. praeterea cum nunc respublica duobus praecipue bonis floreat, opibus et fide apud omnes: maius illud est, quod de fide nostra nemo dubitat. si quis autem in ea est opinione, ut existimet, quia pecunia nobis desit, etiam honestam famam esse negligendam, is longe fallitur. nam ego quidem a diis immortalibus precor, ut etiam aerarium habeamus locuples: quod si fieri nequit, illud saltem retineamus, ut fidem constantiamque nostram praedicent vniuersi. age vero quod isti dicunt, magnas esse copias eorum, qui immunes sint, has ipsas demonstramus in commodum cedere reipublicae. nec enim

λῆς, ἔδ' ἐ τῷ εἰσφορῶν τῶν εἰς τὸν πόλεμον. ὁκῶν ὁ πολλὰ κε-
κτημῆρος ὁδῶν, ὅσις ἀνῆ, πολλὰ εἰς ταῦτα σιωλεῖ, πᾶσα ἀνάγκη.
ἔ μὲν ὅτι δεῖ τὴν δύπορίαν εἰς ταῦτα ὑπάρχειν πλείω τῇ πόλει,
πρότες ἀν ὁμολογήσειαν. ὡδ' ἀ μὲν γ' τὰς ἐπὶ τῶν χορηγῶν δαπά-
νας, μικρὸν ἡμέρας μέρος ἢ χάεις τοῖς θεωμύοις ἡμῶν ἐστὶ. ὡδ' ἀ
ἢ τὰς τῶν εἰς τὸν πόλεμον ὡδ' ἀσκῶν ἀφθονίας, πᾶν τὸν χρέ-
νον ἢ σωτρία πάση τῇ πόλει. ὡδ' ὅσον ἐνθάδε ἀφίει, ἐκῆ κομί-
ζεσθ' ἢ δίδοτε ἐν τῇς μέρει ταῦτα, ἀ ἔ μὴ λαβῶσιν ἐστὶν ἔχειν
τοῖς τῷ τριηραρχεῖν ἄξια κεκτημῆροις. ἀλλὰ μὲν, ὅπ τῶν τριη-
ραρχῶν ἔδ' εἰς ἔς ἀτελής, οἶμαι μὲν ὑμᾶς εἰδέναι πάντας. ὅμως
ἢ καὶ τὸν νόμον ὑμῖν αὐτὸν ἀναγνώσεται. λάβε τὸν ὡδ' ἀ τῶν τρι-
ηραρχῶν νόμον, καὶ λέγε τῷτον αὐτοῖς. λέγε. ΝΟΜΟΣ. ΑΤΕΛΗ
ΔΕ ΜΗΔΕΝΑ ΕΙΝΑΙ ΤΡΙΗΡΑΡΧΙΑΣ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΕΝΝΕΑ ΑΡΧΟΝΤΩΝ.
ὁρᾶτε ὡς σαφῶς, ὡ ἄνδρες Αθιναῖοι, μηδένα εἶναι τριηραρχίας
ἀτελῆ διείρηκεν ὁ νόμος, πλὴν τῶν ἐννέα ἀρχόντων; ἔκῶν οἱ μὲν
ἐλάττω κεκτημῆροις τῷ τριηραρχίας ἄξια ἔχειν, ἐν ταῖς εἰσφοραῖς
σιωτελῶσιν. εἰς τὸν πόλεμον οἱ δ' ἐφικνέμῆροις τῷ τριηραρχεῖν,
εἰς ἀμφοτέρω ὑμῖν ὑπάρξωσι χρήσιμοι, ἢ τριηραρχεῖν, ἔ εἰσφέ-
ρειν. τίνα ἐν ῥασώνω τοῖς πολλοῖς ὁ σὸς, ὡ Λεπτίνη, ποιήσει νό-
μος, εἰ μίας, ἢ δυοῖν φυλαῖν ἕνα χορηγὸν καθίστησιν, ὅς ἀνθ' ἐνός

enim vobis ignotum est, teneri omnis et ad
triremis instruendas, et ad tributa belli tem-
poribus conferenda: nec ullam eius esse rei
immunitatem. quare iste opibus abundans,
quisquis sit, fieri omnino aliter non potest,
quin multum ad eas res conferat. esse autem
reipublicae maxima harum rerum subsidia
necessaria, confitebuntur omnes. nam, quae
ex apparatione popularium munerum, delin-
itio spectatorum oritur, ad breue exiguum-
que tempus durat: copia vero bellicae, per-
petuo toti reipublicae sunt salutare. quare
quicquid hic detrimenti capitis, id illic lucro
longe vberiore pensatur: et per honoris spe-
ciem ea tribuitis, quae vltro sibi sumere ac
vsurpare possunt hi, quorum tantae facultates
sunt, ut triremibus instruendis pares sint. ut
autem illo munere constet vacare neminem,

et si plerisque vestrum id antea satis scire ar-
bitror, tamen ipsam legem recitandam cu-
rabo. cape legem trierarchicam, et recita.
VERBA LEGIS: TRIREMIS INSTRVEN-
DAE NEMO SIT IMMUNIS NOVENVIRIS
DVNTAXAT EXCEPTIS. videtis, Atheni-
enses, quam perspicuis verbis lege sit cautum,
ne quis instruendarum triremium immunis sit,
nouemviris duntaxat exceptis? unde appa-
ret, quorum opes et copiae minores sunt
quam ut armandis nauibus sint pares, eos
alioqui tributa conferre ad bellum: qui vero
locupletiores sunt, ad vtrumque vobis fore
vsui, et rempublicam cum nauibus tum aliis
tributis adiuturos. quae sunt igitur, Leptine,
legis tuae commoditates, quibus tantum onus
a ceruicibus tenuiorum amoliri te dictitas, si
vnius atque alterius tribus vnum aliquem
prac-

ἄλλα τῶν ἄπαξ ποιήσας, ἀπαλλάξῃ; ἐγὼ μὲν ἔχ' ὅρῳ. τ' δ' ἔγε αἰχμῆς ὅλῳ ἀναπίμπλησι τὴν πόλιν, ἢ τ' ἀπιστίας. ἐκοιῶν, ὅτε πολλῷ μείζονα βλάβη τῶν ὠφελειῶν ὧν ἔχει, παρορήκειν λελυῶς παρὰ τοῖς ᾧ αὐτὸν ἔγωγ' ἂν φαίλω. Εἰ δ', ὧ ἄνδρες, δικάσαι, διὰ τὸ γεγραπθαι ἐν τῷ νόμῳ διαρρήδην αὐτῶ, ΜΗΔΕΝΑ ΜΗΤΕ ΤῶΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΜΗΤΕ ΤῶΝ ΙΣΟΤΕΛΩΝ ΜΗΤΕ ΤῶΝ ΞΕΝΩΝ ΕἶΝΑΙ ΑΤΕΛΗ· μὴ διαρῆας ᾧ ὅτε ἀτελῆ, χορηγίας, ἥπνος ἄλλα τέλεις, ἀλλ' ἀπλῶς ΜΗΔΕΝΑ ΠΛΗΝ ΤῶΝ ΑΦ ΑΡΜΟΔΙΟΥ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ· καὶ ἐν μὲν τῷ ΜΗΔΕΝΑ, πάντας ἀειλαμβάνειν τὰς ἄλλας· ἐν δ' τῷ ΤῶΝ ΞΕΝΩΝ, μὴ διορίζειν τῶν οἰκέντων Ἀθηναίων· ἀφαιρεῖται ἢ Λεύκωνα, τὸν ἀρχόντα Βοσπόρου, καὶ τὰς παῖδας αὐτῶ τὴν δωρεάν, ἧς ὑμεῖς ἐδόδε αὐτοῖς. ἐπὶ γὰρ γῆρ' αὐτῶν δῆπ' ὁ Λεύκων ξένος· τῇ δ' παρ' ὑμῶν ποιήσει, πολίτης. καὶ ἐδέτερον δ' αὐτῶ τὴν ἀτέλειαν ἔς' ἔχειν ἐκ τῆς τῶ νόμου. καίτοι τῶν μὲν ἄλλων διεργετῶν, χρόνον πᾶν ἕκαστος ὑμῖν χρησμον ἑαυτὸν παρέχεν· ὅστις δ', ἂν σκοπῇτε, φανήσεται συνεχῶς ἡμᾶς δὲ ποιῶν· καὶ ταῦτα, ὧν μάλιστα ἡμῶν ἡ πόλις δέεται. ἴσε γὰρ δῆπ' αὐτῶ, ὅτι πλείω τῶν ἀπάντων ἀνθρώπων ἡμεῖς ἐπιστάκτω σίτῳ χρώμεθα. πρὸς τοίνυν πάντα τὸν ἐκ τῶν ἄλλων ἐμπορίων ἀφικνέμενον, ὁ ἐκ τῶ Πόντος σίτον εἰσπλέων ἐστίν. ἐκός·

praebitorem constitueris, qui pro alio quopiam semel aedilicio munere functus, nihil amplius cum ea re negotii habiturus est? equidem nihil eiusmodi video. at ista ratione, uniuersa ciuitas, perfidiae crimine ignominiose passim traducetur. haec cum ita sint, et ex ista lege plus malorum quam commodi oriatur, mea quidem sententia primo quoque tempore per hos abroganda est. Praeterea, iudices, cum in eius lege perspicue scriptum sit, NEMINEM NEQUE CIVIVM NEQUE MVNICIPVM NEQUE HOSPITVM ESSE OPORTERE IMMVNEM: neque declaratum, cuius rei immunem, vtrum aedilicii, an alicuius alterius muneris, sed plane NEMINEM esse immunem, EXCEPTIS HARMODII ET ARISTOGITONIS POSTERIS; dum NEMINEM ait, omnis comprehendit

ceteros: dum HOSPITVM adiicit, non distinguendo inter eos qui Athenis habitant, etiam Leucona, Bospori principem, et liberos eius donata a vobis immunitate spoliatur. est enim Leuco, quod satis constat, genere peregrinus: vestro autem beneficio in ciuitatem adscriptus. quod si legem istam amplectemur, neutrum istorum ei proderit ad immunitatem retinendam. enimvero alii qui bene meriti sunt, ad tempus aliquod quisque vobis commodarunt: hunc vero, si consideretis, apparebit, nunquam in vos conferre beneficia destitisse: et eius generis beneficia, quae reipublicae maxime sunt necessaria. nec enim hoc vobis obscurum est, nos aliunde importato frumento omnium mortalium vti plurimo. quod si, quicquid frumenti ex aliis emporiis omnibus aduchitur in vnum

τως. ἔ γ' ὃ μόνον διὰ τὸ τὸν τόπον τῆτον οἶτον ἔχαν πλεῖστον
 τῆτο γίνεσθαι, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ κύριον ὄντα τὸν Λεύκωνα αὐτῷ, τοῖς
 ἄγχι τὸν οἶτον Αθήναζε ἀτέλειαν δέδωκεναι, καὶ κηρύττειν, πρώτως
 γεμίζεσθαι τὰς ὡς ἡμᾶς πλεόντας. ἔχων γ' ἐκείνος ἑαυτῷ καὶ τοῖς
 παισὶ τὴν ἀτέλειαν, ἅπασι δέδωκεν ὑμῖν. τῆτο ὃ ἡλίκον ἐστὶ, θεω-
 ρήσασθε. ἐκείνος προάγεται τὰς παρ' αὐτῷ οἶτον ἑξάγοντας, τρι-
 ακοσὴν. αἱ τοίνυν παρ' ἐκείνου δεῦρο ἀφικνέμεναι σίτε μυριά-
 δες, τοῦ τετραράκοντά εἰσι. καὶ τῆτο ἐκ τῷ τοῖς σιλοφύλαξιν
 ἀπογραφῆς ἂν ἴσιν ἴδοι. ἐκὼν τοῦ μὲν τὰς τετράκοντα μυριάδας,
 μυρεῖς δίδωσι μεδίμνους ἡμῖν τοῦ δὲ τὰς δέκα, ὡσαυξανεὶ τρισ-
 χιλίους. τοσῶτον τοίνυν δεῖ ταύτῃ ἀποσερῆσθαι τὴν δωρεὰν τῇ
 πόλει, ὥστε θεωρησιασκευάσας ἐμπόριον Θουδοσίαν, ὃ φασιν οἱ
 πλεόντες ἔχειν εἶναι τῷ Βοσπόρῳ ἐδοπῆν, καὶ ταῦτα δέδωκε τὴν
 ἀτέλειαν ἡμῖν. καὶ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, πολλὰ ἂν ἔχων εἰπεῖν,
 ὅσα διεργέτηκεν ὑμᾶς ὅτι ὁ ἀνὴρ, καὶ αὐτός, ὥς οἱ πτόγονοι ἀλλὰ
 θεωπέρουσι σιλοδείας τοῦ πᾶσιν ἀνθρώποις χρηομένης, ἔ μόνον
 ὑμῖν ἱκανὸν οἶτον ἀπέσειλεν, ἀλλὰ τοσῶτον ὥστε πεντεκαίδεκα
 ἀργυρεὶς τάλαντα, ἃ Καλλιθένης διώκησε, θεωραεργημέας π' ἐν-
 οῖσθε, ὡς ἄνδρες Αθῆνῶν, τῆτον, τὸν τοῖς τοῦ τοῦ ὑμᾶς γεγε-
 νημέρον, ἐὰν ἀκέρῃ νόμῳ τῇ ἀτέλειαν ὑμᾶς ἀφρημενέας αὐτόν,

conferatur, non tamen aequabit eas copias, quae ex vno Ponto aduehuntur. neque vero id mirum est. fit enim non ideo solum, quia locus ille frumenti est feracissimus, sed hac quoque de causa, quod Leuco, eius loci dominus, eos qui frumentum Athenas aduehunt, immunitate donauit, edicique iussit, ut primis eis onerare nauis liceret. nam qua immunitate ipse cum liberis suis fruitur, eam vobis omnibus impertiit. iam quantum hoc fit, considerate. ille ab iis qui frumentum inde exportant, tricesimam pro vectigali partem exigit. frumenti autem myriades, quae ab illo huc perueniunt, sunt circiter quadraginta. id quod e commentariis eorum qui rei frumentariae praesunt, omnibus euident est. quare de triginta myriadibus decies

mille medimnos largitur nobis: de decem vero myriadibus, circiter tria millia medimnorum. tantum autem abest, ut hoc reipublicae nostrae beneficium eripiat, ut nouo Theudosiae emporio instituto, quod negotiatores Bosporo nulla re cedere affirmant, etiam illic immunitatem nobis concesserit. ac quae alia beneficia vir ille, maioresque eius in vos contulerint, cum multa commemorare possem, taceo: illud autem praetereundum non est, quod abhinc triennium, cum vbique annonae penuria laboraretur, non modo quantum satis esset frumenti huc misit, sed tam vili, ut quindecim talenta, quae a Callisthene tractabantur, superessent. quid igitur creditis, Athenienses, cum, cuius tanta invos munificentia exstitit, ubi audierit immunitatem sibi

κὴ, μηδ' ἂν μελαδόξῃ ποιεῖ, ψηφισαμένους ὁρᾶναι δεῖναι; ἀρ' αἴνο-
εῖτε, ὅτι ὁ αὐτὸς νόμος ἔστω ἐκείνόν τε ἀφαιρήσεται τὴν ἀτέ-
λειαν, κύριον ἂν γένηται, καὶ ὑμῶν τὰς παρ' ἐκείνου σιτηγῆνας;
καὶ γὰρ δήπερ τὸτό γε ὑπέληφεν εἰδείς, ὡς ἐκείνῳ ὑπομνῆναι, ἐαυ-
τῷ μὲν ἀκέρους εἶναι τὰς παρ' ὑμῶν δωρεάς, ὑμῖν δὲ μένειν τὰς
παρ' ἑαυτοῦ. ἐκοιμῶ πρὸς πολλοῖς οἷς δὴ ὁ νόμος βλάβην
ἡμᾶς φαίνειναι, ὅς περ σαφαιρέται πὶ τῶν ὑπαρχόντων ἡδὴ. εἴθ' ὅ-
τε ὑμεῖς ἐπὶ σκοπεῖτε, εἰ γὰρ τὸτον ὁρᾶναι, καὶ ἐπάλαι βεβέ-
λδωτε; ἀνάγνωθι λαβὼν αὐτοῖς τὰ ψηφίσματα αὐτὰ, τὰ περὶ
τῶν Λεύκωνος. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. ὡς μὲν εἰκότως καὶ δικαίως τετύχηκε τῇ
παρ' ὑμῶν ἀτελείας ὁ Λεύκων, ἀκηκόατε ἐκ τῶν ψηφισμάτων,
ὡς δὲ δὲ δικασαί. τῶν δὲ ἀπάντων σήλας ἀνὰ γράφας ἐση-
σαδ' ὑμεῖς τε καὶ ἐκείνῳ τὴν μὲν, ἐν Βοσπόρῳ, τὴν δὲ ἐν Πειραιῇ,
τὴν δὲ ἐφ' ἑρῳ. σκοπεῖτε δὴ πρὸς ὅσας κακίας ὑπεβόλῃ ὑμᾶς ὁ
νόμος πρὸς αὐτὸν, ὅς ἀπιστότερον τὸν δῆμον καδίσησιν ἐνὸς ἀνδρός.
μηδ' οἶσατε ὑμῖν τὰς σήλας ἐσάναι ταύτας, ἢ τῶν ἀπάντων
ὧν ἔχετε, ἢ δεδωκάτε, σιωπήκατε. αἷς ὁ μὲν Λεύκων ἐμμενῶν φα-
νῆται, καὶ ποιεῖν αἰεὶ πὶ πρὸς ὑμᾶς δὲ ὑμεῖς δὲ ἐσώσας;
ἀκέρους ἐσέσατε πεποικότες. ὁ πολὺ δεινότερον ὁ καθελεῖν ἐστὶ. αὐ-
ταὶ γὰρ ἔτιωσι τίς βελομένους καὶ τὴν πόλεως βλασφημεῖν, τεκμή-

sibi lege per vos ereptam, quam ne mutata
quidem sententia per aliud senatusconsultum
restituere liceat, facturum esse? an dubium
vobis est, quin eadem ista lex, si perlata fu-
erit, et illum sit spoliatura, et vestros civis
immunitate, qui ab eo frumentum aduehant?
nec enim quisquam est tam puerili senten-
tia, ut existimet, illum aequo animo laturum
esse vestra sibi munera eripi, sua vero mu-
nera vobis non erepturum. quare praeter
multa incommoda, quae ista lex in posterum
pariet, iam de praesentibus utilitatibus aufert
ac diminuit aliquid. et vos tamen de ea ab-
roganda deliberatis adhuc, non iam olim
deliberastis? ipsa decreta de Leucone facta
cape et recita. DECRETA. e decretis igitur
perspicuum est, iudices, Leuconem iure ac

merito immunitatem a vobis esse consecutum.
ac earum rerum omnium columnas eiusdem
sententiae, et vos et ille erexistis, aliam Bos-
pori, aliam in Piraeo, aliam ad templum
[Argonautarum]. confiderate igitur, in quam
immensum dedecus lex ista vos coniciat,
quae effecit, ut minus fidei in toto populo,
quam in vno viro esse videatur. nec enim
putandum est alio nomine vobis erectas eas
esse columnas, nisi ut pactiones sint earum
rerum omnium, quas tum dedistis, tum ac-
cepistis. eas igitur Leuco sancte seruabit,
vosque aliis atque aliis subinde beneficiis cu-
mulare studebit: vos vero erectas et stantis
adhuc columnas irritas facietis. id quod lon-
ge grauius est, quam si demoliremini. nam,
si ita fiet, hae columnae dum steterint, eo-
rum

ριον, ὡς ἀληθῆ λέγουσιν, ἐσῆξαι. φέρε, εἰάν τῃ δὴ πέμψας ὡς ὑ-
 μᾶς Λεύκων ἐρωτᾷ, τί ἔχοντες ἐκαλέσαι, καὶ τί μεμφομένοι, τὴν
 ἀτέλειαν αὐτὸν ἀφῆρησθε· τί, πρὸς θεῶν, ἐρεῖμυ; ἢ τί γράψει
 ποτὲ ὁ τὸ ψήφισμα ὑπὲρ ὑμῶν γράφων; ὅτι, νῆ Δία, ἥσάν πνέ-
 τῃ διερεμύων ἀνάξιοι; εἰάν ἔν εἴπῃ πρὸς ταῦτα κεῖν. καὶ γὰρ
 Ἀθηναίων πνέες εἰσι φαῦλοι ἴσως, καὶ ἐξ διὰ ταῦτ' ἐγὼ τὰς χρεῖστας
 ἀφαιρόμην, ἀλλὰ τὸν δῆμον νομίζων χρεῖσόν, πλούτας ἔχειν ἐὼ·
 ἐδικαιότερ' ἡμῶν ἐρεῖ; ἔμοι γ' ἔν δοκεῖ. πρὸς πᾶσι γὰρ ἀνθρώ-
 ποις μᾶλλον ἐστὶν ἔθῃ, διὰ τὰς διεργείας, καὶ ἄλλας πινὰς οὗ
 ποιῶν τῶν μὴ χρεῖστων, ἢ διὰ τὰς φαύλας, τὰς ὁμολογεμύως
 ἀξίας χάριθαι, τὰ δοθέντα ἀφαιρεῖσθαι. καὶ μὴν ἐδὲ ὅπως οὐκ
 ἀνυπόσθαι τῷ Λεύκωνί τις, εἰάν βεβλήται, δυνάμει σκοπεῖσθαι
 διερεῖν. χεῖματα μὲν γὰρ ἐστὶν αἰεὶ παρ' ὑμῖν αὐτῶν. καὶ τὸν νό-
 μον τῆτον, εἰάν τις ἐπ' αὐτὰ ἔλθῃ, ἢ σερήσειαι τῆτων, ἢ λειτουργ-
 εῖν ἀναγκασθήσεται. ἐστὶ δὲ ἐξ τὸ τ' ἀπαύτης μέγιστον ἐκείνῳ, ἀλλ'
 ὅτι τὴν δωρεάν αὐτὸν ὑμᾶς ἀφῆρησθε νομῶ. Οὐ γίνωσκω, ὅ ἀν-
 δρες Ἀθηναῖοι, μὴ Λεύκων ἀδικηθῇ μόνον δεῖ σκοπεῖν ὃ φιλοπι-
 μίας ἐνεκα ἢ πρὸς τὴν δωρεάν παρὰ τὴν γῆν αὐτῶν, ἐχρεῖσται· ἀλλὰ
 καὶ εἰ τις ἄλλῃ οὗ μὲν ἐποίησεν ὑμᾶς εὖ πράττων, εἰς δέον τὸ νῦν
 γέγονεν αὐτῷ τὸ παρ' ἡμῶν λαβεῖν τότε τὴν ἀτέλειαν. τίς ἔν ἐ-

rum conuicia, qui ciuitati nostrae maledi-
 ctum volunt, suo quasi testimonio comproba-
 bunt. age vero, si Leuco missis huc legatis,
 vobiscum expostularit, quodnam ob crimen
 aut delictum se immunitate spoliaueritis:
 quid per deos immortalis, respondebimus?
 aut quid is, qui senatusconsultum pro vobis
 faciet, praetextet? illud scilicet, quosdam in-
 dignos frui immunitatibus? at si ad hoc ille
 responderit: fortassis etiam Atheniensium
 nonnullos esse parum frugi, se tamen propter-
 ea non pati, ut bonis viris id fraudi sit, sed
 quia populum Atheniensem bonum putet,
 nemini quicquam eripere; an non aequiora
 dicet quam vos? omnino, mea quidem sen-
 tentia, apud omnis enim homines usitatum
 est, propter benemeritos, etiam alios quosdam
 potius, quorum nullus usus est, afficere be-

neficiis, quam propter improbos eripere quae
 concessa fuerunt his, qui citra controuersiam
 digni sunt beneficio. praeterea, si quis forte
 voluerit Leuconem ad permutationem facul-
 tatum adigere; quo id cauere possit, non
 reperio. semper enim opes illius aliquae apud
 vos sunt. hac igitur lege, si quis eas
 inuaserit; aut illis spoliabitur, aut obire pu-
 blica munera cogetur. neque vero de sum-
 ptibus Leuco magnopere laborabit, sed
 id demum moleste feret, sibi concessum a
 vobis donum eripi. Neque, Athenienses, hoc
 solum prouidendum est, ut ne iniuria Leu-
 co afficiatur: qui non tam aliqua necessitate
 quam sui honoris causa, immunitatem a vo-
 bis impetrare studuit: sed id quoque confi-
 derari debet, ne is, qui secundis suis rebus
 in vos beneficus existit, nunc demum, cum
 remu-

τός ἐστιν; Επικέρδης ὁ Κυρηναῖος. ὅς, εἰ περ πῶς ἄλλῃ τῶν εἰληφό-
των, δικαίως ἡξιώθη ταύτης τῆς τιμῆς· ἔτι μὲν μέγала ἢ θαυμασία ἡ-
λίκα δέναμι, ἀλλὰ τῷ παρὰ τοῖτον καιρὸν, ἐν ᾧ καὶ τῶν εὖ πεπον-
θότων ἔρπον ἦν εὐρεῖν ἐθέλοντά πνα, ὧν εὐεργέτης, μεμνηθεῖς. ὅστις γὰρ
ἀνὴρ, ὡς τὸ ψήφισμα τέτο δηλοῖ, τὸ τότε αὐτὰ γράφειν, τίς ἀ-
λῆσι τότε ἐν Σικελίᾳ τῶν πολίων, καὶ ἐν τριαύτῃ συμφορᾷ καθεση-
κόσιν, ἔδωκε μνᾶς ἑκατόν· καὶ ἔτι μὴ τῷ λιμῷ πάντας αὐτὰς δύποθα-
νεῖν, αἰπώτατος ἐγέβετο. καὶ μὲν ταῦτα, δοθείσης ἀτελείας αὐτῷ δια-
ταῦτα παρ' ὑμῶν, ὁρῶν ἐν τῷ πολέμῳ τῷ πρὸ τῶν τριακόντα μι-
κρόν, σπανίζοντα τὸν δῆμον χρημάτων, τάλαντον ἔδωκεν αὐτὸς
ἐπαγγελιάμηνος. σκέψασθε δὴ, πρὸς Διὸς καὶ θεῶν, ἄνδρες Αθη-
ναῖοι, πῶς ἂν ἄνθρωπος μᾶλλον φανερός γένοιτο εὖνης ὧν ὑμῖν, ἢ πῶς
ἦτον ἄξιος ἀδικηθῆναι, ἢ πρῶτον μὲν, εἰ παρὼν τῷ τῇ πόλεως ἀτυ-
χήματι, μᾶλλον ἔλοιτο τὰς ἀτυχύντας, καὶ τὴν πρὸς τῶν χάριν,
ἢ τίς ποτ' ἐμελλεν ἔσεσθαι, ἢ τὰς ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ κεκρατηκότας,
καὶ παρ' οἷς ἦν· δεύτερον δὲ, ἑτέραν χρεῖαν ἰδὼν, εἰ φαίνοιτο διδῆς,
καὶ μὴ, ὅπως ἰδὼν τὰ ὄντα σώσει, πρηνοέμεν, ἀλλ', ὅπως τῷ
ὑμετέρων μηδὲν ἐνδεῶς ἔξει, τὸ καθ' αὐτόν; τέτον μὲν τι τὸν, τῷ
μὲν ἔργῳ, πρὸς ὅδ' μεγίστος καιρὸς ἔτωσιν κοινὰ τὰ ὄντα τῷ
δῆμῳ κεκλημμένον, τῷ ᾧ ῥήματι καὶ τῇ τιμῇ τῷ ἀτέλειαν ἔχοντα,

remuneratione liberalitatis opus est, immu-
nitate spoliatur. iste igitur quis est? Epicer-
des Cyrenaeus. qui certe, si quisquam alius,
iure ac merito istum honorem est consecutus:
non quod magna quaedam aut admiranda
praestiterit, sed quod tali tempore vestro
benefacere vobis studuit, quo difficile erat
eorum aliquem inuenire, qui magnis bene-
ficiis affectus, memor et gratus esse vellet.
nam iste vir, ut senatusconsultum, quod
tunc eius causa factum est, indicat, ciuibz
eo tempore in Sicilia captiuis, et tanta cala-
mitate circumuentis, centum minas dedit:
qua re vnus maxime cauit, ne fame perirent
vniuersi. deinde, data illi propterea immuni-
tate a vobis, cum videret in bello paulo ante
triginta tyrannos gesto, populo deesse pecu-
niam, ultro talentum obtulit. considerate

igitur obsecro, Athenienses, quodnam eui-
dentius beneuolentiae erga vos specimen quis-
quam praebere possit, quemue minus affici
deceat iniuria, quam eum, qui primum, cum
cladi urbis interfuisset, calamitosos, et eo-
rum, quaecunque futura esset, gratiam, illis
qui eo tempore vicerant, et apud quos erat,
praetulerit: deinde, qui alia necessitate ani-
maduersa, pecuniam largitus sit, non de suis
priuatis opibus conseruandis sollicitus, sed
de eo, ut quantum in se esset, vos nulla pe-
nuria laboraretis? eum igitur qui re ipsa mi-
serrimis temporibus opes suas Atheniensi po-
pulo ita communis esse voluit, et verbo te-
nus ac honoris tantum causa, immunitatem a
vobis habet, non immunitate spoliabitur: qua
eum ne vsum quidem esse constat: sed id ef-
ficietis, ut nemo vobis fidere ausit. quo quid
queat

ἐχὶ τὴν ἀτέλειαν ἀφαιρήσεσθε· ἐδὲ γὰρ ἔσθι χρώμενοι φαίνεται· ἀλλὰ τὸ πεινῶν ὑμῖν. ἔτι τί γένοιτ' ἂν αἰσχρὸν; τὸ πένυ ψήφισμα ὑμῖν αὐτὸ ἀναγνώσειαι, τὸ τότε ψηφισθέν τῷ ἀνδρὶ. καὶ θεωρεῖτε, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅσα ψηφίσματα ἀκυρὰ ποιεῖ ὁ νόμος, καὶ ὅσας δυνάμεις ἀδικεῖ, καὶ ἐν ὁποίοις καιροῖς χρησίμοις ὑμῖν παρὰ τὸν νόμον εἶναι. διήσσει γὰρ τέτοις, ὅς τις ἦεν παρὰ τὸν νόμον, ἀδικεῖν. λέγε. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. τὰς μὲν εὐεργεσίας, ἀντὶ ὧν εὐρέτο τὴν ἀτέλειαν ὁ Ἐπικέρδης, ἀκηκόατε ἐκ τῶν ψηφισμάτων, ὧς ἄνδρες δικασαί. σκοπεῖτε ὅ μὴ τέτο, εἰ μὴ ἑκατὸν, ἔτι πάλιν τάλαντον ἔδωκεν· ἐδὲ γὰρ τὸς λαβόντας ἐγώ γε ἡγέμαι τὸ πλεονέκτημα τῶν χρημάτων θαυμάσαι· ἀλλὰ τὴν περὶ τὴν αὐτὸν ἐπαγγελματῶν ποιῶν, ἔτι τὸς καιροῖς, ἐν οἷς. πάντες μὲν γὰρ εἰσιν ἰσὺς ἄξιοι χάριν ἀναπολαμβάνειν, οἱ παρὰ τὸν νόμον ποιεῖν ὑμᾶς εὖ· μάλιστα δὲ οἱ παρὰ τὰς χρεῖας. ὧν εἰς ὅσον ἀνὴρ ὧν φαίνεται. εἴτ' ἐκ αἰσχυρόμεθα, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸς ἑτοιμάτε παῖδας, εἰ μηδεμίαν ποιοσάμενοι τέτων μνῆαν, ἀφρημετῶν φανόμεθα τὴν δωρεάν, μηδὲν ἔχοντες ἐγκαλέσαι; ἐγὼ, εἰ ἕτεροι μὲν ἦσαν οἱ τότε σωθέντες ὑπὸ αὐτῷ, ἔτι δόντες τὴν ἀτέλειαν, ἕτεροι δὲ ὑμῖς οἱ νῦν ἀφαιρέμενοι, ὅπολυν τέτο τὴν αἰσχυρίαν· ἀλλ' αὐτὸ δὴ τέτο καὶ τὸ δεινὸν ἐστίν. εἰ γὰρ οἱ μὲν εἰδότες καὶ παθόντες, ἄξια τέτων ἐνόμιζον εὖ πάχειν· ἡμεῖς δὲ οἱ λόγῳ ταῦτ' ἀκούοντες, ὡς

queat esse turpius? sed ipsum senatusconsultum, quod tum huius viri causa factum est, vobis recitabitur; ut videatis, Athenienses, quot senatusconsulta lex ista irrita faciat, et quot homines fraudet, eosque, qui, cum maxime necessarium fuit, vobis benefecerunt. inuenietis enim eos laedi quos minime oportebat, recita, SENATUSCONSULTA, beneficia quibus Epicrdes immunitatem meruit, e senatusconsultis, iudices, audiistis. ne vero id spectate, quod primum centum minas, deinde talentum dedit (nam ne eos quidem, qui acceperunt, pecuniae numerum admiratos esse arbitror) sed hoc intuemini, quod alacri animo, quod non rogatus, ultro, quod illis

temporibus dedit. etenim referenda gratia est cum benemeritis omnibus: tum vero eis qui tempestive beneficia dederunt. quorum vnum hunc virum esse ostensum est. nonne igitur nos pudeat, Athenienses, talis viri liberos, quibus nihil obicere possumus, nulla harum rerum habita ratione, immunitate spoliare? nec enim, propterea id minus turpe futurum est, quod alii fuerunt, qui tum ab eo seruati sunt, atque immunitatem ei dederunt, alii vos estis, qui nunc eam eripitis: sed hoc ipsum est, quod indignationem moueat. nam si illi, qui sciuerunt, et acceperunt beneficia, tali remuneratione digna ea censuerunt: nos vero qui duntaxat audiuiamus, ea dona tan-

ἀναξίων ἀφαιρεσόμεθα, πῶς ἔχ' ὑπερδαινὸν ποιήσομεν; ὁ αὐ-
 τὸς τοίνυν ἐς μοι λόγῳ ὅδ' ἢ καὶ περὶ τῶν ἐν τετρακοσίαις κα-
 τ' αὐτοῦ ἀνδρῶν, καὶ περὶ τῶν, ὅτ' ἐφ' αὐτοῖς ὁ δῆμος, χρησίμους αὐτοῖς
 πῶς ἀποδοῖναι. πάντας γὰρ αὐτοὺς δεινότατ' ἂν ἡγεῖσθαι παθεῖν, εἰ π
 τῶν τότε ψηφισθέντων αὐτοῖς λυθείη. εἰ τοίνυν τις ὑμῶν ἐκείνῳ
 πέπεισται, πολὺ ἔδεικται πᾶσι τοῖς νῦν ἀπέχουσιν τὴν πόλιν
 ταῦτα μὴ εὐχέσθω τοῖς θεοῖς, καὶ γὰρ σιωδύχομαι λογίζεσθαι ὅτι
 πρῶτον μὴ, ὅτι περὶ νόμου μέλλει φέρειν τὴν ψήφον, ὃ μὴ λυ-
 θέντι δέησει χρηστῶς. δεύτερον ὅτι βλάβησιν ὁ πονηρὸς νόμος ἐ-
 τὰς ἀσφαλῶς οἰκεῖν οἰομένης πόλεις. οὐ γὰρ ἂν μετέπιπτε τὰ
 πρᾶγματα ἐπ' ἀμφοτέρω, εἰ μὴ ἐν μὴ ἐν κινδυνῷ καθεστη-
 κότες ἐπὶ πράξεις χρησταί, ἐπὶ νόμοι, ἐπὶ ἄνδρες χρηστοί, καὶ πάντα
 ἐξήτασμεν ἐπὶ τὸ βέλπον θεωρῶντες τὰς ὅτι ἐν πάσῃ καθεστάναι
 δοκούντας εὐδαιμονία, πάντα ταῦτα ἀμελέμεν ὑπερβῶντες καὶ μι-
 κρόν. τῶν γὰρ ἀνθρώπων οἱ πλείους, καὶ τῶν μὴ τὰγαθὰ, τῶ κα-
 λῶς βλαπείν, καὶ μηδενὸς καταφρονεῖν. φυλάττειν ὅτι ὅσα ἐθέλωσι
 τοῖς αὐτοῖς τέτοις. ὁ μὴ πάσῃ νῦν ὑμεῖς, μηδὲ οἶδε νόμον
 τοῖς αὐτοῖς θέσθαι δέειν, ὅς καλῶς τε πράττεσαν τὴν πόλιν ὑμῖν πονη-
 ρῶς δόξης ἀναπλήσει, εἴαν τε πᾶσι συμβῇ ποτε, ἔσθ' ἂν τῶν ἐθελή-
 σόντων ἀγαθὸν ποιῶν αὐτὴν καταστήσει. Οὐ τοίνυν μόνον, ὃ ἀν- 10
 δρες Ἀθηναῖοι, τὰς ἰδίαις γνώμας εὖ ποιῶν ὑμᾶς, καὶ πᾶσι πόλιν

tanquam indignis eripiemus, an non id erit
 indignissimum? eadem etiam de iis dico,
 qui quadringentorum tyrannidem destruxe-
 runt: et de iis, qui, cum secessisset populus,
 bonam operam navarunt. omnibus enim illis
 insignem iniuriam fieri crediderim, si quic-
 quam eis quod tum concessum fuit, nunc eri-
 peretur. si quis autem vestrum persuasum ha-
 bet, longe abesse, ut civitati nostrae talis
 aliqua necessitas ingruat: is vota quidem diis
 faciat, idque ego una faciam; primum ve-
 ro consideret, de lege ferenda esse suffragia,
 qua comprobata utendum erit: deinde ma-
 las leges etiam florentibus rebus publicis nocere.
 nullae enim rerum vicissitudines essent, nisi

constitutos in periculis bonae tum actiones,
 tum leges, tum boni viri, et accurata ratio
 rerum omnium erigerent, et prouerent: eis
 vero qui felicissimi videntur, omnia haec ne-
 glecta, paulatim effluerent. nam plerique
 mortalium, rectis consiliis, et vigilantia mi-
 nimis etiam in rebus, opes parant: sed eas
 iisdem rationibus tueri nolunt. quod ne nunc
 vobis usu veniat, cauendum est; neque ex-
 istimandum, talem legem ferendam esse, quae
 nostram urbem et rebus secundis infamia re-
 pleat, et, mutata fortuna, efficiat, ne quisquam
 sit qui nobis benefactum velit. Neque vero
 id solum cauendum est, Athenienses, ne iniu-
 ria laedantur, qui priuatim vobis benefacere
 volu-

χρησίμους αὐτὰς ἐπὶ πλῆκτόντων καὶ τοιούτων καιρῶν, οἷων μικρῶ
 περὶ τερῶν Φορμίων διεξελήλυθε, καὶ γὰρ νῦν εἴρηκα, ἀξιόν ἐστιν εὐ-
 λαβηθῆναι ἀδικῆσαι· ἀλλὰ καὶ πολλὰς ἄλλας, οἱ πόλεις ὅλας,
 τὰς ἐαυτῶν πατρίδας, συμμάχοις ἡμῖν ἐπὶ τῷ πρὸς Λακεδαι-
 μονίους πολέμῳ παρέχον, καὶ λέγοντες ἅ συμφέρει τῇ πόλει τῇ
 ὑμετέρᾳ, ἢ πρᾶττον. ὧν ἔνιοι, διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς εὐνοίαν, σέ-
 ρον) τὴν πατρίδα. ὧν ἐπέχειαί μοι πρῶτος ἐξείασαι, ὅτ' ἐν
 Κορίνθῳ φυγόντας. ἀναγκάζομαι ὅ λέγειν πρὸς ὑμᾶς ταῦτα, ἅ
 παρ' ὑμῶν τῷ πρᾶττον αὐτὸς ἀκήκοα. τὰ μὲν ἄλλα, ὅσα
 χρησίμους ἡμῖν ἐαυτὰς ἐκείνοι παρέχον, ἐάσω· ἀλλ' ὅθ' ἡ μεγά-
 λη μάχη πρὸς Λακεδαιμονίους ἐγγύετο, ἢ ἐν Κορίνθῳ τῷ ἐν τῇ
 πόλει βελουσαμνῶν μὲν τὴν μάχην, μὴ δέχεσθαι τὸ τεῖχος ὅτ'
 στραπύτας, ἀλλὰ πρὸς Λακεδαιμονίους ἐπικηρυκδέας· ὁρῶντες
 ἡττηκῆσαν τὴν πόλιν, καὶ τὸ παρὸν κρατύντας Λακεδαιμονίους,
 ἐχὶ πρᾶττον, ἐδὲ ἐβελούσθῳ ἰδίᾳ πρὸς τῆς αὐτῶν σωτηρίας·
 ἀλλὰ πλησίον ὄντων, μεθ' ὅπλων, ἀπάντων Πελοποννησίων, ἀνέωξαν
 τὰς πύλας ἡμῖν, βία τῶν πολλῶν· ἢ μᾶλλον εἰλοντο μεθ' ὑμῶν
 τῶν τότε βελουσαμνῶν, εἴ τι δέοι, πάχαι, ἢ χωρεῖς ὑμῶν ἀ-
 κινδυνῶς σεσωῶς· ἢ εἰσέφρεν τὸ στρατόμαχον, καὶ δίσσωσαν καὶ
 ὑμᾶς καὶ ὅτ' συμμάχους. ἐπειδὴ δὲ πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνην

voluerunt, et se talibus et tantis temporibus
 utilis praebuerunt, qualia paulo ante Phor-
 mio recensuit, et ego modo dixi: sed multi e-
 tiam alii, qui totas ciuitates, patrias suas, La-
 conico bello, societate nobiscum coniunxe-
 runt, tum dicendo quae reipublicae vestrae
 prodesse, tum agendo. quorum aliqui ob
 beneuolentiam erga vos, patria carent. ac
 inter illos, Corinthiorum exsules primi oc-
 currunt. cogor autem ea dicere apud vos,
 quae ipse e natu maioribus inter vos audiui.
 ac cetera in quibus nobis utiliter inferui-
 runt, omittam: sed cum magnum illud cum
 Lacedaemoniis praelium ad Corinthum com-
 mitteretur: deliberantibus his qui in vrbe e-
 rant, post pugnam, de militibus intra moe-
 nia non recipiendis, sed de caduceatoribus ad

Lacedaemonios mittendis: hi cum viderent
 nostram urbem aduersa fortuna usam, et Lace-
 daemonios iter nostris interclusisse, non pro-
 diderunt eos, neque seorsim suae saluti con-
 suluerunt: sed, quamuis vniuersi Pelopon-
 nesenses armati in propinquo essent, portas
 nobis, inuita et repugnante multitudine, a-
 peruerunt: ac praeoptarunt cum vestris, qui
 eo tempore militabant, si res ita ferret, quid-
 vis potius perpeti, quam extra periculum
 sine vobis incolumes euadere: exercituque
 in urbem introducto, tum vos, tum socios
 conseruarunt. deinde pace cum Lacedaemo-
 niis facta, duce Antalcida: ob haec facta
 in exilium acti sunt a Lacedaemoniis. vos
 vero susceptis iis, bonorum virorum functi
 estis officio. decreuistis enim eis omnia qui-
 bus

μεία ταῦτα ἐγέρει, ἢ ἔπ' Ἀνταλκίδου, ἀντὶ τῶν ἐργῶν τέτων ὑπὸ
 Λακεδαιμονίων ἐξέπεσον. ὑποδεξάμενοι δ' ὑμεῖς αὐτὰς, ἐποιή-
 σατε ἐργὸν ἀνθρώπων καλῶν κατὰ θῶν. ἐψηφίσασθε γὰρ αὐτοῖς ἁ-
 πανθ' ὧν ἐδέοντο. εἴτα ταῦτα νῦν εἰ χεὶρ κύρια εἶναι σκοπεύμεν;
 ἀλλ' ὁ λόγος πρῶτον αἰχρὸς τοῖς σκοπευμένοις, εἰ τις ἀκέραιον,
 ὡς Ἀθιναῖοι σκοπεῖσιν, εἰ χεὶρ τοὺς ἀεργέτας εἶναι τὰ δοθέντα
 ἔχειν. πάλαι γὰρ ἐσκέφθαμε ταῦτα, καὶ ἐγνώσθαι περὶ σῆκεν. ἀνά-
 γνωθι δέ μοι καὶ τὸ ψήφισμα αὐτοῖς. ΨΗΦΙΣΜΑ. ἂν μὲν
 ἐψηφίσασθε τοῖς φύγασιν δι' ὑμᾶς Κορινθίων, ταῦτ' εἶναι, ὧ ἀν-
 δρες δικασαί. ὁρᾶτε δ' εἰ τις ἐκείνους τὰς καιρὸς ἰδὼν ἢ παρῶν,
 ἢ πινὼν εἰδότην ἢ διεξιόντος ἀκέραιον ἀκέραιον ἔνομον τέττα, τὰς
 τότε δωρεὰς δοθείσας ἀφαιρουμένης. ὅσω ἂν κακίαν τῶν τεμέ-
 νων τὸν νόμον καταλινούσιν; οἱ δὲ μὲν τὰς χεῖρας ἔτω φιλάνθρω-
 ποι, καὶ πάντα ποιῶντες. ἐπειδὴ ὅτι ἐπεράξαμεν πάντα ὅσ' ἂν εὐξαι-
 μέθα, ἔτως ἀχάριτοι, καὶ κακοὶ φανησόμεθα, ὥς τε τὰς τε ἔχον-
 τας ἀφηρεύμεθα, καὶ τὸ λοιπὸν μηδενὶ δεῖναι ταῦτ' ἐξεῖναι νόμον
 τεθείκαμεν. νῦν Δία ἀνάξιοι γὰρ πινες τῶν ἀεργημάτων ταῦτ' ἦσαν.
 τετὰ γὰρ ὅσα πάντα ἔσται τὸν λόγον αὐτοῖς. ἐπεὶ ἐκείνοι ἀγνοεῖν
 φήσομεν, ὅτι πῶν ἀξίαν, ὅταν διδῶμεν, δεῖ σκοπεῖν, καὶ μεία ταῦτ'
 ὑπερὸν χρόνον παμπληθεῖ; τὸ μὲν γὰρ ἐξ ἀρχῆς πῶν μὴ δεῖναι, γνώ-

bus indigebant. nunc vero an ea rata esse de-
 beant, deliberamus? sed isthaec ipsa delibe-
 ratio turpis vobis futura est, ubicunque audi-
 tum fuerit, Atheniensis consultare, vtrum re-
 linquenda sint ea, quae bene meritis data fu-
 erint. iam olim enim haec et meditata et de-
 creta esse oportebat. sed hoc quoque senatus-
 consultum recita. SENATVSCONSULTVM.
 quae Corinthiis propter vos in exilium
 actis decrevistis, iudices, haec sunt. quod
 si quis illa tempora intuens (siue ipse interfu-
 isset, siue aliquem rei gnarum commemoran-
 tem audiuisset) nunc legem hanc illis tem-
 poribus data dona eripientem audiret: quan-
 tae maliciae legis istius approbatores conde-
 mnaret? qui, urgente necessitate, tam huma-

ni effemus, ac nihil non faceremus: post vero
 votorum omnium facti compotes, ita ingrati
 et maliciosi deprehenderemur, vt non con-
 tenti spoliassent eos, qui dona acceperant, et-
 iam legem tulissimus, ne cui honorem ha-
 bere liceret. haud iniuria nimirum. nam in-
 digni quidam donis fruebantur. hoc enim in
 oratione sua passim inculcabunt. age vero
 num nos illud ignorare dicemus, de dignita-
 te, tum cum damus, esse iudicandum, non
 longo post temporis intervallo? nam initio
 non tribuere aliquid, prudentium hominum
 est: eos autem qui habent spoliare, inui-
 dentium. quam opinionem a nobis amotam
 esse decet. praeterea de iudicio dignitatis,
 ne illud quidem apud vos dicere verebor; a-

μη χρησαμένων ἔργον ἀνθρώπων ἐστί· τὸ δὲ τὰς ἐχούσας ἀφαιρέ-
 ας, φθονέων. τὲρ δὲ ἐχὶ δεῖ δοκεῖν ὑμᾶς πεπονθέναί. Ἐ μὲν,
 ἐδὲ ἐκείνο ὁκνήσω πρὸς τὴν ἀξίαν αὐτῆς πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. ἐγὼ γὰρ
 ἐ τὸν αὐτὸν τρόπον νομίζω πόλει τὸν ἀξίον ἔξελασθαι εἶναι, καὶ
 ἰδιώτῃ· ἐδὲ γὰρ πρὸς τῶν αὐτῶν ἡ σκέψις. ἰδίᾳ μὲν γὰρ ἕκαστος
 ἡμῶν σκοπεῖ, πῶς ἀξίος ἐστὶν ἕκαστος κηδεσθῆναι, ἢ τῶν τοιούτων πᾶ-
 νεως ταῦτα δὲ καὶ νόμοις ποτὶ ἑ δόξαισι διώκεται· κοινῇ δὲ ἡ πό-
 λεις καὶ ὁ δῆμος, ὅς τις ἂν αὐτὸν εὖ ποιῇ ἑ σώζῃ. τὲρ δὲ οὐ
 γὰρ ἑ δόξη κρινόμενον ἰδοὶ τις ἂν, ἀλλ' ἔργῳ. ὅτῳ μὲν ἔν δὲ
 πάχυν δέη, τὸν βελόμηνον δὲ ποιῇ ἡμᾶς ἐάσομεν· ἐπειδὴν δὲ
 δὲ πάθωμεν, τότε τὴν ἀξίαν ἑ ποιήσασθαι σκεψόμεθα; ὅκ ἄρ'
 12 ὀρθῶς βελουσόμεθα; Ἀλλὰ, καὶ Δία, ἔτοι μόνοι τὲρ πείσομεν;
 καὶ περὶ τέτων μόνων ποιῆσαι τὸν λόγον; πολλὰ γὰρ δέω. ἀλλὰ
 πρῶτας μὲν οὐδ' ἂν ἐλχεῖσθαιμι ἔξετάζειν, ὅσοι πεπονηκότες
 ὑμᾶς εὖ, διὰ τὸν νόμον, εἰ μὴ λυθήσεται, τὰ δοθέντα ἀφαιρεθή-
 σονται. ἐν δὲ ἡ δύο δείξας ἐπὶ ψηφίσματα, ἀπαλλάττομαι ἑ περὶ
 τέτων λέγειν. τὲρ μὲν τοίνυν, Θασίους ὅτ' μετ' Ἐκφάντη πῶς
 ὅκ ἀδικήσῃ, ἐὰν ἀφέλῃται τὴν ἀτέλειαν; οἱ πρῶτοντες ὑμῖν
 Θάσον, ἑ τῶν Λακεδαιμονίων Φρυγῶν μετ' ὅπλων ἐκβαλόντες,
 ἑ Θρασύβελον εἰσαγαγόντες, καὶ παραχόντες φίλων ὑμῖν τῶν
 ἑαυτῶν πατερίδα, αἱποὶ τοῦ γυῖος σύμμαχον τὸν περὶ Θράκιαν

liam eius esse considerationem apud ciuita-
 tem, aliam apud hominem priuatum. pri-
 vatim enim quisque consideramus, quis af-
 finis, aut quis ad alias necessitudines adiun-
 gendas sit diligendus (quae res et genere, et
 legibus quibusdam, et opinionibus definitae
 sunt) publice vero, ciuitas et populus id spe-
 ctat, a quonam beneficiis afficiatur et con-
 feruetur. de eo, non genere, aut opinione,
 sed ex ipso facto iudicari solet. cum igitur
 beneficiis indigebimus, neminem impediemus,
 quo minus nobis beneficiat: acceptis vero
 iam beneficiis, tum demum de dignitate eius
 qui ea dedit, disputabimus? nonne praecla-
 rum consilium hoc erit? An vero his solis id

accidet? an de his solis verba facio? mini-
 me vero. immo ne conari quidem ausim eos
 omnis conquirere, qui, cum benefici in vos
 fuerint, lege hac perlata, suis praemiis spoli-
 abuntur. proferam tamen vnum duntaxat ad-
 huc, aut alterum senatusconsultum: post
 his de rebus verba facere desinam. primum
 igitur, Thasios, qui Ecphantum secuti sunt,
 an non afficietis iniuria, immunitate ere-
 pta? qui Thaso vobis tradita, et praesidio
 Lacedaemoniorum armis eiecto, ac intro-
 ducto Thrasybulo, et patriae suae amicitia
 vobis conciliata, in causa fuerunt, vt se et
 finitimi Thracas vobiscum coniungerent. de-
 inde, Archebium et Heraclidem? qui cum By-
 zantium

τόπον ὑμῖν ἐγγόντο· τῆτο δ', Αρχεῖδιον καὶ Ηρακλείδην; οἱ Βυζάντιον
 παρδρόντες Θρασυβέλῳ, κυρίως ὑμᾶς ἐποίησαν ὅς Ἐλλησπόντες,
 ὥς τε τῷ δεκάτῳ διποδόσ, καὶ χρημάτων εὐπορήσδης, Λακε-
 δαιμονίους ἀναγκάσαι τοιαύτῳ οἴδῳ ὑμῖν ἐδόκε, ποιήσαδς τῷ
 εἰρήνῳ. ὦν, ὃ ἄνδρες Αθηναῖοι, μετὰ ταῦτ' ἐκπεσόντων, ἐψηφί-
 σαδε, ἅπερ, οἶμαι, φεύγσιν εὐεργέταις δι' ὑμᾶς παρσῆκε, παρ-
 ξενίαν, εὐεργεσίαν, ἀτέλειδν ἀπάντων. εἴτα οὖν δι' ὑμᾶς φεύ-
 γοντας, καὶ δικαίως πὶ παρ' ὑμῶν εὐεργετίες, ἐάσομεν ἀφαιρεθῆναι
 τὰ δοθέντα, μηδὲν ἔχοντες ἐκαλέσαι; ἀλλ' αἰχρὸν ἂν εἴη. μά-
 θοιτε ὅ τῆτο μάλισ' ἂν ἐκείνως, εἰ λόγισαίτε παρὸς ὑμᾶς αὐ-
 τές· εἰ πινες τῶν νυνὶ ἐχόντων Πύδναν, ἢ Ποτίδαιαν, ἢ πτῶν ἄλ-
 λων χωρίων, ἃ Φιλίππῳ μὲν ἐστὶ ὑπήκοα, ὑμῖν δ' ἐχθρά· τὴν
 αὐτὸν τρόπον, ὃν περ ἡ Θάσος ἰὺ τότε ὅ τὸ Βυζάντιον, Λακε-
 δαιμονίοις μὲν οἰκεία, ὑμῖν ὅ ἄλλότρια· παρδρόσειν ταῦτ' ἐπαγ-
 γείλαιτο, ἂν αὐτοῖς τὰς αὐτὰς δώτε δωρεάς, ἃς περ Ἐκφάντῳ
 τῷ Θασίῳ, καὶ Αρχεβίῳ τῷ Βυζαντίῳ· καὶ πινες τῶν ἀντιλέγοιεν
 αὐτοῖς, ταῦτα λέγοντες, ὥς δεινόν, εἰ τινες μόνοι τῶν ἄλλων μετ-
 οίκων μὴ χορηγοῖεν· πῶς ποτ' ἂν ἔχοιτε παρὸς τὰς ταῦτα λέ-
 γοντας; ἢ δῆλον ὅτι φωνίῳ ἐκ ἀνάγκης, ὥς συκοφαντούντων.
 ἐκὲν αἰχρὸν, εἰ μέλλοντες μὲν εὖ πάσχειν, συκοφάντῳ ἂν τὸν
 ταῦτα λέγοντα ἡγήσδε· ὅτι τῷ δ' ἀφελέας τὰς τῶν παρσῆρων

zantium Thrasymbulo tradidissent, vos Helle-
 ponti dominos effecerunt, ita ut decimas ven-
 deretis, et magna pecunia coacta Lacedae-
 monios cogeretis talem facere pacem, qua-
 lis vobis expediat. quibus deinde eiectis, de-
 creuistis ea quae decerni par est viris bene me-
 ritis, qui propter vos exsulabant, hospitium,
 beneficium, rerum omnium immunitatem.
 eos igitur qui propter vos patria carent, et
 iure aliquid a vobis impetrarunt, spoliari si-
 nemus cum nihil sit in quo eos accusemus?
 turpe id quidem fuerit. idque sic rectissime
 perspicietis, si apud animos vestros conside-
 rabitis, si eorum aliqui, qui iam Pydnam,
 aut Potidaeam, aut aliam urbem aliquam,

quae nunc Philippo paret, vobis inimica est
 (eodem modo quo tum Thasus et Byzantium
 coniuncta cum Lacedaemoniis, a vobis ali-
 ena erant) se tradituros pollicerentur, vos-
 que eis eadem dona daretis, quae Ecphantō
 Thasio, et Archebio Byzantino dedistis: et
 istorum aliqui illis aduersarentur, haec di-
 citantes, non esse ferendum, siqui soli ex aliis
 inquilinis munera aedilicia non obirent:
 quomodo erga illos qui ea dicerent, affecti
 essetis? non dubium est, vos eos tanquam ca-
 lumniatores exhibituros. turpe igitur fuerit,
 si cum accipienda essent, pro calumniatoribus
 haberetis eos qui talia dicerent: ac eisdem,
 cum disputant, olim bene meritos nunc ef-

εὐεργετῶν δωρεάς, ταῦτα λεγόντων ἀκῶσαιθε. φέρε δὴ καὶ κείνο
 ἔξετάσωμεν. ④ περδόντες τῷ Πύδνῳ, καὶ τὰ ἄλλα χωρία
 τῷ Φιλίππῳ, τῷ ποτ' ἐπαρθένης, ἡμᾶς ἠδίκηεν; ἢ πᾶσι περ-
 δηλον τῷτο, ὅτι ταῖς παρ' ἐκείνου δωρεαῖς, αἷς διὰ ταῦτα ἐσεως
 σφίσις ἠγέοντο. πότερον εἰς μᾶλλον ἔδει σε, ὦ Λεπτίνη, εἶναι ἐχθρὸς,
 εἰ δυνάσαι, πᾶσαι, εἶναι ἢ πᾶσι τοῖς πρὸς ὑμᾶς ἀδικήμασι γίνο-
 μῆρας, ἐκείνων δ' ἐργέτας μὴ πᾶν ἢ θεῖναι νόμον ἡμῖν, ὃς τῷ
 τοῖς ἡμετέροις δ' ἐργέταις ὑπαρχουσὼν δωρεῶν ἀφαιρεῖται π;
 ἐγὼ μὲν ἐκείνο οἶμαι. ἀλλ', ἵνα μὴ πόρρω εἴπω παρ' ἡμῶν γινώμαι,
 λάβε τὰ ψηφίσματα, ἃ τοῖς Θασίοις καὶ Βυζαντίοις ἐγράφη.
 λέγε. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. ἠκῶσαιθε μὲν τῶν ψηφισμάτων, ὧς ἄνδρες
 δικασταί. τέτων ὅς ἴσως ἐνίοι τῶν ἀνδρῶν, ὅτι ἐτ' εἰσὶν· ἀλλὰ τὰ
 ἔργα τὰ περπαθέντα ἐστίν, ἐπειδήπερ ἅπαξ ἐπεράχθη. περσπῆ-
 και τοίνυν τὰς σήλας ταύτας κυρίας εἶναι τὸν πάντα χρόνον· ἢ,
 ἕως μὲν οὐ πνευ (ζῶσι, μηδὲν ὑφ' ὑμῶν ἀδικῶν). ἐπειδὴν ὅτε
 λυθίσωσιν, ἐκείναι εἴτε πόλεως ἢ θες μνημεῖον ὦσι, εἰ περσπῆ-
 γματα ἐσῶσι τοῖς βελομύροις π ποιῶν ὑμᾶς ἀγαθόν, ὅτι εἶναι
 εἰ ποιήσαντας ἢ πόλις ἀνθυπεποίηκε. καὶ μὲν, μὴδ' ἐκείνός γε
 ὑμᾶς, ὧς ἄνδρες Ἀθλωαῖοι, λυθανέτω, ὅτι τῶν αἰγίσων ἐστίν, πάν-
 τας ἀνθρώπους ἰδεῖν καὶ ἀκῶσαι, τὰς μὲν συμφορὰς, αἷς δι' ὑμᾶς
 ἐχρήσαντο. ④ ἄνδρες ἔτοι, πάντα τὸν χρόνον κυρίας αὐτοῖς γε-

se spoliandos, aures praeberetis. age vero il-
 lud etiam consideremus. qui Pydnam cete-
 rasque urbis Philippo prodiderunt, quibus
 tandem rebus impulsus nos affecerunt iniuria?
 an ulli dubium est, expectatione magnorum
 a Philippo munerum id esse factum? vtrum
 igitur, Leptine, te magis decuit, hostibus, si
 potes, suadere, ne honorem habeant prodito-
 ribus, qui eo ipso quo nos laecerunt, be-
 nefici in hostis nostros exstiterunt: an legem
 hanc nobis ferre, quae aliqua data beneme-
 ritis de nobis praemia eripiat? ego quidem
 illud potius esse censeo. verum ne longius ab
 instituto digrediar, cape senatusconsulta, quae
 Thafis et Byzantinis scripta sunt. recita. SE-

NATVSCONSULTA. senatusconsulta quidem,
 iudices, audiuitis. fortassis autem ex istis
 nonnulli obierunt; at res gestae adhuc ex-
 stant postquam semel gestae sunt. columnas
 igitur eas in perpetuum ratas esse finitote;
 ut ne, dum ulli superstites fuerint, iniuria
 per vos afficiantur: et ut postquam obie-
 rint, moris civitatis nostrae monumentum
 sint, et tanquam exempla proposita bene de
 nobis mereri cupientibus, quae moneant, no-
 stram urbem gratiam de se benemeritis re-
 tulisse, atque illud etiam, Athenienses, vos
 ne lateat, turpissimum esse, cum omnes ho-
 mines tum videant, tum audiant, calamita-
 tes in quas isti viri inciderunt, omni tem-
 pore

χρημύδας· τὰς δὲ δωρεὰς, αἷς ἀντὶ τέτων ἔλαβον παρ' ὑμῶν, ἔ-
 δὴ λελυμύδας. πολὺ γὰρ μᾶλλον ἤρμοσθε, τὰ δοθέντα ἐὼντας, τῶν
 αὐτυχημάτων ἀφαιρεῖν· ἢ τέτων μισθίων, τὰς δωρεὰς ἀφαιρεῖ-
 ας. φέρε· γὰρ, πρὸς Διός· τίς ἐστιν ὅς τις δὲ ποιῇν ὑμᾶς βεβλήσε-
 ται, μέλλων, ἀνὴρ μὴ δ' ἀποτύχη, πῶς ἀχρεΐμα δίκην δώσειν τοῖς ἐχ-
 θροῖς· ἀνὴρ δὲ καθορθώσῃ, τὰς χάριτας παρ' ὑμῶν ἀπίστες ἔξιν;
 Πάνυ τοίνυν ἀχθοίμην ἀνὴρ, ὃ ἀνδρες δικασαί, εἰ τέτο μόνον δό- 13
 ξαιμι δίκαιον κατηγορεῖν ἔ νόμος, ὅτι πολλὰς δ' ἐργέτας ἀφαι-
 ρῆται τὴν ἀτέλειδον· τῶν δὲ πολιτῶν μηδένα ἄξιον δοκεῖν ἔχειν
 δεῖξαι τῶν δ' ἐρημύων ταύτῃ τὴν τιμῇ. ἔ γὰρ καὶ τὰλλα
 ἀγαθὰ διζαίμην ἀνὴρ ἔγωγε παρ' ἡμῖν εἶναι πλείστα, καὶ ἀνδρας
 αἰείστας, καὶ πλείστας δ' ἐργέτας τὴν πόλεως, πολίτας εἶναι. πρῶ-
 τον μὲν τοίνυν Κόνωνα σκοπεῖτε, εἰ ἀρχὴ ἄξιον καταμεμψαμύδας
 ἢ τὸν ἀνδρα, ἢ τὰ πεπραγμένα αὐτοῦ, ἀκυρὸν τι ποιῆσαι τῶν ἐ-
 κείνῳ δοθέντων. ὅστις γὰρ ἀνὴρ· ὡς ὑμῶν τινῶν ἐστὶν ἀκῆσαι, τῶν
 καὶ τὴν αὐτῇ ἡλικίᾳ ὄντων· μὲν τὴν τῆς δ' ἡμέρας καθόδον, τὴν ἐκ
 τῆς Περραιῶς, ἀδενῆς ἡμῶν τὴν πόλεως ἔσης, καὶ ναῦν ἐδεμίδου κε-
 κλημμένης, στρατηγῶν βασιλεῖ, παρ' ὑμῶν ἐπὶ ἡντινῶν ἀφορμῇ
 λαβὼν, κατεναυμάχησε Λακεδαιμονίους, καὶ τὰς πρῶτην τοῖς
 ἄλλοις ἐπιτάσσοντας εἰθισεν ἀκῆσαι ὑμῶν, καὶ τὰς ἀρμους ἐξή- +
 λασεν ἐκ τῶν νήσων· καὶ μετὰ ταῦτα δεῦρ' ἐλθὼν, ἀνέστησε τὰ

pore ratas illis mansisse: praemia, quae pro
 illis acceperunt, a vobis irrita esse facta. mul-
 to enim convenientius erat, manentibus do-
 nationibus, infortunia minuere, quam eri-
 pere praemia, calamitates relinquere. nam
 quis est, Deum immortalem! qui vobis be-
 nefacere velit, si conatus non successerint,
 mox hostibus poenas daturus: sin successerint,
 dubiam a vobis gratiam initurus? Molestissi-
 mum vero, iudices, mihi fuerit, si hoc no-
 mine duntaxat legem iure accusarem, quod
 multis immunitatem eripiat: cuius vero
 neminem proferre possem, cui merito is ho-
 nos contigisset. nam cum aliarum opum ma-
 ximam apud vos esse copiam optarim, tum

praestantissimos viros, ac plurimos de repu-
 blica benemeritos, cuius esse. primum igitur
 Cononem intuemini, utrum aequum sit, vel
 illum virum, vel res ab eo gestas reprehendi,
 ac donationes illi factas abrogari. is enim, ut
 e vestrum quibusdam, qui aequales illi fue-
 runt, audire licet, post populi e Piraeo re-
 ditum, vrbe nostra infirma, et nullam o-
 mnino nauem possidente, cum regi Persarum
 exercitum duceret, a vobis nulla re prorsus
 adiutus, navali proelio Lacedaemonios su-
 peravit, et qui prius aliis imperare consue-
 rant, eos vobis parere docuit, et Laconum
 magistratus ex insulis expulit: deinde huc
 profectus, moenia restituit: et primus effe-
 cit,

τείχη· ἢ πρῶτον· πάλιν· πάλιν δὲ τὴν ἡγεμονίαν ἐποίησε τῇ πόλει τὸν λόγον πρὸς Λακεδαιμονίους εἶναι. ἔ· γὰρ τοὶ μόνω τῶν πάντων αὐτῷ τὸ ἐν τῇ σήλῃ γέγραπται, ΕΠΕΙΔΗ ΚΟΝΩΝ, Φησὶν, ΗΛΕΥΘΕΡΩΣΕ ΤΟΤΕ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΣΥΜΜΑΧΟΥΣ. ἐστὶ δὲ τὸ τοῦ γράμματος, ὡς ἄνθρωποι δικασαὶ ἐκείνῳ μὴ φιλοτιμία πρὸς ὑμᾶς αὐτὰς· ὑμῖν δὲ πρὸς ἁπλῆς τὰς Ἑλλήνας. ὅτε γὰρ ἂν τις παρ' ἡμῶν ἀγαθὸν τοῖς ἄλλοις αἰπὸν γῆν, τότε τὴν δόξαν τὸ τὴν πόλιν ὄνομα καρπύεται. διόπερ ἐ μόνον αὐτῷ τὴν ἀτέλειδον ἔδωκεν οἱ τότε, ἀλλὰ καὶ χαλκὴν εἰκόνα, ὡς περ Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονον, ἐστησαν πρῶτον. ἡ γὰρ ἐ μὴ τινος τυραννίδα καὶ τὸν τὴν Λακεδαιμονίων ἀρχὴν καταλύσθαι, πεπαυκέναι. ἢ ἐν μάλλον οἷς λέγω πρὸς ἑσέ, τὰ ψηφίσματα ὑμῖν αὐτὰ ἀναλίσσει, τὰ τότε ψηφισθέντα παρ' Κόνωνι. λέγε. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ. ἐ τοίνυν ὑφ' ὑμῶν μόνον ὁ Κόνων, ὡς ἄνθρωποι Ἀθηναῖοι, τότε ἐτιμήθη, πρῶτος αὐτὸς διεξῆλθεν ἐγὼ, ἀλλὰ καὶ ὑπ' ἄλλων πολλῶν· οἱ δικαίως, ὡς δὴ ἡγεγέρθη, χάριν ὄντο δὲ ἀποδιδόναι. ἔκιν αἰσχρὸν, ὡς ἄνθρωποι Ἀθηναῖοι, εἰ αἱ μὴ πρὸς τοῖς ἄλλοις δωρεὰν βέβαιον μένουν αὐτῷ τὸ ὅτι παρ' ὑμῶν μόνος τὸ ἐξ ἀφαιρέθη. ἔ· μὴν, ἐστὶ ἐκείνο καλόν, ζῶντα μὴ αὐτὸν ἔτι τιμᾶν, ὡς τούτων ὅσων ἀεικλόατε ἀξίον· ἐπειδὴ δὲ ἐτελεύτησε, μηδεμίαν πομπὴν αὐτοῦ τούτων μηδεὶν μνησθῆναι, ἀφελῆσαι τὴν τῶν δούλων τότε. πολλὰ

cit, ut nostra vrbs rursus de principatu cum Lacedaemoniis disputaret. in sola enim illius ex omnibus columna scriptum est, his verbis; POSTQUAM CONO SOCIOS ATHENIENSIVM LIBERAVIT. est autem ea inscriptio, iudices, illi quidem apud vos honorifica, vobis vero apud Graecos vniuersos. nam quisquis nostrum in alios beneficia confert, eius facti gloria nomen ciuitatis fruitur. quapropter illi tum non tantum immunitas decreta est, sed primus fuit, cui, quemadmodum Harmodio et Aristogitoni, aerea statua decerneretur, putabant enim, eum qui Lacedaemoniorum imperium euertisset, non paruum tyrannidem destruxisse. ut igitur maius apud vos

pondus sit orationis meae, ipsa senatusconsulta, quae tum Cononi facta sunt, vobis legentur. recita. SENATVSCONSULTA. neque vero a vobis solum Cono, Athenienses, tum honoratus est, illis rebus gestis quas recensui, sed a multis etiam aliis: qui iure putabant, gratiam illi pro acceptis beneficiis esse referendam. quare turpe est, Athenienses, honores ab aliis ei habitos ratos esse, vestrum vero solum ei eripi. nec illud honestum, viuente eum tanti fecisse, ut ita quemadmodum auditum est, ornaretis: postquam vero mortuus est, oblitos eorum omnium, aliquid ex illis quae tum ei data sunt, eripere. nam cum ab eo multa lau-

de

μὲν γάρ ἐστιν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῶν ὑπ' ἐκείνων περαχθέντων
ἀξία ἐπαίνου· δι' ἃ πάντα προσήκει μὴ λύειν τὰς ἐπὶ τέτοις
δοθείσας δωρεάς· καλλίσον δὲ πάντων, ἢ τῶν τειχῶν ἀνάστασις.
γνοίη δ' ἂν τις, εἰ πῶς αὐτὴν πῶς Θεμιστοκλῆς, ὁ τῶν καθ' ἑαυτὸν
ἀπάντων ἀνδρῶν ἐνδοξότατος, ταῦτό τε ἐποίησε. λέγεται τοί-
νυν ἐκείνῳ τειχίζειν εἰπὼν τοῖς πολίταις, καὶ ἀφικνηταί τις
ἐκ Λακεδαιμόνων, κατέχειν κελεύσας, οἷχεαδ' πρὸς βούων αὐτὸς
ὡς τὰς Λακεδαιμονίους. λόγων δὲ γίνομ' ὡς ἐκεῖ, καὶ τινῶν ἀ-
παγγελόντων, ὡς Ἀθηναῖοι τειχίζουσιν, ἀρνεῖσθαι, καὶ πρὸς πέμ-
πειν τὰς σκεψομένους κελύειν. ἐπειδὴ ὅς ἐχ' ἦκον ἔτοι, πέμπειν
ἐτέρους πῶς αὐτῶν. καὶ πάντες ἴσως ἀκηκόατε, ὅν τρόπον ἔξαπατῆ-
σαι λέγεται Λακεδαιμονίους. Φημι τοίνυν ἐγὼ καὶ, πρὸς Διὸς,
ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μηδεὶς φθόνῳ τὸ μέλλον ἀκέσῃ, ἀλλ', ἂν ἀ-
ληθὲς ἢ, σκοπέτω· ὅσω τὸ φανερώς ἔλατρεα κρείττον, καὶ τὸ νικῶν-
τας ἔστω χρυσαυτῶν πρὸς τὴν ὀπίσθον ἐντιμότερον· τοσούτω
καλλίον Κόνωνα τὰ τέχνη εἶναι Θεμιστοκλέους. ὁ μὲν γὰρ, λαθὼν
ὁ δ', νικήσας τὰς κωλύσοντας, ταῦτό τε ἐποίησεν. καὶ τοίνυν ἀ-
ξίον τὸν τοιοῦτον ὑμῶν ἀδικηθῆναι, καὶ εἰ ἐλαττον χεῖν τῷ ῥήτορι,
τῷ διδασκάλῳ ὑμᾶς, ὡς ἀφελέας πρὸς τῶν ἐκείνων δοθέντων.
Εἶεν. ἀλλὰ, νῆ Δία, τὸν παῖδα ἔχοντα πρὸς τοῖς ἀφαιρέ-
σιν τὴν ἀτέλειαν, ἣν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, δικαίως παρ' ὑμῶν λαβὼν,

de digna gesta fuit, propter quae omnia non conuenit, datas illi donationes tollere, omnium pulcherrimum est, instauratio moenium. id quod inde cernitur, si quis conferrat, quomodo Themistocles, vir omnium aetatis suae celeberrimus, illud ipsum perfecit. eum igitur ferunt edixisse ciuibz, vt moenia struerent, et, si quis Lacedaemone venisset, eum detinerent: ipsum ad Lacedaemonios legatum abiisse. cum vero illic verba fierent, et quidam nunciarent, Atheniensis moenia struere, negasse: vt legatos rei explorandae causa mitterent, iussisse, illis vero non reuertentibus, monuisse vt alios mitterent. sed omnes fortassis audiistis, quo-

modo Lacedaemonios decepisse dicatur. ego igitur aio, Atheniensis, (quaeso autem ne inuidiosa sit oratio mea, sed id spectetur, an vera sit) quanto aliquid aperte quam clam, et victoria quam fraude perficere, praeclarivs est: tanto pulchrius, Cononem condidisse moenia, quam Themistoclem. hic enim ignorantibus, ille victis, iis qui prohibitori erant, hoc effecit. non igitur decet, talem virum iniuria a vobis affici, aut minus apud vos valere quam oratores, qui vobis persuadere volunt, aliquid auferendum esse, quod illi concessum sit. An vero permittemus, vt Chabriae filio immunitas eripiat, quam ei pater iure a vobis acceptam reliquit? sed ne-

minem.

καλέλιπεν; ἀλλ' ἐδένα ἀνθρώπων οὐ φρονεῖν ἂν οἶμαι ταῦτα
 φῆσαι καλῶς ἔχειν. ἴσε μὲν ἔν ἴσως καὶ ἄνδρ' ἔστω παρ' ἐμῷ λόγῳ,
 ὅτι παρδαῖος Χαβρίας ἦν ἀνὴρ. καὶ μὴν κωλύει γε οὐδὲν καί με δια-
 βραχέων ἐπιμνησθῆναι τῶν πεπραγμένων αὐτοῦ. ὃν μὲν ἔν τρέ-
 πον, ὑμᾶς ἔχων, πρὸς Ἀπαλίας Πελοποννησίους παρελάξατο ἐν
 Θήβαις, καὶ ὡς Γοργόπαν ἀπέκλεινεν ἐν Αἰγίνῃ, καὶ ὅσα ἐν Κύπρῳ
 τρέπαια ἔσπασε, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ ὅτι πᾶσαν ἐπελθὼν
 ὀλίγῃ δέω λέγειν χώραν, ἑδαμοῦ τὸ τ' πόλεως ὄνομα, ἐδ' αὐ-
 τὸν κατήχων· ἔτε πάντ' ῥά διον καὶ τὴν ἀξίαν εἰπεῖν, πολλή τε
 αἰσχυνή, λέγοντι καὶ ἐμῷ ταῦτα, ἐλάττω φασθῆναι τ' ἐν ἐκάστῳ νῦν
 ὡς αὐτὸ δόξης ὑπαρχέσης. ἀ δὲ ἑδαμῶς ἂν εἰπὼν οἶμαι μι-
 κρὰ ποιῆσαι, ταῦθ' ὑπομνήσαι πειράσομαι. ἐνίκησε μὲν τοίνυν
 Λακεδαιμονίους ναυμαχίᾳ, καὶ πενήκοντα μιᾶς δέξσεως ἔλαβεν
 αἰχμαλώτους τετρήρεις· εἴλετο δὲ τῶν νήσων τέττων τὰς πολλὰς, καὶ
 παρέδωκεν ὑμῖν, καὶ φίλας ἐποίησεν, ἐχθρῶς ἐχέσας πρῶτερην·
 τετρήλια δὲ αἰχμαλώτῃ σώματα δούρ' ἤγαγε· καὶ πλέον ἢ δέκα
 καὶ ἑκατὸν τάλαντα ἀπέφηνεν διὰ τῶν πολεμίων. καὶ τέττων πάν-
 των ὑμῶν πινε, ④ πρεσβύτατοι, μάρτυρές εἰσὶ μοι. πρὸς δὲ τέ-
 τοις, ἄλλας τετρήρεις πλέον ἢ εἴκοσιν εἴλετο, καὶ μίαν καὶ δύο λαμ-
 βάνων· αἷς ἀπάσας εἰς τὰς ὑμετέρας λιμένας κατήγαγε. ἐνὶ δὲ
 κεφαλαίῳ, μόνον τῶν πάντων στρατηγῶν, καὶ πόλιν, καὶ φρεσιον,

minem fanæ mentis hominem fore existimo, qui id rectum esse censeat. scitis fortassis, etiam sine mea oratione, præstantem virum fuisse Chabriam. nihil tamen prohibet, me quoque res eius gestas breuiter attingere, quem igitur ad modum, cum vos eius ductu militaretis, ad Thebas cum vniuersis Peloponnesensibus dimicarit, quo pacto Gorgopam in Aegina occiderit, quot in Cypri tropæa erexerit, et deinde in Aegypto; et vniuersa terra prope dixerim peragrata, nusquam neque nomini ciuitatis nostræ, neque sibi ipsi dedecori fuerit: omnino facile non est pro dignitate dicere, et magnum dedecus fuerit, me hæc commemorante, mino-

ra videri ea opinione, quam apud animos quique vestros de eo concepistis, quæ vero me dicendo nequaquam extenuaturum puto, ea vobis in memoriam redigere conabor. prælio igitur nauali vicit Lacedæmonios, et vndequinquaginta triremis captiuas abduxit: cepit et insularum harum pleraque, et eas nobis amicas reddidit, cum prius infestæ essent: ter mille captiuæ corpora huc misit, et amplius decem et centum talenta e præda redegit. quarum rerum omnium, vestrum quidam natu maximi testimonium mihi perhibebunt. præter hæc, alias triremis ultra viginti cepit, singulis vel binis potitus, quas vniuersas in vestros portus perduxit. vnus de-

ἔναυον, ἔσφαλιώτῳ ἀπώλεσεν οὐδένα, ἡγούμενον ὑμῶν· οὐδ' ἔστιν οὐδενὶ τῶν ὑμετέρων ἐχθρῶν τσόπαιον οὐδέν· ἀφ' ὑμῶν τε καὶ κείνῃ· ὑμῖν δ' αὖτ' ἀπὸ πολλῶν πολλὰ, ἐκείνῃ σφατηγουῦτο· ἵνα ὃ μὴ λέγων ὥσθαλείπω τι τῶν πεπραγμένων αὐτῷ, ἀναγνώσεται γεγραμμένης ὑμῖν τὰς τε ναῦς ὅσας ἔλαβε, καὶ οὗ ἐκάστω, καὶ τῶν πόλεων τὸν ἀριθμὸν, καὶ τῶν χρημάτων τὸ πλῆθος, καὶ τῶν τροπαίων, οὗ ἕκαστον. λέγε. ΠΡΑΞΕΙΣ ΧΑΒΡΙΟΥ. δοκεῖ τισὶν ὑμῶν, ὧς ἄνθρωποι Ἀθιναῖοι, οὗτοσὶ ὁ τοσαύτας πόλεις λαβὼν, καὶ πειρήσεις τῶν πολεμίων ναυμαχίᾳ νικήσας, καὶ τοσούτων καλῶν αἰτίῃ ὦν, αἰχρῶ δ' οὐδενὸς τῇ πόλει, ἄξιόν εἶναι ἀποσερῆσθαι τὴν ἀτέλειαν, ἣν ὄρετο παρ' ὑμῶν, ἥ τῷ ὑεὶ κατέλιπεν; ἐγὼ μὲν οὐκ οἶομαι. ἥ γὰρ ἂν ἄλογον εἴη, μίαν μὲν πόλιν εἰ ἀπώλεσεν, ἢ ναῦς δέκα μόνας, ὥς περδοσίας αὐτὸν εἰσήμελον ἔτοι, καὶ εἰ ἐάλω, τὸν ἀπὸ πύλας αὐτὸν ἀπολώλει χρόνον· ἐπειδὴ ὃ τοῦ νηπιόν, ἐπὶ καὶ δέκα μὲν πόλεις εἴλεν, ἐβδομήκοντα ὃ ναῦς ἔλαβε, περιγίλεις δ' αἰχμαλώτους, δέκα ὃ ἑκατὸν τάλαντα ἀπέφηνε, τοσαῦτα ὃ ἔφησε τσόπαια· πνικαῦτα ὃ οὐκ ἔσαι κύρια αὐτῷ τὰ δοθέντα ἐπὶ τέτοις. ἥ μὲν, ὧς ἄνθρωποι Ἀθιναῖοι, καὶ ζῶν πάνθ' ὑπὲρ ὑμῶν φωνήσῃ) πρᾶξας Χαβρίας, καὶ τῷ τελουτῷ αὐτῷ ἔβρις πεποιημένῳ οὐχ ὑπὲρ ἄλλῃς πνός. ὧς τε δικαίως αὐτὸν ἔμόνον διὰ τὰ ζῶντι πεπραγμένα, φαίνοιντο δυνόικως δια-

denique omnium imperatorum, non urbem, non castellum, non naudem, non militem unum amisit, dum vobis imperaret: nec vllus vestrorum hostium vllum tropaeum de vobis et illo erexit: vos multa de multis, illo duce. ne autem dicendo praeteream vllum eius praeclarum facinus, de scripto vobis recitabuntur et naues quas cepit, et quo loco singulas, et urbium numerus, et pecuniae multitudo, et tropaeorum, quo quodque loco sit erectum. recita. RES GESTAE CHABRIAE. num dignus vobis videtur, Athenienses, is qui tot urbis cepit, tot hostium triremis navali proelio vicit, reipublicae tantam gloriam et felicitatem peperit, nunquam

VOL. III.

vllam maculam aspersit, immunitate ut spo-lietur, quam a vobis confectus, filio reliquit? ego quidem non opinor. etenim absurdum esset, vna vrbe et decem nauibus duntaxat amissis, eum ab istis proditiōis accusandum, et conuictum, in perpetuum fuisse periturum: quum vero urbis sedecim, nauis septuaginta ceperit, et ter mille captiuos, et decem accentum talenta redegerit, cum tot tropaea erexerit: nunc tamen de his quae ob ista facinora accepit, illi faceffi negocium. equidem, Athenienses, tum viuus pro vestris commodis omnia fecit Chabrias, tum non aliam ob rem mortem opetuit: quare non tantum ob res ab eo viuente ge-stas,

E

καί μνηστοι πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἀλλὰ ἔτι διὰ ταῦτ' αὖ. ἀξίον τίνυν, ὃ δῶδρες Αθιναῖοι, καὶ κείνο σκοπεῖν, ὅπως μὴ φθνούμεθα φαν-
 λότεροι Χίων πρὸς ὅν δ' ἐργέτας γενημηδίοι. εἰ γὰρ ἐκεῖνοι μὲν,
 ἐφ' ὅς μετ' ὅπλων ἦλθεν ἐν ἐχθρῷ τάξει, μηδὲν ὧν ἔδοσαν πρὸ-
 τερην, νῦν ἀφῆλυν, ἀλλὰ τὰς παλαιὰς χάριτας, μείζους τῶν
 καινῶν ἐκκλημάτων πεποιῶν. ὑμῖς δ', ὑπὲρ ὧν ἐπ' ἐκείνους ἐλ-
 θὼν ἐτελεύτησεν, ἀντὶ τούτου διὰ ταῦτα ἐπὶ μᾶλλον αὐτὸν τιμᾶν, καὶ
 τῶν ἐπὶ ταῖς πρὸς ἑτέρας δι' ἐργασίαις τιδομένων ἀφρημηδίοι φα-
 νήσεσθαι. πῶς οὐκ εἰκότως αἰχμυλῶ ἐξείε; καὶ μὲν καὶ ἐκεῖνο
 ἀνάξια δὲ εἶναι πεπονθὼς ὁ παῖς, εἰ τὸ δωρεᾶς ἀφαιρεθείη, κα-
 θὼς πολλάκις ὑμῖν στρατηγήσαντι Χαβρίῳ, καὶ ἐδενὸς πώποτε
 υἱὸς ὀρφανὸς δι' ἐκεῖνον ἐχρήσθαι. αὐτὸς δ' ἐν ὀρφανίᾳ τέτραπται,
 διὰ τὴν πρὸς ὑμᾶς φιλοτιμίαν τὸ πατρὸς. ἔγω γάρ, ὡς ἀληθῶς
 ἔμοι γε φαίνεται, βεβαίως πῶς ἐκεῖνον ἐχρήσθαι φιλόπολις, ὥστε
 δοκῶν ἔτι ὧν ἀσφαλές αὐτῷ στρατηγὸς ἀπώτων, ὑπὲρ μὲν ὑμῖν,
 ὅποτε ἡγοῖτο, ἐχρήσθαι τέτῳ. ὑπὲρ αὐτοῦ δ', ἐπειδὴ τὸ καθ' αὐ-
 τὸν ἐτάχθη κινδυνεύειν, παρῆδεν, καὶ μᾶλλον εἰλεῖτο μὴ ζῆν, ἢ κα-
 ταιχυνῶναι τὰς παρ' ὑμῖν ὑπαρχέσας αὐτῷ τιμὰς. εἴτα ὑπὲρ
 ὧν ἐκεῖνον ὥς δὲν λυποθήσκειν ἢ νικᾶν, ταῦθ' ἡμεῖς ἀφελώμεθα
 τὸν υἱὸν αὐτοῦ; ἔτι πῶς φήσομεν, ὃ δῶδρες Αθιναῖοι, ὅταν τὰ μὲν
 ἀσπασίᾳ ἐσῆκη δὴλα πᾶσιν ἀνθρώποις, ἀ' ὑπὲρ ὑμῖν στρατηγῶν

atas, filio eius fauere debetis, sed etiam propter obitum. iam illud quoque Athenienses, providendum est, ne gratitudine a Chiis superemur. nam si illi, quos armis hostiliter inuasit, nihil ei nunc, quod olim dederant, ademerunt, sed plus valere passii sunt vetera beneficia, quam recentis offensas: vos vero, pro quibus apud illos occubuit, tantum abest ut propterea maiores honores illi decernatis, ut etiam ob vetera beneficia factas illi donationes eripatis: an non iure optimo vituperemini? quin ea quoque de causa inique agatur cum Chabriae filio, si dono spoliabitur: quod cum saepe duxerit exercitum Chabrias, propter eum neminis vestrum filius pupillus factus est: ipse vero in prima aetate patre

orbatus est, propter eius insigne studium erga vos. nam quam charam rempublicam habuerit, verissime constantissimeque ex eo posse intelligi puto, quod cum et haberetur, et esset dux omnium cautissimus, neque quicquam temere aggredere: ea solertia cum nobis imperaret, pro vobis usus est: pro se ipso autem, cum suum cornu periclitaretur, neglexit, atque occumbere maluit, quam honores sibi a vobis decretos dedecorare. pro quibus igitur ille rebus vel oppetendum, vel vincendum esse censuit: eas nos eius filio eripimus? ecquid dicemus, Athenienses, cum tropaea quidem vniuersis hominibus in conspectu erunt quae ille, dum vester imperator esset, erexit: praemiorum autem quae propterea illi data sunt, aliquid aufe-

ἐκείνῳ ἔφησε· τίς δὲ τῶν τέτοις δωρεῶν ἀφηρεῖται π. φαίνε-
ται; ἔσπευθε, ὡς ἄνδρες Ἀθλωαῖοι, ἐλογεῖσθε, ὅτι νῦν οὐχ
ὁ νόμος κτείνει, πότερόν ἐστιν ἐπιτίθειν, ἢ ἔτι, ἀλλ' ὑμεῖς δοκι-
μάζεσθε, εἴτ' ἐπιτίθειν πάσχειν ἐς τὸν ἐπίλοιπον χρόνον,
εἴτε μή; λάβε δὴ καὶ τὸ Χαβεία ψήφισμα ψηφισθέν. ὅρα δὴ
ἢ σκόπει· δεῖ γὰρ αὐτὸ ἐνταῦθα εἶναι παρ. ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ εἰπεῖν
ὑπερὲς Χαβεία βέλομαι. ὑμεῖς, ὡς ἄνδρες Ἀθλωαῖοι, πρῶτ' ἄν
πολεῖτε Ἰφικράτην, ἔτι μόνον αὐτὸν ἐτιμήσατε, ἀλλὰ καὶ δι' ἐκείνον
Στραβάκα καὶ Πολύστρατον καὶ πάλιν Τιμοθέω διδόντες τὴν δω-
ρεάν, δι' ἐκείνον ἐδώκατε καὶ Κλεάρχῳ, καὶ τισιν ἄλλοις τὴν πολι-
τείαν· Χαβείας δὲ αὐτὸς ἐτιμήθη παρ' ὑμῖν μόνῳ. εἰ δὴ τότε
ὅτε δέξασθε τὴν δωρεάν, ἠξίωσεν ὑμᾶς, ὥσπερ δι' Ἰφικράτην καὶ
Τιμοθέον εὖ τινας πεποιθήκατε, οὕτω καὶ δι' αὐτὸν εὖ ποιῆσαι τέ-
των τινας τῶν δὲ ἀφαιρεῖται τὴν ἀτέλειαν, ἔτι νῦν ἔτοι μεμφομένοι,
πάντας ἀφαιρεῖσθαι κελύουσιν· ὁμοίως ὅρα ἂν ἐδώκατε ταύτῃ
αὐτῇ τὴν χάριν; ἐγὼ γε ἠγῶμαι. εἴθ' οἷς δι' ἐκείνον ἂν ἐδώκατε
τὴν δωρεάν, διὰ τέρας νῦν αὐτὸν ἐκείνον ἀφαιρήσεσθε τὴν ἀτέ-
λειαν; ἀλλὰ ἄλογον. ἔδ' ὅτι ὑμῖν ἀρμόττει δοκεῖν, ὥστε μὴ τὰς
δωρεάς εἶναι παρὰ χάριν ἔχειν, ὥστε μὴ μόνον αὐτὰς τὰς εὐερ-
γέτας τιμᾶν, ἀλλὰ καὶ ὅσους ἐκείνων φίλους· ἐπειδὴ γὰρ χρόνον δι-
έλθη βραχὺς, καὶ ὅσα αὐτοῖς δεδώκατε, ταῦτα ἀφαιρεῖσθαι.

aufferetur? an non illud considerabitis et per-
pendetis, Athenienses, non nunc de lege iu-
diciū fieri, vtrum ea valere, an abrogari
debeat: sed de vobis, vtrum in posterum
vobis beneficii debeat, necne? age, cape et
senatusconsultum quod Chabriae factum est.
vide ac circumspice, nam id hic alicubi esse
oportet. ego vero etiam hoc amplius pro
Chabria dicam, vos, Athenienses, cum quo-
dam tempore Iphicratem honoraretis, non
eum solum honorastis, sed, propter illum,
Strabacem etiam et Polystratum, ac iterum
cum donum daretis Timotheo, propter il-
lum etiam Clearchum, et quosdam alios ci-
vitate donastis: Chabrias vero ipse apud vos
honoratus est solus. si tum igitur cum donum

consecutus est, petiisset a vobis, vt, quemad-
modum propter Iphicratem et Timotheum,
quibusdam benefecistis: sic et sua causa be-
nefaceretis aliquibus, qui immunitatem con-
secuti, nunc ab istis ita exagitantur, vt pro-
pter eos immunitatem iubeant omnibus eripi:
annon similiter illi in eo gratificati essetis?
ego quidem id arbitror. quibus igitur pro-
pter ipsum donum hoc tum dedissetis: pro-
pter eos nunc illum ipsum immunitate spoli-
abitis? absurdum id est. nec enim de vobis
sic existimari conuenit, vt, dum recentia et
in conspectu adhuc sunt beneficia, prom-
ptissime non tantum ipsos beneficiorum aucto-
res, sed et eorum amicos honoretis: paulo
post vero etiam ea quae ipsis dedistis, eripi-
atis.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΧΑΒΡΙΟΥ ΤΙΜΩΝ. οὐς μὲν τοίνυν ἀδικήσεις,
 εἰ μὴ λύσεις τὸν νόμον, πρὸς πολλοῖς ἄλλοις οἷς ἀκηκόατε, εἰ-
 σὶν οὗτοι, ὧς ἄνδρες δικασαί. σκοπεῖτε ὃ καὶ λογίσασθε παρ' ὑμῖν
 αὐτοῖς, εἰ τινες τῶν τῷ τέλει δουτικῶν λάβοιεν πρὸς τινὶ τοῦ
 νυνὶ γινομένου πράγματι αἰδοῖσιν, ὡς ἂν εἰκότως ἀγανακλή-
 σαιαν. εἰ γὰρ ὡν ἔργῳ πεποίηκεν ἕκαστος αὐτῷ ὑμᾶς δι', τῶν ἐκ
 λόγου κείσιν γίγνεται καὶ τὰ καλῶς πράχθεντα ὡς ἐκείνων, ἂν
 ὑφ' ἡμῶν μὴ καλῶς ῥηθῇ τῷ λόγῳ, μάτην τις πονήσασιν εἰρ-
 15 γασαί. πῶς ἔδεινὰ πάσχουσιν; ἵνα τίνυν εἰδῆτε, ὧς ἄνδρες Α-
 θηναῖοι, ὅτι ὡς ἀληθῶς ἐπὶ πᾶσι δικαίοις ποιούμεθα τὰς λόγους
 πάντας, ὅσας λέγομεν πρὸς ὑμᾶς καὶ ἔδεν ἐστ' ὅ, τι ἔδειν ἀκρε-
 σαδὲς καὶ φεικίσαι λέγειν παρ' ἡμῶν εἵνεκα ἀναγνώσκειν τὸν
 νόμον ὑμῖν, ὃν παρεισφέρειν γράψαντες ἀντὶ τῆς δε, ὃν ὅτι ἐπὶ
 πείδειν εἶναι φανερὸν. γινώσκετε γὰρ ἐκ τῶν, πρὸς τοὺς τινὰ ἔχον-
 τας ἡμᾶς καὶ ὅπως ὑμεῖς μηδὲν αἰσχρὸν ποιῆσαι δόξετε καὶ ὅπως,
 εἴτινα τις καλαμέμφει τῷ δόξεν τῶν τὰς δωρεάς, ἂν δίκαιον
 ᾖ, κείνας παρ' ὑμῖν ἀφαιρήσει καὶ ὅπως, ἔς ἔδεις ἂν ἀντίποι-
 20 μὴ ἔδεις εἶναι ἔχειν, ἔξισι τὰ δοθέντα. καὶ τῶν ἔδεις ἐστὶ καὶ κρινόν,
 οὐδ' ἡμέτερον δόγμα. ἀλλ' ὁ παλαιός, ὃν ὅτι παρ' ἡμῶν, νόμος
 ἔτω κελύει νομοθετεῖν. ΓΡΑΦΕΣΘΑΙ ΜΕΝ ΑΝ ΤΙΣ ΤΙΝΑ ΤΩΝ Υ-
 ΠΑΡΧΟΝΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΜΗ ΚΑΛΩΣ ΕΧΕΙΝ ΗΓΗΤΑΙ ΠΑΡΕΙΣΦΕΡΕΙΝ

atis. SENATVSCONSULTA DE CHABRIAE
 HONORIBVS. quos igitur, nisi legem illam
 abrogabitis, afficietis iniuria, praeter alia
 multa quae audiistis, hi sunt iudices, con-
 siderate autem apud vosmetipsos, si qui ex
 hisce defunctis aliquo pacto quid in praesen-
 tia ageretur, cognoscerent, quam iusta in-
 dignatione mouerentur. nam quae vnusquis-
 que re ipsa in vos beneficia contulit, de illis
 e sermone si fit iudicium; et res ab illis prae-
 clare gestae, si a nobis male narrentur,
 frustra ab illis susceptae, magnisque labori-
 bus confectae sunt: an non iniquissime cum
 illis agitur? Vt autem videatis, Athenienses,
 nos reuera nihil iniqui oratione nostra com-
 plecti, neque quicquam dicere, quo fucum

vobis faciamus: recitabitur vobis ea lex,
 quam illius loco, quam repudiandam dici-
 mus, substituendam censemus. ex hac enim
 cognoscetis, curae nobis esse, tum ne quid
 vos admittere turpe videamini: tum, vt si
 quis immunem aliquem insimulat, adduc-
 tum in iudicium apud vos, si aequum sit,
 mulctet: tum vt potestas immunitatis con-
 cedendae vestra sit, quod aequum esse nemo
 negauit: tum vt bene meriti suis praemiis
 secure fruuntur. nec horum quicquam no-
 strum est, nuper a nobis excogitatum: sed
 antiqua lex, quam iste violat, sic leges fer-
 re iubet. PRIMVM SI QVA RECEPTA
 LEX MALA VIDEATUR EAM VT ACCV-
 SET DEINDE ILLA ABROGATA VT I-
 PSE

ΔΕ ΑΤΤΟΝ ΑΛΛΟΝ ΟΝ ΑΝ ΤΙΘΗΙ ΛΥΩΝ ΕΚΕΙΝΟΝ ΥΜΑΣ ΔΕ Α-
ΚΟΥΣΑΝΤΑΣ ΕΛΕΣΘΑΙ ΤΟΝ ΚΡΕΙΤΤΩ. ἔ γὰρ ὧς δὲ ὁ Σόλων,
ὁ τῆτον τὸν τρόπον πρῶτος νομοθετῆν, τὰς μὲν θεσμοθέτας,
τὰς δὲ νόμους κληρονομίαις, δις δοκιμασίᾳς ἄρχειν, ἐν
τῇ βελῇ καὶ παρ' ὑμῖν ἐν τῇ δικαστείᾳ τὰς δὲ νόμους αὐτὰς,
καθ' ἑς καὶ τέτοις ἄρχειν, καὶ πᾶσι τοῖς ἄλλοις πολιτεύεσθαι πρῶ-
τον, δὲ καὶ τῆς τεθῆναι ὅπως ἔτυχεν, μὴ δοκιμασίᾳς κυ-
ρίου εἶναι. καὶ γὰρ τοὶ τότε μὲν τῶς τὸν τρόπον τῆτον ἐνομοθέ-
την τοῖς μὲν ὑπάρχουσιν νόμοις ἐχρῶντο, καὶ οὐδ' ὅτε ἐπέθεσαν
ἐπειδὴ δὲ τῷ πολιτῶν τινες, διωκόμενοι, ὡς ἐγὼ πυνθάνο-
μαι, καλεσάμενοι αὐτοὺς ἐξῆναι νομοθετῆν, ὅταν τις βέλῃται,
καὶ ὃν δὲ τύχη τρόπον τῶτον μὲν ἐναντίοι σφίσι αὐτοῖς εἰσὶ
νόμοι, ὥστε χειρότεροι ὑμεῖς δὲ διαλέξοντες τὰς ἐναντίας δὲ
πᾶμπολιτῶν ἤδη χρόνον, καὶ τὸ πᾶνμα ἔδεν μᾶλλον δυνάτα
πῶς εἶναι ψήφισμάτων δὲ ἔδοξεν διαφέρειν ἐν νόμοι
ἀλλὰ νεώτεροι ἐν νόμοι, καθ' ἑς τὰ ψήφισματα δὲ γράφειν,
τῷ ψήφισμάτων αὐτῶν ὑμῖν εἶναι. ἢ ἐν μὴ λόγον λέγω μόνον,
ἀλλὰ καὶ τὸν νόμον αὐτὸν, ὃν φημι, δείξω, λάβε μοι τὸν νόμον,
καθ' ὃν ἦσαν οἱ πρῶτον νομοθέται. λέγε. ΝΟΜΟΣ. σιμῶτε καθ'
ὃν τρόπον, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὁ Σόλων δὲ νόμους ὡς καλῶς
κελεύει πῶς πρῶτον μὲν παρ' ὑμῖν ἐν τοῖς ὁμωμοκόσι, παρ'

PSE ALIAM SVSTITVAT VOS VERO PO-
TIOREM PRAEFERATIS. nec enim Solo, a
quo haec ferendarum legum ratio propo-
sita est, censuit sexuiros, qui legum gratia for-
te creantur, inire magistratum oportere, non
prius quam bis probati essent, cum in sena-
tu, tum apud vos in iudicio: leges vero ip-
sas, ad quarum praescriptum, et eis magi-
stratum gerere, et aliis in republica versari
conuenit, temere ac fortuito latas, priusquam
examinentur, ratas esse oportere. nam illis
temporibus haec ratio erat, vt latis ante le-
gibus vterentur, nouas vero nullas ferrent:
postquam vero quidam e magistratibus, qui
magnas opes habebant (vt ego quidem audio)
perfecerunt, vt leges sibi ferre liceret, quan-

docunque et quocunque modo libitum esset;
tot inter se contrariae leges exstiterunt, vt
vos deligatis aliquos, qui iam diu nihil aliud
agunt, nisi vt contrarias feligant: et rei hu-
ius nihilo tamen magis exitus aliquis reperit-
tur. neque quicquam prorsus a senatuscon-
sultis leges differunt: adeo vt leges, ad qua-
rum praescriptum senatusconsulta scribi de-
bent, his senatusconsultis sint recentiores.
vt igitur non tantum verba adferam, sed le-
gem ipsam, de qua loquor, ostendam, cape
legem, qua quondam legumlatores constitue-
bantur. recita. LEX. Intelligitis, Athenien-
ses, quo pacto, et quam praeclare leges ferre
Solo iubeat; primum apud vos, qui iurati
estis, apud quos etiam alia confirmantur:
deinde

οἷς περ καὶ τὰ ἄλλα κυρεῖται· ἐπεὶ τὰ λύνοντα τὰς ἐναντίας· ἢ εἰς
 ἢ παρὰ τῶν ὄντων ἐκάστω νόμῳ, καὶ μὴ τὰς ἰδιώτας αὐτὸ τέτο τὰ-
 ρατήν, καὶ ποιῇ καὶ τῷ ἁπαντίας εἰδόντων τὰς νόμους ἐλαττον ἔχειν·
 ἀλλὰ πᾶσιν ἢ ταῦτ' ἀναλύνοναι, ἢ μαθεῖν ἁπλᾶ ἢ σαφῇ τὰ δι-
 καία. καὶ παρὰ τέτων γε ἐπέταξεν ἐκθεῖναι παρ' ὅθεν τῷ ἐπωνύμων,
 καὶ παρὰ γραμματεῖ παρὰ δύναι· τέτον ὃ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἀναγι-
 νώσκων, ἵνα ἐκάστω ὑμῖν ἀκέρους πολλάκις, καὶ κατὰ χολικῶ σκε-
 ψάμεν, ἃ ἂν ἢ καὶ δίκαια καὶ συμφέροντα, ταῦτα νομοθετῇ.
 τέτων τοίνυν τοσούτων δικαίων ὄντων τὸ πλεονέχον, ἔτσι μὲν ἔδο-
 ποιῶ ἐποίησε Λεπτίνης· ἔδ' ὅ γὰρ οὐ ὑμεῖς ποτε ἐπέσθητε, ὡς ἐγὼ
 νομίζω, θεῶς τὸν νόμον· ἡμεῖς δ', ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πάντες· καὶ
 παρὰ σφέρεσθαι πολλῶ κρείττω, καὶ δικαιότερον τέτοιον νόμον. γνώ-
 σεσθε ὃ ἀκέρους. λάβετε, καὶ λέγε πρῶτον μὲν, ἃ τέτοιον νόμον
 γεγραμμένα· εἴτα, ἃ φαμεν δεῖν ἀπὸ τέτων τεθεῖναι. λέγε.
 ΝΟΜΟΣ. ταῦτα μὲν ἐστὶν ἃ τέτοιον νόμον διώκομεν, ὡς ἔχει ἔπι-
 πτώσεια. τὰ δ' ἐφεξῆς λέγε, ἃ τέτων εἶναι βελτίω φαμεν. παρὰ
 ἔχειτε, ὡς ἄνδρες δικασαί, τέτοιον ἀναγνωσκομένους τὸν νῦν. λέγε.
 ΝΟΜΟΣ. ἐπίσχετε. τέτοιον μὲν ἐστὶν ὃν τοῖς ἔσι νόμοις κυρίως ὑπάρ-
 χον καλόν, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ σαφές, ΤΑΣ ΔΩΡΕΑΣ ΑΣ Ο
 ΔΗΜΟΣ ΕΔΩΚΕ, ΚΥΡΙΑΣ ΕΙΝΑΙ. δίκαιον, ὡς γὰρ ἢ θεοί. χεῖρ τοί-

deinde contrariis legibus abrogatis; ut singu-
 lis de rebus leges singulae sint, neque ho-
 mines imperitos id turbet, et efficiat ut de-
 teriore conditione sint, quam qui uniuersas
 cognitae et perceptae habent: sed ut iura
 simplicia et perspicua legere et intelligere li-
 ceat omnibus. quin etiam ante haec, iussit
 ante statuas heroum, a quibus cognomina-
 tae tribus sunt, proponere, et scribae tra-
 dere, qui eam in concionibus legeret, ut
 unusquisque vestrum saepe audita, et per
 ocium considerata, ea quae iusta essent et
 utilia suis suffragiis comprobaret. quamuis
 igitur tot iura in promptu sunt: Leptines ta-
 men nihil horum fecit (nec enim vobis vn-
 quam persuasum esset, opinor, ut legem hanc

iuberetis) nos vero omnia: legem item sub-
 stituimus multo istius lege praestantior, et
 aequiorem. id quod audita re cognoscetis.
 cape et recita primum quae in istius lege ac-
 cusauimus: deinde quae illorum loco poni
 debere asserimus. recita. LEX. haec sunt
 quae in ista lege damnemus, tanquam non
 conuenientia. recita etiam ea quae sequuntur,
 quae istis potiora dicimus. animaduertite,
 Iudices, dum haec leguntur, diligenter. re-
 cita. LEX. define. hoc igitur est in receptis
 legibus, Athenienses, pulchrum et perspicu-
 um, V T DONA QVAE POPVLVS CONCES-
 SIT RATA SINT. iustum hoc est omnino,
 medius fidius. decuisset igitur, Leptinem
 non prius suam ferre legem, quam veterem
 hanc

νῦν Λεπτίνῳ μὴ πρότερον πθέναι τὸν ἑαυτῷ νόμον, πρὶν τὸν
 παλαιὸν τῷτον ἔλυσεν γραψάμεν. νῦν δὲ μαρτυρίαν καθ' ἑαυ-
 τῷ καταλείπων ὅτι πῶς νομῶ, τετὸν τὸν νόμον ὁμῶς ἐνομοθέτη· καὶ
 ταῦτα, ἑτέρως κελδύοντο νόμῳ, καὶ κατ' αὐτὸ τῷτο ἐνοχον εἶναι
 τῇ γραφῇ, ἐκὼ ἐναντίῳ ἢ τοῖς πρότερον κειμένοις νόμοις. λάβε
 δὲ αὐτὸν τὸν νόμον. ΝΟΜΟΣ. ἔκοιμι ἐναντίον, ὡς ἄνδρες Ἀθηνῶν,
 τῷ ΚΥΡΙΑΣ ΕἶΝΑΙ ΤΑΣ ΔΩΡΕΑΣ ΑΣ Ο ΔΗΜΟΣ ΕΔΩΚΕ Τὸ ΜΗΔΕ-
 ΝΑ ΕἶΝΑΙ ΤΟΥΤΩΝ ΑΤΕΛΗ ΟΙΣ Ο ΔΗΜΟΣ ΕΔΩΚΕ, σαφῶς γε-
 γωστί. ἀλλ' οὐκ ἐν ᾧ νῦν ὁδε δυνισφύρεθ νόμῳ· ἀλλ' ἄτε δε-
 δώκατε κύρια, καὶ πρόφασιν δικαία καὶ τῷ ἢ πῶς κερυσσαμένων,
 ἢ μετὰ ταῦτα ἀδικήτων, ἢ ὅλως ἀναξίων δι' ἡμῶν, ὃν ἂν ὑμῖν δοκῇ
 καλύσειε ἔχειν τὴν δωρεάν. λέγε τὸν νόμον. ΝΟΜΟΣ. ἀκρίβει, ὡς
 ἄνδρες Ἀθηνῶν, καὶ καταμανθάνετε, ὅτι ἐνταῦθα ἐνὶ καὶ τὰς ἀξίας
 ἔχειν τὰ δοθέντα, καὶ τὰς μὴ τοιαύτας κερθέντας, ἐὰν ἀδίκως πλά-
 βωσιν, ἀφαιρεθῶναι καὶ τοιοῦτον ἐφ' ὑμῖν εἶναι, πάνθ', ὥσπερ
 ἐπὶ δίκαιον, δύναι καὶ μή. Ως μὲν τοίνυν ἐχὶ καλῶς ὅτι ἔχει 17
 δικαίως ὁ νόμος, ἔτ' ἐρεῖν οἶμαι Λεπτίνῳ, ἔτ', ἐὰν λέγη, δεῖξαι
 διωθήσεως· ἀ δὲ πρὸς τοῖς θεσμοθέταις ἔλεγε, ταῦτ' ἴσως λέγων,
 πῶς γενεῖν ὑμᾶς ζητήσῃ. ἔφη γὰρ δεῖξαι εἶνεκα πῶς γεγενῆσθαι
 τῷτον τὸν νόμον· ἐὰν δὲ, ὃν αὐτὸς ἔθηκε, λυθῇ, τῷτον αὖτε θέσει.

hanc accusatam abrogasset. nunc vero cum
 eam, seu testimonium contra semetipsum
 reliquerit legum a se violatarum, nihilomi-
 nus istam legem tulit; idque cum alia lex
 iubeat, ob hoc accusationi obnoxiam esse, si
 veteribus legibus aduersetur. cape ipsam le-
 gem. LEX. contrarium igitur est, Atheni-
 enses, RATA ESSE DONA QVAE POPVLVS
 DEDERIT: et NEMINEM EORVM IMMV-
 NEM ESSE QVIBVS POPVLVS ID DEDE-
 RIT, euidenter utique. nequaquam vero in
 hac lege quae iam substituitur, idem vsue-
 nit: sed tum ea quae vos dedistis, rata sunt,
 tum iusta in eos actio relinquitur, qui vel
 fraude aliquid impetrarunt, vel deinceps in-
 iuste agunt, vel prorsus indigni sunt: qua

actione cuicunque vobis visum erit, donum
 eripietis. recita legem. LEX. auditis, Athe-
 nienses, et intelligitis, cautum hic esse, ut
 et digni, quae data sunt, teneant: et qui
 tales iudicati non fuerint, si quid iniuste ac-
 ceperunt, eo priuentur: et deinceps in ve-
 stra manu sit, sicut aequum est, quaelibet
 vel dare, vel non dare. Legem hanc igitur
 non praeclaram et aequam esse, nec dictu-
 rum arbitror Leptinem, nec, si dixerit, pos-
 se demonstrare: quae vero apud sexuiros
 dixit, ea fortassis hic repetens, vos circum-
 ducere conabitur. aiebat enim, imposturae
 gratia legem hanc esse substitutam: si vero
 ea quam ipse tulerit, abrogetur, non perla-
 tum iri. ego vero, ista lege vestris suffragiis
 abro-

ἐγὼ δ', ὅτι μὲν τῇ ὑμέτερᾳ ψήφῳ τέττα τέ νόμους λυθέντες, τὸν παρσιγενεχθέντα κύριον εἶναι, σαφὲς ὁ παλαιὸς κελδύει νόμος, καθ' ὃν ④ θεσμοθέται τέτον ὑμῖν παρῆγγραψαν, ἐάσω· ἵνα μὴ πᾶσι τέττα τις ἀντιλέγῃ μοι· ἀλλ' ἐπ' ἐκείνο εἶμι· ὅταν ταῦτα λέγῃ δῆπρ, ὁμολογῇ μὲν εἶναι βελτίω καὶ δικαιότερον τόνδε τὸν νόμον, ἢ τέθεικεν αὐτός· ὑπὲρ δ' ἔ' πῶς τεθήσεται, ποιεῖται τὸν λόγον. πρῶτον μὲν τοίνυν εἰσὶν αὐτῷ καὶ ἔ' παρσιφύροσιν πολλοὶ τέτοιοι, δι' ὧν, δὴ μὴ βέλῃ, θεῖναι τὸν νόμον αὐτὸν ἀναγκάσει· ἐπεὶ ἐγνώμεθα ἡμεῖς, ἐγὼ, Φορμίων, ἄλλων εἰ πῖνα βούλει, θεῖναι τὸν νόμον. ἐστὶ δ' ὅτι δῆπρ νόμος ὑμῖν, ΕΑΝ ΤΙΣ ΤΠΟ-ΣΧΟΜΕΝΟΣ ΤΙ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ἢ ΒΟΥΛΗΝ ἢ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΕΞΑ-ΠΑΤΗΣΗ ΤΑ ΕΣΧΑΤΑ ΠΑΣΧΕΙΝ. ἐγνώμεθα, ὑπαχθέντα, ④ θεσμοθέται ταῦτα γράφοντων. ὅτι τέτοις τὸ πρᾶγμα γινέσθω. μήτ' ὑμεῖς ποιήσῃτε μηδὲν ἀνάξιον ὑμῶν αὐτῶν· μήτ', εἰ πρὸς φάυλος ἐστὶ τῶν δισημύρων τινὲς δωρεάν, ἐχέτω· ἀλλ' ἰδίᾳ καὶ τόνδε κελδήτω τὸν νόμον. εἰ δ' ταῦτα λόγοις καὶ φλυαρίας εἶναι φήσῃ, ἐκείνός γε ἐλόγῃ· αὐτὸς θεῖτω, καὶ μὴ λεγέτω τέτο, ὡς ἐ' θεσομῶν ἡμεῖς. κάλλιον δ' ὅτι δῆπρ, τὸν ὑφ' ὑμῶν κελθέντα καλῶς ἔχειν νόμον εἰσφέρειν, ἢ ὃν νῦν ἀφ' ἐαυτῆς πῖθῃσιν. ἐμοὶ δ', ὡς ἄνδρες Ἀθλωαῖοι, δοκεῖ Λεπτίνης· καὶ μοι, πρὸς Διός, μηδὲν ὀργισθῆς, ἐδέν

abrogata, substitutam illius loco ratam esse, antiqua lege perspicue iuberi, secundum quam sexuiri nobis hanc surrogarunt, omit- tam: nequis mihi controuersiam ea de re fa- ciat: sed illuc venio: cum haec dicit, nimi- rum confitetur, meliorem et aequiorem esse hanc legem ea, quam ipse tulerit: de eo ve- ro verba facit, quomodo sit perferenda. pri- mum igitur multae illi viae propositae sunt, quibus substituentem, si nolit, cogat ad fe- rendam alteram legem; deinde spondemus ego et Phormio, si quem alium vult, nos le- gem laturos esse. constat autem legem esse apud vos, SI QVIS POLLICITATIONIBVS VEL POPVLVM VEL SENATVM VEL IV- DICIVM DECEPERIT EVM CAPITE MVL-

STANDVM. spondemus, pollicemur, sexuiri scribunto haec: his conditionibus res pera- gitor. sic neque vos quicquam vobis indi- gnum facietis, neque si quis dono, quod con- secutus, indignus est, id tenebit: sed seorsim lege hac in iudicium adducetur. si vero ver- ba haec et nugas esse dicet: illae certe nugae non sunt: ipse legem ferat, neque hoc dicat, nos eam laturos non esse. praeclarius profe- cto est, ut eam legem, quam vos approbaue- rit, ferat, quam eam valere, quam ipse sua auctoritate commentus est. mihi vero vi- detur, Athenienses (sed quaeso te, ne mihi irascaris, nam mali de te nihil dicam) Le- ptines leges Solonis, aut non legisse, aut non intellexisse. Nam cum legem Solo tulerit:

γὰρ φλαῦρον ἐρῶ σε· ἢ οὐκ ἀνεγνωκέναι τὰς Σόλωνος νόμους, ἢ ἐ-
 στωιέναι. εἰ γὰρ ὁ μὲν Σόλων ἐθήκε νόμον, ΕΞΕΙΝΑΙ ΔΟΤΝΑΙ ΤΑ
 ΕΑΥΤΟΥ ΟΤΩΙ ΑΝ ΤΙΣ ΒΟΥΛΗΤΑΙ ΕΑΝ ΜΗ ΠΑΙΔΕΣ ΩΣΙ ΓΝΗ-
 ΣΙΟΙ, ἔχ' ἢ ἄποσερήσῃ τὰς ἐγγύς τὰς γῆρας τ' ἀλχισείας· ἀλλ'
 ἵνα εἰς τὸ μέσον καθέλθῃ τὴν ὠφέλειαν, ἐφάμιλλον ποιήσῃ τὸ
 ποιῆν ἄλλοις δὲ· σὺ δ' ἐπὶ τὸν νόμον, εἰσεννώσας, ΜΗ ΕΞΕΙΝΑΙ ΤΩΙ
 ΔΗΜΩΙ ΤΩΝ ΑΥΤΟΥ ΔΟΤΝΑΙ ΜΗΔΕΝΙ ΜΗΔΕΝ, πῶς σέ τις φή-
 σει τὰς Σόλωνος ἀνεγνωκέναι νόμοις, ἢ στωιέναι; ὅς ἐρημον ποι-
 εῖς τὸν δῆμον τῶν φιλοτιμησομένων, πωρλέγων καὶ δεικνύς, ὅτι
 τοῖς ἀγαθὸν π ποιῶσιν ἐδοποιῶν ἔσαι πλεόν. καὶ μὴ κακῶν
 τῶν καλῶς δοκοῦντων ἔχειν νόμων Σόλωνός ἐστι, ΜΗ ΛΕΓΕΙΝ ΚΑ-
 ΚΩΣ ΤΟΝ ΤΕΘΝΕΩΝΤΑ ΜΗΔ ΑΝ ΤΠΟ ΤΩΝ ΕΚΕΙΝΟΥ ΤΙΣ ΑΚΟΥΗΙ
 ΠΑΙΔΩΝ ΑΥΤΟΣ. σὺ δ' ποιῶν, ἐ λέγεις κακῶς τὰς τετελευτηκότας
 τῶν δὲ ἐγγύς, τὰ δ' εἶναι μεμφομένης, καὶ τὸν δ' εἶναι ἀνάξιον εἶναι
 φάσκων, ὃν ἐδὲν ἐκείνοις πωρσῆκεν. ἄρ' ἐπὶ πολὺ δ' Σόλωνος ἄπο-
 σερίεις τῇ γνώμῃ; Πάνυ τίνυν πωρσῆ πῃ ἀπήγειλέ μοι πωρ τὸ
 ΜΗΔΕΝΙ ΔΕΙΝ ΜΗΔΕΝ ΔΙΔΟΝΑΙ ΜΗΔ ΑΝ Ο ΤΙΟΥΝ ΠΡΑΞΗΙ,
 τρεῖς τόν π λέγειν αὐτὰς πωρσεσκυάδας· ὡς ἄρα ④ Λακεδαιμό-
 νιοι, καλῶς πολιδυόμενοι, καὶ Θεβαῖοι, ἐδὲν τῷ πωρ' ἐαυτοῖς
 διδόσας τοιαύτην ἐδεμίαν πμὴν· καίτοι καὶ πωρ ἐκείνοις πνές εἰσιν

LICERE CUI LEGITIMI LIBERI NON
 SINT QUAM LIBITVM SIT HAEREDEM
 INSTITVERE, non ut genere proximos iu-
 re propinquitatis fraudaret: sed ut utilitate
 in medium proposita efficeret, ut homines
 inter se certarent beneficiis; tu contra non
 dubites auctor esse, NEQUICQUAM POPULO
 DE SVIS OPIBUS LICEAT ALIIS IMPER-
 TIRI; quo modo quisquam dixerit, te So-
 lonis leges vel legisse, vel intellexisse? cum
 efficias, ne quis populo studeat; dum prae-
 dicis et ostendis, benemerentibus nullam
 omnino sperandam esse remunerationem.
 quin illa etiam Solonis lex est e laudatarum
 numero, MORTVO NEMINI MALEDICEN-
 DVM ETIAMSI QVIS A LIBERIS EIUS IN-
 VOL. III.

CESSATVR MALEDICTIS. tu vero non ma-
 ledicis, sed malefacis mortuis bene meritis,
 illum nescio quem reprehendens, et illum
 indignum esse dictitans: id quod ad illos
 plane nihil adtinet. an non igitur a mente
 Solonis et sententia longissime recedis? Qui-
 dam autem serio mihi nunciauit, pro defen-
 sione eius, NEQUICQUAM CUIQUAM DE-
 TVR QVICQVID TANDEM PRAESTITE-
 RIT, eos dicere paratos esse; neque Lacedae-
 monios qui bene rempublicam gerant, neque
 Thebanos, cuiquam e suis vllum talem ho-
 norem decernere: cum verisimile sit, etiam
 apud illos praeclaros aliquos esse viros, mihi
 vero videntur ista verba, Athenienses, va-
 lere illa quidem ad vos mouendos, et eo ab-
 ducen-

ἴσως ἀγαθοί. ἐμοὶ ὃ δοκῶσιν, ὧ δὴ δὲρες Ἀθιναῖοι, πάντες οἱ τοι-
 ᾶτι λόγοι παρεξωπικοὶ μὲν εἶναι πρὸς τὸ τὰς ἀτελείας ὑμᾶς
 ἀφελῆσαι πείσασιν, ἔ μὲντοι δίκαιοί γε ἔδαμῃ. ἔ γὰρ ἀγνοῶ τῶθ',
 ὅπῃ Θεβαῖοι, καὶ Λακεδαιμόνιοι, καὶ ἡμεῖς, ἔτε νόμοις, ἔτε ἔδεσι
 χρώμεθα τοῖς αὐτοῖς, ἔτε πολιτεία. αὐτὸ γὰρ τῷτο πρῶτον, ὃ
 νῦν ἔτοι ποιήσασιν, ἐὰν ταῦτα λέγωσιν, ὅσα ἔξει ποιῆν πρὸς
 τοῖς Λακεδαιμονίοις· τὰ τῶν Ἀθιναίων, ἢ ἐπαινῆν νόμιμα, οὐδὲ
 τὰ τῶν δεινῶν. πολλὰ γε καὶ δεῖ. ἀλλ' αὖ τῇ παρ' ἐκείνοις πολιτεία
 συμφέρει, ταῦτ' ἐπαινῆν ἀνάγκη καὶ ποιῆν. εἴτα ἔ Λακεδαιμό-
 νιοι, τῶν μὲν τοιούτων ἐθῶν ἀφελῶσιν· ἄλλα δέ τινες παρ' ἐκείνοις
 εἰσὶ πρᾶξι, αἷς ἀπὸ δόξαι· ἀν' ἅπαξ ὁ δῆμος ἐνλαυθοὶ γυμνάσι. πίνες
 ἐν εἰσιν αὐταί; τὰς μὲν καθ' ἑκάστον ἐάσω; μίαν δ', ἢ συλλαβῶ-
 σα τὰς ἄλλας ἔχει, δίδειμι. ἐπειδ' ἂν τις εἰς τὴν καλεσμένην γεγε-
 σίαν ἐκείνη, πρὸς αὐτὸν οἶον χρεὶν, δεσποτικῆς ἐπὶ τῶν πολλῶν.
 ἐκεῖ μὲν γὰρ ἐστὶ τ' ἀρετῆς ἄθλον, τῆς πολιτείας κυρεῖ γυμνάσι μὲν
 τῶν ὁμοίων πρὸς δ' ὑμῖν, ταύτης μὲν ὁ δῆμος κύριος, καὶ ἀρ-
 χαί, καὶ νόμοι, ἔ φυλακαί, ὅπως μηδεὶς ἄλλος κύριος γυμνάσε-
 ται· ἐφ' ἀφανοί τε, καὶ ἀτέλειαι, καὶ σιτήσεις, ἔ τοιαῦτά ἐστιν, ὧν ἂν
 τις ἀνὴρ ἀγαθὸς ὦν τύχοι. ἔ ταῦτα ἀμφοτέρω ὁρθῶς ἔχει, καὶ
 τὰ ἐκεῖ, καὶ τὰ παρ' ὑμῖν. διαπί; ὅπῃ τὰς μὲν διὰ τῶν ὀλίγων
 πολιτείας, τὸ πάντας ἔχειν ἴσον ἀλλήλοις, ὅθ' ὅ τῶν κοινῶν κυ-

ducendos, vt immunitates tollatis, sed a iu-
 stitia plurimum abhorrere. nec enim hoc i-
 gnoro, Thebanos, et Lacedaemonios et nos,
 neque legibus iisdem, nec institutis vti, nec
 forma reipublicae. nam idipsum quod nunc
 isti facient, si haec dicturi sunt, interdictum
 est apud Lacedaemonios; ne vel Atheniensium,
 vel aliorum quorundam instituta recitent,
 aut laudent. minime profecto id conceditur.
 sed quae eorum in administranda republica
 rationi consentiunt, et conducunt, ea cum
 laudare, tum facere necesse est. deinde La-
 cedaemonii etsi a talibus institutis abhorrent:
 alii tamen quidam honores apud eos sunt in
 usu, quos hic recipi populus omnino deteste-

tur. qui sunt igitur illi? singulos equidem non
 commemorabo, sed vnum tantum proferam,
 qui ceteros in se continet. cum aliquis spe-
 ctata virtute, in senatum allectus fuerit, do-
 minus est multitudinis. nam illic virtutis prae-
 mium est, cum aequalibus in potestate. civi-
 tatem habere: apud vos autem, reipublicae
 dominus est populus, et magistratus, et leges,
 et cautiones sunt, ne quis alius ea potiat: et
 praestantibus viris praemia sunt proposita,
 coronae, immunitates, victus in curia, et eius
 generis alia. et vtraque haec, tum quae ibi,
 tum quae hic fiunt, bene constituta sunt.
 quamobrem? quia oligarchias id ad concor-
 diam prouehit, cum omnes reipublicae do-
 mini

εἷς ὁμονοεῖν ποιεῖ· πῶς ἢ τῶν δῆμων ἐλευθερίαν, ἢ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀμιλλὰς, καὶ ἐπὶ ταῖς ᾧ δῆμος δωρεαῖς πρὸς ἑαυτὰς ποιοιῶνται, φυλάττει. Ἐμὴν δὲ μὴδὲ Θεβαίους μηδένα πρῶτον, ἐκείνο δὲ ἔχειν εἰπεῖν ἀληθὲς οἶμαι· μέγας, ὃ ἂν ὄφρ' Ἀθιναῖοι, Θεβαῖοι φρονέσιν ἐπ' ὁμότητι καὶ πονηρίᾳ, ἢ ὑμεῖς ἐπὶ φιλανθρωπία, καὶ πρὸς τὰ δίκαια βέλεσθαι. μήτ' οὐκ ἐκείνοί ποτε παύσαντο, εἰ ἄρα δῶξας δέ, ὅτε μὴ ἑαυτὰς ἀγαθόν τι ποιεῖντας, μήτε πρῶτον, μήτε θαυμάζοντες· ὅτε ἢ συγχεῖς· ἴτε γὰρ ὃν τρόπον Ορχομενίοις δέδωκεν· ἔτω μεταχειρόμενοι· μήτ' ὑμεῖς τὰναντία τέτοις, ὅτε μὲν δὲ ἐργάτας τιμῶντες, ᾧ δὲ τῶν πολλῶν, λόγῳ μὲν τῶν νόμων τὰ δίκαια λαμβάνοντες. ὅπως δὲ οἶμαι τότε δὲν τὰς ἐτέρων ἐπαυεῖν νόμοις καὶ ἔθνη, τοῖς ὑμετέροις ἐπιμύθευσαι, ὅταν ἢ δεῖξαι βέλτιον ἐκείνας πρᾶττοντας ὑμῶν. ὅτε δὲ ὑμεῖς καλῶς ποιοιῶντες, καὶ κατὰ τὰς κοινὰς πράξεις, καὶ κατὰ τὴν ὁμόνοιαν, καὶ κατὰ τὰ ἄλλα πάντα, ἀμεινον ἐκείνων πρᾶττετε· του χάριν ἂν τῶν ὑμείρων αὐτῶν ἔθων ὀλιγωροῦντες, ἐκείνα διώκοιτε; εἰ γὰρ καὶ κατὰ τὸν λογισμὸν ἐκείνα φανεῖν βελτίω, ἢ γὰρ πύχνης ἔνεκα, ἢ ᾧ ταῦτα ἀγαθὰ κέχρησθε, ἐπὶ τέτων ἀξίον μείναι. εἰ ἢ δὲ ᾧ πάντα ταῦτ' εἰπεῖν, ὃ δίκαιον ἡγοῦμαι· ἐκείνο ἔγω γὰρ ἂν εἴποιμι· ὅτι ἔστι δίκαιον, ὃ ἂν ὄφρ' Ἀθιναῖοι, τοὺς Λακεδαιμονίων νόμοις, οὐδὲ τὰς Θεβαίων λέγειν, ἐπὶ πρὸς τοὺς ἐνθάδε

mini eodem iure sunt : populorum autem libertatem custodiunt, praestantium virorum certamina, quae inter se propter honores, qui a populo haberi solent, suscipiuntur. iam quod ad Thebanos adtinet, qui neminem honorent, illud vere mihi dicturus videor : maiori laudi, Athenienses, Thebani sibi ducunt crudelitatem et improbitatem, quam vos humanitatem et iustitiam vobis. neque igitur illi (si quid optandum est) vnquam definant de se bene meritos, neque honorare, neque admirari, et cognatos suos (scitis enim quomodo cum Orchomeniis egerint) sic tractare : neque vos his contraria studio habere, vt et benemeritis honores decernatis, et ius ve-

strum a ciuibus facta dicendi protestate, secundum legum decreta consequamini. denique tum demum leges et instituta aliorum laudanda censeo, et nostratia reprehendenda, cum demonstrari poterit illos vobis esse feliciores. quamdiu autem vos benignitate deorum magis quam illi floretis, siue communes actiones spectentur, siue concordia, siue cetera omnia : quae causa est, cur vestris institutis neglectis, illa persequamini ? nam tametsi illa, si ratio spectetur, meliora viderentur, at fortunae certe causa, quam hisce vbi propitiam habuistis, nostra retinere conueniebat. quod si omisiss his omnibus id dicendum est, quod iustum esse arbitror,

λυμαίνεσθαι· ἐδὲ δὲ ὧν μὲν ἐκείνοι μεγάλοι τῆς ὀλιγαρχίας καὶ
 δεσπολείας εἰσι, καὶ ἀποκτείναντες βέλεσθαι τὸν παρ' ὑμῖν τέτων π
 κατασκευάσαντες· διὰ δὲ ὧν ὁ παρ' ἡμῖν δῆμος δυνάμει, ταῦτ'
 ῥῥῳς ἀνελὼν δέ, λεγόντων πυνὼν ἐθέλειν ἀκρίβειαν. Ἐστὶν τίνων τις
 πρὸς χεῖρα λόγος, ὡς ἄρα καὶ παρ' ὑμῖν ἐπὶ τῇ πρὸς γόνων
 πολλὰ ἀγαθὰ εἰσπραττόμενοι πυνὲς ἐδενὸς ἡξίοντο τοιαῦτα, ἀλλ' ἀ-
 + γαπηρῶς ἐπιγράμματα ἐν τῇς ἐρμαῖς ἐτύχχανον. καὶ ἴσως τῶ
 ὑμῖν ἀναγνώσει τὸ ἐπιγράμμα. ἐγὼ δὲ ἡγέμαι τέτον τὸν λό-
 γον, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πολλὰ ἀσύμφορον εἶναι τῇ πόλει
 λέγεσθαι πρὸς ὃ, καὶ ἐδίκαιον. εἰ μὲν γὰρ ἀναξίως εἶναι τις φήσει
 κακείνους πρᾶσθαι, τίς ἀξιοῖ, εἰπάτω, εἰ μήτε τῇ πρὸς ἄλλου μη-
 + δέας, μήτε τῶν ὑστερον. εἰ ὃ μὴδέναι φήσει, συναχθεδὲν ἂν ἐγω-
 γε τῇ πόλει, εἰ μὴδεις ἐν ἅπαντι τῷ χρόνῳ γέγονεν ἀξιοῖ· οὐδὲ πα-
 ρεῖν. καὶ μὲν εἴγε ὁμολογῶν ἐκείνους εἶναι σωδαῖοις, μὴ τετυ-
 χηκότας δείξει μὴδενὸς, τὸ πόλεως ὡς ἀχαρίστου δῆπερ κατηγορεῖ.
 ἐστὶ ὃ ἐχέτω ταῦτ' ἐχούσια, ἐδὲ ὀλίγας δέ. ἀλλ' ἐπειδὴν τις, οἰ-
 μαι, κακουργῶν ἐπὶ μὴ πρὸς ἑαυτὸν πρᾶγματ' αὐτὸν λόγους μετε-
 φέρει, δυσχερεῖς ἀνάγκη φαίνεσθαι. ὡς ὃ τὰληθές τ' ἔχει, καὶ δίκαιόν
 ἐστὶ λέγειν, ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς ἐρῶ. ἦσαν, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πολ-
 λοι τῶν πρὸς ἄλλου σωδαῖοι, καὶ ἡ πόλις ὑμῶν ἐπὶ ἔμα καὶ τότε οὐ

sic ego dixerim: non iustum est, Atheni-
 enses, Lacedaemoniorum, aut Thebanorum
 leges praedicare, ad nostras hasce labefa-
 ctandas; neque consentaneum est, cum eum
 qui tale aliquid apud vos machinaretur, per
 quae illi (oligarchiam dico, et dominatio-
 nem) magni sunt, interemptum velletis:
 vocem tamen eius sustinere, qui ea tolli et
 aboleri iubet, in quibus populi felicitas con-
 sistit. In promptu illis est etiam alia ratio,
 apud vos, maiorum quoque nostrorum tem-
 poribus, quosdam praeclare se gessisse, qui-
 bus tale nihil delatum sit; sed eos boni con-
 fuluisse inscriptionem aliquam in statuis Mer-
 curialibus. et haec fortasse vobis inscriptio
 recitabitur. ego vero, Athenienses, multis
 de causis haec reipublicae inutiliter, atque

etiam iniuste dici censeo, nam si quis illos
 quoque honore indignos fuisse dixerit, di-
 cat, quis dignus sit, si neque ante illos, ne-
 que post quisquam. quod si neminem omni-
 no dicet, equidem urbis nostrae vicem do-
 leo, neminem omnibus saeculis beneficio di-
 gnum exstitisse. at si praestantis viros eos fuisse
 fatebitur, et nihil tamen esse consecutos o-
 stendet, civitatem utique accusat ingrati-
 tudinis. plurimum vero abest, ut haec ita sint.
 sed si quis malitiose ac fraudulenter oratio-
 nem in res non convenientes transtulerit,
 aliter profecto fieri non potest, quin ea mo-
 lesta et absurda videatur. ego vero, quod ae-
 quum et verum est, id ad vos dicam. fue-
 runt superiori aetate multi viri praestantes,
 et eos etiam tum resp. nostra honoravit.
 hono-

ἀγαθός. αἱ μὲντοι πρὸς τὰ πάντα, τὰ μὲν τότε, ὡς ἐπὶ τοῖς τότε ἔθεσι· τὰ δὲ νῦν, ἐπὶ τοῖς νῦν. πρὸς οὖν πᾶσι τῶτο λέγω; ὅτι φήσαιμ' ἂν ἔγωγε ὑμῖν οὐκ ἔστιν ὅτι πρὸς τὴν πόλεως ἔτι πυχρὴν ὥν ἐβελήθησαν. τίνι χρώμεθα τεκμηρίω; ὅτι Λυσιμάχῳ δωρεάν, ἐνὶ τῶν τότε χρησίμων, ἑκατὸν μὲν ἐν Εὐβοίᾳ πλῆθρα γῆς πεφυλαγμένης ἔδωκεν, ἑκατὸν δὲ ψιλῆς, ἐπὶ δὲ ἀργυρεῖς μνᾶς ἑκατὸν, ἔτι τετρακτὰς τῶν ἡμέρας δραχμάς. καὶ τῶτων ψήφισμά ἐστιν Ἀλκιβιάδῃ, ἐν ᾧ ταῦτα γέγραπται. τότε μὲν γὰρ ἡ πόλις ἡμῶν καὶ γῆς ὑπόκειται καὶ χρημάτων νῦν δὲ ὑποφέρει. δεῖ γὰρ ἔτι λέγειν, καὶ μὴ βλασφημεῖν. καίτοι, πᾶσι οὐκ ἂν οἶεσθε νῦν τὸ τρίτον μέρος τῶτων ἀντὶ τῆς ἀτελείας ἐλάττω; ὅτι τοίνυν ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τὸ ψήφισμα τέτι. λέγε. ΨΗΦΙΣΜΑ. ὅτι μὲν τοίνυν, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐπὶ τοῖς προγόνοις ὑμῶν ἔθ' ὡς τὰς χρηστὰς πρᾶν, δηλοῖ τὸ ψήφισμα τέτι. εἰ δὲ μὴ τοῖς αὐτοῖς οἷς περὶ ἡμεῖς νῦν, ἕτερον πᾶσι τῶν ἄλλων. εἰ τοίνυν μήτε Λυσιμάχον, μήτ' ἄλλον μηδένα μηδὲν εὐρεῖσθαι τῶν προγόνων ὑμῶν συγχωρησάμεν, πᾶσι μᾶλλον, οἷς ἔδομεν νῦν ἡμεῖς, διὰ τῶτο δικαίως ἂν ἀφαιρεθῆεν; καὶ γὰρ ④ μὴ δόντες ἀλλὰ μὴ δοκῆν, δεινὸν εἶναι εὐδὲν εἰργασμένοι, ἀλλ' ④ δόντες μὲν πάλιν δι' ὑπερβολῆς, μηδὲν ἐκαλεῖσθαι, ἀφαιρουμένοι. εἰ μὲν γὰρ τις ἔχει δεῖξαι καὶ κείνοισι ὧν ἔδωκεν

honores igitur et cetera omnia fiebant, pro illius aetatis consuetudine: nunc vero nostro more geruntur eadem. qua igitur hoc de causa dico? quia dixerim ego, illos nihil quod voluissent, a ciuitate non impetrasse. quo argumento id colligo? quia Lysimacho, vni illius temporis qui reipublicae profuerat, centum in Euboea iugera arboribus confiti soli, totidemque nudi dederunt, praetereaque centum argenti minas, et quaternas drachmas in dies singulos. ac de his Alcibiadis senatusconsultum exstat, in quo haec scripta sunt. tunc enim nostra vrbs et pecuniis et agro abundabat: nunc vero abundabit. sic enim loquendum est, et non conuiciandum. enimvero quem non putatis nunc tertiam illorum partem immunitati

praelaturum? ut autem haec a me vere dici appareat, cape senatusconsultum istud. recita. SENATVSCONSVLTVM. fuisse igitur maiorum quoque nostrorum moris, Athenienses, ut bonos honorarent, hoc senatusconsultum indicat. si vero non iisdem rebus quibus nos nunc, id iam aliud quiddam est. quod si concederemus, neque Lysimacho, neque cuiquam alteri quicquam a maioribus nostris fuisse concessum; propterea iustum esset, eos quibus nos aliquid nunc dedimus, eo spoliari? nec enim qui non dederunt, quod visum eis non est, accusandi sunt: sed hi, qui quod antea dederant, deinde sine iusta causa rursus eripuerunt. si quis enim demonstrare potest, etiam illos aliquid quod dederant, vlli eripuisse: non obsto, quo minus

τῷ π, τῷ τ' ἀφ' ἡμετέρων, συλχωρῶν καὶ ὑμᾶς ταῦτ' οὕτως ποιῆσαι.
 καίτοι τό γε αἰσχρὸν ὁμοίως. εἰ δὲ μηδεὶς ἐν ἀπόλει τῶ χρόνῳ
 τῷ τ' ἔχει δέξαι γεγονός, πίνῃ εἵνεκα ἐφ' ἡμῶν πρῶτον καταδει-
 χθῆναι τοῦτον ἔργον; καὶ τοίνυν, ὧς ἄνδρες Αθῆναιοι, κακῆνοι ἐν-
 θυμῶν καὶ ὁρᾶν, ὅτι νῦν ὁμωμοκότες καὶ τὰς νόμους δικάσειν ἡ-
 κετε, ἔχῃ τὰς Λακεδαιμονίων, ἔδ' ἐπὶ τοὺς Θεβαίων, ἔδ' οἷς πολλοί
 ἐχρήσαντο ὁ πρῶτος πάντων προγόνων, ἀλλὰ καθ' οὓς ἔλαβον τὰς
 ἀτελείας, οὓς ἀφαιρεῖται νῦν ἐπὶ τῶ νόμῳ καὶ περὶ ὧν ἂν νό-
 μοι μὴ ᾖσι, γνώμη τῇ δικαιοτάτῃ κλίνειν. καλῶς. τὸ τοίνυν τῆς
 γνώμης πρὸς ἀπαντὰ ἀνερέχασθε τὸν νόμον. ἄρ' οὖν δίκαιον, ὧς
 ἄνδρες Αθῆναιοι, τὰς δυνεγέτας τιμᾶν; δίκαιον. τί δαί, ὅς' ἂν
 δῶ τις ἅπαξ, δίκαιον ἔχειν ἔαν; δίκαιον. ταῦτα τοίνυν αὐτοὶ τε
 ποιᾶτε, ἵνα διορῆτε καὶ τοὺς προγόνους ὀργίζετε ἔαν μή τις
 φῇ ποιεῖν καὶ τὰς τὰ τοιαῦτα λέγοντας παρὰδείγματα, ὡς ἄρα
 ἐκείνοι μεγάλα δὲ παθόντες ἑαυτὰ ἐτίμησαν, ἔτι πονηρὰ καὶ
 ἀπαιδῶτοις ἡγεῖσθε εἶναι. πολλοὺς μὲν, διότι καταψύδονται
 πάντων προγόνων ὑμῶν ὡς ἀχαρείων ἀμαθείς, διότι ἐκείνοι αἴτιοι
 εἰσιν, ὅτι εἰ τὰ μάλιστα ταῦτ' ἔως εἶχεν, ἀρετῆς μᾶλλον ἢ λέ-
 20 γειν αὐτοῖς προσῆκεν. Οἶμαι τοίνυν ἔτι τῶτον τὸν λόγον Λεπτί-
 νῳ εἰρεῖν, ὡς τὰς εἰκόνας καὶ τὴν σίτησιν οὐκ ἀφαιρεῖται τῶν εἰλη-
 φότων ὁ νόμος, ἔδ' ἐπὶ τὴν πόλιν τὸ τιμᾶν τὰς ὄντας ἀξίους· ἀλλ'

minus etiam nos id exemplum imitemur.
 quanquam id aequè inhonestum esset. si ve-
 ro nemo est, qui vlllo tempore factum id esse
 demonstrare possit, cur nos primi talis ex-
 emplum auctores erimus? illud autem, Athe-
 nienſes, quoque confidendum est, et in
 conspectu habendum, quod iurati ad iudici-
 um venistis, non legibus Lacedaemoniorum
 aut Thebanorum, neque iis quae olim apud
 primos maiores nostros in usu fuerunt, sed
 iis quibus illi, quos iste lege sua spoliare co-
 natur, dona consecuti sunt: et quarum re-
 rum leges nullae sunt, de iis ut ex aequo et
 bono quam verissime sanctissimeque fieri
 potest, iudicetis. recte. conferte igitur ae-
 quum et bonum cum vniuersa lege. estne,

Athenienſes, aequum, honorem benemeri-
 tis haberi? aequum. quid porro? estne ae-
 quum, ut quae semel quis dederit, habere
 sinat? aequum. vos igitur tum ipsi haec fa-
 cite, ut iurifurandi religionem seruetis:
 tum eis qui maiores haec fecisse negant, suc-
 censete: tum istos qui talia exempla recen-
 sent, eos magnis beneficiis affectos nemini
 honorem habuisse, et improbos et inurbanos
 esse arbitramini; improbos, quod maioribus
 vestris falso crimen ingratitude impin-
 gunt: inurbanos, quod si maxime verum
 id esset, negari potius id ab iis, quam com-
 memorari, officii fuisset. Arbitror autem et-
 iam hoc Leptinem dicturum, lege sua nec
 imagines, nec victum in curia eripi eis qui
 acce-

ἵξέσαι καὶ χαλκῆς ἰσᾶναι, καὶ σίτησιν δίδόναι, καὶ ἄλλ' ὅ, πᾶν βέλ-
ληθε, πλεονέκτου. ἐγὼ δὲ, ὑπερὸν ὧν μὲν τῇ πόλει καταλιπεῖν
φήσει, τοσούτον λέγω· ὅτι, ἂν ὧν ἐδώκατέ τω πλεονέκτῳ, π. τοῦτ'
ἀφέληθε, καὶ τὰς ὑπολοίπους ἀπίστοις ποιήσετε πάσας δωρεάς. τί
γὰρ ἔσται πισυτέρῳ, τὸ τ' εἰκόνθ', ἢ τὸ τ' σιτήσεως, ἢ τὸ τῆς ἀτε-
λείας, ὡς πλεονέκτῳ τισὶ δόνητες ἀφρημεῖροι φθωεῖσθε; ἐτι δὲ, εἰ
μηδὲν ἐμελλε τῶν ἐσέας δυσχερῆς, οὐδὲ ἐκείνο καλῶς ἔχειν ἡγῶ-
μαι, εἰς τοιαύτῳ ἀγειν ἀνάγκῃ τὴν πόλιν, δι' ἧς, ἢ ἀπώλειας
ἵξισα τῶν αὐτῶν ἀξιώσθ' τοῖς τὰ μέγιστα διεργελοῦσιν· ἢ μὴ τῶ-
το ποιοῦσα, χάριν τιπὶν οὐκ ἀποδώσθ'. μεγάλων μὲν οὖν διεργε-
σιῶν, ἔθ' ἡμῖν συμφέρεται συμβαίνειν πολλάκις καιρῶν, οὐτ' ἴσως
ράδιον αἰπῶν ἡμετέρας μετρίων γ', καὶ ὧν ἐν εἰρήνῃ τις καὶ πολιτεία
διῶνται· ἂν ἐφικέας, δυνόας, δικαιοσύνης, ἀπμελείας, τῶν τοι-
ύτων, καὶ συμφέρεται ἔμοι γε δοκεῖ, καὶ χεῖναι δίδόναι τὰς τιμὰς.
δεῖ τοίνυν μεμερίσθ' καὶ τὰ τῶν δωρεῶν· ἵν' ἧς ἂν ἀξιοῦν ὧν ἕκα-
ς (φαινῇ), ταύτῳ πλεονέκτῳ δῆμῳ λαμβάνῃ τὴν δωρεάν. ἀλλὰ
μὲν, ὑπερὸν ὧν γε τοῖς ἀφρημεῖροις τὰς τιμὰς καταλιπεῖν φήσει,
(μὲν, ἀπλᾶ πάντ' καὶ δίκαια ἂν εἴποιεν, πάνθ', ὅσα τῶν αὐτῶν
ἐνεκα αὐτοῖς ἐδόξε διεργεσιῶν, ἀξιοῦντες ἔχειν· (γὰρ, φανακίζον
τὸν ὡς καταλείπει αὐτοῖς. ὁ γὰρ ἀξία τ' ἀτελείας εἰ
πεποιηκέναι δόξας, καὶ ταύτῳ παρ' ὑμῶν λαβὼν τὴν τιμὴν μό-

acceperint, nec ciuitati facultatem adimi
honorandi eos quos dignos censuerit: sed li-
cere et aereas statuas decerni, et victum in
curia, et quicquid praeterea volueritis, hoc
vno duntaxat excepto. ego vero, quod ad
ea adinet, quae ciuitati se relinquere dicit,
tantum respondeo: si quid prius datum cui-
quam eripueritis, efficietis, ne quisquam et-
iam de vllis reliquis donationibus securus
esse possit. nam quae maior fiducia esse de-
bet de imagine, de victu, quam de immu-
nitate, quam prius datam quibusdam eripue-
ritis? quod si nihil ea in re incommodi
inesset: tamen ne illud quidem consultum
mihi videretur, eam ciuitati nostrae neces-
sitatē imponi, qua vel minima beneficia

aequare maximis, vel, nisi id fecisset, ingra-
ta in aliquos esse cogeretur. iam magnorum
beneficiorum saepe occasionem incidere, ne-
que vobis expedit, neque ea fortasse conferre
facile est: sed pro mediocribus et quae in
pace tranquillaque repub. liceat assequi,
cuiusmodi sunt beneuolentia, iustitia, cura,
pro talibus, inquam, et expedire mihi vide-
tur, et debere honorem haberi. quare etiam
distinctam rationem donationum esse oportet,
vt qua quisque dignus videbitur, eam a
populo accipiat. quod vero se relinquere ait
eis qui sunt honores consecuti: alii simplici-
ter prorsus et iuste responderint, sibi ea re-
linquenda esse omnia quae propter accepta
beneficia dederitis; alii, esse impostorem eum,
qui

νῦν, ἢ ξένῳ ἢ καὶ τις πολίτης, ἐπειδὴν ἀφαιρεθῇ ταύτῃ, τίς
 ἔχει λοιπὴν δωρεάν, Λεπτίνη; οὐδεμίᾳ δὴ πᾶ. μὴ τοίνυν διὰ μὲν
 τοῦ τῶνδε κατηγορεῖν ὡς φαύλων, ἐκείνους ἀφαιρῶ· δι' ἃ δ' αὖ
 καλαλιπεῖν ἐκείνοις φήσεις, τῶςδε, ὃ μόνον λαβόντες ἔχουσιν, τοῦτ'
 ἀφέλῃ. ὡς δ' ἀπλῶς εἰπεῖν, ὅτι εἰ τῷ πάντων ἀδικησομὲν πῖνα,
 ἢ μείζονα ἢ ἐλάττωνα, δεινὸν ἐστίν, ἀλλ' εἰ τὰς πρῶτας, αἷς δὲ ἀν-
 τιστοιχήσομὲν πῖνας, ἀπίστοις κατὰ νόμον· ἐδὲ ὁ πλεῖστος ἔμοι
 γε λόγος περὶ τῆς ἀτελείας ἐστίν, ἀλλ' ὥστε μὴ πονηρὸν ἔθος
 τὸν νόμον εἰσαγεῖν, καὶ τῆτον, δι' οὗ πάντες ὅσα ὁ δῆμος δίδωσιν
 εἰς ἅπαντα ἔσται. Ὁν τοίνυν κακουργότατον οἰοῦμαι λόγον διεκένειαι
 περὶ τὸ τὰς ἀτελείας ὑμᾶς ἀφελῆσαι πᾶσαι, βέλπιδος ἐστὶ περ-
 εἰπεῖν, ἵνα μὴ λάθῃτε διαπατηθέντες. ἐρεῖσι γὰρ, ὅτι ταῦτ' ἐρεῶν
 ἐστὶν ἅπαντα τὰ ἀναλώματα, αἱ χορηγίαι, καὶ αἱ γυμνασιάρχαι.
 δεινὸν ἔν ἐστι τῶν ἐρεῶν ἀτελής τις ἀφελήσεσθαι. ἐγὼ δ' οὐ, τὸ μὲν πῖνας,
 οἷς ὁ δῆμος ἔδωκεν, ἀτελεῖς εἶναι, τῆτον δίκαιον ἡγεῖμαι· ὁ δὲ
 νῦν ἔτοι ποιήσεσιν, εἰ ἄρα ταῦτα λέγωσι, τῆτον εἶναι δεινὸν νο-
 μίζω. εἰ γὰρ ἂν κατὰ μηδένα ἄλλον ἔχουσι τρόπον δεῖξαι δίκαιον
 ὑμᾶς ἀφελῆσαι, ταῦτ' ἐπὶ τῷ τῶν θεῶν ὀνόματι ποιεῖν ζητήσεσι,
 πῶς ὅτι ἀσεβέστατον ἔργον καὶ δεινότατον πρᾶξουσιν; καὶ γὰρ, ὡς
 ἔμοι γε δοκεῖ, πάντες, ὅσα τις πρᾶττει εἴτε θεοὺς ἐπιφημίζων,
 τοιαῦτα φαίνεσθαι, οἷα μηδὲν ἂν ἐπ' ἀνθρώπου πρᾶχθέντα, πονηρὰ

qui sibi dicat aliquid relinqui. nam qui bene-
 ficiis suis immunitatem meruisse videtur, et
 eum honorem a vobis adeptus est solum,
 siue sit hospes, siue etiam ciuis: postquam
 is ei ereptus fuerit, quam donationem reli-
 quam habet, Leptine? nullam profecto. ne
 igitur eo quod alios ut improbos accusas, il-
 los spolia: neque rursus eo quod illis relin-
 quere te dicis, id eripe quod solum habent.
 ut autem simpliciter dicam, non tam illud
 grauiter ferendum est, si ex omnibus ali-
 quem, siue parua siue magna iniuria afficie-
 mus, quam si honores, quibus aliquos bene-
 meritos renumerabimur, dubios efficiemus
 et incertos. neque ego de immunitate po-
 tissimum laboro, sed de eo ne ista lex pra-
 uam consuetudinem introducat, et talem

ut propter eam omnia quae populus dederit,
 incerta sint. Ne vero per incuriam decipiami-
 ni, fortasse praestat id vobis indicari, quo tan-
 quam callidissimo et nobis maxime contrario
 inuento nituntur ad persuadendam vobis im-
 munitatum abrogationem. dicturi enim sunt,
 sumptus hos omnis, ut sunt aedilicia mune-
 ra et gymnasiarchiae, ad sacra pertinere;
 ac proinde minime ferendum esse, ut cui-
 quam sacrorum immunitas detur. ego vero,
 ut aliqui sint immunes, quibus hoc a populo
 concessum est, aequum esse puto; quod vero
 isti nunc facturi sunt (si modo ista dicent)
 non ferendum esse puto. si enim quae nullo
 alio pacto demonstrare possunt aequum esse
 ut eripiantur, ea per causam religionis perfi-
 cere instituerint, an non facinus impiissi-
 mum

Φωκίῃ. ὅπῃ δ' ὄχ' ἐστὶ ταῦτ' ὁν ἱερῶν ἀτέλειαν ἔχεν ἢ λειτουργιῶν, ἀλλ' ἔτοι τὸ τῶν λειτουργιῶν ὄνομα ἐπὶ τὸ τῶν ἱερῶν μεταφέρν-
τες ἔξαπαλᾷν ζηῆσι, Λεπτινῶν αὐτὸν ὑμῖν ἐγὼ πρᾶξιςμαι
μάστιγα. γράφων γὰρ ἀρχὴν τοῦ νόμου, ΛΕΠΤΙΝΗΣ Εἶπε, Φησὶν,
ΟΠΩΣ ΑΝ ΟΙ ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΣΙ ΜΗΔΕΝΑ ΑΤΕΛΗ
ΕΙΝΑΙ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΑΦ ΑΡΜΟΔΙΟΥ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ. καί
τοι, εἰ μὲν ἱερῶν ἀτέλειαν ἔχεν ταῦτ', ὅς λειτουργιῶν, τί τοῦτο
μαθὼν προσέγραψεν; εἰ δὲ γὰρ τέτοις ἀτέλεια τῶν γε ἱερῶν ἐστὶ
δεδομένη. ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅπῃ ταῦτα τέτον ἔχει τὸν τρόπον, λάβε
μοι πρῶτον μὲν τῆς σήλης τὰ ἀντίγραφα, εἶτα τὴν ἀρχὴν τοῦ
νόμου ὅς Λεπτινῶν. λέγε. ΑΝΤΙΓΡΑΦΑ ΣΤΗΛΗΣ. ἀκέρει τῶν δυν-
γρᾶφων τ' σήλης, ὅς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἀτελεῖς αὐτὰς εἶναι κελου-
όντων, πλὴν ἱερῶν. λέγε δὴ τὴν ἀρχὴν τοῦ νόμου τοῦ Λεπτινῶν.
ΝΟΜΟΣ. καλῶς. καλᾶς. γράψας ΟΠΩΣ ΑΝ ΟΙ ΠΛΟΥΣΙΩΤΑ-
ΤΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΣΙ ΜΗΔΕΝΑ ΕΙΝΑΙ ΑΤΕΛΗ, προσέγραψε, ΠΛΗΝ
ΤΩΝ ΑΦ ΑΡΜΟΔΙΟΥ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ. καί τοι εἴην, πίνθη
εἵνεκα; εἰ γε τὸ τῶν ἱερῶν τέλος ἐστὶ λειτουργεῖν. αὐτὸς γὰρ ἔτωσιν
τὰναντία τῇ σήλῃ γεγραφώς, ἀν ταῦτα λέγει, φανήσε. ἡδέως
δ' ἂν ἐγώ γε ἐργίμω, Λεπτινῶν, πίνθη αὐτοῖς τὴν ἀτέλειαν, ἢ σὺ
νυνὶ κατὰ λιπὲν φήσεις, ἢ ἐκείνους τότε δοῦναι, τὰς λειτουργίας ὅ-
ταν εἶναι φῆς ἱερῶν. τῶν μὲν γὰρ εἰς τὸν πόλεμον πασῶν εἰσφο-

mum et atrocissimum suscipient? decet enim mea quidem sententia, quaecunque interposito diuino nomine aguntur, talia videri, ut nec ab homine facta improbarentur. aliud autem esse, immunitatem habere sacrorum, aliud publicorum munerum, et istos dum publicorum munerum nomen ad sacra transferunt, vos decipere studere, Leptinem ipsum testem vobis adducam. nam legis initio scribit: LEPTINES CENSET. UT DITISSIMI PVBLICA MVNERA OBEANT NEMINEM DEBERE IMMVNEM ESSE EXCEPTIS HARMODII ET ARISTOGITONIS FAMILIIS. enimvero si idem est, sacrorum et publicorum munerum immunitatem esse: quid in mentem illi venit, ut hoc adscriberet? nec enim istis sacrorum immunitas data est, ut

VOL. III.

autem sciatis haec ita se habere, cape primum exemplum statuæ, deinde principium legis Leptineae. EXEMPLVM STATVÆ. auditis, Athenienses, exemplum statuæ, quod eos immunis esse iubet, sacris exceptis. recita igitur principium legis Leptineae. LEX. bene. desine. cum scripisset, UT DITISSIMI OBIRENT MVNERA, adscripsit, EXCEPTIS HARMODII ET ARISTOGITONIS POSTERIS. quod si ita esset, ut ipse videri vult, qua de causa? siquidem obire munera ad sacra pertinet. nam si haec dixerit: statuæ contraria scripsisse conuincetur. libenter autem ego, Leptine, interrogarim, cuius rei immunitatem, aut tu nunc illis te reliquisse dicas, aut maiores nostros olim dedisse; aedilicia munera si ad sacra pertinere

G

dixe-

εἰς τῶν πενηταρχῶν ἐκ τῶν παλαιῶν νόμων οὐκ εἰσὶν ἀτελεῖς· τῶν
 δὲ γε λειτεργῶν, εἶπερ εἰσὶν ἱερῶν, εἰδὲ ἔχουσιν. ἀλλὰ μὲν γέ-
 γραπτά γε ἀτελεῖς αὐτὰς εἶναι. πίνθη; ἢ ἔξ μελοικίας; τῆτο γὰρ
 λοιπόν. εἰ δὴ πε. ἀλλὰ τῶν ἐκκυκλίων λειτεργῶν, ὡς ἦτε σήλη δη-
 λοῖ, ἔσθ' οὐκ ἀποσπείρας ἐν τῷ νόμῳ, καὶ μαρτυρεῖ πάντας ὁ παρ-
 τὴ χρόνος γεγονώς. ἐν ᾧ τσάτω τὸ πλῆθος ὄντι ἔτε φυλὴ πώ-
 πος ἐνεκῆν ἐτόλμησεν εὐεμία εὐδένα τῶν ἀπ' ἐκείνων χορηγόν,
 + ἔτε ἐνεχθεῖς αὐτοῖς ἄλλοι εὐδὲς ἀντιδοῦναι. οἷς οὐκ ἀκουσέον
 22 οὐδ' ὀνάντια ῥημᾶ λέγειν. Ἐπὶ τοίνυν ἴσως ἡπσύνρητες ἐργῶσιν,
 ὡς Μεγαρεῖς καὶ Μεσσηνιοὶ τινες εἶναι φάσκοντες, ἐπειτα ἀτελεῖς
 εἰσὶν ἀθροῖοι, ἀμπεληθεῖς ἀνθρώποι· καὶ τινες ἄλλοι, δῆλοι καὶ
 μασηταί, Λυκίδας, καὶ Διονύσιος, καὶ τῆς τινὰς ἑξαιλεργῶν.
 ὡς δὲ τῶν, ὡς ποιήσας. ὅταν ταῦτα λέγωσι, κελδίε, εἶπερ
 ἀληθῆ λέγῃσι πρὸς ὑμᾶς, τὰ ψηφίσματα, ἐν οἷς ἀτελεῖς εἰσὶν
 ἔτοι, δεικνύει. εἰ γὰρ ἔς' εὐδὲς ἀτελεῖς παρ' ὑμῖν, ὅτω μὴ ψή-
 φισμα ἢ νόμος δέδωκε τὴν ἀτέλειαν. πρὸς οὖτοι μέντοι πολλοὶ
 διὰ τῶν πολιτοδομιῶν γεγονότα παρ' ὑμῖν τοιοῦτοι· ὧν εἷς ἐστὶν
 ὁ Λυκίδας. ἀλλ' ἕτερον πρὸς οὖτον ἔς' εἶναι, καὶ ἀτέλειαν δέξασθαι.
 μὴ δὲ πρὸς οὖτον ὑμᾶς· μηδ', ὅτι δῆλον ὧν ὁ Λυκίδας, καὶ ὁ Διο-
 νύσιος, καὶ τις ἄλλος ἴσως, διὰ οὗ μὴδ' ἐπὶ ταῦτα γρά-
 φοντας, ἐτίμως πρὸς οὖτοι γεγονότα· διὰ τῶν ἑτέρων ἀξίους, καὶ

dixeris. nam veterum legum auctoritate, tri-
 butorum, quae ad bellum pertinent, omni-
 um et instruendarum triremium non sunt
 immunes: immunitatem porro aediliciorum
 munerum, siquidem illa ad sacra pertinent;
 non habent: et tamen scriptum est, immu-
 nis eos esse. cuius igitur rei? num tributi
 quod inquilini soluunt? hoc enim reliquum
 est. non certe. sed eorum munerum, quae in
 orbem redeunt, quemadmodum et statua in-
 dicat, et tu initio legis definisti, et omnia
 superiora tempora testantur: quae cum lon-
 gissima intercesserint, neque tribus unquam
 villa quemquam ex illorum familia aedilem
 decernere ausa fuit: neque si quis alius de-
 cretus fuit ad permutationem facultatum eos
 prouocare. quare auscultandum illi non est,

si his contraria proferre ausus fuerit. Praeter-
 ea fortassis etiam hoc exagitabunt, quosdam
 qui se Megarensis et Messenics esse dicant,
 quorum maxima sit multitudo, immuni-
 esse: et alios quosdam seruos, et verberones,
 ut Lycidam, et Dionysium, nam eius generis
 homines elegerunt. si igitur hoc dicent: iu-
 bete eos, si fidem sibi a vobis haberi velint,
 senatusconsulta ostendere, quibus isti immu-
 nes sint. nec enim quisquam apud vos im-
 munis est, nisi eis sit immunitas vel senatus-
 consulto, vel lege data. hospites quidem
 publici, et procuratores, tales apud vos per
 magistratus facti sunt, quorum vnus est Ly-
 cidas. sed aliud est esse hospitem, aliud ha-
 bere immunitatem. ne igitur vos seducant;
 nec quia seruus Lycidas et Dionysius, et a-
 lius

ἐλευθέρους, ὥς πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίαι, αἷς ἔλαβον δικαίως παρ' ὑμῶν δωρεαῖς, εὐφελέας ζητούτων. πῶς γὰρ ὥς καὶ τὸ ἐχὶ δεινότατ' ἂν πεπονθὼς ὁ Χαβρίας φανείη, εἰ μὴ ὀξαρκέσει τοῖς ταῖς τοιαῦτα πολιτῶν ὁμοῖοις τὸν ἐκείνῳ δῶλον Λυκίδαν πρὸς ἑαυτὸν ὑμέτερον πεποιθέναι· ἀλλ' εἰ καὶ διὰ τῶτον πάλιν τῶν ἐκείνῳ πεδοθέντων ἀφελούτω καὶ ταῦτ' αἰτίαν λέγοντες ψευδῆ; εἰ γὰρ ἐστὶν ἔθ' ὅσα, ἔτ' ἄλλοι εἰδὲς, πρὸς ἑαυτὸν ὦν, ἀτελής, ὅτῳ μὴ διαρρήδην ἀτέλειδω ἔδωκεν ὁ δῆμος. τέτοις γὰρ ἐκ ἔδωκεν, ἐδ' ἐξέσιν ἔτοι δεικνύει. λόγῳ γὰρ ἂν ἀναισχυντῶσι, ἐχὶ καλῶς ποιήσουσιν. Ο τοίνυν μάλιστα πάντων οἶμαι δεῖν ὑμᾶς, ὧς ἄνδρες Ἀθη- 23. ναῖοι, φυλάξασθαι, τὰτ' εἰπεῖν ἔτι βέλομαι. εἰ γὰρ τις πάντα ὅσα Λεπτίνης ἐρεῖ περὶ τῶ νόμου, διδάσκων ὡς καλῶς κεῖται, συγχωρήσειεν ἀληθῆ λέγειν αὐτὸν, ἐν γε αἰσχρὸν εἶναι, ἂν εἰ τι γρόιτο, ἀναιρεθείη, ὃ συμβήσεται διὰ τῶ νόμου κρείε γρομῆς τῇ πόλει. τί οὖν τὰτ' ἐστὶ; τὸ δοκεῖν ὀξηπατῆναι εἶναι ἀγαθόν τι ποιήσθαι. ὅτι μὴ τοίνυν τὸ ἐν τι τῶν αἰσχρῶν ἐστὶ, πάντας ἂν ἡγῶμαι φῆσαι· ὅσα δ' ὑμῖν τῶν ἄλλων αἰσχρῶν, ἀκέραια μὲν. ἐστὶν ὑμῖν νόμος δρχαῖος, τῶν καλῶς δοκούντων ἔχειν, ΕΑΝ ΤΙΣ ΤΠΟ-ΣΧΟΜΕΝΟΣ ΤΙ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΕΞΑΠΑΤΗΣΕΙ ΚΡΙΝΕΙΝ ΚΑΙΝ ΑΛΩΙ ΘΑΝΑΤΩΙ ΖΗΜΙΟΥΝ. εἴτ' ὅσα αἰσχυνέσθαι, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ ἐφ' ὧ τοῖς ἄλλοις θάνατον πῶν ζημίαν ἐτάξατε, τὰτ' αὐτοὶ ποι-

lius aliquis per eos qui mercede conducti, talia scribunt, facile hospites facti sunt: propterea alios dignos et liberos, et optime promeritos, donationibus quas iure a vobis acceperunt spoliare studeant. nam vel hac ratione cum Chabria iniquissime ageretur, si isti, qui rempub. hoc modo gerunt, non contenti servum eius Lycidam, vestrum hospitem fecisse: etiam propter illum, aliquid ipsi concessum, rursus eripuerint, falsam praefertim causam praetextendo. nec enim vel iste, vel quisquam alius, etiam si hospes sit, propterea immunis est, nisi cui claris verbis populus immunitatem dederit. istis vero non dedit, nec id demonstrare poterunt. sin impudenter affirmabunt: nihil praeciari facient, aut laude dignum. Iam quod omnium

maxime cauendum vobis est, id adiiciam. nam si quis omnia quae Leptines de lege dicet, et quibus ostendet, eam recte latam esse, concedat, vere ab eo dici: vna tantum, etiam si promouerit aliquid, turpitudine non tollitur, quae lege ista approbata, reipublicae omnino vsuueniet. quae igitur illa est? quod benemeritos decepsisse videbitur. nemo autem, opinor, erit, quin fateatur id esse turpe. quanto vero vobis turpius, quam aliis, me audite. est vobis antiqua lex e probatarum numero: SI QVIS ALIQUID POLLICENDO, VERBA POPULO DEDERIT VT ADVCA- TUR IN IUDICIUM CONVICTVS VT MORTE MVLTETVR. vos igitur non pudebit, Athenienses, ipsos ea palam committere, quae in aliis capitali vindicanda supplicio

ἐντες φωνήσεσθε; ἔ μιν, πάντα μὲν δὺλαβεῖσθε δὲ ποιεῖν, καὶ
τὰ δοκουῦτα καὶ ὄντα αἰχρᾶ· μάλιστα ἢ ταῦτα, ἐφ' οἷς τοῖς ἄλ-
λοις χαλεπῶς τις ἔχων ὀρεῖται. ἐδὲ γὰρ ἀμφισβήτησις ἐτι καλα-
λείπειται τὸ μὴ ταῦτα ποιεῖν, ἀ πονηρὰ τις αὐτὸς ἔκρινεν εἶναι
πρότερον. ἐτι τοίνυν ὑμᾶς καὶ κεῖνο δὺλαβεῖσθε δεῖ, ὅπως μηδὲν
ὦν ἰδίᾳ φυλάξαισθ' ἀλλ', τῷτο δημοσίᾳ ποιεῖντες φωνήσεσθε. ὑμῶν
τοίνυν, ἐδὲ δὴ εἰς ἐδὲν ὦν ἰδίᾳ τινὶ δοίη, τῷτ' ἀφέλοιτο πάλιν,
ἀλλ' οὐδὲ ἴππικησέσθαι ἂν. μὴ τοίνυν μηδὲ δημοσίᾳ τῷτο ποι-
ήσῃτε· ἀλλὰ κελύειτε τῷτοις ὅτ' ἐργουῦτας ὑπὲρ τοῦ νόμου, εἴτινα
τῶν δόξημῶν τὴν δωρεὰν ἀνάξιον εἶναι φασιν, ἢ μὴ πεποιηκότα
ἐφ' οἷς δόξετε, ἔχουν, ἢ ἀλλ' ὅ, τι οὖν ἐγκαλοῦσιν· γράφεσθε καὶ
τὸν νόμον, ὃν παραιοφύργμῳ νῦν ἡμεῖς· ἢ θέντων ἡμῶν, ὥσπερ
ἐγνώμεθα, καὶ φανερὸν θήσιν· ἢ θέντων αὐτῶν, ὅταν πρῶτον γέ-
νων νομοθέται. ἐστὶ δὲ ἐκάστω τις αὐτῶν, ὡς εἰσιν, ἐχθρὸς τῷ
μὲν Διόφωτῳ, τῷ δὲ Εὐβουλῳ, τῷ δὲ ἴσως ἄλλῳ τις. εἰ ἢ τῷ-
το φεύγονται, καὶ μὴ ἐβλήσκει ποιεῖν, σκοπεῖτε, ὧ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι, εἰ καλῶς ὑμῖν ἔχει, ἀ τούτων ἐκάστω ὁκνεῖ τὸς ἐχθροὺς
ἀφαιρῶντο ὀφθῆναι, ταῦθ' ὑμᾶς τὸς δὲ ἐργέτας ἀφρημῶντες
φαίνεσθε, καὶ τὸς δὲ πὶ πεποιηκότας ὑμᾶς, οἷς ἐδὲις ἂν ἐκαλέ-
σαι, νόμῳ τὰ δοθέντα ἀπολωλέκεναι δι' ὑμῶν ἀθρόα· παρὸν, εἰ
τις ἄρα ἐστὶν ἀνάξιτος, εἷς, ἢ δύο, ἢ πλείους, γραφῇ διὰ τούτων

cenfuiſtis? nam cum omnia cauenda et fugi-
enda ſunt, tam quae turpia reuera ſunt, quam
quae videntur inhoneſta: tum vero ea potiffi-
mum, quae in aliis moleſte feras. nec enim
villa controuerſia relinquitur, quin ea facien-
da non ſint, quae ipſe antea turpia iudicariſ.
ad haec illud quoque cauendum, ne quid pu-
blice admittatis, quod priuatim vitaretis. ve-
ſtrum autem nemo eſt, qui quod dediffet ali-
cui, rurfus auferret, imo ne conaretur qui-
dem. quare neque publice hoc feceritis: iu-
bete potius patronos iſtius legis, ſi quem, qui
conſecutus eſt hoc donum, indignum eſſe
aiunt, ſive quod id teneat, cum non ea fe-
cerit, propter quae ſit datum, ſive ob aliud
crimen aliquod: accuſare ex lege, quam

nos modo ſubſtituimus, ſive nos eam tuleri-
mus (id quod nos facturos eſſe ſpondemus et
pollicemur) ſive ipſi tulerint, cum primum
creati fuerint legumlatoreſ. ſunt autem cui-
que eorum aliqui inimici, aliis Diophantus,
aliis Eubulus, aliis alius quiſpiam. quod ſi
hoc detractabunt, et facere nolent, confide-
rate, Athenienſes, quam vobis honorificum
futurum ſit, vos bene meritſ ea eripuiffet,
quae iſtorum nemo inimicis eripere non ve-
reatur, et eos qui vobis benefecerunt, quibus
nemo quicquam obicere poteſt, quae data
fuerant, per vos amiſſe vniuerſa: cum fieri
potuiſſet, ſi quiſ ſane indignus eſt, ſive v-
nus, ſive duo, aut plures, vt ab iſtis accuſa-
ti, et viritim adducti in iudicium, poenas
dedif-

ταῦτὸ τῷτο παθεῖν, κατ' ἄνδρα κειθέντας. ἐγὼ μὲν γὰρ εἰς ὑπο-
 λαμβάνω ταῦτα καλῶς ἔχειν, εἰδὲ γε ἀξίως ὑμῶν. σκοπῶ δὲ καὶ
 τῷτο. Καὶ μὲν, εἰδὲ ἐκείνους γε λυποσάλλοντες λόγους, ὅτι τὸ μὲν ἀξίας 24
 τότε, ὅτε ἐδώκαμεν, πῶς ἐξέτασιν μὲν δίκαιον λαμβάνειν, ὅτε τέ-
 των εἰδὲς ἀντέπει· μετὰ ταῦτα δὲ εἰδὲς, εἴπε μὴ πεπόνθαί τις ὑπὸ
 αὐτῶν ὑπερῶν κακόν. εἰ δὲ εἴτοι τῷτο φήσας· δεῖξαι μὲν γὰρ οὐχ
 ἔξουσι· δεῖ κεκολασμένους αὐτοὺς παρ' αὐτὰ τὰ δίκημά τε φαί-
 νεσθαι. εἰ δὲ μηδενὸς ὄντος τρέψας, τὸν νόμον ποιήσας κύριον, δό-
 ξει φθονήσαντες, εἰς πονηρὰς λαβόντες, ἀφρησάμενοι. ἐστὶ δὲ πάντων
 μὲν, ὡς ἐπὶ εἰπεῖν, ὅσα ἐστὶ τὰ ὀνειδῆ, φθονήσαντες τῷτο δὲ πάντων
 μάλιστα, ὡς ἄνδρες Ἀθηναῖοι. διατί; ὅτι πᾶσι φύσεως κα-
 κίας σημεῖον ἐστὶν ὁ φθόνος· καὶ ὅτι ἔχει πᾶσι φάσιν, δι' ὃ μὲν δὲ
 τύχοι συγγνώμης ὁ τῷτο πεπονθὼς. εἴτα, καὶ εἰδὲς ἐστὶν ὀνειδῆ, ὅτι
 πορρωτέρω ἐστὶν ἢ πόλις ἡμῶν, ἢ δὲ φθονερά· δοκεῖν εἶναι, πάντων
 ἀπέχουσα τῶν αἰχρῶν. τεκμήρια δὲ ἡλικα τέττα θεωρήσασθε. πρῶ-
 τον μὲν γὰρ μόνοι τῶν πάντων ἀνθρώπων, ἐπὶ τοῖς τελευτήσασιν
 δημοσίᾳ τὰς ταφὰς ποιεῖσθε, ὡς λόγοις ἐπιτεφύοις, ἐν οἷς κο-
 σμεῖτε τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔργα. καί τοι τῷτο ἐστὶ τὸ ἐπιτεφύ-
 μα, ζηλοῦντων ἀρετῶν, εἰς τοῖς ἐπὶ ταύτῃ τιμωμένοις φθονήσαντων.
 εἴτα μεγίστας δίδοτε ἐκ πάντων δὲ χρόνους δωρεάς, τοῖς τὰς γυ-
 μνικὰς ἀγῶνας νικῶσι τὰς στεφανίτας. καὶ εἰς ὅτι τῇ φύσει τέτων

dedissent. equidem ista nec laudo, nec di-
 gna vobis esse censeo, cuius ego rei etiam
 rationem habeo. Iam nec illa ratio praeter-
 eunda est, de dignitate eorum quibus dedi-
 mus, tum aequum fuisse iudicari, cum nemo
 ex istis contradixit: deinde vero missos eos
 fieri, nisi ab iis affecti sitis post iniuria. quod
 si isti affirmabunt (demonstrare namque non
 poterunt) hoc requiritur, ut ostendatur, eos
 mox admissis delictis poenas dedisse. si vero
 tali re nulla prolata, legem approbabit: o-
 pinionem afferetis hominibus, vos non ob
 vllum delictum, sed ex invidia immunitates
 sustulisse. cum autem Athenienses, probra,
 ut breuiter dicam, fugienda sunt omnia, tum
 hoc maxime omnium, quare? quia invidia

omnino prauitati naturae tribuitur, nec vlla
 causa est, ob quam inuidus veniam mereat-
 ur. deinde nullum vitium est, a quo nostra
 vrbs tam aliena videatur, ut ab inuidia:
 quamuis ab omni alia turpitudine abhorreat.
 cuius rei quanta sint argumenta, videte. pri-
 mum soli ex vniuerso genere mortalium, eos
 qui pro patria in bellis occubuerunt, sepelitis
 publice, ac funebribus orationibus ornatis
 facta fortium virorum. hoc vero eiusmodi
 est, ut indicet homines, qui virtutem magni
 faciant, non qui virtutis honoribus inuideant.
 deinde ab omni aevo, maximos honores ha-
 betis victoribus gymnycorum certaminum,
 in quibus coronae tribui solent et non pro-
 pterea, quia natura fert, ut eo honore pauci
 poti-

ὀλίγοις μέτεσιν, ἐφθονήσατε τοῖς ἔχουσιν, ἔδωκεν ἐλάττης ἐνέματε
 τὰς τιμὰς διὰ ταῦτα. πρὸς ᾧ τούτοις τοιούτοις ἔσιν, ἔδωκεν πώ-
 πολε πὴν πόλιν ἡμῶν δι' ποιῶν δοκεῖ νικῆσαι· τοσαύτας ὑπερβο-
 λὰς τῶν δωρεῶν, αἷς δυνάσκει, παρέχῃ). ἐστὶ τοίνυν ἅπαντα
 ταῦτα, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δικαιοσύνης, ἀρετῆς, μεγαλοψυ-
 χίας ὑποδείγματα. μὴ τοίνυν δι' ἃ πάλαι πρὸς πάντα τὸν
 χρόνον ἡ πόλις διδοξεῖ, ταῦτ' ἀνέλκτε νυν· μηδ', ἵνα Λεπτινὴς
 ἰδίᾳ τισὶν, οἷς ἀνδρῶς ἔχει, ἐπηρεάσῃ, τῆς πόλεως ἀφέληθε καὶ
 ὑμῶν αὐτῶν, ὡς διὰ παντὸς αἰεὶ τοῦ χρόνου δόξαν κέκληθε κα-
 λῶ· μηδ' ὑπολαμβάνετε εἶναι τὸν ἀγῶνα τόνδε ὑπὲρ ἄλλου
 τινός, ἢ τοῦ πόλεως ἀξιώματι· πότερον αὐτὸ δεῖ εἶναι
 25 καὶ ὅμοιον τῷ περὶ ἐξω, ἢ μεδισᾶναι καὶ λελυμάνθαι. Πολλὰ δ' ἐ-
 θαυμάζων Λεπτινὴς καὶ τὸν νόμον, ἐν μάλιστα τεθαύμακα παλαιο-
 των· εἰ οὐκ αἶνετο ἡ γνόνηκεν, ὅτι, ὥσπερ ἂν εἴ τις μεγάλας τὰς τιμω-
 ρίας τῶν ἀδικημάτων τάποι, οὐκ δὲ αὐτός γε ἀδικεῖν παρε-
 σκευάσθαι δόξει· ἔτι, ἂν τις δύναιτο τὰς τιμὰς τῶν δυσεργεσιῶν,
 ἔδεν αὐτὸς ποιεῖν ἀγαθὸν παρεσκευάσθαι δόξει. εἰ μὴ τοίνυν ἡ-
 γνόησε ταῦτα· ἥτοι γὰρ ἂν καὶ τούτο· αὐτίκα δηλώσει· συγχω-
 ρήσεται γὰρ ὑμῖν λῦσαι πρὸς ὧν αὐτὸς ἡμαρτίεν. εἰ δ' ἐφάνησεται
 περὶ δάξων, καὶ ὑπερδιακρινόμενον κύριον ποιῆσαι τὸν νόμον·
 ἐγὼ μὴ οὐκ ἔχω πῶς ἐπαινέσω, ψέγειν δ' ἐβέλομαι. μηδ' ἐν

potiantur, eam felicitatem adeptis invidetis, neque honores diminuitis. praeter ea quae diximus, nemo videtur unquam vestram urbem vicisse beneficentia: tanta est eius in remunerando liberalitas, et magnificentia. sunt autem haec universae iustitiae, virtutis, magnanimitatis indicia. ne igitur ea nunc tollite, propter quae nostra urbs omnibus saeculis celebrata est: nec ut Leptines priuatim nonnullis, quibus infensus est, insultet, praeclaram existimationem, qua perpetuo floristis abiicite: neque existimate aliam rem agi nunc, quam dignitatem et existimationem civitatis; vtrum eam conferuatam et priori similem esse oporteat, an vero aboli-

tam et imminutam. Cum autem multa sint in hac lege, quae in Leptine mira mihi videantur: vnum hoc maxime sum miratus, an ignorarit, quemadmodum is qui atrocissimas poenas malefactorum constituit, nihil malefactorum esse videtur, sic eum, qui bene meritorum honores tollit, non eo animo esse credi, ut reipublicae benefacere studeat. vtrum igitur hoc ignorarit (fieri enim potest) mox ostendet. vobis enim tollere concedet id, in quo ipse deceptus fuit. sin rem urgebit, et omni vi in legem stabiliendam incumbet: ego sane qui eum laudem non invenio, vituperare autem nolo. ne igitur contemderis, Leptine, neque violenter quicquam tale

ἐν φιλονείκῃ, Λεπτίνῃ, μηδὲ βιάζῃ τοιοῦτον μηδέν, δι' ἃ μὴτ' αὐ-
 τὸς δόξεις εἶναι βελτίων, μὴθ' ④ πεισθέντες σοι· ἄλλως τε καὶ
 γεγενημένους σοι ἔργων ἀκινδύνους. διὰ γὰρ τὸ τελειῶσαι Βά-
 θιππον, τὸν τελευτῶν πατέρα Αφειψίωνος, ὃς αὐτὸν ἔτ' ὄντα ὑπεύ-
 θυνον ἐγράψατο, ἐξήλθον ④ τ' κρίσεως χρόνοι. καὶ νῦν πρὸς αὐ-
 τῷ ἔ νόμος πᾶς ἐστὶν ὁ λόγος· τέτω δὲ ἐδείξαι ἐπὶ κίνδυνον. Καί ②
 τοι ἔ τῷτο ἀκῶ σε λέγειν, ὡς ἄρα τρεῖς σέ πινες γραψάμενοι
 πρῶτεροι τῷδε ὄγκῳ ἐπεξήλθον. εἰ μὲν οὐκ ἐγκαλῶν αὐτοῖς λέγεις,
 ὅτι σε ἐ κατέστησαν εἰς κίνδυνον, φιλοκινδυνότατος εἰ πάντων ἀν-
 θρώπων· εἰ δὲ τεκμήριον ποιῇ ἔ τα δίκαια εἰρηκέναι, λίαν δὴ πρὸς
 ποιῆς. πῶ γὰρ εἵνεκα τέττε βελτίων ἔσθ' ὁ νόμος, εἰ τις, ἢ τελειώ-
 πηκε τῷ γραψάμενων πρὶν εἰσελθεῖν, ἢ πεισθέντες ὑπὸ σοῦ διε-
 γράψατο, ἢ καὶ ὅπως ὑπὸ σὲ παρεσκευάσθη; ἀλλὰ ταῦτα μὲν
 ἐδὲ λέγειν καλόν. Ημεῖς δὲ πρὸ νόμου συνώδικοι, καὶ μάλιστα ④
 δεινοὶ λέγειν ἄνδρες, Λεωδάμας Αχαρνῶν, καὶ Αριστοφῶν Αζωιωτῶν,
 καὶ Κηφισόδοτος ἐκ Κεραιμῶν, καὶ Δεινίας Ερχιδῶν. ἀ δὲ πρὸς τέττες
 ὑπολαμβάνοιτ' ἂν εἰκότως, ἀκῶσαι, καὶ σκοπεῖτε, ἂν ὑμῖν δίκαια
 φαίνηται. πρῶτον μὲν, πρὸς Λεωδάμαντα· ὅτι ἐγράψατο τῷ
 Χαβρίῃ δωρεάν, ὃν ἢ τέτ' ἐνεσι τὸ τ' ἀτελείας τῷ ἐκείνῳ τι δο-
 θέντων, ἔ πρὸς ὑμᾶς εἰσελθὼν ἡγήθη. ④ νόμοι δὲ ὅτι ἐῶσι δις
 πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπὲρ τῶν αὐτῶν, ἔτε δίκας, ἔτε δόλως, ἔτε

tale constituere velis, quo nec tibi, nec eis
 qui tibi paruerint, virtutis et bonitatis opinio
 augebitur: praesertim cum ex hoc iudicio
 nihil tibi periculi metuendum sit. quia enim
 Bathippus Aphepionis pater obiit, qui istum,
 adhuc obnoxium, accusarat, exierunt iudi-
 cii tempora: nunc omnis est de lege dispu-
 tatio: isti vero periculi nihil est. Sed audio
 te paratum esse dicere, cum tres te prius ac-
 cusarint, eorum neminem actionem esse per-
 secutum. quos si ob id culpas, quod tibi
 creare periculum noluerunt: omnium ho-
 minum es audacissimus. sin ita probari cen-
 ses causae tuae bonitatem, inepte facis. an
 enim propterea lex tua melior est, si quis

accusatorum, priusquam veniretur in iudici-
 um, vel obiit, vel a te corruptus ab actione
 desitit, vel denique a te subornatus fuit?
 sed ista ne dici quidem merentur. Delecti
 sunt autem, qui legi patrocinentur, eloquen-
 tissimi viri, Leodamas Acharnensis, et A-
 ristopho Azenienfis, et Cephisodotus Ce-
 ramenfis, et Dinias Erchientis. de quibus,
 quid vos sentire deceat, audite quaeso, et
 considerate, an vobis iustum videatur. ac pri-
 mum Leodamas Chabriae donationem ac-
 cusavit (est autem etiam immunitas inter
 alia quae illi concessa sunt) et apud vos iu-
 dicio victus est. legas autem vetant, ne b.s.
 cum eodem iisdem de rebus vilo iudicio
 aut

+ διαδικασίαν, ἔτ' ἄλλο τοιοῦτον εἶναι. χωρεῖς ὃ τέτων, ἀτο-
 πώτατον ἂν πάντων συμβαίη, εἰ τότε μὴ τὰ Χαβεῖς παρ' ὑμῖν
 ἔργα μείζον ἰσχυε τῶν Λεωδάμαν[ο] λόγων· ἐπειδὴ ὃ ταῦτά
 τε ὑπάρχει, ἔ τὰ τῶν ἄλλων διεργείων πωροσγέρονε, πηνικαῦτα
 σύμπαντα ταῦτα ἀδενέσερα τῶν τέτε λόγων γίνοιτο. καὶ μὴ,
 πώς γε Αἰρισοφῶν[τα], πολλὰ καὶ δίκαια δὴ ἔχεν εἰπεῖν οἶμαι. ὅτ' ἔ
 δέξο πὴν δωρεὰν παρ' ὑμῖν, ἐν ἣ τέτο ἐνὶ κῶ· καὶ ἔ τῷ ἔπιπμω,
 δεῖ γὰρ ἐφ' ὑμῖν εἶναι διδόναι τὰ ὑμέτερα αὐτῶν οἷς ἂν βέλῃσθε·
 ἀλλ' ἐκείνός γε ἔχει δίκαιον εἶναι φημι, τὸ, ὅτε μὴ τῷ ἔμελλεν
 ὑπάρξαι λαβόντι, μηδὲν ἡγεῖσθαι δεινόν· ἐπειδὴ ὃ ἐτέρῳ δέδοτο,
 πηνικαῦτ' ἀγανακτεῖν καὶ πείθειν ὑμᾶς ἀφελέας. καὶ μὴ Γελαρ-
 χῶ πέντε τάλαντα λαποδουῶναι γέγραφεν ὅτ' ὡς πωροσγόντι τῷ
 ἐν Πειραιεῖ ἔ δῆμα, καὶ καλῶς ἐποίει. μὴ τοίνυν ἀ μὴ μὴ ἀμάε-
 + πρεα, ταῦτ' ἔπι τῇ ἔ δῆμα πωροσάσει διὰ σὲ δεδόσθω· ὦν δὲ
 αὐτὸς ὁ δῆμα μαρτυρίας ἔσπεν, ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀναγράφας,
 καὶ πάντες συνίσασσι, ταῦτ' ἀφελέας πωροσάει· μηδ' ὁ αὐτὸς φαί-
 νει, τάτε ὀφειλόμην δέξαι λαποδουῶναι δέ, γράφον, καὶ ἄ τις πωροσ
 ἔ δῆμα κεκόμισαι, ταῦτ' ἀφελέας πωροσάειν. καὶ μὴ πώς γε
 Κηφισόδοτον, ῥσῆτ' ἂν εἴποιμι. ἔτός ἐστιν εἰδένος ἡπτον, ὃ ἄνδρες
 Αθῆναιοι, πᾶν λεγόντων δεινὸς εἰπεῖν. πολὺ τίνυν κάλλιον τῇ
 δεινότητι ταύτῃ χεῖρας ἔπι τὸ εἶναι ἀδικῆναι ὑμᾶς κολάζειν, ἢ τέε

aut ratione agi liceat. fuerit autem omnium
 absurdissimum, cum Chabriae facinora apud
 vos tum plus valuerint quam eloquentia Leo-
 damantis: nunc demum, cum et illa ma-
 nent, et aliorum facta, qui bene de republica
 meriti sunt, accesserunt, istius eloquentia
 vniuersa superari. in Aristophontem puto me
 habere multa quae iure dicam. is donatio-
 nem a vobis consecutus est, qua etiam im-
 munitas continetur: nec id ego reprehendo.
 penes vos enim esse decet, ut vestra, quibus-
 cunque visum vobis fuerit, detis: sed illud
 iniquum esse dico, quod eam commoditatem
 sibi tribui, aequissimo animo passus, nunc
 demum postquam eadem aliis concessa est,
 indignatur, et vobis suadet ut eos spoliatis,

et quidem hic auctor fuit, ut Gelarcho quin-
 que talenta numerarentur, quod is ea com-
 modasset eise populo, qui in Piraeum secesse-
 rant: nec id ego reprehendo, sed potius
 recte factum esse censeo, ne igitur, cum tu
 ea, quae teste nullo probantur, per causam
 populi dederis, suadeas ut haec eripiantur,
 quorum ipse populus testimonia, et in in-
 scriptionibus templorum, erexit, et omnes
 conscii sunt: nec qui debita reddenda esse
 decreuisti, idem horteris, ut aliquis iis spo-
 lietur, quae populo accepta retulit. iam Ce-
 phisodoto tantum responsum esse volo. is,
 Athenienses, cum eloquentia nemini orato-
 rum cedat, plus laudis mereretur, si ea facul-
 tate ad exigendum a fontibus supplicium,
 quam

ἀγαθὸν τινὶ αἰτίοις ἀδικεῖν. εἰ γὰρ ἀπεχθάνεσθαι τισι δεῖ, τοῖς ἀδικῶσι τὸν δῆμον, οὐ τοῖς ἀγαθόν τι ποιῶσιν, ἔγωγε νομίζω δεῖν. πρὸς τοίνυν Δεινίαν· ὅτι ἴσως ἐρεῖ πεπραγμένης αὐτῆς καὶ λειπευμένης. ἐγὼ δὲ, εἰ πολλὰ τῇ πόλει Δεινίας ἀξίον αὐτὸν παρέσχεν, ὥς ἐμοιγε δοκεῖ· νῦν δὲ θεὸς, μᾶλλον ἂν ᾧδανέσμαιμι αὐτῇ πᾶσι πρὸς ὑμᾶς ἀξιῶν δέξασθαι, ἢ τὰς ἐτέρας πρὸς ἑτέραν δοθείσας ἀφελῶς κελύειν. πολὺ γὰρ βελτίον· ἀνθρώπος ἐστίν, ἐφ' οἷς αὐτὸς δὲ πεποίηκεν, ἀξιῶν τιμᾶσθαι, ἢ ἐφ' οἷς ἕτεροι ποιήσαντες ἐτιμήθησαν, φθονεῖν. ὃ δὲ δὴ μέγιστον ἀπάντων, καὶ κοινὸν ὑπάρχει κατὰ πάντων τῶν συνδίκων τέτων· πολλάκις εἰς ἕκαστον πρὸς ἑτέρον τισι πράγμασι συνδίκῳ γέγονεν. ἐστὶ δὲ καὶ μάλα ἔχων νόμον ὑμῖν καλῶς, ὅς ἐστι τῇ τέττοις τεθείς, ἀλλ' ἵνα μὴ τὸ πρᾶγμα ὥσπερ ἐργασία τις ἢ καὶ συκοφαντία· ΜΗ ΕΞΕΙΝΑΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΘΕΝΤΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΛΕΟΝ ἢ ΑΠΑΞ ΣΤΝΔΙΚΗΣΑΙ. τὰς δὲ συνεργῶντας νόμῳ ἐκ διδασκονίας ὑμᾶς, ὥς ἐπὶ τῇ δειῶς ἐστίν, αὐτοὺς τοῖς ὑπάρχουσιν νόμοις δεῖ πειθομένους φαίνεσθαι· εἰ δὲ μὴ, γελοῖον, νόμῳ μὴ συνδικεῖν, νόμον δὲ αὐτὰς ᾧδανέειν ἑτέραν. ἀνάγνωθι λαβὼν τὸν νόμον αὐτοῖς, ὃν λέγω. ΝΟΜΟΣ. οὗτο, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ παλαιὸς ἔσθ' ὁ νόμος, καὶ καλῶς ἔχων· ὃν, εἰς σωφρονώσιν, φυλάξοντα ᾧδανέειν ἔτοι. Εγὼ δὲ ἔτι μικρὰ πρὸς ὑμᾶς εἰπὼν, κατέβησομαι. ἐστὶ γὰρ, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,

quam ad laedendos bene meritos vteretur. nam si quorum odia suscipienda sunt, eorum inimicitiae subeundae sunt, qui laedunt populum, non qui eidem benefaciunt, mea quidem sententia. Dinias porro fortassis commemorabit, se triremis instruxisse, et aedilicia munera exhibuisse. ego vero, si Dinias, id quod et ipse existimo, bene de republica meritus est: potius auctor ei fuerim muneris aliquid a vobis petendi, quam ut iuberet eos, qui prius acceperant, spoliari. nam boni viri hoc potius officium est, pro suis beneficiis gratiam exigere, quam habitos honores aliis inuidere. quod vero omnium maximum est, et in genere contra istos omnis aduocatos facit: unusquisque eorum saepe prius quibus-

VOL. III.

dam in causis subscripsit. est autem praeclara lex apud vos, non ob huiusmodi viros lata, sed ideo, ne ea res quaestui esset sycophantis quibusdam, NE LICEAT POPULI SVFFRAGIIS NON DELECTO PLVS QVAM SEMEL SVBSCRIBERE. decet autem patronos legis, cuius vobis aequitatem persuadere student, ipsos veteribus legibus obtemperare: quod si negligunt, ridiculum est, eos, dum legi patrocinantur, aliam legem interim violare. cape legem de qua dico, ac recita. LEX. haec, Athenienses, et vetusta et praeclara lex est: quam nec isti, si sapiunt, violabunt. Ego vero, ubi pauca addidero, descendam. studio et magnae curae vobis esse debet, Athenienses, cum ut omnes leges vestrae praeclarissimae sint, tum vero haec

H

hae

πάντας μὲν τοὺς νόμους ὑμῖν, ὡς ἐγὼ νομίζω, παρδασέον ὡς κάλιστα ἔχειν· μάλιστα δὲ τέτρες, δι' ὧν μικρὸν ἢ μεγάλῳ ἐς εἶναι τινὲς πόλιν. εἰσὶ δὲ οὗτοι πένες; οἳ τε τοῖς ἀγαθὸν τι ποιοῦσι, τὰς πρὸς διδόντες, καὶ τοῖς τὰναντία πωροῦντες, τὰς πτωχείας. εἰ γὰρ ἅπαντες ὡς ἀληθῶς τὰς ἐν τοῖς νόμοις ζημίας φεβόμενοι, τοῦ κακὸν τι ποιεῖν ἀποσταῖεν, καὶ πάντες τὰς ἐπὶ ταῖς ἀνεργεσίαις δωρεὰς ζηλώσαντες, ἃ καὶ πωροῦντες πωροῦντο· τί καλύψει μέγιστον εἶναι τινὲς πόλιν, καὶ πάντας χρηστὰς, καὶ μηδένα εἶναι τὸν πονηρὸν; ὁ τοίνυν νόμος ὅδε ὁ Λεπτίνης ἐμόνον, ὃ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸτ' ἀδικεῖ, ὅτι τὰς τιμὰς ἀναγρῶν τῇ ἀνεργεσίᾳ, ἀχρεῖον τὴν Ἰστικίαν τοῖς φιλοδιμειῶσι βελοπόροις καθίστησι· ἀλλ' ὅτι καὶ πᾶσι νόμιμα δόξαν αἰσχύνει τῇ πόλει κατὰλείπει. ἴστε γὰρ δήπερ τὸτ', ὅτι τῇ τὰ δεινότερα ὑμᾶς ἀδικεῖντων, ἐν ἑκάστῳ πῖμμα ὑπάρχει διὰ τὸν νόμον, ὃς διαρρήδην λέγει,

ΜΗΔΕΝ ΩΣ ΧΡΗ ΤΙΜΗΜΑ ΤΠΑΡΧΕΙΝ ΕΠΙ ΚΡΙΣΕΙ ΠΛΕΟΝ Η ΕΝ ΟΠΟΤΕΡΟΝ ΑΝ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΙΜΗΣΗΙ ΠΑΘΕΙΝ Η ΑΠΟΤΙΣΑΙ ΑΜΦΟΤΕΡΑ ΔΕ ΜΗ ΕΞΕΣΤΩ. ἀλλ' ἔχ' ὅδε ἐχρήσατο τέτῳ τῷ μύθῳ. ἀλλ' εἰς τις ἀπατήσῃ χάριν ὑμᾶς, ΑΤΙΜΟΣ ΕΣΤΩ, φησὶ, ΚΑΙ Η ΟΥΣΙΑ ΔΗΜΟΣΙΑ ΓΕΤΩ. δύο τιμήματα ταῦτα. ΕΙΝΑΙ ΔΕ ΚΑΙ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΑΓΩΓΑΣ ΕΑΝ ΔΕ ΑΛΩΙ ΕΝΟΧΟΣ ΕΣΤΩ ΤΩΙ ΝΟΜΩ ΩΣ ΚΕΙΤΑΙ ΕΑΝ ΤΙΣ ΟΦΕΙΛΩΝ ΑΡΧΗΙ ΤΩΙ ΔΗΜΟΣΙΩΙ.

hae in primis, quae ciuitatem aut magnam aut parvam efficere possunt, eae vero quae sunt? hae nimirum, quae et bene meritis honorem habent, et improbos suppliciis coercent. nam si omnes, poenarum metu quae legibus sancitae sunt, maleficiis omnibus abstineant, et omnes praemiis beneficiorum inuitati, officium facere studeant: quid obstat, quo minus ciuitas florentissima efficiatur, et boni sint omnes, malus nemo? at ista Leptinae lex non id solum, Athenienses, mali habet, quod sublati bene meritum praemiis, efficit, ne qui sui erga vos studii et beneuolentiae fructum percipiant: sed illud etiam, quod nostrae ciuitati turpissimam violatarum legum opinionem con-

ciliat. neque enim vos profecto praeterit, ea lege vnam tantum poenam esse constitutam eis etiam qui grauissime in vos deliquerunt, qua sancitum est, VNIVS IVDICII NON PLVS VNA AESTIMATIONE ESSE DEBERE VTRA IN FORO DECRETA FVERIT VEL LVENDA ESSE VEL SOLVENDA VTRASQUE VERO NON LICERE. hac vero mensura iste non vsus est. sed si quis gratiam referri sibi postulat, INFAMIS, inquit, ESTO ET OPES SVS PVBLICENTVR. binae poenae hae sunt. LICEAT PORRO ET DEFERRE ET IN CANCEREM ABDVCERE QVOD SI CONVICTVS FVERIT OBNOXIVS ESTO LEGI QVAE LATA EST CONTRA AERARIOS SI MAGISTRATVS GESSE-

RINT:

θάνατον λέγει. τὸτο γὰρ ἐς' ἐπὶ ἐκείνῳ τὸ θηλίμιον. ἔκβεν τέτα
τιμήματα ταῦτα. πῶς ἐν ἑ γέτλιον καὶ δεινόν, ὃ ἄνδρες Αθη-
ναῖοι, εἰ χαλεπώτερον εἶναι δοῖται παρ' ὑμῖν, χάριν δὲ ποιήσω-
τα ἀπαῖκιν, ἢ τὰ δεινότατα ἐργαζόμενον ληφθῆναι; αἰσχροῦς,
ὃ ἄνδρες Αθλιναῖοι, καὶ κακῶς ἔχων ὁ νόμος, καὶ ὁμοίῳ φθόνῳ
τίνι καὶ φιλονεικίᾳ. καὶ τὸ λοιπὸν ἐγὼ. τοιούτοις δέ τις παροτρύνει
ὁ γράφων χερσὶν ὑμῖν δὲ ἔχει πρέπει τὰ τοιαῦτα μιμεῖσθαι, οὐδὲ
ἀνάξια φαίνεσθαι φρονεῖν ὑμῶν αὐτῶν. φέρε γὰρ, πρὸς Διὶ,
τί μάλιστα ἂν ἀποδύξαιμεθα πάντες; καὶ τί μάλιστα ἐν ἅπασι δι-
ασπιδάσαι τοῖς νόμοις; ὅπως μὴ γηήσωμαι ὅτι ἀλλήλοισι
φόναι· πρὸς ὧν ἔξαιρέτω ἡ βελὴ φύλαξ ἢ ἐν Αρείῳ πάλῳ τέ-
τακται. ἐν τοίνυν τοῖς πρὸς τῶν νόμοις, ὁ Δράκων φοβερόν κα-
τασπιδάζων καὶ δεινόν, τὸ, τινὰ αὐτόχειρα ἄλλε γήνεας, καὶ
γράφων χερσὶν εἰργεῖν τὸν ἀνδροφόνον, σπονδῶν, κρατήρων,
ιερῶν, ἀγορῶν, πρὸς τὰ τάλλα διελθῶν, οἷς μάλιστα ἂν τινες ὀ-
έλο. Ἰππάρχῃ τοῦ τοιούτου τι ποιῇν· ὅμως οὐκ ἀφείλετο τὴν ἑ δι-
καίαν τάξιν, ἀλλ' ἐθήκεν, ἐφ' οἷς ἔξεῖναι ἀποκλινεῖν καὶ οὕτω
τις δράσῃ, καθαρὴν δώριον εἶναι. εἴτ' ἀποκλίνειν μὴ δικαίως,
ἔνγε τοῖς παρ' ὑμῖν νόμοις ἔξεσθαι· χάριν δ' ἀπαῖκιν, ἔτε δι-
καίως, ἔθ' ὅπως οὖν, διὰ τὸν τέτε νόμον; μηδαμῶς, ὃ ἄνδρες
Αθλιναῖοι, μὴ βέλτε δόκειν περὶ πεισθεῖν ἀποδύξαι, ὅπως

RINT. mortem dicit. nam id eius rei sup-
plicium est. tres igitur poenae sunt hae. an
non igitur miserandum et acerbum est, A-
thenienses, si gratius apud vos videbitur,
gratiam pro beneficio repetere, quam gra-
vissimi sceleris reum peragi? turpis lex est,
Athenienses, et minime probanda, et inui-
diae ac aemulationi cuidam similis, ne plura
dicam. et quidem his affectibus laborare vi-
detur auctor illius; vobis vero non convenit
taliam imitari, neque virtute vestra quicquam
indignum committere. quid enim obsecro
est, quod maxime deprecemur omnes? et
quid omnibus legibus accuratissime cautum
est? ne mutuae caedes fiant; cuius rei custos
eximius senatus Arcopagiticus est constitu-

tus. in legibus igitur Draco quae de homi-
cidis latae sunt, cum maximum terrorem
incutere omnibus vellet, ne quis iugularet
alterum, scripsit, homicidam arcendum esse
a purgationibus, libationibus, crateribus, fa-
nis, foro: et cetera commemoravit omnia,
quibus se homines maxime repressurum opi-
natus est, ne quid tale auderent; nec tamen
iuris ordinem sustulit, sed definiuit, propter
quae liceret caedem facere: et si quis eo
modo caedem fecisset, purum fore pronun-
ciauit, occidere igitur iure, vestris quidem
legibus licebit: gratiam repetere, neque iure,
nec villo modo licebit, per istius legem? mi-
nime vero, Athenienses, minime de vobis
eam opinionem suboriri patiamini, ut hoc
maiori

μηδενὶ τῷ δὲ τι ποιέειν ὑμᾶς χάριν ἔξῃσαι κομίσασθαι, ἢ ὅπως
 μηδεὶς φόνοϑ ἐν τῇ πόλει γῆσῃ· ἀλλ' ἀναμνηστέες τῷ και-
 ρῶν, παρ' οὓς δὲ πεπονηότες δὲ πεποιήκατε οὗτ' ὀργισμένους, καὶ
 τῆς Διοφάντης σήλης, ὡς ἡς εἶπε Φορμίων· ἐν ἣ γέγραπται καὶ
 ὁμώμοσαι· ἌΝ ΤΙΣ ΑΜΥΝΩΝ ΤΙ ΠΑΘΗ ΤΗΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΙ ΤΑΣ
 ΑΥΤΑΣ ΔΩΣΕΙΝ ΔΩΡΕΑΣ ΑΣΠΕΡ ΑΡΜΟΔΙΩΙ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΙ,
 κατεψηφίσασθε ὁ νόμος. οὐ γὰρ ἔνεσ' ὀρεσκαῖν, εἰ μὴ τῷτο ποιή-
 28 σείε. Παρὰ πάντα δ' ταῦτα, ἐκείνο ἐπ' ἀκούσατέ με. ὅτι ἐν τῷτον
 ἔχειν καλῶς τὸν νόμον, ὃς ὡς τῷ παρεληλυθότων ἐς μελλόν-
 των δ' ταῦτά λέγει. ΜΗΔΕΝΑ ΕΙΝΑΙ ΦΗΣΙΝ ΑΤΕΛΗ ΠΛΗΝ ΤΩΝ
 ΑΦ ΑΡΜΟΔΙΟΥ ΚΑΙ ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ. καλῶς. ΜΗΔΕ ΤΟΛΟΙΠΟΝ
 ΕΞΕΙΝΑΙ ΔΟΥΝΑΙ. μηδ' ἀντοιστοίπνες γῆναι, Λεπτίνη; εἰτὰ ὡς
 31 δ' μὴ κατεμέμφε, τί μὴ καὶ τὰ μέλλοντα ἦδεις; ὅτι, νῆ Δία, πόρρω
 δ' τι τοῦτον ἐλπίζειν νῦν ἐσμεν. καὶ εἴημεν γε, ὦ ἄνδρες Α-
 θηναῖοι· ἀλλὰ καὶ ἀνθρώπους γε ὄντας τοιαῦτα καὶ λέγειν καὶ νο-
 μοθετεῖν, οἷς μηδεὶς ἀν νεμεσίσαι καὶ τὰγαθὰ μὲν περσοδοκᾶν, καὶ
 τοῖς θεοῖς ὀρχεῖσθαι δίδοναι, πάντα δ' ἀνθρώπινα ἡγεῖσθαι. εἴδε γὰρ
 ἀν Λακεδαιμόνιοι πόλε ἡλπισαν εἰς τοιαῦτα πρᾶγματ' ἀφί-
 ξεσθαι· εἴδε γε ἴσως Συρακούσιοι, τοπάλαι δημοκρατέμενοι, καὶ
 φόροις Καρχηδονίοις πρᾶπτόμενοι, καὶ πάντων τῶν ὡς αὐτοὺς
 ἀρχόντες, καὶ ναυμαχία νενικηκότες ἡμᾶς, ὑφ' ἐνὸς γεγραμμένως,

maiori studio vobis fuisse videatur, ne cui
 gratia referatur, quam ne qua caedes in vrbe
 vestra fiat: sed recordati eorum temporum,
 quibus affecti beneficiis gratiam retulistis,
 immunitate data: et Diophanti statuæ, de
 qua Phormio dixit, in qua scriptum et iure-
 iurando confirmatum est, SI CUI QUID PRO
 LIBERTATE POPVLI PROPVGNANTI AC-
 CIDERIT EADEM VOS ILLI PRAEMIA
 DATVROS QVAE HARMODIO ET ARI-
 STOGITONI, condemnate legem istam.
 quod nisi factum fuerit, iurifiurandi vestri
 religionem violabitis. Praeter haec omnia, et-
 iam illud audite. fieri nequit vt ea lex com-
 mode lata sit, quæ de praeteritis et futuris
 non eadem statuit. NE QVIS, inquit, IMM-
 VNIS ESTO EXCEPTIS HARMODII ET A-

RISTOGITONIS POSTERIS. bene. NEC
 DEINCEPS DARE LICEAT. ne tum quidem,
 Leptine, si tales aliqui exstiterint? si antea
 reprehendis, cur non futurorum etiam ratio-
 nem habuisti? ob id scilicet, inquires, quia tale
 nihil metuendum nobis est. vtinam quidem
 ita sit, Athenienses; sed cum homines simus,
 ea tum dicenda, tum legibus sancienda sunt,
 quæ nemo iure culparit. et bona quidem
 exspectanda, et votis a diis immortalibus
 exoptanda sunt: sed nihil humani tamen a-
 lienum a nobis existimare debemus. nec
 enim Lacedaemonii vnquam sperarunt ita
 secum actum iri: neque forte Syracusani,
 qui populari sunt olim vsi republ. et tri-
 buta a Carthaginensibus exegerunt, et fini-
 timis omnibus imperarunt, cum nos nauali
 proe-

ὅς ὑπερέτης ἦν, ὥς φασι, τυραννηθήσεω. ἐδὲ γε ὁ νυνὶ ὢν Διονύσιος ἤλπισεν ἂν ποτ' ἴσως παλοῖω στρατῷ, καὶ στρατιώταις ὀλίγοις Δίωνα ἐλθόντα ἐπ' αὐτόν, ἐκβαλεῖν τὸν τεύχεσι πολλὰς, καὶ ξένοις, καὶ πόλεις κεκτημένον. ἀλλ', οἶμαι, τὸ μέλλον ἄδηλον πάντων ἀνθρώποις· καὶ μικρὴ καὶ μεγάλων πραγμάτων αἴποι γίνονται. διὸ δέ μετριάξεν ἐν ταῖς διπραξίαις, καὶ θεωρημάτων τὸ μέλλον φάνεω. Πολλὰ δ' ἂν τις ἔχοι λέγειν, ὅτι διεξιέναι, 29
 πρὶν ἢ μηδαμῇ μηδὲ καθ' ἑν τῶτον ἔχειν καλῶς τὸν νόμον, μηδὲ συμφέρεν ὑμῖν· ἀλλ', ἵν' ἐν κεφαλαίῳ τῶτο μάθῃς, καὶ γὰρ παύσωμαι λέγων, ὡς ποιεῖσαι. σκέψασθε πρὸς ἀλλήλους, καὶ λογίσασθε πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς, τί τε συμβῆσεται κατεψηφισμένοις ὑμῖν τοῦ νόμου, καὶ τί μή. εἴτα φυλάττειτε καὶ μέμνησθε, ἃ ἂν ὑμῖν εἴξῃ ἐκατέρω φανῇ, ἵνα ἔλησθε τὰ κρείττω. ἂν μὲν τοίνυν κατεψηφίσθητε, ὥστε ἡμεῖς κελδύοντες, ④ μὲν ἄξιοι τὰ δίκαια παρ' ὑμῶν ἔξωσιν. εἰ δέ τις ἐξ' ἀνάξιός, ὥς ἔσω, πρὸς τὴν δωρεὰν ἀφαιρεθῆναι, δίκην, ἣν ἂν ὑμῖν δοκῇ, δώσῃ καὶ τὸν παρυσενλευμένον νόμον· ἢ ὅτι πόλις, πρὶν, δίκαια, πρὸς ἀπαντὰς ἀψευδὲς φανήσεται. εἰ δ' ὅτι ἀποψηφίσθητε, ὅ μὴ ποιεῖσαι, οἱ μὲν χεῖροί, διὰ τὰς φάουλαις ἀδικηθήσονται, ⑤ ὅτι ἀνάξιοι, συμφορᾶς ἑτέροις αἴποι γήρῃσονται· δίκην δ' ἐπ' ἡντινῶν αὐτοὶ δώσονται· ἢ δὲ πόλις τάναντία ὧν εἶπον δρετίως, δόξει ἄπιστος, φθονερά, φάυλη πρὸς πάντας εἶναι.

proelio superassent, ne ab vno, qui scriba, vt aiunt, et minister fuerat, tyrannide opprimerentur. neque Dionysius, qui adhuc superstes est, vnquam fortassis opinatus est fore, vt a Dione rotunda naue, et paucis cum militibus aduersus se profecto, imperio spoliaretur, qui triremis multas, et milites, et vrbis possideret. sed, mea sententia, quid futurum sit, omnibus hominibus obscurum est: et paruae occasiones magnos motus mutationesque pariunt. quare modus in rebus secundis seruandus est, et prouidendum, quid accidere possit. Multa dici et commemorari possent ad istam legem euertendam, vt quae nec probanda, nec vobis profutura sit: sed vt id paucis intelligatis, et ego tandem dicendi finem faciam, sic agite. con-

ferre inter se, et cogitare cum animis vestris, quid vobis euenturum sit, si legem istam damnaueritis, quid, si approbaueritis. deinde tenete et mementote, quae ex vtraque re vobis fore videbuntur, vt potiora praeferatis. si igitur eam damnabitis, vt nos iubemus, et digni ius suum a vobis consequentur; et si quis indignus est (sicut esto sane aliquis) praeterquam quod dono priuabitur, ex animi vestri sententia etiam a vobis punietur lege a nobis substituta: et nostra ciuitas fidelis, iusta, verax erga omnis videbitur. sin approbabitis (quod absit vt faciatis) et boni propter improbos afficientur iniuria: et indigni calamitatis aliis auctores erunt, nec vllas ipsi poenas dabunt: nostraque ciuitas, contra quam dixi modo, vt perfida, vt inuida,

ἔκκεν ἄξιον, ὃ ἄνδρες Αθιναῖοι, τοσαύτῃ βλασφημίᾳ, ἀντὶ κα-
λῶν καὶ παροσχόντων ὑμῖν ἀγαθῶν ἐλέσθ. καὶ γὰρ ἕκαστος ὑμῶν ἰδίᾳ
μεθέξει τῆς δόξης τῶν κοινῇ γνωσθέντων. καὶ γὰρ ἀγνοεῖ γε τέτοιο εἶδος
ἔτε τῶν παλαιότητων, ἔτε τῶν ἄλλων, ὅτι ἐν μὲν παλαιᾷ δικαστηρίῳ
Λεπτίνης πρὸς ὑμᾶς ἀγωνίζεσθαι. ἐν δὲ τῇ τῶν κακομηδόνων ὑμῶν
ἐνός ἕκαστος γνώμη, Φιλανθρωπία πρὸς Φθόρον, καὶ δικαιοσύνη πρὸς
καχίαν, καὶ πάντα τὰ χρηστὰ πρὸς τὰ πονηρὰ ἀντιτάττει. ὣν τοῖς
βελτίοσι παρθόμοι, καὶ κατὰ ταῦτα ἡμῖν φίλοι, τὴν ψῆφον, αὐτοί
τε ἂν προσέχει δόξεσθαι ἐγκρίνειν, καὶ τῇ πόλει τὰ κάλλιστα ἐσέσθαι
ἐψηφισμένοι, καὶ περὶ αὐτῶν ἔλθῃ ποτὲ καιρὸς, ἐκ ἀπορήσεως τῶν ἐθε-
λησόντων ὑπὲρ ὑμῶν κινδυνεύειν. ὑπὲρ ἐν τέτῳ πάντων οἶμαι
δεῖν ὑμᾶς παρδάξαι, καὶ προσέχειν τοῦ νέου, ὅπως μὴ βιασθῇτε ἀ-
μαρτεῖν. πολλὰ γὰρ ὑμεῖς, ὦ ἄνδρες Αθιναῖοι, πολλάκις ἐκ ἐδοδά-
χθητε ὡς ἐστὶ δίκαια, ἀλλ' ἀφηρεθήτε ὑπὸ τῶν λεγόντων κραυγῆς,
καὶ βίας, καὶ ἀναισχυντίας. ὃ μὴ παύοιτε νυνὶ. καὶ γὰρ ἄξιον. ἀλλ' ἂν
δίκαια ἐγνώκατε, ταῦτα φυλάττειτε, καὶ μνημονεύετε, ὥς ἂν ψηφί-
σθαι, ἢ ὄρεσθαι θῆσθε τὴν ψῆφον κατὰ τῶν τὰ πονηρὰ συμβεβη-
κότων. θαυμάζω δὲ ἔγωγε εἰ τίς μὲν τὸ νόμισμα διαφθείρεται, θά-
νατος παρ' ὑμῖν ἐστὶν ἢ ζημία. τοῖς δὲ ὅλῳ τὴν πόλιν κίβδηλον καὶ
ἀπυσον ποιεῖσθαι λόγον δώσετε. καὶ δὴ παρὲς ὃ Ζεὺς καὶ θεοὶ, ἐκ οἷδ' ὅτι
δεῖ πλείω λέγειν. οἶμαι γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι τῶν εἰρημίων.

da, vt mendax apud omnis traducetur. quare non committendum est, Athenienses, tantam ignominiam vt adsciscatis, praeclaris et vobis conuenientibus bonis repudiatis. nam quisque vestrum eius opinionis quae de publicis decretis oritur, partem capiet. non enim quisquam ignorat, vel eorum qui circumstant, vel ceterorum, Leptinem in iudicio nobiscum contendere: sed in singulorum iudicium animis, humanitati cum inuidia, iustitiae cum improbitate, denique virtutibus omnibus cum vitiis certamen esse. si igitur melioribus obtemperantes, nobis assensu fueritis, tum ipsi quae decet decreuisse videbimini: tum quae reipublicae honestissima erunt, statuetis: tum, si quod forte inciderit tempus, non deerunt qui pro vobis adire pericula non dubitent. haec igitur vni-

versa curae vobis opinor, ac studio esse debent, ac diligenter prouidendum, ne vi ad delinquendum adigamini. saepe enim factum est, Athenienses, vt multa vobis probata et persuasa non sint: sed erepta et extorta oratorum clamoribus et violentia et impudentia. id quod nunc vos committere indignissimum fuerit; sed quae iusta esse intelligitis, ea tenete ac recordamini: vt in pronunciando ferendisque suffragiis, quemadmodum iurifurandi religio postulat, consultores improbos condemnetis. miror autem, eos qui monetam adulterant capite mulctari apud vos: eis vero qui totam ciuitatem adulterinam et infidam reddunt, dicendi fieri potestatem. nescio medius fidius, quorsum adtineat plura dicere. arbitror enim vos omnia quae diximus satis intellexisse.

NOTAE

IN

ORATIONEM adu. LEPTINEM.

VSITATIOR multo apud Antiquos erat Inscriptio, *περὶ ἀτιλείας*, siue potius, *περὶ ἀτιλείων*, *De Immunitatibus*, quo nomine laudarunt *Plutarchus* in *vita Demosthenis*, *Dionysius Halic.* in *Epistola ad Ammaeum* p. 121. init. Edit. Sylburg. atque iterum, *de admiranda vi dicendi in Demosth.* pag. 171. fin. *Athenaeus* l. 4. p. 166. Edit. 1612. *Priscian.* l. 18. *Hermogenes* saepi-
vscule, *Photius* in *Myriobibl.* Cod. cclxv. et in *Lexico* inedito, v. *Θίσθαι*, et *Δυσίμαχος*, in qua voce apud *Suidam* pro ἀτιλείων perperam legitur ἀδελφῶν: quali mendo etiam laborat *Harpocrat.* in *Δικαλιούτας*. Oratio est *χαρίεστος* ἀπάντων καὶ γραφικώτατος, vt scribit *Dionysius* loco citato. Egre-
giam in ea subtilitatem admiratus est *Cicero* *Orat. ad Brutum* 111. Cuius denique exordium non il-
laudatum praeteriit summus ille Criticus, *Dionysius Longinus*, teste *Photio* in *Myriobibl.* loco supra a me laudato. Idem *Photius* ibidem traditum esse ait, *Demosthenem* eam conscripsisse annos natum
xxiv. Φασὶ δὲ τὸν Δημοσθένην τίσσασα καὶ εἰκοσι γισνόντα ἔτη τὴν περὶ τῆς ἀτιλείων, ἣτοι τὴν πρὸς Λεπτινὴν, φιλοποιήσασθαι λόγον. δὲ τὸ προοίμιον Δοξγίνῳ ὁ Κερίλικὸς ἀγωνιστικὸν νομίζει. Contra, Praetore Athenis Callistrato habitam esse contendit *Dionysius Halicarn.* qui erat Olymp. cvi^{tae}. annus secundus, atque adeo *Demosthenis* nati xxvii^{mus}. Habebatur certe vix ante istam aetatem quam adsignauit *Photius*, aut citra istam quam *Dionysius*. Nam Olymp. cv. 3. secundum *Diodorum Siculum* *Philippus* Macedoniae Rex Pydnam et Potidaeam cepit, cvi. 3. autem obiit Leuco Rex Bospori. Constat autem ex paginis 17. et 27. huius orationis, tum, quum habita esset, captas esse Pydnam et Potidaeam, Leucodem autem adhuc fuisse superstitem. Porro exeunte oratione memorantur Dionis res feliciter gestae contra *Dionysium Tyrannum*, agitatae illae quidem circa Olymp. cvi mediam,

ita vt non dubitem pronunciare *Halicarnassensem* ipssimam aetatem tetigisse. Nemini, credo, subo-
luit, hanc Orationem mancā et imperfectam ad nos descendisse. Quod tamen necesse est ita se ha-
bere, si bona fide nobiscum egerit *Syrianus* ad *Hermogenem* pag. 28. Καὶ πάλιν, Λεπτινὴν μεμφομένην, ὡς ἀφιλόμινον τὰς δωρεὰς τῶν εὐεργετῶν, εἶπεν, ὅτι οἱ ἄλλα καὶ πολλὰ (lege αἱ πολὺς) καὶ μείζους παρείχοντο τῇ εὐτελείας (lege ἀτιλείας) δωρεὰς, καὶ τὰς εὐεργετίας τῶν ἰδιωτῶν διαπότας καθίστασιν. Qui, tametsi verba *diserta* Auctoris videatur citare, ad-
ludit solummodo ad ea quae dicuntur nostrae Edi-
tionis pag. 12. et 42. Porro de hac Causa, atque de Exitu quem habuit, nonnulla conseruauit *Dionysius Chrysostomus* in *Orat. Rhodiaca* pag. 350. Edit. Morel. 1604. a me adducenda. Παρὰ τοίνυν τοῖς Ἀθηναίοις κατὰ Φίλιππον, μάλιστα δ' ὅτι τῆς ἡγεμονίας παρακωλύσασθαι, τῆς δ' ἐλευθερίας μόνος λοιπὸν ἀντίχρητο, Λεπτινὴς τις εἰσένηκε νόμον, ὡς χρὴν τὰς ἀτιλείας ἀφιλέσθαι τὰς ἐχθρας παρὰ τῷ δήμῳ, δίχα τ' ἀφ' Ἀρμόδιου καὶ Αἰριστογείτονος, καὶ μηκέτι τοιοῦτον ἐξεῖναι δίδοναι μηδὲ τὴν δωρεὰν ταύτην. τί ἐστιν; ἔσθ' ὅπως παρεδίξατο τὸν νόμον; (Ita locum lego. In Editis male repraesentatur.) ἐμμένειν. ἀλλ' ἰσχυρὰ γράφει. Huic Historiae Orationis Leptineae li-
ceat subiungere lepidam narratiunculam ex *Vio-
lito Eudociae* MS. pag. 78. Περὶ Ἀπολλωνίου τοῦ Ἀθηναίου ῥήτορος. — Πρὸς τοῦτον δὲ παρὰ Σέ-
ληνος ἐν Ρώμῃ τὸν αὐτοκράτορα, ἀπιδύσας πρὸς Ἡρακλείδην τὸν σοφιστὴν τὸν ὑπὲρ μελήτης ἀγωνισ-
τὴν καὶ ἀπὸλθεν, ὁ μὲν τὴν ἀτίλειαν ἀφαιρέσας, ὁ δὲ Ἀπολ-
λώνιος δῶρα ἔχων, διαδίδοντο δὲ τὸ Ἡρακλείδην λόγον δὲ ἀληθὴ ὑπὲρ τοῦ Ἀπολλωνίου, ὡς αὐτίκα δὴ βαδισμένον εἰς Λιβύην, ἥνικα Λεπτινὴς ἦν αὐτο-
κράτωρ ἐκεί, καὶ τὰς ἐξ ἀπάσης γῆς ἀρετὰς συνῆγε, καὶ πρὸς αὐτὸν εἰσόντος, ὧρα σοὶ ἀναβύσκειν τὸν πρὸς Λεπτινὴν. Σοὶ μὲν ἔν, ἥδ' ὁ Ἀπολλώνιος, καὶ γὰρ δὴ καὶ ὑπὲρ τῆς ἀτιλείας γέγραπται. TAYLOR.

NOTAE in LIBANII Argumentum.

PAG. 3. lin. 3. ΕΞΟΝ ΕΙΝΑΙ] Nouum istud et insolitum loquendi genus. Tu, vt olim diuinabam, ΕΞΕΙΝΑΙ. Atque ita Bodl. Accedit quod mecum scripsit Auctor argumenti alterius, atque adeo Demosthenes ipse. Vide pag. 8. TAYLOR.

Ibid. 5. ἰγρᾶψαίῃ] Pro ἰγρᾶψαίῃ lectio Editionis Aldinae, Codd. item Regg. quibus vsus est Morelius in Editione sua adornanda, praeter α η, omnium, est ἀντίγραψαίῃ. Incommodum, si me audias. Nam qui Legem aut Constitutionem improbat, ΓΡΑΦΕΣΘΑΙ νόμον aut ψήφισμα dicitur. Et est verbum quasi legitimum. Ita in argumento sequente, τὸν ΓΡΑΥΑΝΤΑ νόμον ἢ ψήφισμα, et in lege a Demosthenes adducta, ΓΡΑΦΕΣΘΑΙ μὴ δὲ τις τινὰ τῶν ἀπαρχαίων νόμον μὴ καλῶς ἔχειν ἡγήται. pag. Edit. nostrae 36. τῶτος δ' ἰγρᾶψαίῃ τὸν νόμον, Felician. et Manut. κατὰ τῶτος ἰγρᾶψαίῃ τῶτος τὸν νόμον. MS. Ven. TAYLOR.

Ibid. 10. ἀντιλαβόντας] Absurde Editiones pleraeque ante Wolfium ἀντιλαβόντας vna voce, quod mendum etiam sustulit Bodl. TAYLOR.

Ibid. 11. αἰσχρόν] αἰσχρόν reponit Wolf. Ita Bodl. quoque. TAYLOR.

Ibid. penult. λίγαι etc.] Mira est in hoc loco Codd. inconstantia. Simplicissimam medelam exhibet Bodl. λίγαι γὰρ ΕΙΝΑΙ νόμον τὸν κελύοντα κ. τ. λ. Expressiorem tamen et disertiore iudico eam quam ex Codd. Regiis, vt autumo, produxit lectionem Morelius. ἔχειν γὰρ ἀναιρίῃ πρῶτον τὸν ἑαυτοῦ νόμον τὸν κελύοντα τὰς τῶ δῆμον δωρεὰς εἶναι βιβλαίας, καὶ τότε αὐτὸν ἄλλοι τιθεῖναι. Quam in vertendo secutus aliquatenus videtur Petrus Nannius Alcmarianus. Oportuisse enim prius contrariam legem abrogare, deinde suam proponere etc. Tu autem praeterea dele νόμον post τιθεῖναι. Quis enim non fastidiret vocem istam vsque ad nauseam hic repetitam? εἰσέτις τὸν ΝΟΜΟΝ. λίγαι γὰρ ΝΟΜΟΝ — τὸν ἑαυτοῦ ΝΟΜΟΝ — ἄλλοι τιθεῖναι ΝΟΜΟΝ — ἑαυτοῖς ΝΟΜΟΙ εὐρίσκονται. Notabile est tamen quod in hac Codd. dissonantia (vbi lectionum quidem diuersitatem sentis, eundem vero omnino sensum retineri) Editiones vetustae ex vtraque lectione videantur consilari, λίγαι γὰρ ἔχειν νόμον τὸν κελύοντα ἀναιρίῃ πρῶτον τὸν ἑαυτοῦ νόμον. vt Ald. Manut. Morel. TAYLOR.

NOTAE in Argumentum posterius.

PAG. 4. lin. 2. γράψαι] γράψαι τις et mox ἀκίδνυτο. Editi. Vt mire non sit, si olim

legebatur, quo pacto etiam legi debere iudico, ἐπιιδήμιε παρὶ λὸβῳ τῷ χρόνῳ, ἢ ὃ ἐπιιδνυτο. ἢ κρείσσει καὶ τιμωρίᾳ ὃ γράψαι τὸν νόμον, ἰφαισίῃ Διπτήνης ἀκίδνυτο. Obseruabis Wolfium ita hunc locum conuertisse. Nam cum versionem adornauit ex superioribus Editionibus, eam neglexit ad Editionem suam, siqua incidisset varietas, recudere. Confer hunc locum cum pag. 55ta Orationis. TAYLOR.

Ibid. 4. πολλαῖς] Lege ἄλλαις τε καὶ διαφοροῖς τιμαῖς, καὶ δὴ καὶ ἀτελείᾳ, ex Cod Ital. Ita scripsit Libanius in argumento superiore. Notissima est figura; Hyperbaton vocant Rhetorum filii. (vide nos in Ind. Attic. ad Lyfiam in ista voce.) πολλαῖς hic et διαφοροῖς idem sonant. TAYLOR.

Ibid. 6. λίσσεργήσοις] Optime Wolfius lectionem MStorum praetulit λίσσεργήσοις, et mox περιεγραμένον, pro quibus Editi habebant λίσσεργήσοις et περιεγραμένον. TAYLOR.

Ibid. 11. ΓΡΑΦΑΙΣ κ. τ. λ.] Nannius, aduersus eundem competant et publica iudicia et actio famosa. Et deinde, eadem luito quae illi qui cum Reip. obaerati essent, iudicia exercuere. TAYLOR.

Ibid. 16. ὅμως ἐπιιδῇ etc.] Tamen, quoniam et sic ex lege licebat accusare. Wolf. Non miraberis versionem Interpretis parum textui respondere, si memineris quod superius monui, Wolfium Editiones priores, non suam, transtulisse, in quibus sic legebatur, ὅμως ἐπιιδῇ καὶ ἔτω ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ ἐξῆν ποιεῖν τὰς καλῆς ὁρίας. Sed praestantior multo est lectio quam in textum admittit, non tamen interpretatus est. Vox enim ἔτω exprimit quod isti Codd. volunt per κατὰ τὸν νόμον, et postulat locus omnino κατὰ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ (vel, vt Bodl. legit, et alii legere perhibentur, κατὰ τῶν νόμων) ἐξῆν ποιεῖν τὰς καλῆς ὁρίας, καὶ οἱ ΓΡΑΥΑΝΤΕΣ ἐξῆν κινδύνῳ ἑσσι. Leges licebat accusare, tamen si earum auctores indemnes essent. Quo pacto fere et legisse videtur, interpretatur certe, Pet. Nannius. TAYLOR.

Ibid. penult. λίσσεργός.] Morelius primus hunc locum ex Codd. Regiis plenius expressit, τῷ συμφίρειν, διὰ τὸ περιποιεῖν λίσσεργός, καὶ ὅτι ἀσύμφορον ἡμῖν γίνεσθαι, ἵνα οἱ πῶντες μόνον λίσσεργῶσιν ἀπορήσουσι γὰρ τῷ χρόνῳ, καὶ ἔχῃ ἔξῃ τὰς λίσσεργῶσας ἀλλὰ καὶ τῷ δικαίῳ κ. τ. λ. Leptines igitur utilis nititur, quod eos qui munera obeant, reip. comparet, et quod incommodum erit ciuitati, si pauperes solummodo ea sint obituri: post aliquantum enim temporis deficient, et tum qui munera obcant

eant non estis habituri: atque etiam iusto etc. TAYLOR.

Pag. 5. lin. 4. *ἐν νομοθέταις κυρῶσαι.*] Addit Nannius, et in aerarium, cum receptae fuissent, recondere. TAYLOR.

Ibid. 6. *ὑπὸ πάντων.*] Habet igitur haec lex controuersiam cum reliquis legibus quae populi munerationes firmas volunt, cum ista eas rescissas cupiat. Nannius. TAYLOR.

Ibid. 9. *ἀσύμφορον.*] Wolfius inutile. Nannius autem, commodi nihil adlatum. Noui ilaudatum Busridem, vt Virgilius, et Pythagoram non sordidum Auctorem, vt Horatius, et Polybium non contemnuendum, vt Liuius loquitur, ceteraque id genus Orationis ornamenta. Sed non est Interpretis ἀπολογισμῶν. Verte simpliciter, Vobis incommodum erit. TAYLOR.

Ibid. 10. *ἰὰν* etc.] F. *ἰὰν τὸς ὑπεργίτας ἀφαιρέσθαι*, vel, *ἰὰν τὸς ὑπεργίτας ἀφαιρέσθαι*. WOLF. Editi enim *ἰαυτὸς ὑπεργίτας ἀφαιρέσθαι*. TAYLOR.

Ibid. 18. *συναποδύσαι*] *συναποδύσαι* marg. Edit. Morel. Fortasse cum Ital. *συναποδύσαι*. TAYLOR.

NOTAE in ORATIONEM.

PAG. 7. lin. 3. *ὥς*] Restitui *ὥς*, quod erat necessarium, et ex quibusdam Editionibus excidit. Habet Ald. Ven. Aug. Lindenbr. Codd. Regg. a. β. Demetr. Phaler. § 10 et 256. Aristides Vol. II. p. 483. Edit. Iebb. Vlpian. et Hermog. lib. 1. de formis Oratt. cap. vlt. Paulo inferius *λίγη* itidem pro vulgata *λίγη*, ex Ald. Felician. Manut. Ven. Lindenbr. Codd. Morel. et Hermog. TAYLOR.

Ibid. 6. *ὑπερμύνει*] Melior lectio est *ὑπερμύνει*, eaque non paulo. Praefert Aug. Ital. Regg. e. η. Bodl. Cant. et Hermogenes *περὶ ἰδιῶν*, tom. a. p. 300. Edit. Crisp. et iterum *περὶ μεθόδου διενότητος* pag. 427. TAYLOR.

Ibid. 7. *λιτυργίας*] *Λιτυργία* pecunia siue opera, quae Reip. impenditur. Prisci enim *λαῖτον* publicum vocabant. NANNIUS.

Ibid. 8. *τῶν ἀδικῶντων ἑστίν*] Cum dixisset *κατηγορεῖσθαι*, in Singulari numero, non *κατηγορεῖσθαι*, scripsisse quoque debuit *τῷ ἀδικῶντι* ἑστίν, non *τῶν ἀδικῶντων*. Sed manum Demosthenis opinor fuisse, *τῶν ἀδικῶν ἑστίν*, est ex rebus iniustis, hoc est, iniusta res est. sic p. 28. *τῶν αἰσχρῶν ἑστίν*, est ex rebus turpissimis, vel, res est

turpissima. Vide ad pag. 22. lin. penultimam. MARKLAND.

Ibid. Fauet viri doctissimi et amicissimi coniecturae, quod in pluribus iisque praestantissimis Exemplaribus *ἀδικῶν* legatur, in Codd. sc. Regiis a. ζ. Aug. Ital. Ven. Obsop. Bodl. Cant. Ita etiam laudat Hermogenes *περὶ μεθόδου διενότητος*. Qui et in alio loco, sc. *περὶ ἰδιῶν* pag. 303. Edit. Crispini, locum hunc memoriter citans habet *τῶν ἀποκαλύπτων*. Vt dubium non sit, quo animo ille hunc locum intellexerit. Ceterum habetur et *κατηγορεῖσθαι* in Edit. Manut. et Morel. TAYLOR.

Pag. 8. lin. 2. *ΜΗΔΕ* etc.] Lege *μηδὲ τοιοῦτον ἔξιναι δῆναι ὑμῶς, τὸ δῆναι ὑμῶν ἔξιναι*. Quam lectionem commendat Edit. veteres, nec non MSS. Venetus, et Lindenbr. nisi quod a nonnullis abest prius *δῆναι*. Ceterum quandam grauitatem siue *διενότης* in hac lectione deprehendit acutissimus Scriptor, quisquis fuerit, qui *περὶ Εὐμηνίας* scripsit § 257. *Ποιῶ δέ τινα καὶ ἡβία κατὰ τὴν σύνθεσιν διενότης* δεινὸν γὰρ πολλαχῶς καὶ τὸ δύσφοβον, ὥσπερ αἱ ἀνώμαλοι ὁδοί. *παράδειγμα τὸ Δημοδωτικόν, τὸ, Ὑμᾶς, τὸ δῆναι ὑμῶν ἔξιναι*. Eam vetustatem, qualis demum fuerit, habet lectio quam commendamus. Commendamus autem *σεδῶλο*. TAYLOR.

Ibid. 4. *ἐνόμεζον*] Lege *νομίζον*. *τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ τὸς ἑχούσας ἀφείλετο τὴν δουρίαν, ἀναξίως νομίζον* ἔγωγε καὶ τ. λ. Ita Edit. Felician. et Manut. Codd. Regii Parisenses et Cant. Ita optima et consummatissima Versio Italica, *Che in quel modo, che egli ha priuato della gratia coloro che l'hanno*, estimandogli indegni: nel medesimo modo etc. TAYLOR.

Ibid. 10. *ἀλλὰ καὶ* etc.] *ἀλλὰ καὶ ψηφισμαῖα* ΠΟΛΛΑ πολλὰκις Editi, et MSS. TAYLOR.

Ibid. Codices, et praestantissima Editio Parisiensis A.D. 1570. habent *ψηφισμαῖα* πολλὰ πολλὰκις. quin et ita legebat et vertebat Wolfius, licet editio Francofurtana 1604. quae Wolfi nomen venditat, hanc vocem omittat. Excidit nimirum *πολλὰ* propter sequens *πολλὰκις*. Sic p. 9. l. 5. deest *μηδὲν* quia sequebatur simile *μηδ' αὖ*: et forte *ἐπίγραμμα* p. 44. quia praecessit eadem vox. ita Εφορος (Ephorus, celebris Historicus) perit in voce praecedente *πρόσφορον*, apud Clem. Alexandrinum Strom. VI. p. 750. Ed. Oxon. *ἐπιθῆναι τὸ πρόσφορον* Εφορον τὸν ἱστορικόν etc. Vulgo deest Εφορος.

Εφορον. Ceterum, Lectorem adtentum et Graecae Linguae adfuetum latere non potest, aliquot esse loca huius pulcherrimae Orationis, in quibus vel Sensus, vel Sermonis Elegantia et Perspicuitas, defectu vnus vel duarum vocum adhuc laborare videntur. complura huiusmodi ex MSS. et Editt. antiquis notauit Cl. Editor: et alia, nisi fallor, restant, nunquam forte certo restituenda. Sic in hoc quod sequitur, MARKLAND.

Ibid. 16. ὅπως τὸ μὴ πεισόμεθα] Sensus postulat μηκέτι πεισόμεθα, non amplius patiamur. et ita opinor inuenit Vlpianus, Schol. ad lin. 15. πῶς ἂν ὁ δῆμος ETI MH ἀπατάτο. Wolfius suppleuit posthac, MARKLAND.

Pag. 9. lin. 4. προκαλεῖσθαι] προκαλεῖσθαι hic est Futurum. προκαλεῖσθε — ἀπείρησι. Ita Versio Italica: *Perche con l' honorare molte persone, molti a farui beneficio prouocherete*. Corrigere ergo Interpretem, qui reddit *inuitantur*. Atque hinc fortasse deprehendes necessitatem legendi προσήκει cum Obsop. Ven. Ital. Lutet. a. pro προσήκει Editionum, credo, omnium. Porro hic Manutius cum Felician. et Lindenbr. habet expressius aliquanto, ix δὲ τῷ μηδὲν MHAEN, μηδ' ἂν ἀξίον, διδόναι. Vt tu leges, nullus dubito, in futurum. Ita verba ipsa Legis, prout recitantur pag. 41. lin. 16. Περὶ τῷ μηδὲν δὲν μηδὲν διδόναι, μηδ' ἂν ὁ, τῷ παραξή. TAYLOR.

Ibid. penult. ἥ] Vidi necessarium et restitui, confirmante Felician. Manut. Ven. Lindenbr. Bodl. Ital. Codd. Morel. et scholiaste Vlpiano. Vulgo legabatur οἷς, vti et in quibusdam Codd. scribi testatur Morelius. Iam par pari per omnia reddi vides. ἥ — ταύτης. πᾶσι — τῆς εὐνοίας αὐτῆς. τὸ ἥμισυ — ὁ προσηθείκαμιν. Et verte. Cuius igitur beneficii dimidiata pars ad omnis pertingit, etiam nihil promeritos: istius, partem illam quam adiecimus in gratiam hominum bene a nobis meritorum, eam, inquam, eripiemus? Male hic Wolfius, vt vides. Male etiam Hieronymus Ferro, qui versionem Italicam adornauit. *Adunque quel commodo della metà, del quale etiandio parteci pi sono quelli, che niente ci hanno giouato, torremo noi, dopo hauerglielo dato, coloro, i quali ci hanno fatto beneficio?* TAYLOR.

Pag. 10. lin. 3. ἀψευδῶν] ἀψευδῶν habet Ald. Ven. MSS. Felician. et Manut. et Codd. Regii fere omnes. ἀψευδῶν Felician. Manut. Bodl. Cant. Reg. a. Lindenbr. TAYLOR.

Ibid. 5. τὴν αὐτὴν ἐπιτάξασαν] Scribe, τὴν

αὐτὴν ἐπιτάξασαν, scil. τὴν νόμον quae eam legem priuatis iniunxit. MARKLAND.

Ibid. vlt. εἰς ἐν ἡλθι] γρ. συνῆλθε. Id quod Cod. Aug. non pro varia lectione, sed, quod longe probabilius, pro scholio habet. TAYLOR.

Pag. 11. lin. 14. ἀλλὰ τί] ἀλλὰ πρὸς τὸ τὶ καλὸν παραξῆαι legit Lambinus. TAYLOR.

Ibid. antep. περὶ τῷ θείῳ] Cod. Augustanus habet περὶ τῷ θείῳ ΔΟΚΕΙΝ. Nata certe ea varietas lectionis ex simili fere clausula in sententia sequente, ὁμοίον αὐτῇ γινέσθαι δοκεῖν. Vbi vox ista habet vim et elegantiam admirabilem, quam parum consecuti sunt Interpretes. Non ὁμοίον dixit γινέσθαι, quod oblique negat fieri posse, sed γινέσθαι δοκεῖν. Praestat Ciuitatem huic homini persuadere, vt mores suos ad mores publicos adcommodare saltem videretur, quam eum Ciuitati, vt sibi similis esse velit. Priorem partem sententiae mihi videtur Nannius maiore et perspicuitate et elegantia transtulisse. *Quamobrem illud affirmauerim, longe pulchrius esse, illum vestros mores in abroganda lege, quam vos illius in constituenda, sequi.* TAYLOR.

Pag. 12. lin. 2. τὸ ἥθος] Solus Ven. Codex, βελτίων ἐστὶ τῷ τῆς πόλεως ἥθος. Caue sollicites. Receptam lectionem tuetur T. Magister. Hθ — εἰ μόνον ἐπὶ ἀνθρώπων λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πόλεως. ὡς Δημοσθένης, τὸ τῆς πόλεως ἥθος, ἦγον τὴν κατάρτασιν, καὶ τὴν γυναιότητηα. lege γυναιότητηα. Noster in superiore pagina, τὸ τῆς πόλεως ΗΘΟΣ — ἀψευδῆς καὶ χρηστόν. et pag. 28. lin. 16. τῷ τῆς πόλεως ΗΘΟΣ μνημεῖον ὄσι. Et ita scribit Plutarchus in Phocione, statim ab initio, πολλὰ δὲ γράφειν καὶ λέγειν ἀνακαζόμενος παρα τὸ ἀξίωμα τῆς πόλεως καὶ τὸ ΗΘΟΣ. TAYLOR.

Ibid. 3. περὶ τῷ παρόντι] περὶ τῷ ΝΟΜΩ παρόντι Codd. Regg. i. n. vel potius, vt ego iudico, τὸ νόμος erat in margine, scholii gratia, quo pacto habetur in Aug. TAYLOR.

Ibid. 7. τῇ χρείᾳ — δόνασαι τιμᾶν] Τιμᾶν nihil est. Forte: τῇ μὲν γὰρ χρείᾳ, τῇ τῶν — δουρῶς, οἱ τύραννοι — δύνανται νικᾶν utilitate — superiores esse possunt: cuius rei sequitur Ratio; et respondet in sequenti commate βελτίως εἶναι. Νικᾶν, superior esse, praestare, vt pag. 54. lin. 3. Sensus vidit Wolfius: sed Linguae Graecae ratio habenda fuit, quam vir ille doctissimus in versione sua saepissime neglexit: vnde (quod necesse erat) a mente Demosthenis saepissime quoque aberrauit. MARKLAND.

Ibid.

Ibid. 17. καίτοι τῶν ἀπασῶν etc.] Cum in aliis *Demosthenis* orationibus multae sunt verborum traiectiones a Latinitate nonnihil abhorrentes, tum vero in hac: quas omnis demonstrare si vellem, ne pueris folis haec scribere potius, quam studiosos adolescentes admonere viderer, verendum esset. Sed quasdam tamen notare quid vetat? cum parum attentos, licet doctos, interdum leuicula quaedam decipiant. Sic igitur haec ordina, καίτοι ἀν' ἀφίλης πολλοῦς ἤσιν τῶν ἀπασῶν, τὸ κομίζεσθαι χάριν etc. WOLFIVS.

Ibid. penult. Τάχα τοῖνυ ἴσως] Vltima vox videri posset esse ex Margine. τάχα enim est ἴσως, forte. Nihil tamen mutandum. Alibi enim pariter scribitur, *adu. Midiam*, pag. 633. Ed. *Francos*. τάχα τοῖνυ ἴσως καὶ τὰ τοιαῦτ' ἴπῃ, ὡς etc. MARKLAND.

Pag. 13. lin. 2. ἐκ δὲ τῷ νόμῳ τότε] Ex Edit. *Felician*. et *Manutiana*, aberat τότε. Vnde coniecit *Wolfius*, ἐκ δὲ τῷ ἰαυτῷ νόμῳ. TAYLOR.

Ibid. 13. τὴν ἀναγκαίαν ἀτίλειαν ἔχουσι] Conuenientius forte ingenio *Demosthenis*, τὴν ἀνάγκην ἀτίλειαν ἔχουσι, quibus *Necessitas* est pro *Immunitate*. MARKLAND.

Ibid. 14. ἐδίδε — προσίγει χορηγός.] Ex neutro ordine nullus choragus proueniet. *Nannius*. Male hic *Wolfius*, neutri — vestras opes augebunt. Nam, vt *Demosthenes* mox ostensurus est. sc. pag. 15. εἰ κοινῇ ταῖς δημοσίαις προσόδοις καὶ περιουσίαις ταῦτα ἀναλωμένα εἶναι. TAYLOR.

Ibid. 16. πέντε] Plenius Edit. *Morel*. ἀλλ' ἰὰν δειξῇ πέντε MONOYE. TAYLOR.

Ibid. antep. τῶν μισθίων etc.] In plerisque Codd. (deest autem in *Felician*. *Manutianis*, *Lindenbr.* *Ital.* et *Paris. al.*) τῶν μισθίων Εἶναι πλείονας ἢ τούτους; — τὸς αὖτ' ἀπὸ τῶν μισθίων ἔσονται. τῶν μισθίων ΑΥΤΩΝ Εἶναι πλείονας, *Ven.* Ego profecto εἶναι veram lectionem esse arbitror, et retinendam loco τῷ ἴσως, quod nonnulli adleuere suis exemplaribus, propter ὑπάρξιν quod sequitur. TAYLOR.

Pag. 14. lin. 3. καὶ, μὰ τὸς θεοῖς.] Legendum (καίτοι, μὰ τὸς — πέντε εἶναι) per parenthesis. MARKLAND.

Ibid. 4. εἰς εἰς πέντε, ἢ ἑξ.] Opinor, τάχα εἰς, forte sunt quinque, vel sex. quod aliter efferi potuit, non sunt plures quam (vel, non sunt nisi) quinque, vel sex. Num vero aliquis ita loquitur, non sunt quinque, vel sex? Non credam, sine exemplis. MARKLAND.

Ibid. 6. τὰς ἰγκυκλίας] *Εγκύκλιοι* λειτουργίαε sunt statae et certae: εἰσφοραὶ καὶ τειρησχαίαι non item. χορηγοὶ sunt Aediles, qui saltatoribus et cantoribus sumptum: γυμνασίουχοι, qui oleum palaestrae: ἐστιατορεῖς, qui epulum tribui praebent. *Arphthonii* Enarrator ait, χορηγία, ἢ ἐκ προαιρέσεως, καὶ ἐν ἰορταῖς. Εἰσφορὰ ἢ ἐξ ἐπιταγῆς εἶναι, καὶ ἐν πολέμοις. WOLFIVS.

Ibid. Male Enarrator iste, χορηγία ἐκ προαιρέσεως, vti confestim deprehendebat *Wolfius*. Nam, vt ait, ni esset ἐξ ἐπιταγῆς, cur eius data fuisset Immunitas? TAYLOR.

Ibid. 10. ἀπίσως] F. ἀπίσως, sicut ὑπόπλως ἔχει πρὸς τινα. et sic *Obsop*. WOLFIVS.

Ibid. Ita etiam *Ven. Ital.* et *Reg. ζ*. Rectius quoque HMAΣ αὐτῶς, vt *Manut.* *Bodl. Reg. α*. *Cant.* et versio Italica. TAYLOR.

Ibid. 17. αὐτοῖς μόνον] Sine sensu αὐτοῖς. Lego: τὴν ἀνάπαισιν ἔτους μόνον, vacationem solummodo annuam: nam supra dixerat pag. 9. ἰν' αὐτὸν διαλειπὼν ἕκαστος λειψυρεῖ, singuli altero quoque anno haec munera obeunt. Est vero Antiptosis, τὸν χρόνον δὲ, pro, ὁ χρόνος δὲ, et Constructio est, ὁ χρόνος, δὲ τὸν χρόνον ἕκαστος τῶν λειψυρεῖν αὐτῶν, δίδωσι τὴν ἀνάπαισιν ἔτους μόνον. Exemplum par habes 1. Cor. x. 16. τὸν αἶνον δὲ κλῶμεν et plura vide apud *Cl. Taylorum* in *Indic. Attic.* ad *Lyfiam*, V. Antiptosis. *Nannius* videtur legisse ἄλλοις pro αὐτοῖς. sed et sic vox ἔτους vel ἰαυτῷ adhuc deerit: τότεν ἕκαστος δίδωσι τὴν ἀνάπαισιν ἄλλοις ἔτους μόνον. Ceterum τῶν αὐτῶν est τῶν λειψυρεῖντων, idem quod τῶν χορηγῶν. Intellige νῦν μὲν γὰρ, vt nunc se res habet: et τότε δὲ, in altero vero casu, id est, si per Collationem res gereretur. MARKLAND.

Pag. 15. lin. 7. κικτῆδ' In nonnullis MSS. deest κικτῆδ', atque inter eos in *Obsop*. qui recte abesse posse existimat. Cuius sententiam minime laudo. εἰ δὲ φήσιν κικτῆδ', vel ὑψηλῆς, vel τινὰ ἄλλον τρόπον δὲ εἰς προσήκει. Sensus est liquidissimus. Simile occurrit pag. 52. lin. 9. εἴτινα τῶν εὐρημάτων — ἀνάξιον εἶναι φασίν, ἢ μὴ πεποικῆτα ἰφ' οἷς εὐρεῖο, ἔχουσιν. TAYLOR.

Ibid. 11. εἰ γὰρ κοινῇ] Nam haec impensae quae scenicis rebus deputantur, ad publica vectigalia et opes non accedunt. *Nannius* ita vertit, et recte. TAYLOR.

Ibid. 13. ὅντοι] Verba sic collocata sunt, vt et diuitias et gloriam Reip. tribuere videantur, etsi pecunia ei deficit. Quod si *Vlpiani* sequare

sententiam, verba *οὐκ ἔστιν ὁ λόγος*, omittenda erunt. WOLFIVS.

Ibid. *Mirror* vel *Wolfium* hic haefisse, vel Scholiasten conqueri de obscuritate. Vertes, cum duo *Reip.* proponantur bona: Scilicet, vtrum retineamus fidem, cuius opinione efflorescimus; an ea valere iussa, opes publicas coaceruemus, quibus indigemus magis. TAYLOR.

Ibid. antep. τὰς εὐπορίας κ. τ. λ.] *Nannius* vertit, *opulentias quas exonerati aliorum successione paraturi sunt*. Male, vt videtur. TAYLOR.

Ibid. pen. μέσον] *Has ipsas demonstremus in commodum cedere reip.* Wolfius MSS. lectionem sequitur, *εἰς ΔΕΟΝ ὑμῶν γινόμενας δίδω.* Nam ita scribitur in *Lindenbr. Obsop. Ven. Bodl. Paris. a. n. Ital. et MSS. Felician.* Et recte. Ita Versio Italica. *Ma io intendo oltre a cio di volerui mostrare, che ancor le ricchezze, le quali costor dicono che hauranno alcuni che saranno esenti, sono in vostro seruigio.* Nam statim sequitur, *salutem Reip. poni maximam in Triremibus et apparatu bellico, non in spectaculis, oculorumque delectamentis. Qui autem plura in istum usum conferat, necesse est eum Reip. plurimum prodesse.* Res ipsa loquitur. In medium prolatas *Nannius*. TAYLOR.

Pag. 16. lin. 2. πᾶσα ἀνάγκη] Οὐχ οἷόν τ' ἄλλως γινώσκειν. τὸ πᾶσα ἀνάγκη absolute κ. διαβεβαιωτικῶς subiicitur. Alias dicendum fuisset, τὸν πολλὰ κτελλόμενον πολλὰ συλλεῖν πᾶσα ἀνάγκη. WOLFIVS.

Ibid. vlt. ἑκα χορηγὸν καθίστησιν.] *Singulis*, inquit, *Tribubus*, (*Decem* eae erant,) vel *binis quibusque*, haec tua *Lex unum* forte *choragum* restituet; qui *unus* restitutus, *unum* solummodo alium aliquem ab hoc onere et impensa excusaturus est. Iam vero, si *quinque* tantum noui *choragi*, vel, vt plurimum, *decem*, per hanc *Legem* tuam inducantur, quodnam inde leuamen τοῖς πολλοῖς, toti populo *Atheniensi*? Hoc est *Demosthenis* Argumentum, quod satis perspicuum est, et dependet a supra positis pag. 14. lin. 3, 4. Audebimusne igitur dicere, *Vlpianum* et alios veteres nonnullos non intellexisse hunc locum? Sane ita videbitur, si *Scholia* consulas. MARKLAND.

Pag. 17. lin. 7. διμερῶς] διμερῶς *Bodl. Aug. Ital. et marg. Morel. Lambinus* διμερῶς legendum censet. TAYLOR.

Ibid. 8. ἀπλῶς ΜΗΔΕΝΑ] *Plenius* olim edebatur, et confirmant etiam *Codd. ἀλλ' ἀπλῶς ΑΤΕΑΗ μηδένα*. TAYLOR.

Ibid. 9. κ. ἐν μὲν τῷ etc.] Sequior est lectio

Bodl. ἐν μὲν τῷ μηδένα, πάντας περιλαμβάνει τὸς ἄλλους, sine καὶ in principio. Iuxta quam lectionem videtur *Wolfius* interpretari. Tu vide structuram, *ἂν τὸ γινώσκειν ἐν τῷ νόμῳ — μὴ διμερῶς δὲ — κ. ἐν μὲν τῷ μηδένα, περιλαμβάνει — ἐν δὲ τῷ τῶν ξένων μὴ διορίζειν — ἀφαιρείται κ. Λύκωνα.* Eousque haeret sententia, neque citius, vt volunt isti, inflectitur. TAYLOR.

Ibid. pen. πρὸς τοῖνυ ἀπαλῖα] ἐστὶ πρὸς ἀπαντα, ἀντὶ τῷ συγκρίναι δύναιται πρὸς ἀπαλῖα. Neque necesse est mutare in, ὅ ἐκ τῷ Πόλις σῖττον εἰς, πλείων ἐστὶ πρὸς ἀπαλῖα, parum commoda constructione. WOLFIVS.

Ibid. Pro *εἰσπλῖων* *Bodl. et Cant. εἰς πλείων.* *Lambinus* legit εἰς πλείων. Recte *Interpres* *Italicus* *E' l grano che vien de Ponto è quanto tutto quel che vien da gli altri mercati.* TAYLOR.

Ibid. Recte. *εἰσπλῖων* dicuntur merces quae nauibus importantur. *Lyfias* *Orat. in Diogit.* vocat hoc φοῖτον, de frumento pariter; et ita *Xenophon* *Hist. Graec. lib. 1. pag. 432.* Non opus igitur lectione ista εἰς πλείων, neque *Lambini* εἰς πλείων. et dubito an πλείων πρὸς ἀπαλῖα *Graecum* sit. Supra, lin. 4. scribe τοῖςδε pro τοῖςδε. MARKLAND.

Pag. 18. lin. 11. τοσῶτον] τοσῶτο marg. *Morel. τοσῶτω Aug. τοσῶτοι τοῖνυ δι' τοῦ ταύτην ἀπογεῖναι τὴν δωρεὰν τῷ πόλει.* *Lambin. TAYLOR.*

Ibid. Iterum *Lambinus*, δι' τῷ ἀπογεῖναι. *Propius* erat, τοσῶτου δι' ἀπογεῖναι. et iam video ita legi in optimo codice *Augustano*. *Lyfias* *Orat. in Nicomachum*: ἰγὼ δὲ ἔτω πολλὰ ἰδίῃσα τῶν Τίρακοσίων γινώσκω, ὅςτις etc. *Vtrouis* modo recte dicitur, τοσῶτοι δὴν τῷ ποιεῖν, vel, τοσῶτω δὴν ποιεῖν. MARKLAND.

Ibid. 12. Θεοδοσίαν] Θεοδοσίαν Editi nonnulli ante *Wolfium*, qui r^{mus}. vt credo, *Ευδοσίαν*. Lege cum *Manut. Bodl. marg. Morel. scholiaste, Harpocrate* et *Stephano Byzantino*, Θεοδοσίαν, vt edi curauī: vel Θεοδοσίαν, cum *Latinis* *Scriptoribus*, *Plinio* sc. et *Marcellino*, atque etiam cum *Strabone*, qui non semel loci fertilitatem praedicat, verum l. 7. p. m. 311. egregie hunc locum illustrat. Καὶ τοῖς πρόσθεν χρόνοις ἰσχυρὸν ἦν τὰ σιτοπομπία τοῖς Ἕλλησι, καθάπερ ἐκ τῆς λίμνης αἱ ταρχεῖαι. Λύκωνα δὲ φασὶν ἐκ τῆς Θεοδοσίας Ἀθηναίοις πῖμας μυριάδας μεδίμνων διακοσίων [f. διακοσίας] κ. δικά. Testatur *Wolfius*, *Phil. Melanchthonem* Θεοδοσίαν interpretari *Tenonicam domum*. Quod sane parum intelligo. Aucto

ector anonymus *Peripli Ponti Euxini* Καὶ αὐτῇ [Θεοδοσία] παλαιὰ ἦν Ἑλλάς πόλις τῶν Μιλησίων ἀποικῶν, καὶ μνήμη αὐτῆς εἶναι ἐν πολλοῖς συγγραμμασιν. Νῦν δὲ λήγεται ἡ Θεοδοσία τῇ Ἀλακῇ, ἥτοι τῇ Ταυρικῇ διαλίξῃ, Ἀρδαύδα, τετίειν ἱπτάθει. TAYLOR.

Ibid. 17. ἀλλὰ τοσῶτον ὤρε] Nannius, *tantum copiam submisit ut id ad xv talenta exuberaret*. Sed quid ratio pecuniae ad frumenti numerum? Quid si ἀλλὰ τοσούτου, hoc est, ὥτως ἴσων, ut significet duplex beneficium, et copiam frumenti, et villi precio missam. Nam illud *προσπεριβίβει* de pecunia reliqua, non de accepta ex venditione superflui frumenti intelligendum, arguunt verba ἀ δὲ καὶ Καλλιόχης, sc. ὁ οὐτῶν, qui xv talenta retulit, minoris empto frumento quam putarant Athenienses. WOLFIVS.

Ibid. Repone, ἀλλὰ καὶ τοσῶτον etc. vt p. 10. 23. 30. 35. et vbiq. MARKLAND.

Ibid. pen. τῶτον, τὸν τοῦτον etc.] *Hora che pensate, che costui, futo cotale verso di voi*, dira, quando intendera etc. TAYLOR.

Pag. 19. lin. 6. βλάψιν ὑμᾶς φανίσαι] Forte βλάψιν ὑμᾶς φανίσται, vt non multo post, αἷς ὁ μὲν Λεύων ἱμῶν φανεῖται. WOLFIVS.

Ibid. Vel ἂν βλάψαι, (vt semper scribit Demosthenes, saltem in hac Oratione) vel, ἂν φαίνονται. Wolfius, βλάψιν φανίσται. recte in priori voce: non itidem, opinor, in secunda. MARKLAND.

Ibid. 16. μὴ γὰρ οἶσθε κ. τ. λ.] Lege cum *Lindenbr. Obsop. Bodl. Cant. Ital. Codd. Paris. et Editt. Felician. et Manut.* μὴ γὰρ οἶσθε ὑμῶν ΑΛΛΟ ΤΙ τὰς γῆρας ἰσάται ταύτας, ἡ κ. τ. λ. Atque ita Interpretes. TAYLOR.

Pag. 20. lin. 4. ὁ τὸ ψήφισμα etc.] *Quid tandem scribet ciuitatis nomine publicus Tabellio?* Nannius. TAYLOR.

Ibid. vlt. λαβὴν τότε τὴν ἀτίλειαν.] Subabsurda videtur haec positio vocis τότε. transponi debet in priorem partem sententiae, ΤΟΤΕ τὴν ἀτίλειαν, εἰς δὲ ΝΥΝ γίγνεται — λαβὴν τὴν ἀτίλειαν. Confirmat Vlpianus: ὁ ΠΑΛΑΙ ἰσημερινῶν, ὅτε ΝΥΝ ἱπτάθει τὴν ζῶν ἔχει τὴν ἀτίλειαν. MARKLAND.

Pag. 21. lin. 1. Κυρηναῖος] *Epicerdes* iste videtur fuisse ex Cyrene. *Κερκυραῖος* habent *Ald. Ven. et Edit. Morel.* *Κυρηναῖος* cum *scholiaste* defendunt *Obsop. Bodl. Codd. Regg. a. ζ. Lindenbr. et Editt. ceterae. Epicerde Corfotio* Versio Italica cum *Aldo.* TAYLOR.

Ibid. 9. ἐν τῷ πολέμῳ τῷ πρὸ τῶν τριακοῖα] *Felicianus*, τῷ πρὸς τὰς τριακοῖα. Sed tum τὸ μικρὸν abundat. In varia lectione adnotatum est, τῷ πρὸς τριακοῖα μικρὸν σπανίζοντα. Si πρὸ τῶν τριακοῖα, videtur intelligendum id bellum, quo exitiosam cladem ad Aegospotamos acceperunt. Hoc enim secuta est Oligarchia xxx virorum. Τὸ, μικρὸν σπανίζοντα non placet, nisi velis interpretari *nonnihil egere*. Nannius, *in bello aduersus triginta Tyrannos.* WOLFIVS.

Ibid. Nodum hic in scirpo quaerit vir doctissimus. Nam si pungas, vti ego edidi, et vt ille etiam vertit, nihil subest difficultatis. Cum *Feliciano* consentiunt MSS. *Regg. et Ald.* πρὸ τῶν τριακοῖα recte exhibent optimi Codd. *Aug. et Lindenbrog.* Ex vtriusque lectionibus videtur exprimi Editio *Manutiana*, πρὸς τὰς τῶν τριακοῖα. Interpres Italus, *nella guerra, che fu poco inanti de i Trenta.* TAYLOR.

Ibid. 10. αὐτὸς ἐπαγγελάμενος] αὐτεπαγγελατος, vt est in *Isocratis* paraenesei, ἐν τοῖς καιροῖς τοῖς φίλοις βοηθήσας, ἀλλὰ μὴ τὰς παρ' ἐκείνων διήσεις ἀναμείνας. WOLFIVS.

Ibid. 12. ὥς etc.] Vide ne te fallat Constructio Comparatiui per ἡ et εἰ, quae est huiusmodi. Πῶς ἀνθρώποι γίνονται ἂν μᾶλλον φανερός (φανερῶτερος) εἴως ἂν ὑμῖν (ὅτι ὑμῖν εἶναι) ἢ εἰ παρὲν μᾶλλον ἰλοῖο (τῷ μᾶλλον ἰλομένῳ) τὸς ἀτυχῶντας: et deinde, διούτερον ἢ (ἀπὸ κοινῆς) εἰ ἰδὼν χρεῖαν ἐτίθειαν φαίνοιο διδῶς (τῷ φανομένῳ διδόναι) etc. Nannius. *Quam si nec socius nec particeps, in calamitosissimis Reip. temporibus, victos, eorumque gratiam, si modo vlla futura esset, quam victores, in quorum societate erat, colere demerique prae optet?* Videtur pro ἡ πρῶτον μὲν, εἰ παρὲν τῷ ᾧ πόλις ἀτυχῶντας legisse, ἢ εἰ μήτε σύμμαχος ὢν μήτε κοινῶς ἐν τῷ τῆς πόλις ἀτυχῶντας etc. et μηδὲν ἰδιῶς, vt et *Obsopaeus* notauit. WOLFIVS.

Ibid. ἀδιδῶς Editio *Aldina* cum *MSto Veneto.* TAYLOR.

Ibid. Forte, ὑμῶν μὲν ἰδιῶς ἔξει. nam de *Personis* loquitur, et vltima syllaba in *μηδὲν* ortum habere potuit a subsequenti. MARKLAND.

Ibid. 17. ὅπως σώσει] Sequitur, ὅπως ἔξει. vnde scribendum forte, ὅπως σώσει. Apposite pag. 36. καὶ ὅπως — δόξῃ καὶ ὅπως — ἀφαιρησεται καὶ ὅπως ἔξει. MARKLAND.

Ibid. Ita Editt. optima. TAYLOR.

Ibid. penult. πρὸς] Lege *παρὰ* cum *Ald. Lindenbrog. Bodl. Ven. et Codd. Regg. a. ζ. η. Ita*

Ita pag. 22. l. 14. οὐ ΠΑΡΑ τὰς χεῖρας. Et similiter pag. 25. l. 13. Supra huius paginae l. 3^{ia}. ΠΑΡΑ τοῖσιν καίρον. TAYLOR.

Pag. 22. lin. 7. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.] ΨΗΦΙΣΜΑ habet Cod. Lindenbr. et e Regiis tres. Recte. Supra, lin. 2. τὸ τοῖσιν ψήφισμα ὑμῶν αὐτὸ ἀνασώσῃ. Exaravit Scriba ψήφισμα propter sequentem vocem τὰς, quae adhaesit priori. Mox tamen ἀκηκόασι ex τῶν ψηφισμάτων. TAYLOR.

Ibid. 12. πάντες μὲν γὰρ etc.] Expressius haec aliquanto, quam Wolfius, vertebat Interpres Alcmarianus. Digni enim sunt meriti vicissitudinem sentire, quicunque primi benefacere instituerunt, maxime in rebus arctis et afflictis: Et, paucis interiectis, Non enim inde, quod alii nunc sunt Athenienses, qui immunitatem auferunt, alii, quibus ille benignitatem suam impendit, dedecus huius improbitatis extinguitur: eo enim ipso gratissimum redditur. TAYLOR.

Ibid. 16. μηδὲ μὲν ποιησάμενοι τέτων μυσίαν,] Auctius Edit. Paris. τέτων μηδὲν μυσίαν et rectius, ut fere. sic pag. 30. μηδὲ μὲν ποιησάμεναι τέτων μηδὲν μυσίαν. MARKLAND.

Ibid. Cum Editione Paris. consentiunt Codd. Ven. Aug. et Ital. TAYLOR.

Ibid. penult. τὸ δίδων.] Verius puto, τῶν δίδων ἐστὶν ut pag. 28. τῶν αἰσχρῶν ἐστὶ. Plenius p. 51. ἢ τὶ τῶν αἰσχρῶν ἐστὶ. MARKLAND.

Ibid. οἱ μὲν εἰδότες καὶ παθόντες,] Legi vel intelligi potest ἢ ante παθόντες. Vlpianus legebat ἰδόντες, (vbi etiam exhibet Codex s. in margine Edit. Paris.) et παθόντες. Putares tamen Demosthenem scripsisse, ἢ γὰρ οἱ μὲν εἰδότες καὶ [ἔργῳ] παθόντες, facto experti; quia statim respondet, οἱ λόγῳ ἀκούοντες, quemadmodum postulat Oppositio (ut pag. 21. pen. et pag. 36. lin. 6.) et mos scribendi; et quia λόγῳ hic superfluum est nisi praecesserit ἔργῳ. Contra pag. 49. pro τί παθὼν male legitur τί μαθὼν. Quae sequuntur, ἀξία τέτων ἐνέμιζον ἢ πάσχειν, difficilia sunt, neque ex Demosthenis perspicuitate. Legi potest, ἀξίως τέτους etc. dignos hos (Epiclerum scil. et filios eius) beneficiis censebant: ut pag. 44. οἱ μὲν δὲ γέγονεν ἀξίως ἢ παθὼν. Sed forte grauius mendum subest, ex defectu. MARKLAND.

Ibid. παθόντες etiam legit Aug. Ital. Bodl. Cant. et forte MSS. Manus. Deinde TOTTON (i. e. Epiclerum) ἐνέμιζον ἢ πάσχειν Bodl. et Cant. et pariter modo, ὡς ΑΝΑΞΙΟΝ ἀφαιρησόμεθα iidem cum Italico. TAYLOR.

Pag. 23. lin. 1. ὁ αὐτὸς etc.] Deest in plurimis Exemplaribus vox prima, in optimo Lindenbrogiano occupavit locum τὸ ἔτος. Certe ἔτος tuto abesse potest. TAYLOR.

Ibid. 18. ὑμῶν.] Forte cum Ald. Ven. Codd. Regg. ζ. η. τὴν πόλιν ΥΜΩΝ, vel cum α. et β. τὴν πόλιν ΗΜΩΝ. TAYLOR.

Pag. 24. lin. 8. δὲ.] Ita Edit. vetustae. Francofurtensis δὲ. TAYLOR.

Ibid. 10. ἡ μεγάλη μάχη] Facta est ea pugna Diophanto Archonte, anno 2. Olymp. 96. Eam satis fuse narrat Xenopho lib. 4. Hellenicorum. PALMER.

Ibid. penult. εἰσέφρων.] Haec est lectio Codd. MStorum atque itidem Edit. plurimarum, ante Francofurtensem. Eam vero scripturam in ista editione non confilio, ut arbitror, sed imprudentia immutatam arbitror in εἰσέφρων. Εἰσέφρων est verbum Demosthenicum, ut notavit Harpocratio. Quem vide in Εισφρήσειν, Valesium ad locum, et Budaeum Commentar. p. 350. Aristoph. Vesp. 886.

Εἴ τις θύραισιν Ἡλιαγῆς, εἰσέτω,
ὧς ἡνίκ' αὖ λέγωνται, ἐκ Εἰσφρήσεων.
Εἰσφρήσειν. εἰσάγειν, εἰσδίδεσθαι. πολλὰ τὸν μακρὰ τοῖς ἔργοισιν. Suid. Nec apud Oratores solum, verum etiam apud priscam Comediam, ut observavit Harpocratio. TAYLOR.

Pag. 25. lin. 1. εἰρήνη ἢ ἐπὶ Ἀνταλκίδου,] Non male vertit Wolfius ἐπὶ Ἀνταλκίδου, duce Antalcida. Vult Demosthenes, Antalcida auctore, et huic rei praefecto; qui praecipuum locum in ista pace componenda habuit: quae de re vide Xenophontem Ἑλλ. lib. IV. pag. 538. Ed. Leutschau. et lib. V. pag. 550. vbi Conditiones habes Pacis istius infamis, quae vocabatur ἢ ἐπὶ Ἀνταλκίδου εἰρήνη. Ceterum minus nota est vulgo haec significatio praepositionis ἐπὶ, quae auctoritatem denotat Illius de quo sermo fit. Sic ἐπὶ σοῦ, te auctore, ut recte et erudite vertitur apud Lucianum Saturnal. pag. 632. Ed. Graevii. et ita forte intelligendum difficile istud Marci ii. 26. ἐπὶ Ἀγαθάδου, auctore Abbattharo. ἐπὶ δὲ ἢ τριῶν μαρτύρων, auctoribus (non coram) duobus vel tribus testibus, 1 Tim. v. 19. quod alibi (2 Cor. xiii. 1. ex Deuter. xix. 15.) dicitur, ἐπὶ ῥόματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν, auctoritate oris duorum etc. id est, auctoritate duorum vel trium testium narrantium, vel deferentium. Sed de isto Marci loco etc. alias (ἐν Θιῷ) plenius et accuratius. MARKLAND.

Ibid. 5. ἀλλ' ὁ λόγος περὶ τὸν αἰσχροῦς] Sic *Cicero* in *Officiis*. In nonnullis rebus turpem ipsam dubitationem et deliberationem. Mox ἀκούσαι τῷ νόμῳ, penultima acuta. ἐνελικῆς γ' ἐπερώπων.

WOLFIVS.

Ibid. 9. τοῖς φίλοις] Congruentius forte, τοῖς φιλῶσι, propter ἐμφύσιασθαι, et quia de re praeterita loquitur. MARKLAND.

Ibid. antep. τὰ γὰρ] Vtrum, hoc per totam orationem inculcabunt, an, praecipue hoc veluti firmitamento nitentur? WOLFIVS.

Pag. 26. lin. 9. γίνῃ καὶ δόξῃ] Pro his paullo ante posuerat νόμοις καὶ δόξαις, quae non mutuo respondent. *Wolfius* vertit ita quasi legisset supra, ταῦτα δὲ [καὶ γίνῃ,] καὶ νόμοις τισὶ καὶ δόξαις διώριται. quo admissio, hic debuit esse, γίνῃ, [καὶ νόμῳ,] καὶ δόξῃ. Mutila igitur haec videntur. Vide Scholiasten Graecum. MARKLAND.

Ibid. *Wolfium* ita legisse constat, cum in Annotationibus ita locum citet, et *Nannium* adducat verba ista καὶ γίνῃ in Interpretatione sua omitterentem. TAYLOR.

Ibid. 11. ἢ καὶ ὁρῶς βελυσσόμεθα.] Mallem: ἢ καὶ ὁρῶς βελυσσόμεθα. nequaquam; si rectum consilium capiamus. *Wolfius* videtur legisse, ἢ καὶ ὁρῶς βελυσσόμεθα; Interrogatiue, et Ironice: cui nullatenus adfentior. MARKLAND.

Ibid. 13. τὸν λόγον] Plenius MSS. τοῦτον τὸν λόγον, vel λόγον τοῦτον. *Ven. Ital. Regg.* α. β. ποιήσομαι λόγον τοῦτον *Lindenbr.* μόνον item (pro μόνον Edit. 1604.) restitui ex superioribus Editionibus, et MSS. TAYLOR.

Ibid. 18. οἱ παραδόντες ὑμῶν Θάσον] Exstat haec Historia apud *Diod. Sic.* lib. 13. qui huic loco lucem dat, et ab eo vicissim accipit. PALMER.

Pag. 27. lin. 7. ἐνελικῆς] Marg. Edit. *Benenati* ΕΠΙΓΑΜΙΑΝ. Omnino recte, vnde vnde adripuerit, nam in Codd. non videtur talem lectionem reperisse. Ita in Decreto Byzantinorum Perinthiorumque apud *Demosth. de Corona*, διδόχθω τῷ δάμῳ τῷ Βυζαντίῳ καὶ Περιουσίῳ Ἀθηναίοις δόμῳ ΕΠΙΓΑΜΙΑΝ, πολυλίαν, πτάσιν γὰρ etc. Mox idem margo submonet ἐνελικῆς ἢ ἐνελικῆς. TAYLOR.

Ibid. φιλόνοτος] Iterum forte φιλόνοτος, vt ἐνελικῆς. et versu praecedenti φιλόνοτον accuratius videretur. MARKLAND.

Ibid. 10. ἐκείνους] Punge potius mecum, μάθετε δὲ τὸ τοῦ μάστιγος ἂν, ἐκείνους εἰ λογισάμενοι etc. Verte autem: Idque potissimum perspicietis, si hoc nimirum pacto rationem apud vos instituetis. At-

que ita corrigendum arbitror pag. proxima, l. 1. φέρε δὲ καὶ κείνους ἐξετάσωμεν, non καὶ κείνο. Instituit enim Orator in vtroque loco comparisonem inter res Thasiorum et Pydnensium. Huius Populi mentionem iniicit non ad rerum gestarum memoriam, sed ad argumenti colorem. *Thasios*, inquit ille, in loco *Pydnensium* etc. ponite. Multum utique interest, hoc an illo modo legamus. TAYLOR.

Ibid. 14. παραδώσει ταῦτ'] *Nannius*. Idque ea spe faciat [*Pydnam* vel *Potidaeam* tradat] vt eadem acciperet munera, quae tum *Thasio Ecphanto* — concessa fuere. Recte etiam *Wolfius* ipse. Nam *Frankofurtenfes*, praeterquam quod nihil de *Demosthene* meriti essent, etiam aliquando eius Interpretem, quasi dedita opera, mutilarunt nobis et conciderunt. Pro se itaque loquatur *Wolfius*. se tradituros pollicerentur, si eadem dona ipsis daretis quae *Ecphanto Thasio*, et *Archebio Byzantio* dedistis. Edit. Interpretationis *Wolfianae*. Basil. apud *Oporinum*. Fol. Sed uterque Interpres initium huius commatis indistincte vertit, εἴ τινας τῶν νυνὶ ΕΧΟΝΤΩΝ Πύδναν κ. τ. λ. Recte omnia *Italus*: Se alcuni di quelli, che hora tengono *Pidna*, o *Potidea* — prometteffero di darvi queste terre, se voi deste loro que' doni, i quali ad *Effante Tasso* et ad *Archebio da Constantinopoli* alhora deste. TAYLOR.

Ibid. 16. Ἀρχιδῶν τῷ Βυζαντίῳ καὶ τινεσ etc.] Restituendum puto, τῷ Βυζαντίῳ, [καὶ Ἡρακλείδῃ] καὶ τινεσ etc. Hos enim tres, *Ecphantum*, *Archebium*, et *Heraclidem*, paullo ante coniunxerat; neque ratio erat quare vnus ex iis iam omitteretur. Sic pag. 28. lin. 2. παραδόντες τὴν Πύδναν, καὶ τὰ ἄλλα etc. Codices et Edit. *Paris.* recte habent, τὴν Πύδναν, [καὶ Ποτίδαιαν,] καὶ τὰ ἄλλα etc, quemadmodum hae vrbes coniunctim nominabantur pag. 27. Nimirum *Scriba* (vel *Typotheta* forte, in Editione quae *Wolfi* vocatur) coniecit oculos in καὶ Secundo loco: vnde voces interiacentes, vt fit, omisit. MARKLAND.

Ibid. vlt. ἂν ἡγοῖσθαι] Scribe, ἂν ἡγοῖσθαι, vt ἀκούσασθαι. MARKLAND.

Ibid. ἡγοῖσθαι legit Edit. *Paris.* et optimus Cod. *Aug.* ἀκούσασθαι Edit. omnes priores cum MSS. *Ven. Lindenbrog. Aug.* etc. TAYLOR.

Pag. 28. lin. 2. εἰ παραδόντες τὴν Πύδναν] καὶ Ποτίδαιαν *Morelius* addidit ex Codd. *Regiis*. Ita etiam Cod. *Aug.* Pag. superiore, lin. 11. εἰ τινεσ τῶν νυνὶ ἔχοντων Πύδναν, ἢ Ποτίδαιαν, ἢ τι τῶν ἄλλων χωρίων etc. locus plane germanus. TAYLOR. Ibid.

Ibid. 5. πότερον ἢ κ. τ. λ.] Verba sic ordina: Πότερον ἢ, ἢ Λιπτήν, ἴδιαι σι, εἰ δύνασαι, πείσαι τὸς ἰχθῆρας μὴ τιμᾶν [ἔπως αὖ οἱ ἰχθῆροι μὴ τιμῶσι] τὸς γινόμενους εὐεργέτας ἐκείνων [τῶν ἰχθῆρων] ἐπὶ τοῖς πρὸς ἡμᾶς ἀδικήμασι. [Δ]ὲ τὸ ἐκείνους ἀδικῆσαι ἡμᾶς τῷ προδιδόναι τὰ ἡμέτερα. ἢ θείναι κ. τ. λ. WOLFIVS.

Ibid. 7. δς τῶν etc.] In quibusdam Codd. legitur pari sensu, sed non simili elegantia, δς τῶν ἡμετέρων εὐεργετῶν ὑπαρχούσας δωρεάς ἀφαιρήσεται. TAYLOR.

Pag. 29. lin. 2. δὴ λιλυμένας] Marg. Edit. Paris. διαλιλυμένας. Proinde quasi olim scriptum fuisset (cuius tamen lectionis vestigium non invenio) τὰς μὲν συμφορὰς — κυρίας αὐτοῖς γιγνημένας τὰς δὲ δωρεάς, ἃς αὐτὶ τέτων ἔλαβον παρ' ὑμῶν [ἀκέρως] καὶ διαλιλυμένας. TAYLOR.

Ibid. 4. βελήσεται] Plenius Codd. Obſop. εὖ ποιεῖν ὑμᾶς ETI βελήσεται. et quodammodo Felician. Modo, auspiciatius omnino, πολλὰς ΞΕΝΟΥΣ εὐεργέτας Ald. Ven. Aug. Codd. Regg. a. β. s. De his enim, ξένους intelligo, hactenus verba facta: sequitur iam Civium, Cononis sc. et Chabriae fortuna, τῶν δὲ ΠΟΛΙΤΩΝ μὲν δὴ etc. in linea proxima. Italicus Interpres habuit. *Molto adunque io mi dorrei, giudici, se in questo solo mi pareffe potere ragionevolmente accusar la legge, che a molti forestieri nostri benefattori togliessi l' esentione; e di i cittadini, che etc.* et Nannius quoque. *Quod plurimos externos de Rep. optime meritos suis donis spoliaret.* TAYLOR.

Ibid. 13. εἰ ἀξίων] Felicius multo Nannius. Num aliquid in ipso vel rebus ab ipso gestis culpa dignum, ut praemia illius diminuenda censeatis. TAYLOR.

Ibid. antep. καὶ ναυμαχίῃσι Λακεδαιμονίους] Naumachia ad Cnidum: Exstat historia apud Xenophontem lib. 4. Hellenic. PALMER.

Ibid. καὶ τὸς πρῶτους] Restitui articulum ex Edit. Lutetiana. TAYLOR.

Pag. 30. lin. 2. καὶ γὰρ τοι] Potius τοιγάρτοι, itaque; non etenim. MARKLAND.

Ib. 9. ὥσπερ Αἰμοδίου] Melius cum Edit. Felician. et Manutiana, ἀλλὰ καὶ χαλεπὴν εἰκόνα μετὰ τὸν Αἰμοδίον καὶ Αἰγισφίλονα ἔησαν πρῶτον. Nam in vulgata lectione, vox ista πρῶτον vix habet cui inniti possit. TAYLOR.

Ibid. 18. τῶν] Videtur abundare τὸ τῶν, aut pro eo legendum ἔτῳ. Mox τῶν μὲν δὴ. [ab erat enim μὲν δὴ.] WOLFIVS.

Ibid. Frustra erat Wolfius, qui putabat vel

abundare τῶν, vel in ἔτος mutandum esse. Τῶν ἀφαιρεθήσεται, est, τῶτο τὸ βίβλαιον μὲν ἀφαιρεθήσεται, haec stabilitas eripietur; ex praecedenti membro repetendum. Notandum hoc Lectori Demosthenis, qui saepe ita scribit. sic pag. 34. de Chabria: qui cum haberetur, et esset, dux omnium (ἀσφαλίς) cautissimus, cum imperabat, ἔχετο τῶν. scil. τῶν ἀσφαλίῃ, hac cautione utebatur pro vobis. Parum accurate utroque loco vertit Wolfius. Ita pag. 50. lin. 2. ἔχον, subintellige ἀτίλειαν, ex praecedente Adiectivo ἀτίλειῃ petendam. MARKLAND.

Pag. 31. lin. 5. λίγλαι τοῖν κ. τ. λ.] Sic distinguatur hic locus. λίγλαι τοῖν ἐκείνῳ, εἰπὼν τοῖς πολλοῖς τυχίζων, καὶ [καὶ] καλεῖσθαι ἰδὼν] ἀφικνῆται τις ἐκ Λακεδαιμονίων, κατῆλθον, οἷχον. Coniunge λίγλαι οἷχον περιβίον, ceteris intermedio interiectis. Mox εἰμπῶν ἰτίρως παραινεῖ. WOLFIVS.

Ibid. 11. παραινεῖ] Edit. παραινεῖ et παραινεῖ. Constructio est, λίγλαι — οἷχον περιβίον — ἀρεῖδαι — καλεῖσθαι — παραινεῖ, ut nos edidimus ex auctoritate Codd. Ven. Aug. Ital. Bodl. Cant. TAYLOR.

Pag. 32. lin. 5. ὑμᾶς ἔχον,] Id est, ὑμᾶς μόνους, vos solos habens, sine focis et auxiliis: si sanus sit locus. Mox Γοργῶν rectius scribatur per ω in secunda syllaba, vt semper apud Xenophontem lib. V. Ἑλληνικῶν, initio: licet ibi male pingatur Accentus, Γοργῶπαν, pro Γοργῶπαν. MARKLAND.

Ibid. 6. καὶ ὧς] Aristides pag. 459. Vol. II. Edit. Iebb. καὶ Γοργῶπαν (vti etiam legit Cod. Reg. s.) ἀπὲλκινον ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὅσα ἐν πρῶν ἰποῖνται, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὅτι κ. τ. λ. Mendose satis. Neque enim, si cetera sana essent, istud πρῶν ex Historia tolerari potest. TAYLOR.

Ibid. 10. λίγλαι ἰμῶ] Ita pingitur hic locus in Edit. superioribus. Quam etiam distinctio. nem sequitur Wolfius in interpretatione, licet ad mentem meam extremae Editiones, nescio an casu an iudicio, distinguant, πολλὰ τε αἰσχύν, λίγοντος ἰμῶ, ταῦτα ἐλάττω φανῆται etc. TAYLOR.

Ibid. 12. ἰνίκησι μὲν τοῖν Λακεδαιμονίους ναυμαχίᾳ,] Ad Naxum Insulam, de qua pugna navali vide Plutarchum in Camillo. PALMER.

Ibid. 13. διώσας] διώσας habent Edit. Paris. (cuius in margine adscribitur διώσας) Codd. Aug. Ital. et Bodl. Recte. Lysias c. Diogit. pag. 515. Edit. Lond. δύο διώσας πιντήκοια μνᾶς. Thucyd. VIII. 6. καὶ ὁ χειμῶν ἰτελεύτα, καὶ ἐν δὴν ἐκέρδον ἔτῳ τῷ πολέμῳ ἰτελεύτα τῷδε. et modo pariter

§. 7. ἦσαν δὲ αἱ ἐξυμῶσαι τῶν ἐξυμῶσιν ἡνὶς αὐτοῖς μιᾶς δίδουσι τισσαράκοισι. Quae Constructio est fane longe vfatior. TAYLOR.

Ibid. 14. τῶν ἡσῶν τέτων] Quare τέτων? nam Insulae (Cyclades nempe, et nonnullae aliae) de quarum imperio tam saepe contendeabant Athenienses et Lacedaemonii, absolute vocabantur αἱ ἡσοί. ita supra pag. 29. et Lyfias Orat. in Alcibiadem, et omnes Graeci Historici. immo et sine Articulo, ἡσῶν ἀρχῇ, Pseudo-Lucianus in *Encom. Demosthenis*, versus finem. τέτων igitur non est ad rem. Verti quidem potest *horum*, scil. Lacedaemoniorum. sed melius abesset. MARKLAND.

Ibid. 18. περισφύταλοι] Quare περισφύταλοι? Cur prouocat ad natu solummodo *maximos*? Lege cum *Ald.* et *Ven.* περισφύτοι. Quae locutio iuuentutem *tantum* excludit. Ita cum Chabriae aetate et rebus gestis concordabitur. Italus: *Di tutte queste cose alcuni piu vecchi di voi me ne sono testimoni.* TAYLOR.

Ibid. antep. ἄλλας τριήρεις] Scilicet praeter eas vndequinquaginta Lacedaemoniis ereptas. Nec opus est τὸ ἄλλας mutare in ὅλας, *totas* siue *integras*. Mox [sc. p. 33. l. 14.] καὶ ἰάλω. *Obsop.* καὶ εἰ ἰάλω. et, pro τὰς παλαιὰς [p. 34. l. 5.] τὰς παλαιὰς, et, μείζους τῶν καινῶν ἐγκλημάτων [ibid.] non καινῶν. et, ὑπὲρ ὧν ἐπ' ἐκείνους ἰλθὼν [p. 34. l. 6. Nam in Editione quam sequebatur *Wolfius*, deerat ἰλθὼν] et, βεβαίως πως ἐκείνῳ. [p. 34. l. 14.] WOLFIVS.

Pag. 33. lin. 12. καὶ γὰρ ἂν ἄλλος εἴη, μίαν etc.] Deest aliquid, vt bene vidit *Lambinus*, qui supplet, ἄλλος εἴη, εἰ, μίαν πόλιν εἰ ἀπώλει etc. Verius puto, ἄλλος εἴη, ὅτι, μίαν πόλιν εἰ ἀπώλει etc. *Lyfias* contra *Nicomach.* pag. 237. Ed. vlt. δεινὸν δὲ μοι δοκεῖ εἶναι, ὅτι, εἰ μὲν περὶ ἰδίῳ etc. vide locum. MARKLAND.

Ibid. 17. τῆς καὶ δὲ] Potius *τῆς καὶ δὲ* ΔΗ tunc *demum*, cum *Bodl.* et marg. *Morel.* TAYLOR.

Pag. 34. lin. 6. καινῶν] Vulgo καινῶν, nullo sensu. τὰς ΠΑΛΑΙΑΣ χάριτας μείζους τῶν ΚΑΙΝΩΝ ἐγκλημάτων. Restitui ex *Obsop. Bodl. Cant. Ital.* et *Edit. Felician.* et *Manut.* Ita Versio *Tuscan.* TAYLOR.

Ibid. 9. καὶ μὴ καὶ ἐκείνῳ] Lege cum *Edit. Morel.* et *Cod. Lindenbr.* καὶ μὴ ΚΑΙ καὶ ἐκείνῳ, (vt legitur pag. 39. lin. 4. καὶ καὶ αὐτὸ τὸτο, et 41. vlt. καίτοι καὶ παρ' ἐκείνοις τινὲς εἰσιν ἴσως ἀγαθοί. et p. 51. l. 2. πῶς γὰρ καὶ κατὰ τὸτο, nam vel hac ratione) quod multum ad sensum confert, et facile Librarium in ea sede latere potuit.

Et vel eo solo nomine, vt cetera omittam, indigne ageretur cum Ctesippo. Annon vides, mi Lector, quantum accedat? Pergo autem. Hic defuit ea vacula, mox abundabit. Lege enim, πολλὰς ὁ μὲν στρατηγήσαντο Χαβρίῳ, ἔθεντο πώποτε υἱὸς, sine καί. Ita etiam habet bonus *Cod. Reg. a.* TAYLOR.

Ibid. 13. ὡς ἀληθῶς ἔμοι γε φαίνεται,] *Wolfius* hunc locum interpretatur iuxta suam punctationem, ὡς ἀληθῶς ἔμοι γε φαίνεται βεβαίως, etc. An hoc est *Demosthenicum*? Tu diiudica. Porro nonnulli *Codd.* habent pro ἰγνίλο, εἶναι. Quibus ducibus, delenda est Parenthesis, et φαίνεται (vel potius ἐφαίνετο) construendum est cum εἶναι. Deinde pro πως in hoc loco, *Cod. Aug.* ὡς, ita vt vacula inutilis ortum videretur habere ex fine praecedentis. Quod verum esse arbitror. TAYLOR.

Ibid. 16. ἐπειδὴ τὸ καθ' αὐτὸν etc.] Forte, ἐπειδὴ τότε. Verti, cum suum cornu periclitaretur. Sed ὁ μὲν ὁπότε ἡγοῖτο et ἐπειδὴ καθ' αὐτὸν (τὸ καθ' αὐτὸν eleganti pleonasmō articuli) ἰτάχθη κινδυνεύειν, videntur opponi inter sese: vt dicat eum fuisse στρατηγὸν μὲν ἀσφαλῆ, στρατιώτην δὲ ἀφειδῆ καὶ θρασύν. Quare veritas licebit: Cum per se pugnandum ei esset, vel, iam non Imperator, sed Miles, in acie mortem etc. Vide vitam Chabriae apud *Aemilium Probum.* *Nannius.* In vestris periculis se cautum, in suis se admodum securum praebebat, adeo vt etc. Aliquando putabam, pro ἰτάχθη legendum ἰδοῦμαι, cum suum cornu periclitari videretur. Sed minus placet. WOLFIVS.

Ibid. vlt. ὑπὲρ ὁ μὲν στρατηγῶν ἐκείνῳ ἔτησι] Construendae sunt voces ὑπὲρ ὁ μὲν ἔτησι, non, ὑπὲρ ὁ μὲν στρατηγῶν, cum *Wolfio.* στρατηγῶν est, ὁπότε ἡγοῖτο, vt paullo ante dixerat: ὑπὲρ ὁ μὲν, ὁπότε ἡγοῖτο, ἐχρῆτο τὸτο. de quo loco dixi supra ad pag. 30. MARKLAND.

Pag. 35. lin. 16. ἂν ἰδῶκασι] *Codd. Obsop. Ital. Regg. a. i.* ἂν TOTE ἰδῶκασι, particula addita non prorsus ociosa. οἷς δὲ ἐκείνῳ ἂν TOTE ἰδῶκασι τὴν δωρεάν, καὶ τὸτο ΝΤΝ αὐτὸν ἐκείνῳ ἀφαιρήσει. TAYLOR.

Ibid. 18. ἀρμόττει δοκεῖν] ἀρμόττει δοκεῖ, non deteriore sensu, *Lindenbrog.* et *Felician.* MSS. etiam *Manut.* ἀρμόττει etiam *Obsop.* et *Ven.* TAYLOR.

Pag. 36. lin. 1. ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ etc.] Lege, ΨΗΦΙΣΜΑ. supra pag. 35. λάβει δὲ καὶ τὸ Χαβρία ΨΗΦΙΣΜΑ ψηφισθῆναι. vide et quae ibi sequuntur: vnde patet de uno psephismate, non pluribus, agi. MARKLAND.

Ibid. 2. οἷς ἀκηκόασι] Male *Wolfius*, praeter alia multa

multa quae audivistis. Cum debuit esse in genere masculino, πρὸς πολλοῖς ἄλλοις εἰσὶν ἔτοι. Codd. *Aug. et Ital.* ὅς ἀκηκόασι. Quam lectionem tamen si improbem, dubium tamen non est, quo sensu hic locus olim intelligebatur. Versio Italica: *Oltre a molti altri, che udito hauete, sono questi.* Nannius. *Tales sunt isti,* praeter alios compluris, quos iniuria afficietis, nisi etc. TAYLOR.

Ibid. 5. ὡς ἂν εἰκότως] MSS *Ald.* Codd. item *Reg. 1.* et *Aug.* ΠΩΣ ἂν εἰκότως. *Ital.* etiam et *Bodl.* eodem sensu, sed Interrogatiue, πῶς ἔκ ἂν εἰκότως ἀγανακτήσιν; Recte hoc. Sic *Lyfias c. Philonem*, πῶς ἔκ ἂν εἰκότως ὀπὸ πάντων ὁμῶν μισοῖτο; TAYLOR.

Ibid. 17. καὶ ὅπως, ὅς ἐδίδε ἀνδρείοι, μὴ δὲ δαῖν ἔχιν ἐξουσίαν τὰ δοθῆναι] μὴ δὲ δαῖν, (scilicet ἀφαιεῖσθαι) ἔχιν ἐξουσίαν τὰ δοθῆναι. WOLFIVS.

Ibid. Subiungam Interpretationem *Wolfi*, vt videat Lector, quantum intersit inter eam et textum. Tum, vt potestas immunitatis concedendae vestra sit, quod aequum esse nemo negauit: [negabit olim rectius legebatur] tum, vt bene meriti suis praemiis secure fruuntur. Nescio an Codd. inconstantia tantam interpretandi licentiam ei subiecerit. Nonnulli enim habent, ὅπως ἐδίδε ἀνδρείοι, vt *Man. Ven. Ital. Reg. a.* sine ὅς. *Aldus* deinde μὴ δὲ δαῖν ἔχιν ἐξουσίαν τὰ δοθῆναι. et *Ven.* μὴ δὲ δαῖν ἔχιν τὸς ἀξίως τὰ δοθῆναι. Confer hunc locum cum simili qui occurrit p. 39. l. 13. et seq. Recte haec, vt cetera fere omnia, Interpretes Italicus. *E che a coloro, a' quali niuno potrà opporre che non meritino, siano loro lasciati [i premi.]* TAYLOR.

Ibid. Forte, μὴ ἔχιν δαῖν ἔχιν vt pag. 9. εἰδ' αὐτὸς ἔτ' ἀνδρείοι ἂν μὴ ἔχιν καλῶς ἔχιν. Verius tamen mihi videtur, μὴ δὲ δαῖν ἔχιν, ita vt syllaba δὲ in εἰδ' nihil sit nisi repetitio literarum sequentium in voce δαῖν, a Scriba. MARKLAND.

Ibid. 18. καὶ τῶν ἐδὶν] Ita edendum curavi ex *Edit. Felician. Manut. et Morel.* Aliter legebatur, καὶ τῶν ἐδὶν ἔδ' ἡμέτερον καὶνὸν ἐδ' εὐρημα, nulla fere vel gratia vel sensu. *Aristides* p. 446. Vol. II. *Edit. Iebb.* καὶ τῶν ἐδὶν καὶνὸν ἐδ' εὐρημα ἡμῶν. ἀλλὰ et cetera quae hic sequuntur. Plerique etiam Codd. hic habent καὶ τῶν ΠΑΝΤΩΝ vt *Aug. Ven. Lindenbrog.* Codd. *Regii Parisenses*, et *Editio Aldina.* TAYLOR.

Page. 37. lin. 1. ΕΚΕΙΝΟΝ] Substitui hanc vocem ex *Edit. et MSS.* TAYLOR.

Ibid. 6. προσήκει] *Obsequaeus* melius, πολλοὶν εἰς προσήκει, ἐπὶ καὶ ἐπὶ τῶν ὅπως ἔτυχον. Verbum enim hoc per numeros et personas variatur,

ὅπως ἐγὼ ἔτυχον, ὅπως σὺ ἔτυχες, ὅπως ἡμεῖς ἐτύχομεν, ὅπως ἐκεῖνοι ἔτυχον, etc. WOLFIVS.

Ibid. προσήκει MSS *Felician. Ven. Obsop. Aug. Reg. a.* προσήκειν *Edit. Ald. Felician. et Morel.* cum Cod. *Lindenbrog.* Vtrique praestabit lectioni receptae. Modo fortasse rectius, ἐπὶ καὶ ἐπὶ τῶν καὶ ΚΑΙ ὅπως ἔτυχον. Quo loco ἔτυχον legunt o. fere l. f. (praestantissimi certe,) MSS *Felician. Obsop. Ven. Aug. Ital. Bodl. Reg. a.* TAYLOR.

Ibid. 8. καὶ γὰρ τοι] Hic quoque scribendum videtur τοι γάρτοι, itaque, vt supra p. 30. MARKLAND.

Ibid. τίως] Plenius *Edit. Morel.* καὶ γὰρ τοι τότε μὴν τίως, ΕΩΣ τὸν τρέπον τῶν νομοθέτων. TAYLOR.

Ibid. 11. νομοθεσίῳ, ὅταν τις βύληται,] *Legō:* κατισκιάσαν αὐτοῖς ἐξουσίαν νομοθετεῖν ὅ, τι ἂν τις βύληται, pro lege statuere quicquid quis vellet. Mox distingue: τίως σχεῖν ψηφισμάτων δ' ἐδίδιν διαφέρουσιν οἱ νόμοι. ἀλλὰ νῦν οἱ νόμοι etc. haec enim sensu et serie orationis connectuntur. Recenset Orator incommoda et absurditatem quae sequebantur hanc promiscuam legum ferendarum licentiam, quam nonnulli Potentes in Republica nacti fuerant. Hinc, inquit, tot iam Leges inter se contrariae: hinc nullum iam discrimen inter Leges et Psephismata: immo et nonnulla iam sunt apud vos Psephismata, quae antiquiora sunt ipsis Legibus ad quarum praescriptum Psephismata ista fieri debuerant. Quod est absurdum, et ἀνὰ πάλιν. MARKLAND.

Ibid. 16. ἀλλὰ νῦν etc.] Longe aliter haec Nannius. Immo recentiores leges, quae modum rationemque faciendis decretis praescribunt, et ipsae quoque ex numero sunt decretorum. Huius loci sensus mihi perspicuus et facilis esse videtur. Ex tanta libidine et impunitate leges novas condendi, non solum id mali oritur vt in Tabulis publicis leges legibus contrariae reperiantur: (τοιοῦτοι μὲν οἱ ἐναντίοι — τίως σχεῖν) verum etiam leges, ad quarum praescriptum senatusconsulta scribi debent, ipsi senatusconsultis sunt recentiores. Quae est altera et longe maior absurditas. Interea homo curiosus nimis, qui hanc ultimam periodum eodem animo intellexit quo nuper *Petrum Nannium* vidimus, ad oram Exemplaris sui adleuit notabile istud lemma, ψηφισμάτων ἐδοτιὲν διαφέρουσιν οἱ νόμοι. Quibus vocibus rursus deletis, vt fieri decet, quod reliquum est, apte et adcommode cohaerebit. Tu, dum meliorem crisin proferas, hac nostra utere. TAYLOR.

Ibid.

Ibid. vlt. παρ' ὑμῶν ἐν τοῖς] Vel, παρ' ὑμῶν, τοῖς ὁμωμοκόσι, abiecta praepositione. et ita video censere *Wolfium*. Quae praecedunt ita distinguas: ὁ Σόλων τὸς νόμους, ὡς καλῶς, κελύει τινεῖς· πρῶτον μὲν, παρ' ὑμῶν, etc. MARKLAND.

Pag. 38. lin. 3. καὶ] deest καὶ post ποιῶ *Ald.* *Ven. Regg. a. i.* et recte. TAYLOR.

Ibid. 10. εἰδὲ γὰρ ἂν ὑμεῖς πόλις] Nannius. *aliquin ista lex nunquam a vobis recepta fuisset*. Hinc colligi videatur, legem a populo fuisse fancitam, sic tamen vt eius abrogandae potestas reliqua esset, vt est in argumento adnotatum. Etsi fateor hic τὸς λόγους καταπαλαίειν τὸς λόγους, siquis accuratius inquirat. WOLFIVS.

Ibid. Vnus Cod. sc. *Reg. i.* πῶποσι. TAYLOR.

Ibid. 14. τιθεῖναι] Rectius omnino τιθῆναι cum *Regg. a. c.* quibus adfentiuntur fere *Bodl. et Ital.* TAYLOR.

Pag. 39. lin. 9. ὅδε] Sc. ὁ Κτήσιππος ὁ συνηγόρου Δημοφάνους. WOLFIVS.

Pag. 40. lin. 8. ἀνακᾶσαι] Sensus est, *possit cogere*. proinde scribendum forte ἀνακᾶσαι, Modo Potentiali. MARKLAND.

Ibid. 9. ἄλλον, εἴτινα βύλῃσαι] Obserua diuersam constructionem, ἡμῖς ἰγγυῶμεθα δήσειν, ἰγγυῶμεθα ἄλλον δήσειν [Nam ita olim legebatur ante *Wolfium*, atque ita hunc locum laudat *Aristides*] *Obsoletus* μᾶλλον εἴ τινα. [vti et *Lindenbrog.* pariter et *Ven.*] WOLFIVS.

Ibid. 17. ἐκίνο γε] Legere mauult *Lambinus*, ἐκίνο ΔΕ ὁ λόγος. αὐτὸς δὲ τῷ. TAYLOR.

Pag. 41. lin. 6. ἄλλως] ἄλλῃως *Reg. β.* et *Aug.* Recte hoc proculdubio. *Metta a gara il seruire l'uno l'altro.* vt *Italus* Interpres. TAYLOR.

Ibid. 13. ΑΥΤΟΣ.] Ita lege cum optimis exemplaribus. Vulgo, τίς ἀκούη παίδων. Αὐτὸς σὺ δὲ ποιεῖς etc. TAYLOR.

Pag. 42. lin. 7. τὰ τῶν Ἀθηναίων ἢ ἱπαινεῖν] τὸ ἢ aut redundat, aut transpositum est, aut aliquod deest. Quid si sic? ἢ ἐξῆς· ποιεῖν παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις· ἢ (malim εἰδὲ) τὰ τῶν Ἀθηναίων ἱπαινεῖν νόμιμα, εἰδὲ τὰ τῶν δέων· sc. τῶν Θεσάλων, quos per contemptum non nominat. Aut, τὰ τῶν Ἀθηναίων ΔΕΦΕΙΝ ἢ ἱπαινεῖν νόμιμα. WOLFIVS.

Ibid. Locum, cum sit impedito simillimus, ita ex coniectura voluit restituere *Lambinus*, τὰ τῶν Ἀθηναίων ΠΟΙΕΙΝ ἢ ἱπαινεῖν νόμιμα. Virum perquam eruditum ad hoc impellebant ea quae statim sequuntur, ἢ τῇ παρ' ἐκίνοισι πολίσις συμφείει, ταῦτ' ἱπαινεῖν ἀνάγκη καὶ ΠΟΙΕΙΝ. Praeter rem. Submonuit nescio quis ad oram Exemplaris

Academici, τὰ τῶν Ἀθηναίων ἢ ΘΗΒΑΙΩΝ ἱπαινεῖν νόμιμα. Omnino recte. Elusit nimirum scriptoris aciem Vox Θεσάλων propter vicinitatem Ἀθηναίων, cui, si demas literam initialem, perquam est similis. Atque hinc emendabis mecum *Suidam* in Αὐτόχθονες. Αὐτόχθονες, inquit ille, οἱ Ἀθηναῖοι, et, paucis interiectis, Αὐτόχθονες δὲ καὶ Ἀρκάδες ἦσαν καὶ Αἰγινῆται καὶ ΑΘΗΝΑΙΟΙ. Id est, praeter Atheniensis, Autochthones erant Arcades, Aeginenses et Athenienses. Legendum est, Αὐτόχθονες δὲ καὶ Ἀρκάδες ἦσαν καὶ Αἰγινῆται καὶ ΘΗΒΑΙΟΙ. Ita enim idem Auctor sine litura in voce Ἀθηναίων δυσσεβλία, et *Harpocratio* quoque in Αὐτόχθονες, quem articulum totum exscripsit *Suidas*. Hoc errore bis tenentur scholia ad *Thucyd.* II. 3. οἱ Ἀθηναῖοι, cum οἱ Θεσάλιοι intelliguntur. Procliue esse ab ea voce in hanc labi et vicissim, confirmat exemplis magnus *Scaliger* ad *Eusebii Chronicon* xc, et eruditissimus *Valesius* ad *Harpocrat.* in v. Ἰσμησίας. Oblopaus hic conicit ΨΕΤΕΙΝ ἢ ἱπαινεῖν. TAYLOR.

Ibid. τὰ τῶν Ἀθηναίων — τῶν δέων.] Suspicio has vndecim voces esse emblemata Glossatoris Graeculi. nihil enim sensui addunt, sed sunt mere exegeticae. Dubito quoque an Graece dicatur τὰ νόμιμα ποιεῖν eo sensu quem hic locus postulat. nam de *Exequiis mortuorum*, aut de *Sacrificiis*, nisi fallor, fere vsurpatur haec phrasis. Vt cumque hoc fit, Textum ita connectendum esse existimo, ἢ ἐξῆς· ποιεῖν παρὰ τοῖς Λακεδαιμονίοις· πολλὰ γε καὶ δει· ἄλλ' ἢ τῇ etc. MARKLAND.

Ibid. 11. ἀπαξ] Forte cum MSS melioris notae, *Ven. Obsop. Aug. Ital. Bodl. ἀπαξ*. TAYLOR.

Ibid. 15. μετὰ τῶν ὁμοίων] Ὅμοιοι apud *Lacedaemonios* aliud significabat, quam apud alios Graecos. Sic enim vocabant nobilis suos, ex quibus Senatus, ἡ γερουσία, constituebatur. Sic apud *Xenophontem*, lib. 3. *Hellenic.* de Cinadonis coniuratione: ἔτε· δὲ ἦν καὶ τὸ εἶδος νεανίσκος, καὶ τὴν ψυχὴν εὖρεως, ὁ μάλιστα τῶν ὁμοίων. PALMER.

Ibid. 16. ἀρχαί] Codd. nonnulli, vt *Cant. Bodl. Regg. i. η. Aug. et Ital. ἀρχαί*. Inscite. Locus quidem est insanus, sed non ibi dolet. Lege enim omnino, ἀρχαί καὶ νόμοι φυλακαὶ ὅπως — fine καί. Mox cum *Lindenbr. Ven. et Ital.* pro εἴφανοι τε lege εἴφανοι ΔΕ. Respondet enim hic locus superioribus, ταύτης ΜΕΝ ὁ δῆμος κύριος. Iam periodum impense restitutam mecum contempleris. ταύτης μὲν [i. e. πολιτείας] ὁ δῆμος κύριος, καὶ ἀρχαί καὶ νόμοι φυλακαὶ ὅπως μηδεὶς ἄλλος κύριος γινῆσθαι· εἴφανοι δὲ καὶ ἀτίλιναι — καὶ τοιαῦτά εἰν, ἂν ἂν τις ἀνὴρ ἀγαθὸς ὦν τύχοι.

Apud vos quidem Reip. dominus est Populus, et Magistratus et Leges Cautiones sunt nequis alius dominus sit: praestantibus autem viris praemia sunt propofita, coronae — et eius generis alia. TAYLOR.

Ibid. vlt. τὰς τῶν κοινῶν] *Wolfius* hunc locum interpretatur, perinde ac si Textus ita punctis ordinaretur, τὰς διὰ τῶν ὀλίγων πολίσεως, τὸ πᾶντας ἔχειν ἴσον ἀλλήλοις τὰς τῶν κοινῶν κυρίας, ὁμοιοῦν ποιεῖ. Et omnino recte. Ita explicat *Vlpianus*: ἡ εὐνοια ἐκεί, ἐκ τῆς εἶναι πᾶντας τὰς ἀρχούσας ἴσους ἐν ταῦθα δὲ, ἐκ τῆς λαμβάνειν τὰς ἀξίας (lege τὰς ἀξίας) τιμὰς. Longe aliter *Verfio Italica*: *Percioche ne' governi de' pochi, l'hauere tutti egual parte, tiene d' accordo i Signori.* et *Bataua*: *Quia in paucorum principatu, dominos Reip. concordēs facit, si pari potestate omnes fruuntur.* TAYLOR.

Pag. 43. lin. 17. τῆς γὰρ τύχης ἔνικα,] *Sumpta* videtur haec ἔννοια ex *Lyfiae Orat. in Nicomach.* pag. 239. Ed. vlt. vbi antiqua *Maiorum sacrificia* ait seruari oportere, εἰ μὴδὲν δι' ἄλλο, τῆς τύχης ἔνικα, τῆς ἐξ ἐκείνων τῶν ἱερῶν γεισημένης, si ob nihil aliud, saltem ob fortunam quae ista sacrificia est sequuta. MARKLAND.

Ibid. penult. εἰ δὲ δεῖ παρὰ πᾶντα ταῦτ' εἰπεῖν] ἡ παραληπνύουσα ταῦτα πᾶντα, ἡ πρὸς τέτοις ὑπασι. WOLFIVS.

Pag. 44. lin. 1. τῆς ὀλιγαρχίας etc.] *Delieri* iubet has voces *Lambinus*, τῆς ὀλιγαρχίας καὶ δημοκρατίας. Nimirum vir ille doctissimus putauit eas fuisse exegiticas τῷ ὄν. Cui lubentissime adsentior. TAYLOR.

Ibid. 7. τῷ ὅμῳ ἀναβῶσθαι τὸ ἐπιγράμμα. ἐγὼ δὲ etc.] *Lego*: τὸ ἐπιγράμμα. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ. Εγὼ δὲ etc. nam voces istae emphaticae τῷ τὸ ἐπιγράμμα, hoc epigramma, satis indicant, sequutum et citatum fuisse hoc loco epigramma aliquod: vt pag. 25. ἀνάγνωθι δέ μοι καὶ ΤΟΥΤΟ ΤΟ ψήφισμα αὐτοῖς. ΨΗΦΙΣΜΑ. et alioquin dixisset αὐτὸ (non τῷ τὸ ἐπιγράμμα, epigramma ipsum. De paribus omissionibus, et ab eadem causa, in vocibus ΝΟΜΟΣ, ΨΗΦΙΣΜΑ, ΟΝΟΜΑΤΑ, et similibus, quae non sunt ex corpore Orationis, vide passim notata ad *Lyfiam*. Porro, hoc Epigramma, quod innuit *Demosthenes*, exstare puto apud *Plutarchum*, in *Anthologia*, et alibi, nisi fallor; has enim *Notulas* raptim scribo, et libris destitutus. MARKLAND.

Ibid. 11. εἰ μήτε ——— τῶν ὕστερον,] Neque hoc videtur esse *Demosthenis*, sed scriptum fuisse in *Margine* ad ista, τίς ἀξίῳ εἰπάτω] Εἰ μήτε τῶν πρότερον ἡδὲ, μήτε τῶν ὕστερον. inde in Con-

textum admissum. MARKLAND.

Ibid. 15. δείξει.] *Non monstrabit*, (neque enim hoc monstrare potuit *Leptines*, vt mox dicitur) sed monstrare volet, aut conabitur. Nisi ita sumatur, legendum erit δείξει dicet, vt φήσει paullo ante. MARKLAND.

Ibid. 17. κακουργῶν] *Lege* cum marg. *Morel.* πανουργῶν. atque etiam infra, pag. 48. lin. 10. πανεργότατον pro κακουργότατον ex eadem auctoritate. TAYLOR.

Pag. 45. lin. 1. τιμαὶ καὶ τὰλλα πᾶντα] *Non male*, καὶ τὰλλα πᾶντα, honores et praemia omnia: vt pag. 42. τῆς ἀρετῆς ἀθλον. *Scholias* tamen agnoscit τὰ ἄλλα, et explicat per παράγραμμα. MARKLAND.

Ibid. 4. Λυσιμάχῳ] *Λυσίμαχος*. *Δημοσθένης* ἐν τῷ περὶ τῶν ἀτελειῶν. ἦν δὲ *Αγριεΐδης* υἱὸς τῷ *Δικαίῳ* ἐπικληθέντι. *Harpocr.* Vide quae habet *Valefius*. Haec adduxi vt cognoscat *Lector* quis fuerit hic *Lyfimachus*. Plura fortasse alibi de dono quod a *Populo* consecutus est. TAYLOR.

Ibid. 5. πλῆθρα γῆς πεφύτευμένης] Vbi inter segetes etiam *Arbores fructiferae* et vitiferae sunt. Huic opponitur, vt opinor, ἡ ψιλὴ, ager frumentarius. *Nannius*. *Centum iugera agri constiti, centum item sationalis contributa fuisse.* WOLFIVS.

Ibid. 7. καὶ τέτταρας τῆς ἡμέρας δεξαχμάς.] καθ' ἑκάστην ἡμέραν. Vtrum vero διὰ βίης an μίχρε τε? WOLFIVS.

Ibid. καὶ τέτων] Forte, καὶ περὶ τέτων. WOLFIVS.

Ib. 9. εἰπορήσει] εὐπορήσει *Cant.* TAYLOR.

Ibid. Est παρὰ προσοδοκίαν. expectabant enim *Auditores*, et dixisse debuit, ἀπορεῖ, indiget, vt bene notat *Vlpianus*: sed verbo male ominato abstinuit, et pro eo *Precatione* utebatur, ἐπηύξατο εὐπορεῖν τῇ πόλει. vnde scribendum videtur, ἦν δὲ εὐπορήσαι, in *Optatio*. MARKLAND.

Ibid. penult. ἀλλ' οἱ δόσεις] Fortasse, ἀλλ' οἱ δόσεις μὴν ΠΑΛΑΙ, ὕστερον δὲ etc. Quanquam receptam lectionem non improbem: οἱ δόσεις μὴν, πάλιν δ' ὕστερον — ἀφαιρέμενοι. Sed quid hoc, εἰ γὰρ οἱ μὴ δόσεις — δεινὸν εἰσιν ΟΥΔΕΝ εἰς φασμένοι? Quare εἰδὲν? Cum loci sententia sit, vt *Interpretes* recte expresserunt. Nec enim qui non dederunt — sunt accusandi. *Wolfius*. *Non enim qui nihil dant* — graua faciunt. *Nannius*. *Delebis profecto istud εἰδὲν*, quod fortasse olim notauit varietatem lectionis, cum, quod scribitur εἰ γὰρ οἱ μὴ δόσεις in aliquibus *Codd.* exarari potuit, ΟΥΔΕ γὰρ οἱ μὴ δόσεις etc. Mox melius cum *Augustano*, τίνος ἔνικα ἰφ' ὧν ΠΡΩΤΩΝ. TAYLOR.

Pag. 46. lin. 2. καίτοι τό γι] Forte, καίτοι τό γι αἰσχρόν ὁμοίως, aut, τόγῃ αἰσχρόν ὁμοίως ὑπάρχει. WOLFIVS.

Ibid. 5. κατὰ τὴν νόμον δικασίαν] Pollux viii. 10. hoc iusiurandum Iudicum Atheniensium memoriae prodidit. ὁ δὲ ὅρκος ἦν τῶν δικαστῶν, περὶ μὲν δὲ νόμοι εἰσι, κατὰ τὴν νόμον ψηφισθῆναι περὶ δὲ δὲ μὴ εἰσι, σὺν γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ. Hunc vero ritum seu solennitatem non satis expressit Wolfius in sua Interpretatione. Alii melius: *Ilud quoque in animo et oculis esse debet, quod hic venistis, eo iuramento [iureiurando] adstricti: primum vt secundum leges iudicaretis, non Lacedaemoniorum aut Thebanorum, aut priscorum nostrorum progenitorum, sed secundum nostri temporis iura, ex quorum edictis hae immunitates datae quas iste sua rogatione tollit: deinde, vt, ubi leges nihil exprimunt, ibi iudicaretis ex sincera aequitate animi, quae singulis quibusque legibus a vobis adhibenda est.* Nannius. *Donete ancor questo, Atheniesi, considerare et hauere dinanzi agli occhi, che hora sete quà venuti hauendo giurato di giudicare secondo le leggi, non de' Lacedemonii etc.* Italus. TAYLOR.

Ibid. 9. κρινῶν] Cum Bodl. et Ital. κρινῶν in Futuro: vt δικασίαν ἔξει supra, a quibus hoc etiam pendet. Ita fenit Wolfius. TAYLOR.

Ibid. 16. ἀπαιδεύτους — ἀμαθεῖς.] Inurbanos Wolfius. *Inscitos* Nannius. *Ignoranti* Italus. TAYLOR.

Pag. 47. lin. 2. καταλείπειν φήσει] Malim φησὶ, et, ὅτι, ἂν δὲ ἰδῶκασι. [Vid. Var. Lect.] WOLFIVS.

Ibid. 7. τῷτ' ἴσμεν] Forte: εἰ μὴδὲν ἔμελλε τοιῷτ' ἴσμεν δυσχερὲς, si nullum tale incommodum futurum esset. nisi scribendum, εἰ μὴδ' ἔμελλε τῷτ' etc. MARKLAND.

Ibid. 8. ἢ] Restitui ἢ ante ἀπανίας ex Editione *Parisiensi* 1570. TAYLOR.

Ibid. 12. ἔαδὸν αἰτίῳ γενέσθαι] Id est, ἔαδὸν τοῖς αἰτίῳ, neque forte cuilibet homini facile est magna beneficia conferre reipublicae. Notet hanc Ellipsin vocis τῆς Demosthenis studiosus, vt intelligat istud pag. 38. lin. 1. ἔπειτα λύοντα τὴν ἰσχυρίαν quod plenum ita foret, ἔπειτα, ὁ Σόλων κελεύει τινα, λύσεια τὴν ἰσχυρίαν νόμον, τινὲς εἶναι νόμον. Sic et pag. 42. lin. 15. ἐκεῖ μὲν γὰρ εἶσι τῆς ἀρετῆς ἄθλοι, τῆς πολυετίας κυρίῳ γενέσθαι etc. subintellige τῶν post ἄθλον, vt scias quare dicatur κυρίῳ. Passim in hac Oratione inuenies. MARKLAND.

Ibid. αἰτίῳ τῶν Cod. Ven. TAYLOR.

Ibid. 18. ὅσα τῶν αὐτῶν etc.] ὅσα ἰδοὺ αὐτοῖς εἶκα τῶν ἐνέστιον αὐτῶν, τετίγν, ἂν ὑπῆρξαν

αὐτοὶ εἰς ὑμᾶς. Hoc noto, ne quis τῶν αὐτῶν eorundem beneficiorum causa interpretetur. Mox [sc. lin. pen.] τὸν ὡς καταλείπειαί τι λέγεται. et [48. 15.] τὸτο δικαίον ἡγῆμαι. et [Ibid.] ὁ δὲ νῦν ἔτοι ποιήσων, ἰδὲν ἄρα ταῦτα. WOLFIVS.

Ibid. penult. ἀξία τῆς ἀτελείας εὐ ποιηκέναι δόξας.] Notabilis ea locutio. δόξας εὐ ποιηκέναι, et eousque εὐ vt τὰ εὐ ποιηκέναι ἀξία sint ἀτελείας. Id quod eo libentius commemoro, quoniam ea quae occurrit pag. 22. lin. vlt. fit huic plane germana, ideoque minus sollicitanda, ἀξία τῶν νόμων εὐ πάσχειν. Vbi dicitur εὐ ΠΑΞΕΙΝ ἀξία ἀτελείας, vt hic ΠΕΠΟΙΗΚΕΝΑΙ. Locum omnino vide. TAYLOR.

Pag. 48. lin. 6. ἂν ἀντιποιήσωμεν] Rarius ponitur ἂν cum Futuro. Si tamen consentiant Codices, nihil mutarem. sed probabilius videtur ἀντιποιήσωμεν. Et ita disertim iam inuenio in Edit. *Parisiensi Benenati*, longe optima quod ad Contextum adtinet. MARKLAND.

Ibid. Ita legitur quoque in Edit. antiquis et MSS. TAYLOR.

Ibid. 15. τῷτο] Recte Wolfius. ἀτελείς εἶναι ΤΟΥΤΩΝ Edit. *Paris.* ΤΟΥΤΩΝ ceterae. TAYLOR.

Ibid. antep. πῶς δὲ ἀσισίτας] Ita recte Editiones omnes superiores, pro quo *Frankfurtenses* nulla, quod sciam, aut necessitate aut auctoritate adducti reposuerunt πῶς δὲ ἀσισίτας. TAYLOR.

Pag. 49. lin. 7. τί τῷτο μαθὼν προσέγραψεν] τί μαθὼν, τετίγν δι' ἡλίνα αἰτίαν; τί τοι λοισμῶ; sicut τί παθὼν, διὰ τί πάθῃ; τί ἐπῆρεν αὐτόν; WOLFIVS.

Ibid. Cl. Marklandus παθὼν (Vide ad p. 22. lin. 28.) vti in margine *Parisiensi*. TAYLOR.

Ibid. 8. εἰς δεδομένη.] Latina periphrasi, ἀντὶ τῷ δέδοται. WOLFIVS.

Ibid. 13. λίγῃ δὲ] Potius δὲ. praeceffit enim πρῶτον μὲν, cui hic aduersatur δὲ. MARKLAND.

Ibid. 14. ΟΠΩΣ ΑΝ etc.] Plenius haec et disertius Nannius. *Cum scripisset, vt ditissimi liturgias subeant, nemo immunis esto etc.* TAYLOR.

Ibid. 16. καί τοι εἰ ἦν] Defunt haec quatuor verba in Edit. *Felicianae, Manutianae et Parisiensi*, et in MSS quamplurimis. *Aug. Ital. Lindenbr. Obsop.* etc. Recte. Supra l. 6. verba legitima, quae produxit *Demosthenes*, simili clausula finiebantur, qua haec prae manibus. Quidni autem, cum eadem sint? Librarius itaque ad ea oculos adplicuit, verum erroris conscius pergere noluit. Verba igitur haec incongrua, quae delenda notavit, (nam delere utique Calligrapho ipsi erat piculum)

aculum) Scriba proximus secure admisit. Habes mendum et mendi rationem. TAYLOR.

Ibid. 17. εἴγε τὸ τῶν ἱερῶν τέλος ἐστὶ λειτεργεῖν.] Legendum εἴγε τῶν ἱερῶν τέλος ἐστὶ τὸ λειτεργεῖν, transposito Articulo τὸ, quemadmodum postulat Argumentum, et mos Graece scribendi. Τὸ λειτεργεῖν est ἡ λειτουργία: et, τέλος ἐστὶ τῶν ἱερῶν, sc. τιλῶν, *unum est ex sacris muneribus, vel, impensis.* MARKLAND.

Ibid. antep. Διπτῖν] Solus Wolfius in quinto casu. Editiones reliquae Διπτῖν in quarto. TAYLOR.

Pag. 50. lin. 5. προσδιόρισας] προσδιορίσας Obsep. προώρισας Reg. a. et Aug. προείρηκας Reg. η. TAYLOR.

Ibid. Scribe προδιόρισας, vt passim: ante defuncti. MARKLAND.

Ibid. 8. ὅτι ἐνέχουσιν αὐτοῖς] Sententia postulata videtur, ὅτι ἐνέχουσιν αὐτοῖς ἄλλοι. Sic et Obsep. et Vlpian. ἐνέχειν est designare vel discernere aedilem. Cum autem neget eos vnquam ab vlla tribu designatos esse; hoc dicit, *neminem alium aedilem designatum eos ad permutandas facultates (id quod et in trierarchiis fieri solitum) prouocare fuisse ausum.* WOLFIVS.

Ibid. ἐνέχουσιν] Ita Editio Francof. 1604. vti legit Bodl. et Obsep. Recte. Atque ita Wolfius interpretatur. Secus Versio Italica, secus ista P. Nannii, quae lectionem ceterarum omnium Editionum et MSS sequuntur, ἐνέχουσιν. Wolfius feliciter valde hunc locum expediuit et vindicauit. Nihil certius eius emendatione, nihil explicatione expressius. TAYLOR.

Ibid. οἱς ἐκ ἀκέρειον] οἱς ἀνὰ τοῦ μὲν λέγειν ἐναντία ἐκ ἀκέρειον. sc. αὐτῷ. WOLFIVS.

Ibid. 9. ἐπισύροισι] Forte διασύροισι. [Ita legit Codex vnus ex Regiis] et [l. 12.] ἐξελιγμένοι ab ἐκλέγομαι. et [51. 3.] φανείη, εἰ μὴ etc. Τὸ μόνον videtur abundare. WOLFIVS.

Ibid. 12. τοιάυτης τινὸς ἐξελιγμένοι] Eius generis homines elegerunt, Wolfius. non recte: nam ἐξελιγμένοι Passiuam habet significationem, *electi, non eligentes.* Codices ἐξελιγμένοι, ab ἐκλέγχομαι, *conuincor.* bene. Lego et distinguo: καὶ τινος ἄλλοι, δῶλοι καὶ μασιγίαί (Λυκίδας, καὶ Διονύσιος, καὶ τοιῶντοί τινος) ἐξελιγμένοι, vel ἐξελιγμένοι, prout scribere amant Attici: et alii quidam, *serui et verberones (Lycidas nempe, et Dionysius, et tales nonnulli) conuicti.* Versu praecedenti distingue, ὡς Μισαρίης καὶ Μισσόνιος, τινὲς εἶναι φάσκοις, ὡς αὐτοὶ αὐτοῖς εἶναι ἀδρόοι, παμπληθεῖς ἀνθρώποι. et verte τινὲς εἶναι φάσκοις, *qui se dicunt*

esse aliquos in numero: quibus opponuntur δῶλοι καὶ μασιγίαί ἐξελιγμένοι. Sic Orat. adu. Midiam p. 636. τὸ δοκεῖν τινος εἶναι προσειληφότης. plenius Lucas Act. Apost. viii, 9. λέγων εἶναι τινα ἑαυτὸν μίγαν. Paulus simpliciter εἶναι τι, *esse aliquid,* eodem sensu Galat. ii. 6. et vi. 3. MARKLAND.

Ibid. 13. ὑπὲρ δὲ τῶν] Recte Editt. vetustae, non τῷτ' vt Francofurtana. Pariter TA ψηφισμα ex iisdem. Iniuria enim aberat articulus ab ea quam sequimur. TAYLOR.

Ibid. antep. παραγόντων] παρατόντων Cod. Reg. β. παρατόντων marg. Morel. TAYLOR.

Ibid. vlt. γράφουσιν, ἰτοίμως πρὸς ἐξουίαν] Muta interpunctionem, διὰ τὸς μὲν τὰ τοιαῦτα γράφουσιν ἰτοίμως, πρὸς ἐξουίαν γινώσκοντες: *qui lucri causa talia facile scribunt:* qui parati sunt talia scribere. MARKLAND.

Pag. 51. lin. 2. ὡς γὰρ etc.] Plerique Codd. Ven. puta, Aug. Bodl. Ital. elegantius paulo, ὡς γὰρ ἔχει ΚΑΙ κατὰ τὸτο. Percioche come ancora in questo non riceuera grauissima ingiuria Ca-bria? Vid. ad 34. 9. TAYLOR.

Ibid. 3. εἰ μὴ ἐξαρκέσει] Editiones vetustae cum MSS, εἰ μὴ MONON ἐξαρκέσει. Quam vocem primus exturbavit Wolfius. Vid. ad 50. 9. Noluissim fane contra fidem auctoritatemque Codd. TAYLOR.

Ibid. 9. ἀναίσχυτον] Editt. et MSS, pro ἀναίσχυτον quod est in Francofurtana. TAYLOR.

Ibid. ἔχει καλῶς ποιήσων.] Sin impudenter affirmabunt, nihil praeclari facient, aut laude dignum. Frigus sententiae mendum arguit. Lego, ἔχει καλῶς ποιήσων, non more nouo facient: solitum enim hoc Illis. MARKLAND.

Ibid. 13. ἔδ' ἂν τι γίνωσιν] καὶ τὰ λοιπὰ καλῶς ἔχουν δέξιν. WOLFIVS.

Ibid. ἔδ', ἂν εἴτι γίνωσιν, ἀναιρεθείη.] Hic quoque excidisse videtur ἐκ propter sequens ἔδ'. Lego et distinguo: ἢ γι' αἰσχρόν ἐκ, ἔδ' ἂν εἴτι γίνωσιν, ἀναιρεθείη, ὃ συμβέησιν etc. *una saltem turpitudine, etiamsi quiduis acciderit, tolli non potest,* etc. id est, tolli potest nullo modo, nulla suppositione, *quicquid acciderit;* hoc enim significat ἔδ' ἂν εἴτι γίνωσιν. MARKLAND.

Ibid. penult. εἴτ' ἐκ αἰσχρόν] εἴτ' ἐκ αἰσχρόν ΔΕ Editt. vetustae. Modo in quibusdam Codd. τὸτο αὐτὸ ποιήσιν, et αὐτοὶ ποιήσιν sine τὸτο. Quo pacto in Reg. a. Mox (sc. p. 52. l. 6.) deest τὸτο ante δημοσίᾳ. TAYLOR.

Pag. 52. lin. 4. τὸ μὴ ταῦτα] Lingua, nisi fallor, postulat, ἀμφισβήτησις τὸ μὴ ταῦτα ποιεῖν. Ita

Ita quoque *Wolffius*, qui addit δὲν ante ποιῶν.
MARKLAND.

Ibid. 13. ἡ δὲ τῶν αὐτῶν] MSS *Aug. Obsop.*
Ven. Lindenbrog. et *Regg. a. 1.* ἡ δὲ τῶν αὐτῶν.
Simoni Fabricio Marcopibertano, qui *Augustani*
Codicis variantis lectiones excerptit, neutra le-
ctio placet. Maluit ille, δὲ τῶν αὐτῶν id est, vt
ait, ἀντὶ τῷ δέ τῶν αὐτῶν. Inficete. Sensus est in-
tegrerrimus et lectio proba, γράφεται κατὰ τὸν
νόμον δὲ παραιοφύρου ἢν ἡμεῖς; ἡ δὲ τῶν ἡμῶν
(male Edit. *Francosf.* ἡμεῖς et ἡμῶν) ἡ δὲ τῶν αὐτῶν.
sive nos eam tulerimus, sive ipsi tulerint. Vt recte
interpretatur bonus *Wolffius*, aliique. TAYLOR.

Ibid. ὅταν παρῶν γίνωται νομοθέται] Sc. αὐτοί.
An vero, cum creati fuerint legumlatores alii? WOLF.

Ibid. penult. ἀθρόα] Quis non videt hic esse
rescribendum ἀθρόα? Si silerent Codd. ita lubens
et ociosus refingerem. Non enim referri debet
haec vox ad τὰ δοθέντα, sed ad τὰς πεποιηκέντας.
Atque in ea relatione tota vis argumenti nititur.
Vide fodes. σκοπεῖτε, εἰ καλῶς ὑμῖν ἔχει —
τὰς εἰς τὴν πεποιηκέντας — τὰ δοθέντα ἀπολω-
κίται δι' ὑμῶν ΑΘΡΟΟΤΕ. παρὸν, εἰ ΤΙΣ ἄρα ἐστὶν
ἀναξίς. Εἰς, ἡ ΔΥΟ, ἡ πλείους, γὰρ φησὶ διὰ τῶ-
ν ταῦτ' αὐτὸ παθεῖν, ΚΑΤ' ΑΝΔΡΑ κριθείσας.
Atque haec est lectio Edit. *Morel.* Codd. autem
Ven. Obsop. Ital. Aug. Bodl. Cant. et *Parisen-*
sium, duobus exceptis. Ita etiam Versio Interpre-
tis Italici. Ecce vt creber Noster sit sententiis! En
αὐξήσων vere mirificam! Non hoc cum illo sim-
pliciter, sed plura cum pluribus confertim et co-
aceruatim comparat: εἰ πεποιηκέντας οἷς ἑδὲς ἂν
ἐγκαλίσσαι cum ἰπῖς ἐστὶν ἀναξίς: deinde νόμον et
γὰρ φησὶ: mox ἀπολωλίκιναι διὰ ὑμῶν et τῶτο διὰ
τῶτων παθεῖν: et ad postremum denique ἀπολω-
λίκιναι ἀθρόα et κατ' ἄνδρα κριθείσας. Anne haec
sit *Densitas*, quam in Nostro tantopere admirati
sunt Magistri? Ego profecto ita sentio. Vid.
Quintilian. x. 1. TAYLOR.

Pag. 53. lin. 2. σκοπεῖτε δὲ τῶτο.] Sc. τὸ καλῶς
ἢ μὴ ἔχειν τί. Cuius ego rei etiam rationem habeo.
Nisi forte quis censeat τὸ τῶτο ad ea quae se-
quuntur referendum. WOLFIVS.

Ibid. 5. εἰτι μὴ] ἀντὶ τῷ, εἰ μὴ τι. WOLFIVS.

Ibid. 10. ὡς εἰπῶν] Forte ΕΠΟΕ εἰπῶν. et sic ha-
bet *Vhianus*. Nannius, Vt semel dicam. WOLFIVS.

Ibid. Aberat ea vox ab Editt. ante *Parisen-*
sem. Habent Codd. *Lindenbrog.* et *Aug.* TAYLOR.

Ibid. 11. φύσις κακίας] *Pravitas* est *Naturae*.
Ita Editio *Francosfurt.* secundum *Felician.* Ma-
nut. et MSS *Ald.* Variatur in ceteris; φύσις κα-

κακίας Edit. *Ald.* Vnde scriptum olim fuisse
arbitror, iuxta ac *Morelius* edidit, ὅτι παντά-
πασι ποιητῶν φύσις κακίας σημειῶν ἐστὶν ὁ
φθόνος. In marg. *Benenati*, in *Obsop. Linden-*
brog. Ven. Ital. et *Schol.* φύσις κακίας. TAYLOR.

Ibid. 16. ἐπὶ τοῖς τελευτήσασιν δημοσίᾳ] Bene supplet *Lambinus*, τελευτήσασιν ἐν πολέμῳ
δημοσίᾳ etc. Sed elegantior vocum positio, ἐπὶ
τοῖς ἐν τῷ πολέμῳ τελευτήσασιν, δημοσίᾳ etc. et
ita *Lyfias Orat. Funebr.* ad fin. ὡς ἀξίως ὄντας τὰς
ἐν τῷ πολέμῳ τελευτήσας — τιμᾶσθαι. *Eudo-*
cia MS (penes humanissimum et eruditissimum
Virum Ricardum Ellysum, Baronettum) in Voce
Αἰας: Μινεθιδὲς ἐπ' αὐτῷ λόγῳ ἐγγρευσιν, ἥτοιμί-
ζουσιν Ἀθηναῖσι τιμᾶν τὰς ἐκ τῶν πολέμων τελευτῶ-
ντας. de funere *Aiacis*, *Telamonis filii*, loquitur Au-
ctor ex quo haec sumfit *Eudocia*. MARKLAND.

Pag. 54. lin. 12. μεθίσταναι] Forte, μετὰστάναι,
ἢ μεθίσταναι, ἀντὶ τῷ, μεθίστηναι. WOLFIVS.

Ibid. 16. ἐνέριστων] Rescribe cum *Ven. Ob-*
sop. Aug. Ital. Regg. a. ζ. η. ἐνέριστων: vt pari-
ter fiat. τὰς τιμωρίας τῶν ἀδικημάτων l. 15. τὰς
τιμᾶς τῶν ἐνέριστων. l. 16. Ita pag. 58. τὰς ἐπὶ
ταῖς ΕΥΕΡΓΕΣΙΑΙΣ δωρεὰς ζηλώσασθαι, atque et-
iam ibid. lin. 10. cum dicitur, τὰς τιμᾶς ἀναιρῶν
τῶν ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ, iubent Codd. *Ven. Obsop.* et
ex *Regiis* tres reponere ΕΥΕΡΓΕΣΙΩΝ. Modo
fortasse cum *Aug.* ἂν, et cum marg. *Benenati*, δό-
ξαι. ὅδ' ἂν ΑΝ αὐτὸς ποιῶν παραιοκινάσθαι ΔΟ-
ΞΑΙ. Vid. lin. 15. TAYLOR.

Pag. 55. lin. 8. πρῶτοι τῶδε] Τῷ Βαβίππῳ ἢ
Αφειψίαν. Forte, τῶδε, τῷ τε Αφειψίαν καὶ τῷ
Κτησίππῳ. WOLFIVS.

Ibid. ἐκ ἐπιτέλλων] De legislatore περὶ Στι-
φάνῳ dixit, μάστιγα μὴ μὴ δεῖναι τὸν νόμον εἰ δὲ
μὴ, κατὰ δόξαν ἐν ὑπομνήσῳ ἰσθ. WOLFIVS.

Ibid. 12. διεξέψατο] ἢ καλῶς ἀπὸ τῆς. Nanni-
vs. *Libellos*, quos contra te dederat, expunxit. WOLF.

Ibid. 14. οἱ δεινοὶ] Τὸ οἱ malim abesse. καὶ μά-
στιγα δεινοὶ λίσιν. WOLFIVS.

Ibid. 15. Αζηνιεύς] Recte, non vt Editiones
vulgatae, Αζηνιεύς. Consentunt Codd. optimi,
Lexicographi et Marmora, quibus in tam leui
scribendi discrimine fides habenda est maxima.
ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΙ ΚΑΘΩΣ ΕΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗ-

ΣΑΝ

ΒΟΗΔΡΟΜΙΩΝΑ ΝΤΜΦΟΔΟΤΟΣ ΑΖΗΝΙΕΥΣ
ΠΥΑΝΕΥΙΩΝΑ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΝΤΜΦΟΔΟΤΟΥ
ΑΖΗΝΙΕΥΣ

ΜΑΙΜΑΚΤΗΡΙΩΝΑ ΣΥΜΦΕΡΩΝ ΑΖΗΝΙΕΥΣ

Spon. Itin. T. 2. p. 375.

ΤΟΥ

ΤΟΥ ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ ΠΑΛΛΗ

ΝΕΩΣ ΑΔΕΦΑΝΔΡΟΣ ΑΖΗ

NIEYE ΦΙΛΟ Id. ibid. p. 443.

Aristopho hic idem falso etiam vocatur Αζημιός apud *Aeschinē* c. *Timarch.* pag. 9. Edit. *Steph.* refragantibus tamen *Scaligero* et *Codd.* Vid. *Palmer.* ad loc. et *Meurf.* *Reliqu.* *Attic.* c. 1. Alibi, in eadem oratione recte effertur, sc. p. 22. eiusdem Edit. ἡ παρὰ δέμῳ Αριστοφῶν ὁ Αζημιός. Et c. *Ctesiph.* pag. 73. δημαγωγὸς Αριστοφῶν ὁ Αζημιός, πλεῖστον χρόνον τῇ τῷ Βοιωτιάζῳ ὑπομείνας αἰτίαν. et 81. ἰσόλμα δ' ἐν ὅμῳ πολεῖ σιμνύμεθα. Αριστοφῶν ἐκείνῳ ὁ Αζημιός. Quae loca plurimum conferent ad hominis istius notitiam et historiam: atque etiam ad reliquorum qui hic nominantur. *Λεωδάμας* ὁ *Αχαρνέως* ἔχ' ἡτοῖο *Δημοσθένους* λόγιον *δυνάμει*. *Aesch.* in *Orat.* citata pag. 73. TAYLOR.

Ibid. antep. ἐν ᾗ τῷ ἐνέει etc.] Τὸ τῆς ἀτελείας (ἡ ἀτέλεια) τὴν (sc. μέρος ὅσα) τῶν δοθέντων ἐκείνῳ. WOLFIVS.

Ibid. Lego simpliciter, *δωρεάν*, ἐν ᾗ τῷ ἐνέει, omisiss septem vocibus quae sequuntur. Vt infra scribitur, sc. p. 56. l. 7. ἔτ' ἐνέει τὴν δωρεάν παρ' ὁμῶν, ἐν ᾗ τῷ ἐνέει. Cetera hic sunt a manu glossatoris, adiecta nimirum explicationis gratia, hoc pacto, *Σημείωσαι*, Τὸ τῆς ἀτελείας, τί τῶν ἐκείνῳ δοθέντων. *Inter dona quae Chabriae conferebantur, erat Immunitas.* TAYLOR.

Ibid. τῆς ἀτελείας τῶν ἐκείνῳ] Distingue post ἀτελείας. Deinde sic, τῶν ἐκείνῳ τὴν δοθέντων καὶ παρ' ὁμῶν etc. Sed omnino adfentior Cl. Editori censenti septem istas voces, τὸ τῆς — δοθέντων, non fuisse a *Demosthene.* MARKLAND.

Ibid. vlt. ἐνέει τῶν αὐτῶν] Ita Edit. At MSS *Codd.* constanter fere παρ'. MSS *Ald.* *Felician.* et *Manut.* *Ven.* *Ital.* *Lindenbrog.* et *Regg.* α. β. γ. ζ. η. TAYLOR.

Ibid. ὅτι δικαί etc.] Haec generaliter verti, ad vitandas verborum ambages. Num Tibi liceat *Athenis* bis eadem de re iudicium adipiscier? WOLFIVS.

Ibid. Recte *Wolfius*, atque intra spem veniae. Neque enim *Fori Attici* ratio semper et ubique literis Latinis explicari velit. In eo autem erratum est ab Interprete Italico. *Ne per causa di stato, ne per causa di conti di amministrazione pubbliche, ne per causa di seruigi fatti alla repubblica.* Eodem iudicio ac *Wolfius* vsus est Interpres alter. TAYLOR.

Pag. 56. lin. 9. τῷ ἐμῶν] Plenius Edit. *Ald.* et *Morel.* cum MSS *Ven.* et *Aug.* ὅτι μὴ ΤΟΥΤΩ ΤΑΥΤ ἑμῶν. Iidem MSS ὑπάρχειν. καὶ τ' et ὑπάρχειν *Lindenbrog.* TAYLOR.

Ibid. 13. τοῖς ἐν Πειραιῇ τῷ δήμῳ] τοῖς ἀπὸ τῷ δήμῳ, ἐν Πειραιῇ γεννημένοις ἐπὶ τῶν τριάκοντα. WOLFIVS.

Ibid. τῷ δήμῳ est inutile. οἱ δημοτικοὶ satis describuntur per οἱ ἐν Πειραιῇ. Distinctione ista, sc. οἱ ἐν ἄστει et οἱ ἐν Πειραιῇ sexcenties, credo, vititur *Lyfias* noster. Siquid ego iudicem, reputantur hae voces τῷ δήμῳ a linea sequente, vel saltem adiciebantur ad marginem, explicandi causa. Horum alterutrum erit tam verum quam quod maxime est verum. TAYLOR.

Ibid. 16. παρὰ δέμῳ] Ita certe cum Edit. superioribus, et MSS, non παρὰ δέμῳ cum *Francosfurtana.* Verum ea Editio saepissime ex Typothetae incuria non auctoritate *Codd.* a vera lectione recedit, ut id aliquando notare, et lectori admonere pene taedeat. Ita pag. prox. l. 5. καὶ τὸς θεός, non μή. et l. 8. ἀξίον τιμᾶσθαι, non ἀξίον. Atque ita in locis fere sexcentis. Exemplum sumas ex pag. 36. *Wolfius.* εἰδὲν ἰοθ' ὅτι τῷ παρακρούσασθαι καὶ ΦΕΝΑΚΗΕΑΙ λέγεται παρ' ὁμῶν εἶναι. Nos. εἰδὲν ἰοθ' ὅ, ΤΙ τῷ παρακρούσασθαι καὶ ΦΕΝΑΚΙΖΑΙ λέγεται παρ' ὁμῶν εἶναι. Modo lubens deletem ὁ ante αὐτὸς cum *Ven. Lindenbrog.* et *Ital.* TAYLOR.

Pag. 57. lin. 6. αὐτῷ τινα τιμὴν] Scribe αὐτῷ, sibi. Praecedentia ita forte distinguenda: ἀξίον αὐτὸν παρὰ δέμῳ, (ὡς ἑμοίσι θεοῖς, καὶ τὸς θεοῖς) μᾶλλον ἢ παρὰ δέμῳ, αὐτῷ τινα τιμὴν etc. Mox ita: κατὰ πάντων τῶν συνδίκων τέτων πολλὰς εἰς ἑκάστῳ etc. non, τῶν συνδίκων τέτων πολλὰς etc. MARKLAND.

Ib. 13. ΜΗ ΕΞΕΙΝΑΙ ΧΕΙΡΟΤΟΝΘΕΙΑ] Forte μὴ χειροτονθεῖν. Alioqui Populo ius suum videbitur eripi. WOLFIVS.

Ibid. *Lambinus* μὴ ἐξίναι ὅ, ΧΕΙΡΟΤΟΝΘΕΙΑ etc. quemadmodum fere et legere et interpretari vides *Wolfium.* Sed uterque decipitur. Non hoc dicit *Demosthenes*, *Syndicum* agere plus quam semel, nisi a populi suffragiis ad id muneris deligatur, nefas esto: Verum, *Syndicum* publicum bis agere, (i. e. defensionem Reip. amplius quam semel suscipere, nouaeque legis condendae patrocinium) omnino nefas esto. Et rationem optimam reddit in praecedentibus, ἵνα μὴ τὸ πρῶτον ὅσπερ ἐργασία τις (non τις cum Edit. *Morel.* sed τίς), hominibus sc. certis et perpetuis) ἢ καὶ συκοφαντία. Et conformiter Scholiastes, ἔτ' ὁ νόμος ἐκείνῳ, ΜΗ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΣΥΝΔΙΚΕΙΝ. καὶ γὰρ ἀπαξ τῷ τοιούτῳ, κωλύεται, ἵνα μὴ διὰ τὸ κίρῳ ψεύδισθαι ἐπιχειρῶσιν. Dicat autem aliquis, monere istas voces *χειροτονθεῖν* ὑπὸ τῷ δήμῳ, hunc locum

locum non esse simpliciter intelligendum, ita vt Ego, et Tu, amice lector, iam intelligimus: verum, cum de *populi suffragiis* aliquid dici videatur, nimirum plausibiliter egisse *Lambinum* et *Wolsum*, qui Syndicatum nemini iterum deferri voluere, nisi id muneris *populi suffragiis* demandetur. Istud autem a nobis accipe. Syndici erant vel *privati*, vel *publici*: Illi Collegii alicuius, Municipii aut Vniuersitatis causas agebant, οἱ παρὰ τῶν φυλατῶν ἡγεμόνοι, vt loquitur *Demosth. c. Aristocr.* de quibus nihil praecipit Lex. Hi erant Ciuitatis Aduocati, iurisque publici defensores, οἱ συνήγοροι, ὅς ὁ δῆμος χειροτονῇ, vt loquitur idem *c. Timocrat.* Ita τὸ δῆμος πρὸς χειροτονήσασιν Αἰσχίνου σύνδικον. Idem *de Corona*. Ergo χειροτονήσας ὡς τὸ δῆμος designat Syndicum publicum, qui hac lege id muneris semel tantum geret. Nesciuerunt boni viri, quos iam refello, istud χειροτονήσας ὡς δῆμος difertim opponi priuato Procuratori, a suo Collegio, Tribu aut Fraternitate, vt ita loquar, designatio. Porro Syndicos publicos memorare videtur *Arcad. Charifus* lib. sing. *de muneribus ciuilibus*. Defensores quoque, quos Graeci Syndicos appellant et qui ad certam causam agendam vel defendendam eliguntur, laborem personalis muneris adgrediuntur. l. 18. §. 13. *D. de Muneribus et Honoribus*. Quos quum id muneris semel tantum praestitisse vidit *Petitus*, (nam, vt ait *Paulus*, *Defensionem Reip. amplius quam semel suscipere nemo cogitur, nisi id fieri necessitas postulet* l. 16. §. 3. *D. eod.*) ideo adripuit ad hunc *Demosthenis* locum illustrandum. Quod fane nollem, quoniam non est eadem vtrobique ratio. Syndici enim in Attico iure excluduntur, in Romano excusantur, et recte: quoniam tenendum est personale munus esse, quod corporibus, labore cum sollicitudine animi ac vigilantia existit. l. 1. §. 3. *D. eod.* Vnde recte *Paulus*: *Suscipere nemo cogitur*. TAYLOR.

Pag. 58. lin. 2. μικρὰν] δι' ὅν H μικρὰν ἢ μεγαλύτεν ἢ ἴσιν τὸν πόλεον. Ita enim Edit. *Felician.* Codd. *Aug. Obsop. Ital. et Lindenbrog.* Restitui similiter pag. 47. l. 8. TAYLOR.

Ibid. 9. ἢ ποιεῖν.] Cur tam emphatice, quae? Dele articulum cum *Bodl. Ital. et Reg. a.* TAYLOR.

Ibid. 10. εὐεργιστῶν] εὐεργιστῶν. Vid. supra ad pag. 54. TAYLOR.

Ibid. 15. MHAEN ΩΣ XPH etc.] Forte, MHΔΕΝΟΣ XPH. Editio *Parifensis* habet, ὡς χρεὶ μὴδὲν etc. MARKLAND.

Ibid. vlt. APXH] *Lambinus* structuram com-

planauit emendando ἰὰν τις ἀρχὴ ὀφείλων τῷ δημοσίῳ. Recte. *Siquis munus publicum gesserit, cum Ciuitati obaeratus esset*. Ita *Demosth. c. Timocrat.* καὶ ἰνδείξει αὐτῶν ἔγω πρὸς τὰς δημοσίας, κατὰ πρὶν ἰὰν τις ἀρχὴ ὀφείλων τῷ δημοσίῳ. Auctor Argumenti huius Orationis, ὅσπερ οἱ διαζώσις ὅταν ὀφείλοισι τῷ δημοσίῳ διαζώσι. TAYLOR.

Pag. 59. lin. 10. ὅπως μὴ γινώσῃται] Rarioris vsus esse puto Subiunctiuum Futuri, γινώσῃται, apud probos et vetustos Graecos scriptores. Scribendum videtur γινώσῃται, vt pag. 42. ὅπως μὴ δὲ ἄλλοι κύριον γινώσῃται. et pag. 60. ὅπως μὴ δὲ ὅτι γινώσῃται. et ita passim. MARKLAND.

Ibid. γινώσῃται. *Felician. Manut. Bodl. et Lindenbrog.* TAYLOR.

Ibid. 13. ἄλλω] Plenius *Aug. et Reg. a* ΑΛΛΟΝ ἄλλω γίνεσθαι. Mox χεῖρον cum *Vipiano* habent MSS *Ald. et Ven.* TAYLOR.

Pag. 60. lin. 8. Παρὰ πάντα etc] μιλλόντων ὃ τὰντὰ λίγαι. Mox ἔδωκεν ἀπὸ τῶν πενήσις. Sed quid si legas addita negatione οἱ τὰ πρὸ τῷ ΜΗ καλὴ μίμω, sc. πρὸς χεῖρον ἀριστοτέλει καὶ ἀριστοτέλει τοῦ τυραννοκτόνου. Si ea quae olim facta sunt (sc. liberata rep. caesisque Tyrannis) [non reprehendis] cur non illud quoque prouidisti, siquid eiusmodi in posterum accideret? WOLFIVS.

Ibid. Iam fere ad *Metam* Orationis ventum est, cum singulare hoc comma, quod argumentationem non leuem aut vulgarem continet, mihi molestias magnas excitauerit. Nam, siquid ego iudicem, *Wolffius* vno in loco contra fidem plurimorum et prastantiorum Codd. in altero, omnium, aliud nobis commendauerit ac voluit ipse *Demosthenes*. Primo enim lin. 13, omnes Edit. omnes scripti Codices negatiuam istam particulam respuunt, et vno ore legunt οἱ τὰ πρὸ τῷ καλὴ μίμω: deinde Edit. *Ald. et Paris.* cum Codd. *Regg. et Ven.* lin. 10. negationem etiam excludunt, et legunt πρὸς τὸ πρὸς ἀλλοτρίω καὶ μιλλόντων τὰντὰ λίγαι. Si ergo hac lectio, quae tantam auctoritatem secum ferat, (tantam nimirum vt omnium Codd. consensum habeat) non deteriore sensum, immo si longe praestantiorum repraesentet, Tu non dubitabis quid sequare. Hoc videtur velle Orator: Si priorum temporum liberalitatem reprehendas, cur ista tua lege, quae sancit μὴδὲ τοιοῦτον ἐξίστασθαι, liberalitatem futurorum etiam claudis? cur non rationem habuisti Posteritatis? Sint Chabriae, sint Cononis res gestae, et opinione omnium et praemiis quae consecuti sunt, minores: Esto vt Resp. honorum fuerit liberalis nimio.

nimio. At vnde scis, ea tempora non olim reditura, vbi bonis Ciuibus, vbi Harmodiis iterum fuerit opus, vbi Resp. suorum Ciuium merita liberalitate vincere non poterit? si τὰ πρὸς τὴν καλότητα, τί μὴ καὶ τὰ μέλλουσα ᾔδεις. *Se biasimi le cose passate, che sai Tu di quelle, che hanno a venire?* Ergo omnino fieri nequit vt ea lex commode lata sit, quae eadem de praeteritis statuit, eadem de futuris, quorum Euentus incerti et variae in vtramque partem inclinationes a nullo Legislatore rite comprehendi possunt. εἰ οὐ τῶντοίς ἔχουσιν καλῶς τὸν νόμον, ὅς περὶ τῶν παρεληλυθότων καὶ μελλόντων ταῦτα λέγει. *Non si debbe par buona tenere una legge, che delle cose passate e delle future parimenti determina.* Vt recte Versio Italica. Lambinus etiam in hoc loco particulam negatiuam reduxit. Tu in vtroque delebis. TAYLOR.

Ibid. 13. καὶ τὰ μέλλουσα ᾔδεις.] Clare legendum, τί μὴ καὶ τὰ μέλλουσα ἴδεις; *cur non futura considerasti*, in futurum prospexisti? quod pag. 61. vocat τὰ μέλλον προσημασθῆναι. sic τὸς καίτοις ἴδω, *tempora intueus*, pag. 25. Dicit: Si honores Harmodio et Aristogitoni olim habitos non reprehendis, quare in futurum a similibus honoribus excludis eos qui Harmodio et Aristogitoni similes esse possunt? MARKLAND.

Ibid. 14. εὐνοῖα.] Ita, non cum Editorum nonnullis et Wolfio, qui et similiter quoque interpretatur, εὐνοία. TAYLOR.

Ibid. antep. εἰ γὰρ ἴσως Ευρακώσιοι.] Sc. ἔλαττοις τυραννισαμένοις. De Dionysio vid. Diodorum lib. xiii. et xiv. WOLFIVS.

Pag. 61. lin. 1. εἰ οὐ μὴ Διονύσιος.] εἰ νώτερος. De hoc vide vitam Dionis et Timoleontis apud Plutarchum. WOLFIVS.

Ibid. 7. λέγειν.] λέγειν ETI Ven. Aug. Lindenbrog. Ital. Mox τὰδε ποιήσας, cum Obsop. Ven. Lindenbrog. Aug. Ital. Regg. α. η. non ὡς. TAYLOR.

Ibid. 10. παρὰλλου.] Rescribe πρὸς ἀλλήλα, in vtramque partem, sc. τί τι συμβῆναι κατεψηφισμένοις ἑμῶν ἔννομον, καὶ τί μὴ. Forte κατὰ ψήφισμαίνους, vt habent Ital. et Regg. α. β. η. TAYLOR.

Ibid. 13. ὡς ἔγνω τὰ κρίττω.] Alludit ad verba Legis Solonis, citatae supra pag. 37. ὡς:

δι' ἀπόκριτας, ἰλίδας ἢ κρίττω, scil. νόμον. MARKLAND.

Pag. 62. lin. 4. ἐν μὲν τῷ διατηρῶσι Διπλίως etc.] Sic Cicero 2 Catilinaria. Denique aequitas, temperantia, fortitudo, prudentia, virtutes omnes certant cum iniquitate, cum luxuria, cum ignavia, cum temeritate, cum vitijs omnibus. Postremo copiae cum egestate, bona ratio cum perdita, mens cum amentia, bona denique spes cum omnium rerum desperatione configit. WOLFIVS.

Ibid. 8. κατὰ ταῦτα.] Omnino κατὰ ταῦτα ἡμῶν, vt excudit Morel. et interpretatur Wolfius. Vulgo legitur ὡμῶν. Italus ita. Delle quali se migliori seguirete, e secondo esse darete la vostra sentenza. TAYLOR.

Ibid. 9. κάλλιστα.] Ita Editi. MSS. Ald. Ven. Aug. Ital. Lindenbrog. et Regg. α. η. κρατίστα. TAYLOR.

Ibid. 16. ψηφισσῶν.] Ita Editi. et MSS. Vulgo ψηφισσῶν. TAYLOR.

Ibid. 18. τοῖς μὲν τὸ νόμισμα.] Aristophanes Ranis. [γ 730.]

Πολλὰς γὰρ ἡμῖν ἰδοῖν ἡ πόλις σιωποῦσιν. Ταῦτόν, ἔστι τῶν πολιτῶν τὰς καλὰς τι καὶ γὰρ, ἔστι τὰς χαῖν νόμισμα καὶ τὸ καὶ νῦν χρυσίον.

WOLFIVS.

Ibid.] Lubens hoc ἀπεσπείδοντων scholion Wolfi admisi, nulla aliā de causa, nisi vt hoc exemplo intelligat bonus Lector meus, sibi nullam factam esse fraudem, si aliquando huius hominis πονηροῦς καὶ κακῶς διανοητοῦς νόμισμασιν (vt loquitur ibidem sauis Aristophanes) χρῶμαθ' ἔδω.

TAYLOR.

Ibid. penult. καὶ οἱ, εἰ οὐδ' ὅτι etc.] Haec ita distingui debent: λόγος δώσι. εἰ δὲ πῦρ, εἰ Ζεὺς, καὶ οἱ. Οὐκ οὐδ' ὅτι δι' ὧν λέγειν οἶμαι γὰρ etc. ne utique hoc fiat, οἱ Iupiter, et ceteri Dii! Scio non opus esse ut ego plura dicam: opinor enim etc. Frequens haec Oratoribus Formula, Οὐκ οὐδ' ὅτι etc. in conclusionibus orationum. Lyfias contra Frumentar. ad fin. Οὐκ οὐδ' ὅτι δι' ὧν λέγειν οἶμαι γὰρ τῶν ἄλλων etc. et ita saepe Ille, et ceteri. Intelligendum est quasi scriptum fuisset hoc modo, Οὐκ (οὐδ' ὅτι) δι' ὧν λέγειν οἶμαι vel hoc, Οὐδ' ὅτι εἰ δι' ὧν λέγειν. MARKLAND.

Finis Orationis aduersus Leptinem.